

திருச்சிற்றுகூடில்
ஆனந்தநடராஜர்பேரில் அற்புதக் குடிற்பண்
வண்குப்பண பாங்குப்பண் முதலிய பல பண்கள்
பஜிதபகாரமான நலங்கு லாலை
பத்திபம் நாமாவளிமுதலிய பாத்தூறைகள்.

இவை

சிதம்பரம் புதுத்தெருவில் வசிக்ஞம்

கப்பராயா குமாரா

அண்ணாசாமி ஐயரவர்களால்

இயற்றி

பரம்மவித்தியா அச்சியநதிரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

CHIDAMBARAM.

விகிந்திரஸ் மினுனாவி

உ

கணபதிபூனை.

ஸ்ரீஆனந்த நடராஜர் பேரில் குயிற்பண்.

எல்லார்க்குநல்லாண்டி.குயிலே என்பெருநாயகனடி.
சொல்லாதுஞ்சொல்லுவனடி குயிலே சுவபஞ்சோதியானவனடி. க.
நான்மறைபாடுவதுங்குயிலே நாரணர்தேடுவதும்
வான்பெருவள்ளையே - குயிலே வாயாரவாழ்த்தடியோ உ.
அம்பலவாசனடி - குயிலே அம்பிகைநேசனடி
தம்பதங்கண்டவரை - குயிலே தானாகச்செய்வனடி. ங.
கம்மையழைப்பானடி - குயிலே நஞ்சுகந்தருவாணடி.
அம்மையப்பனடி - குயிலே அன்றெனையாண்டவனடி. ச.
ஆறாறுமானவனுங் - குயிலே அதற்கப்பாலானவனுந்
நீருருமெய்யனென்றே - குயிலே நீத்தியம்போற்றடியோ. டு.
ஐயுருவானவனுங் - குயிலே ஐய்பூதமானவனுந்
தையலோர்பங்கனென்றே - குயிலே தனித்துநீபாடிடோ. சு.
தாண்டவமாடுவனடி - குயிலே தானாகக்கூடுவனடி.
பாண்டியநாட்டிலவந்த - குயிலே பாற்புகழ்ச்சித்தனடி. எ.
சித்தாகுந்தைகனடி - குயிலே சிற்சபைமோகனடி.
பித்தாகுஞ்செய்கையனாக் - குயிலே பிரியாதசுத்தனடி. அ.
சிரவணதிவேனுமடி - குயிலே சின்மயமாவதற்கு
வினைவிநிற்பண்ணடியோ - குயிலே விசுவமூரீபாவாய். கூ.
தத்துவசோதனையைக் - குயிலே தனித்துநீசெய்குவையேற்
றத்துவாதீதனாகி - குயிலே தழைத்துமேநிற்பாயே. டி.
சாதுக்கட்கூட்டத்திலே - குயிலே சந்ததநின்றூரீயே
போதமயமாகி - குயிலே பொருந்துவாயிப்போதே. டிக.
தேகமிருக்கையிலே - குயிலே தேவனைக்காணவெனுந்
மோகங்கணிங்கிநின்ற - குயிலே மோக்ஷமாயிப்போதே. டிஉ.
என்னதான்சொன்னாலுங் - குயிலே மெனமொழிகேளாயே
உன்னையல்லாலெனக்குக் - குயிலே உற்றார்களாரடியோ. டிங்.
எங்கெங்கேபார்த்தாலுங் - குயிலே எகதையையல்லாம
லங்கங்கேவேறுமுண்டோ - குயிலே ஆராய்ந்துபாரடியோ. டி
ஆதாரமாயுமே - குயிலே அன்பாகப் போற்றிநின்ற
லாதாரமின்னதென்றே - குயிலே அநிதூநீவாழலாமே.

முற்றும்.

ஒ ர டி க் கு ம் மி. ச கி நாயகி பிரசுனேத் தீரம்.

மாமதியுணையமா முகத்தாளுன்னை மகிழ்ந்துவணைத் தவராடோடி
சேமயபாலிக்குஞ்சிற்சபைன்னுடுஞ்செவ்வோயெந்தன்மணாளடி. க
பாரிற்புகழ்பெறுமபைந்தொடியேயுணைப்பரிந்துகலந்தவராடோடி
ஆருழறியொணுவம்பலத்தேயமரானந்தரூபமுத்தரடி. ௨
பங்கயநூலொத்தசிற்றிடையாயுணைப்பாசமாய்ச்சேர்த்தவராடோடி
தங்கக்கொடியுமைதன்னைப்புணர்ந்திட்டதாங்குங்கைச்சடையாடி. ௩
தோடமிலாதற்றேனுகைல்லாயுணைத்தோயந்தாமகிழ்த்தவராடோடி
பாடற்கிசைந்துபரிசுவளித்திடும் பாராளுமிராஜபூஜையாடி. ௪
உவமையிலாதபெணமாமணியேயுணைபுகந்துமணஞ்செய்தாராடோடி
நவமேனூதத்துவமீதினில்வாழ்ந்திருநாயகொன்னுயிராதாடி. ௫
வனனச்செபமர்வார்முலையாயுணைவாவென்றழைத்தவராடோடி. ௬
பொன்னமபலமெனுமபொதுவினிநின்னுடுமபோத்தகரித்தொற்பித்த
தேனாடுமென்மொழிக்கோகிலமேயுணைத்தேடியாட்கொண்டவராடோடி
வானாளுநேவாக்குவாழ்முசலாகியவான்சபைநின்னுடுமவள்ளலடி. ௭
கற்கண்டனைபொற்காரிகையேயுணைகலந்துணைந்தவராடோடி. ௮
தற்கங்களவிட்டநழைத்தமெய்ஞானியாய்த் தானின்றியங்குநதற்பரண்
காரிறம்போன்றற்கூந்தனல்லாயுணைக்கருதிக் கலந்தவராடோடி
காரிறவண்ணனுங்காணற்கரியவெங்கண்ணனடி மூன்றுகண்ணனடி. ௯
முலையாரும்பம்பலனுடையாயுணைமுத்தமிட்டாண்டவராடோடி
திலலைபதிவின்றிநாண்டவஞ்செய்திருநதிகழுறுத்தெய்வடத்தனடி. ௧௦

ஞெற்றும.

வ ள ளி பா ட ல்.

நாயகபிரதாமம்.

சணவனடி கணவனடிகிடைக்கரியகணவனடி
கண்டோகடமமனதைகரைக்குநல்லகணவனடி
புண்டாற்பசிதீருமென்பாரூத்தமர்கனிவ்வுலகில
புண்டாற்பசிதீருமடிகணவனிடமேனிதனை
தெத்தாளமுருங்குறிப்படியுங்கண்ணமுகம்
சீபெவறுசொல்லுமபயகரப்பேரமுகம்

(கணவனடி)

தன்னாருன்னா தன்னாருன்னா-தனனாருன்னா

இன்னுமமறைதேடிக்காணுவந்தனராதனை

(8)

ஆர்தமர்தியோன் றுமில்லவநதன்சாமிதான்

வந்து புனகைச்சேரா ஞெடிவாதேதண்டிமானே.

(2.)

பஞ்சகாசம் தன்னைத் தாண்டிகின்றாடுநாதன்

பஞ்சைதபடும்பாட்டைக்கணடுவருவானோமனோ

(m)

அத்தனென்றேழுத்தாடிகழுகதன்கத்தன்னுன்

பத்தாசுழித்தமவ் துமுத்தன் னுன்றருவார்

(5)

சாரணிக் கண்டன் வந்துகாப்பாடுவென்னை

வாரணிகொங்கைவாழவ நுவாண்டிபெண்ணே.

 (\mathbb{F}_2)

தன்னுமினதானுமினதானுமினதானன்னதன்னுனதானன்னுன்ன.

வேறுபடா.

க. சின்னச்சிறுவயதிற்கிங்காரமாக

சிறந்த தலைநகரம் எனத் தனியாகத் தனது

2. திண்டிவனம் தானாளுகக்கூடுவனம்.

தனித்திலலைவாழ்பெருதன்சாமியடி.

ந. அன்பாகளெல்லோருமன்றடைந்தாரங்கே

பவனீயில்வீணையாணனடி

சு. துன்பங்களெல்லாம் துடைத்தென்னைக்காப்பனடி.

துரியடம்புரிமுமெத்தன் லாயனடி

அன்பனடி அன்பனடி அன்பாகளன்பனடி

எனபருவங்கண்டெனக்கேயின்பளிக்குமின்பனடி.

பாங்கிப்பண்.

- க. அத்தனிடம்போவாயோ - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
அந்தரங்கஞ்சொல்வாயோ - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
- உ. அம்பலத்திற்செல்லும்போதே - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
அன்பாகச்செல்லடியோ - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
- ங. துன்பமெல்லாங்கண்டுனாதே - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
துரியசுகந்தருவாயோ - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
- ச. குஞ்சிதமார்தாளழகை - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
குறிப்பாகப்பாரடியோ - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
- ஞ. என்றுவருவாயோ - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
எந்தையுடன்னீயுமே - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
- சு. பாட்டுக்கிசைவாரை - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
பக்கத்திற்சேர்த்துவைப்பாய் - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
- ஏ. வேதப்பரியேறிவந்தே - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
வேதனையைத்தீர்க்கச்சொல்லாய் - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
- அ. நால்வர்காணவந்தவனை - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
நானுங்காணவரச்சொல்லாய் - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
- கூ. சித்துருவமாகியபின் - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
சிவமாகவாக்கிவைப்பாய் - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
- க0. அரியயற்குமறியானே - ஏசின்னப்பாங்கிரீ
அணைந்துசுகம்பெறச்செய்வாய் - ஏசின்னப்பாங்கிரீ.

வண்டுப்பண்.

பீரமராஷ்டகம்

- க. நாதார்தநாட்டானென்று தூதுவண்டே
நானடத்தோனென்று தூதுவண்டே
வேதார்தவீட்டானென்று தூதுவண்டே
வேதமொழிந்தோனென்று தூதுவண்டே
- உ. மாயவற்குட்டானென்று தூதுவண்டே
மாதொருபாகனென்று தூதுவண்டே
தாயினினியனென்று தூதுவண்டே
தாண்டவமாடியென்று தூதுவண்டே

௩. நீலநீர்கண்டனென்று தூதுவண்டே
நீள்விசும்பானோனென்று தூதுவண்டே
காலனைக்காய்ந்தோனென்று தூதுவண்டே
காலங்கடந்தோனென்று தூதுவண்டே
௪. அன்பருக்கன்பென்று தூதுவண்டே
அத்விதரூபென்று தூதுவண்டே
துன்பத்துடைப்போனென்று தூதுவண்டே
துரியதீலத்தோனென்று தூதுவண்டே
௫. அன்றையாண்டானென்று தூதுவண்டே
அபயமளித்தானென்று தூதுவண்டே
மன்றிநடிப்போனென்று தூதுவண்டே
மதியணிநாதனென்று தூதுவண்டே
௬. குஞ்சிதபாதனென்று தூதுவண்டே
குற்றம்பொறுப்பானென்று தூதுவண்டே
அஞ்செழுத்தானோனென்று தூதுவண்டே
அம்பலத்துள்ளானென்று தூதுவண்டே
௭. ஆநரர்க்காளானென்று தூதுவண்டே
ஆறந்தமேலானென்று தூதுவண்டே
பேருரின்வாழ்வாமென்று தூதுவண்டே
பேசாப்பெருமையென்று தூதுவண்டே
௮. நித்திபானந்தனென்று தூதுவண்டே
நாமலரூபென்று தூதுவண்டே
பத்திக்கிசைவானென்று தூதுவண்டே
பரசுகராதனென்று தூதுவண்டே

நானா நன்னா நன்னனைநன்னானாநானா

அழகனடி அழகனடி ஆனநவழகனடி

பழகமுனபாதங்களுக்கேபரமசுகமளிப்பாண்டி

என்னடியென்கணவன்யென்குணத்தானென்றுமுள்ளான்
தன்னேபேரம்புவார்க்குத்தன்பதமேதந்திவான்

ஆணவங்கட்கொண்டவர்க்கு அகப்படாண்டியென்னையன்
காணவவாவுள்ளவர்கட்கருத்திருந்துவாழ்வாண்டிநானானானே
அன்பனடி அன்பனடி அன்பாகளன்பனடி

என்பருவங்கண்டெனக்கே இன்பளிக்குமின்பனடி.

வேதாந்த தெம்மாங்கு.

- க. அஞ்சுடனே ஒன்றாகும் தககாச்சேர்ந்துவினனாள்
பஞ்சபுடா பாடனைத் தும்பட்டேண்டிபார்தனிலே
- உ. பாரதனிலேயின்பமென்றுபாவித்துவாழ்ததல்லால்
ஒரொடியுமின்பமதையோர்நாளுங்கண்டதிலை
- ங. கண்டதெல்லாம்பொய்யாச்சேகண்டவர்சொல்மெய்யாச்சே
தொண்டருடன் கூடியினிச்சுகம்பெறுகவருவாயோ
- ச. வருவாயோவுண்மணியேவாதொன்றும்பேசாதே
தருவேண்டியுன்றனக்குத்தற்பரமாமபெருவாழ்வை
- ரு. வாழ்வெல்லாம்வந்திடுமேவான்சபையைக்கண்ணுவையேல்
தாழ்வெல்லாந்தாழ்த்திடுமேதனியரசுபவாய்ந்திடுமே
- சு. வாயாறவாழ்த்துதருவண்ணைபுள்ளதெய்வமடி
தாபாரிம்மக்கவண்ணைபத்தருநாளுந்தத்துவண்டி
- ஏ. தத்துவமெல்லாமதாடுங்குமத்தலத்தே
சித்துருவாப்பின்றாடுஞ்சிந்தைபைவாழ்செவவனடி.

நலங்கு.

- க. நலங்கிடவாரும்
நலங்கிடவாரும்
- உ. அனபாபுகழ்அற்புதனோ - நலங்கிடவாரும்
ஆசைபுள்ளதேஜோ - நலங்கிடவாரும்
- ங. புரிபாளவந்தோ - நலங்கிடவாரும்
பூங்கழைன்றதோ - நலங்கிடவாரும்
- சு. காணுங்கண்ணுக்கிளிபரோ - நலங்கிடவாரும்
காதன்மிகவுடையோ - நலங்கிடவாரும்.

லாலி.

- க. தேவலாலிகாதேவலாலிதேவசபைவாழ்மெந்தன்தெய்வலாலி
- உ. அத்தலாலியெதன்கத்தலாலி அயபலத்திலாடுகின்றசித்தலாலி
- ங. இராஜலாலிகடராஜலாலி இராஜசபையோங்குநதிவ்வியதேஜலாலி
- சு. வேதலாலிசுககீதலாலிவேதமுடிவாழ்மெந்தன்பாதலாலி.

பூலாசெண்டு.

- செண்டாடிடுவோமகிற்சபையப்பன் தன்னோடுகண்டார்மகிழ்வுற
விண்டார்புகழுறக்கருதியம்பலப்பெருவெளியில்
ண்டாரயாதான்கர்த்தனையெங்களத்தனையேவிண்ணாடர்சிலர்
ாணாட்பலம்ருங்கிலெங்கனுருங்கிடவே.

வேதாந்தவீட்டிலுரைவித்தகனங்களத்தனையேநாதாந்தசுக

போதாந்தர்மிகநாடிவியந்துபுகழ்த்திடவே

சீர்பெருகுஞ்சிவகாமிசிறந்துவின்றுதான்புகழும்

சித்ரூபபெருசத்ரூபக்குருசுற்றினரகதகாதன்னுடனே

நாயகன்சொல் பத்தியம்.

அழகான அன்னமேஆசைக்கலாபமே

ஆனந்தவல்லிபே அம்புஜாக்கி

பழநாதபாவையேபழவகையினசாரமே

பரிபாதவமுதமேபரமசுகமே

ஒழுகாதமனா மேஒளிவீசுமரத்தினமே

ஒண்டொடியாநிலகமேஒதுங்குயில

வழவாநவாசையாலவாடுகினறேனபாழநிற

வந்திப்பென்மீதிலவருத்தமெனே

மழுவாநாதனுமேவாடுகினறான்

மயலவிலபிலபடுமிகமயங்குகாநிறை

பழநிலாபெயர்மாழிபைபகமபுரீயே

பரிசுதென்னைபாபெயாப்பரிசுதெனீயே

நாயகிசொல் பத்தியம்.

என்னுயிராகநீயெனநிருகணமணிபு

எனபருவகண்டு கவுமின்பநீயே

அன்னியாநிதெனனைபாண்டருளுபழகமே

ஆனந்தாதானளிக்குமமலநீயே

கண்ணிசையாபருவத்திற்காலபிடித்தகாந்தமே

காணுமிப்பருவங்கைபிடித்தகமெவண்ணம்

உன்னருங்கீததிபுளவுததமனையுலையால

உலகங்குளங்கினுமவெறுகானேன

என்னருமைதானறித்தவெந்தன்கோவே

ஏழைமனவாட்டமிலாதகற்றுத்தேவே

பன்னருமவாசகத்தான்பகாவதெனனே

பரிசுதென்னைபாளுகமேபரமநீயே.

கதவுதிறக்கும்பாடல்

க. அபலத்தாடுமோரழகரொன்றுமபைநபரி

ஆசையாய்மாலையிட்டேன்காணுமைபா

உ. மாலையிட்டதாலேநீமாலேவிடமேன்மையாய்

மாசிலாதோங்குறப்பெண்ணே - நீயும்மாசிலா

ங. மாசெனவென்றனுக்கு மாதவன்றங்கையெனும்

மகிமைபையோசித்துப்பாரு - சாமிநீர்தான்

ச. பார்ப்பதுவென்னேடிபாரளாதோன்றானும்

பறப்பண்டிபிரளயத்திற்பெண்ணே - அவன்பற

- டு. பிரளயத்திலெல்லோருந்நசிப்பதுபோலவர்
நசிப்பதுமியல்பேகாண்ஐயா - அவாநசிப்பது
- சு. காணுவாயென்னுயிரன்பனாமார்க்கண்டன்
காண்வேமால்கோடிவீழ்ந்தான்பெண்ணே - காண்
- எ. வீழ்ந்தவாதனக்குமுன்வெட்கியேநின்றீரே
வீம்பென்னவுமக்குமேசொல்லும் - ஐயா
- அ. சொல்லுவதென்னேடிசொன்னசொற்றவராத
சொயஞ்சோதியாதலாற்பெண்ணே - யானு
- கூ. ஆலிலேமேலமரண்ணலைச்சோதியென
அறிஞர்கள்சொல்லுவதேனையா - மிக அறி
- ய. ஏனென்றுகேளடியெந்தனுருதனைக்காண
ஏனமாய்ச்சென்றானே அண்ணன்பெண்ணே.

சிவநாமாவளிகள்.

- க. சிற்சபைவாழுஞ்சின்மயனேசிவகாமிகிழந்தன்மயனே
- உ. கண்ணனுக்கருளியகலமணியேகனகசபையாடுவீணமணியேமே
- ங. குஞ்சிதபாதத்தைக்கூடுவமேகுறைகளெல்லாஞ்சொல்லிப்பாடுவ
- ச. துரியதலத்தமொந்துரையேதுரியதலமெதுயெனக்குரையே
- டு. கொக்கிறகணிரதருள்கொற்றவனெனக்கனென்புகழ்ந்தவனே
- சு. அம்பரதேகாடகதேவாஅருளமுதியரிவாவாவா
- எ. சிற்றபையப்பாவாவாவாசிவகாமிகணவாவாவாவா
- அ. கந்தனேதந்தோய்வாவாவா கருணைக்கடலேவாவாவா
- கூ. நித்தியானந்தாவாவாவாநிர்மலதேகாவாவாவா
- ய. அம்பலபோதாவாவாவா அண்டாகணுதாவாவாவா
- டுக. முப்புரமெரித்தோய்வாவாவா மூவுருத்தரித்தோய்வாவாவா
- வேறு.

- யஉ. என்னையாண்டுகொண்டநின்னையென்னவென்றுசொல்லுவென்
பொன்னேவென்றநின்றவண்ணம்பென்றுவந்ததுபுல்லுவென்
- யங. அத்தநின்னேநித்தம்வந்துபக்திசெய்துஅண்டுவென்
சித்திதந்துமுத்திதந்தாறசின்மயத்தைஒண்டுவென்
- யச. கல்லைவென்றவென்றநெஞ்சைகரைக்குநல்லசித்தனே
தில்லைமன்றினின்றேயாடுந்தேவதேவசுத்தனே
- யடு. சங்கராசிவசங்கராசிவசங்கராசிவசங்கரா
அங்கணுபெருமபொங்கராவணிகங்கணுஅதிசுகவங்கணு
- யசு. தந்தையேமுனமவந்தையேஇதுவந்தையேகதிமதித்தையே
- யஎ. ஆதியேவுமைபாதியேஎந்தநீதியேயிகபரஆதியே.

மூற்றும்.

பரம்மவித்தியா.

இயாததிறிகைபானது சிதம்பரம் பாம்புவிதா 11 அச
சிபுதாசாலைவினின்றும மாதம் இருமுறை பிசுபிகம்பு
பாம்பு நான துவருடகாலமாய கடைபிடித்து நின்றது
இதிலே வேக உபபிஷதவாரமான சிததாசாசா 11, இர
துபதகி 11, 4 வகள்ள வரலாறுகளுமா, சிநிஷதாசா முதல
பகவத்களின் சிறப்புகளும், புராண இதிவாஸகர்களின்
உடகருத்துகளும், இனறியமைபாத இலெளகிக விஷயங்
களும் (கிரந்த எழுத்தில) சாஸ்கிருதம் தமிழ் எனனும்
இருபாஷைகளிலும் எழுதப்படும.

கையொப்பவிவரம்.

வருஷம் 1 - இ	2 12 0
மாதம் 6 - இ	1 5 0
மாதம் 3 - இ	11 11 0

இயாததிறிகைகருக சைபாம்புகதா 11 னாகச சேர
விநமபிஷா அடியிவசண்ட விவரபாடி 4 முதற்பெறது
கடிகொள்ளலா இவ்வளவு.

(சு) ஸ்ரீவிதாசாபகர்கள்,
பரம்மவித்தியாபகதிகாசிரி, சிதம்பரம்

சீகாழிபெனனும்

திருக்கமூலமுமணிக்குவை.

இஃது விவனடி பாடகளுள்ளே மிகச்சிறந்தவராகிய பாட
டணததுபிள்ளைபா திருவாய்மலந்த நளிய பதினோ
ராத திருமுறைபில அடங்கியது இதுவனாயில அச்சிட
பபட்ட அபபதினோராத திருமுறைப பதப்பிலே திருக்க
மூல முமமணிக் கோவை செய்யுள்கள முழுதும் அகப்
படாமைமால் பன்னிரண்டு செய்யுள்கள மாததாம் 24
சிடப்பட்டிருக்கின்றன இப்பொழுது பாடிசெய்யுள
களு சேமித்து அச்சிட்டு பதிப்பின

இவ்வளவு அளவு துணை.

கிணையக-

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துமூன்றுராயன்மராகஞள் ஒருவரும்,

சைவசமுயாசுநியநுமாதிய

வன்ருண்டா எனவும்

சுந்தரமூர்த்திகவாமிகள்

திவ்வியசரித்திரம்.

இரண்டாம்பதிப்பு.

இ. ஓ. து

இந்துமதாபிமானிகளின் வேண்டுகோளிற் கிணையக.

சுருக்கமாகத்தொகுக்கப்பட்டு,

ஸை.ர. நமசிவாயசெட்டியார் அவர்களால்

சை. இரத்தினசெட்டியார் வந்தனது

மதரால் ரிப்பன் அச்சியந்திரகாலயிற்

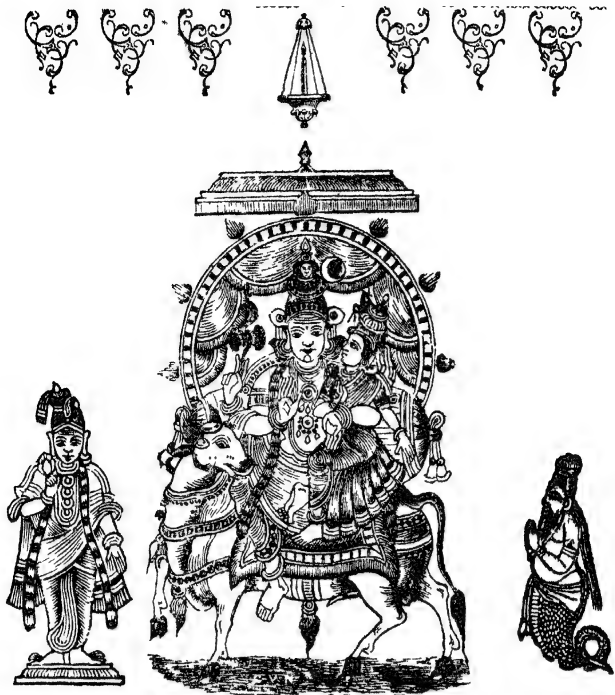
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1885.

சுந்தரமுகம்
சுந்தரமுகர்த்தி சுவாமிகள்
சரித்திர நாமாவளி.

சுந்தரநாம சுகாந்த போதா
வந்தருள்செந்தா மனம்மலர்ப்பாதா

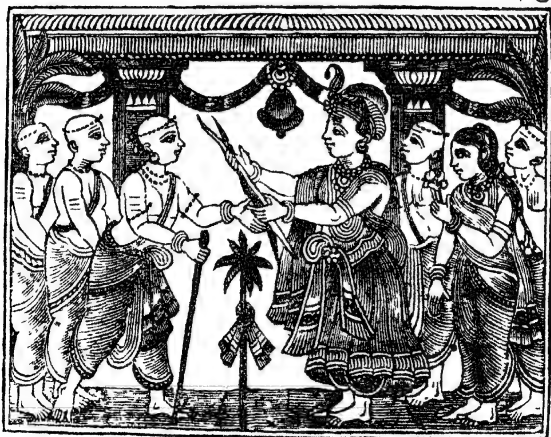
- வெள்ளிமலையினில் வீற்றிருப்போனே (சுந்)
- வன்னல்பணியில் மனம்விருப்போனே (சுந்)
- நாரிபாகன்றிரு நல்லருள்பெற்றோய் (சுந்)
- பாசிற்றிருமுனைப் புரிநாடுற்றோய் (சுந்)
- தெய்வத்திருநாவ ஹரினிவாதி (சுந்)
- சைவர்மரபிற் சனித்தபுரக்கயூதி (சுந்)
- சதுரார்ணாதி சதிராங்ககற்றோய் (சுந்)
- மகராஜனேத்தும் வடிவமுமுற்றோய் (சுந்)
- சடங்கவிமகண்மணஞ் சார்ந்திடக்கணந்தோய் (சுந்)
- சடங்கினிலரன்வந்து தடுத்திடச்சினந்தோய் (சுந்)
- பித்தனென்றீசனைப் பேசிப்பழித்தோய் (சுந்)
- பத்திரவாளோலைப் பற்றிக்கிழித்தோய் (சுந்)
- கத்தனசலோலை காட்டவேகண்ணாய் (சுந்)
- சித்தந்தெளிந்தேவல் செய்யப்பின்சென்றாய் (சுந்)
- அருட்டுமையானென் றயர்ந்தங்கமுதாய் (சுந்)
- கருத்தன்மெய்க் காக்கியைக் கண்டதொழுதாய் (சுந்)
- வன்றொண்டநாமம் வணந்துகொள் பற்றோய் (சுந்)
- அன்றேபித்தவென் றருந்தமிழ்ச் சொற்றோய் (சுந்)
- இப்படியேதல மெங்கும்பாடுண்ணு (சுந்)
- அப்பனுரைத்திட வானசகொண்மன்னு (சுந்)
- திருத்துறைமூர்த்தெரி சித்தருணாளா (சுந்)
- பெருத்திதெவநெறி பெற்றதயாளா (சுந்)
- சித்தவடமடத்திற் கண்வளர்ந்தாய் (சுந்)
- முத்தன்பதத்தை முடித்துக்கிளர்ந்தாய் (சுந்)
- தம்மானையறியாத சாதியென்றெடுத்தோய் (சுந்)
- இம்மாநிலங்காண வின்மமிழ்தொடுத்தோய் (சுந்)
- தில்லைச்சிற்றம்பலந் தெரிசித்தநாதா (சுந்)
- எல்லையிலாந்த டெய்தியரீதா (சுந்)
- ஆருர்க்குவாவென் றாணசரீரி (சுந்)
- கீருறச்சிந்தை கிளர்சுகவாரி (சுந்)
- வாகாச்சம்பந்தர் வருதலென்றே (சுந்)
- சீர்க்குழிணையலஞ் செய்குணக்குன்றே (சுந்)
- வம்பிராணாணா யெய்தியதீரா (சுந்)
- தம்பிராணத்தாழப்பேர் தாங்குக்கெம்மீரா (சுந்)
- நானுகிறுக்காநா யப்பனாயேத்தி (சுந்)
- ஆருந்தொண்டோர் டமாந்தரணமர்த்தி (சுந்)

சுந்தரர்.

உமாமகேசுவரர்.

பதஞ்சலி.

சுந்தரழர்த்தி சுவாமிகளைத் தடுத்தாட்கொண்ட ஐதீகம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

திவ்வியசரித்திரம்.

சந்தனாசாரியராகிய

உமாபதிசிவாசாரியார்

திருவாய்மலர்நீதருளிய

புராணசாரம்.

தூண்கயிலை யதநீங்கி நாவலூர்வாழ்
சைவனார் சடையனார் தநயனாராய்
மண்புகழ் வருட்டுறையா னேலைகாட்டி
மணம்விலக்க வன்றொண்டா யதிகைசேர்ந்து
நண்பினுட னருள்புரிய வாளுர்மேவி
நலங்கிளரும் பரவைதோ ணயந்துவைகித்
தின்குலவும் விறன்மிண்டா திறல்கண்டேத்துந்
திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்பினோ.

செப்பலருங் குண்டையூர் நெல்லழைத்துத்
திருப்புகலூர்ச் செங்கல்செழும் பொன்னாச்செய்து
தப்பின்முது குன்றர்தரும் பொருளாற்றிட்டுத்
தடத்தெடுத்துச் சங்கிலிதோள் சார்ந்துநாத
னொப்பிறனித் தூதுவந்தா றாடுகீறி
யுறுமுதலை சிறுமதலை யுமிழநல்கி
மெய்ப்பெரிய களிதேறி யருளாற்சேர
வேந்தருடன் வடகயிலை மேவினோ.

திருக்கைலாசமலையில் பார்வதியாரோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவ
பெருமானுடைய மெய்த்தொண்டர் அறுபத்தழுவரில் ஒருவராகிய ஆலா
லசுந்தரரேன்பலர், ஒருநாள் அப்பரமபதிக்குப் பூமலை தொடுத்து அணி
தற்பொருட்டு, மலர்கொய்தற்குத்திருந்தனவனத்திற்சென்றபோது, உமா
தேவியார்க்கு மலர்மாலைகட்டிச் சாத்துதற்கு அவ்வனத்திற் பூப்பறித்து
நின்ற அவருடையசேடியர்களாகிய அனிந்திதை, கமலினி என்னும் பெய
ருடைய பெண்கள் இருவர்மேல் இச்சைகொண்டார். அவர்களும் ஆலா
லசுந்தரரைக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார்கள். பின்பு ஒருவாறு
மனத்தை மீட்டுக்கொண்டு ஆலாலசுந்தரர் சிவசுந்திரானத்துக்கும் சேடி
யர்கள் தாயார் சந்நிதிக்கும்சென்றனர். சர்வாந்தரியாமியாகிய கைலாச
பதி ஆலாலசுந்தரரானோர்க்கி “நீ பெண்கள்மேல் இச்சைகொண்டமை
பால் தட்சணபூமியில் மானிடதேகமெடுத்து அப்பெண்களோடுகூடி யின்
மதுபவிப்பாயாக” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆலாலசுந்தரர்
நெடுங்கிச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து, எழுந்துநின்று, அஞ்சலியஸ்

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சரித்திரம்.

தராய் : “கருணைக்கடலே ! மனிதனுய்ப்பிறந்து சமுசார சாகரத்தில் மூழ் கிச்செய்வது இன்னது தவிர்ப்பதுஇன்னது என்றுஅறியாது மயங்கும் பொழுது தேவரீர் என்னைத்தடுத்தாட்கொள்ளவேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபெருமானார் அதற்குத் திருவுளமிசைத்தனர்.

அவ்வாறே ஆலாலசுந்தரர் புண்ணியபூமியாகிய பரதகண்டத்தில் தென்தேசத்தில் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில் ஆகிசைவப் பிராமணகுலத்தில் சடையனாருடைய கற்புக்கிருப்பிடமாகிய இசைநாநியார் திருவயிற்றில் அவதரித்து, நம்பியாநாரானும் பின்னேத் திருநாமம் பெற்று, ஒருநாள் வீதியில் சிறுதேர்உருட்டிவினையாடுகையில், அந்நாட்டரசராகிய நரசிங்கமுனையனாயர் கண்டு சடையனார் சம்மதத்தின்மேல் அப்பின்னையைத் தம்மாளிகைக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோய் அபிமான புத்திரராகப் பாலித்து வளர்க்க, வளர்ந்தாராயினும், பிராமணகுலத்துக்குரிய ஒழுக்கமுடையராய்த் தக்கபருவத்தில் உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று, வேதாகமமுதலிய சகல சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவராய்த் திருமணஞ்செய்துகொள்ளாதற்குரிய பருவத்தையடைந்தனர். அதுகண்டு, தந்தையாராகியசடையனார் தம்மரபுக்கேற்ற புத்தூரிலுள்ள சடங்கவிசிவாசாரியரிடத்தில் அவர் புத்திரியைத் தம் புத்திரருக்கு மணம்பேசச் சிவமுதியோரை அனுப்பினார்; அவர்கள் சடங்கவி சிவாசாரியரிடத்திற்சென்று, பேசி அவர் உடன்பட்டசெய்தியைச் சடையனாருக்கு அறிவித்தனர். அப்பொழுது சடையனார் மனமகிழ்ந்து, விவாக சுபகினை முகூர்த்தம் நிச்சயித்துத் தம்நாடிகள்முதலிய உறவினனையும், நட்பினர் யாவனாயும் திருமணவோலைபோக்கி வரவழைத்தனர்; பின்பு நம்பியாநாராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருமணக்கோலம்பூண்டு, குதிரையிலேறிச் சகல சம்பிரமத்தோடு புத்தூரில் சடங்கவியார் வீட்டில் திருக்கல்யாணப் பந்தர்க்குமுன் சென்று, குதிரையினின்றிழிந்து, உள்ளேபோய் ஆசனத்திருந்தனர். அப்பொழுது சிவபெருமான் தாம் திருக்கைலாசத்தில் ஆலாலசுந்தரர்க்குத் திருவாக்களித்தபடி ஓர் வயோதிகப்பிராமண வடிவங்கொண்டு அந்தக் கல்யாணப்பந்தவில் எழுந்தருளிகின்று, அங்குள்ளார்க்கெதிரில் நம்பியாநாரை நோக்கி, உனக்கும் எனக்கும் ஒரு வழக்கிருக்கிறது. அது தீர்த்தபிறகு தான் நீ விவாகஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்றனர். நம்பியாநாரர் உமக்கும் எனக்கும் உள்ளவழக்கு யாது என்ன, அவ்வையர் அங்குள்ள பிராமணர்களைநோக்கி, இந்தநம்பியாநாரன் எனக்குஅடிமை என்றார்.அது கேட்ட நம்பியாநாரர் இவ்வையர்சொல்லியது நன்றாயிருக்கிறதென்று பழித்துச்சிரிக்க, பிராமணவேடம் பூண்டுவந்த கடவுள் உன்பாட்டன் எழுதிக்கொடுத்த முறியோலை இதோஇருக்கிறது. அப்படியிருக்க நீபரிகாசஞ்செய்தது என்ன என்றார். நம்பியாநாரர் ஐயுரைநோக்கி பிராமணருக்குப் பிராமணர் அடிமைப்படுதல் இன்றுதான் நீர் சொல்லக்கேட்டோம்; நீபித்தனோஎன்ன, ஐயர் நான்பித்தனாஹுமாகட்டும்; பேயனாஹுமாகட்டும்; நான்அதற்குச் சிறிதும் வெட்கமடையேன். நீ விநோதவார்த்தைகள் பேசவேண்டாம். அடிமைத்தொழில்செய்யவாஎன்றார். நம்பியாநாரர் ஐயோ! அவ்வோலையைக் காட்டுமென்ன, ஐயர் நீயிந்தவோலையைப்பார்த்து, நிச்சயிக்கத்தக்கவனோ! நான் இந்தச்சபையாருக்குக்காட்டி மெய்யென்று ஒப்புக்கொள்ளச்செய்வித்தபின், எனக்கடிமைத்தொழில்செய்யமாத்திரம் தக்கவன் என்றார். அதுகேட்டு நம்பியாநாரர் கோபங்கொண்டு, அவர்கையிலுள்ள ஓலையைப் பறிக்க, அவருக்கு எதிரிற் சென்ற அனலிங் அவரோடத் தாம் பின்தொடர்ந்தோடிப் பிடித்து ஓலையைப் பறித்துக்

னர். சுந்தரமூர்த்தியைப்பிடித்து ஒருதரம் இது முறையோ என்று கூச்சலிட, சமீபத்தினின்றவர்கள் இருவரையும்விலக்கி, உலகத்தில் எங்காளும் நடந்திராத செய்கியைக்கொண்டு வழக்காடுகிற பிராமணரோ! நீர் எங்கேயிருக்கிறவார்களெல்லாமென, “நான் இந்தத் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கிறவன். அஃதிருக்கட்டும், இந்த நம்பியாளுரன் அறநெறிக்கு விரோதமாக என்னைகையில் இருந்த ஒலையைப் பலாத்காரமாய்ப்பிடிங்கிக் கிழித்ததனால் தான் எனக்கடிமை என்பதை ஸ்திரப்பித்தினேன்” என்றார். அப்பொழுது நம்பியாளுரர் நீர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருப்பவராயின், உம்முடைய தப்புவுழக்கை அங்கேதானேபேசித் தீர்ப்புச்செய்யவாரும் என்ன, ஐயர் அதுகேட்டுத் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் உள்ள பிராமணர்களுக்குமுன் ஆதியில் எழுதிய மூலஒலையைக்காட்டி, நீ எனக்கு முறி என்பதைச் சாதிப்பேனென்று தண்ணீறிக்கொண்டு முன்னேசென்றார். நம்பியாளுரரும் மற்றைப்பிராமணர்களும் பின்னே போயினர்.

ஐயர் தமக்குப்பின்வந்த நம்பியாளுரரோடும் மற்றப்பிராமணரோடும் திருவெண்ணெய் நல்லூரைச்சேர்ந்து, அங்குகூடிய பிராமணர்களுக்கெதிரில் அவர்களைநோக்கி, அறிவிற்பிறந்த பெரியோர்களே! இந்த நம்பியாளுரன் எனக்கடிமையென்று காட்டியஒலையைப் பறித்துக் கிழித்து விட்டு, உங்களிடத்திற்கு வந்திருக்கிறான்; என்று முறையிட்டார். அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் அவரைப்பார்த்து, பிராமணர்கள் அடிமைப்படுதல் இவ்வுலகத்தில் எக்காலத்திலுமில்லையே. ஐயரோ! நீர்என்ன தப்புவார்த்தை சொல்லுகின்றீர் என்ன, ஐயர் நான்சொல்லியது பொய்யன்று, மெய்யே; இவன்பறித்துக் கிழித்தவோலை இவனுடைய பாட்டன் “தானும் தன் உறவினரும் எனக்கடிமை” என்றெழுதிக்கொடுத்தவோலை என்றார். உடனே பிராமணர்கள் நம்பியாளுரரைநோக்கி, இவா உம்முடையபாட்டன் எழுதிக்கொடுத்த முறியோலையைக்காட்டினால் நீர் அதைப்பறித்துக் கிழிக்கலாமா? அதனால் உம்முடையபக்தம் செயித்ததோ? இவா தம்வழக்கையாவரும் ஒத்துக்கொள்ளும்படிக்கூறினர். இனிஉம்முடையகருததுயாது? என்ன அதற்குச் சுந்தரா “வேதாகம முதலியயாவும் கற்றுணர்ந்த மகான்களே! நான் ஆதிசைவனென்பதை நீங்களெல்லாமறிவீர்களே; அப்படியிருக்க, இந்தப்பிராமணர் என்னேத் தமக்கடிமைஎன்று சாதிக்கிறாரோ! இது மனத்தால் நிச்சயிக்கத் தகாதமாயைஎன்றே நினைத்தல்வேண்டுமே. நானிதற்கு என்ன சொல்வேனென, அதைக்கேட்ட பிராமணர் அவ்வையரைநோக்கி, நீர் இவரை உம்முடைய அடிமையென்று சொல்லுகிறதற்கு அதுபவம், விகிதம், சாசுதி இம்முன்றிலொன்று உமமிடத்தில் இருக்கவேண்டுமே. அதைக்காட்டும் என்றார்கள். அப்பொழுது ஐயர் “இவன்கிழித்தஒலை மூலவோலையைப் பார்த்து எழுதியபடியோலை; மூலவோலையோ என்னிடத்திருக்கின்றதுஎன்றா; பிராமணர் ஆனால் அதைக்காட்டுமென்ன, ஐயர் ஆளுரன் அதையும் முன்போலப்பறித்துக் கிழித்துப்போட்டால், என்செய்வேன். ஆதலால், அப்படிச் செய்யாதபடித் திட்டஞ்செய்வீர்களானால் காட்டுகிறேனென்ன, பிராமணா கிழிக்கவொட்டோம்; காட்டும் என்றார்கள். ஐயர் மூலவோலையைக் கையிலெடுத்தனர். அப்பொழுது சபையார் கட்டளையின்படி ஓர்கணக்குப்பின்னை எழுந்து அவரைக்கும்பிட்டு ஒலையைவாங்கிச் சபையிலுள்ளார் கேட்கும்படி,

“திருநாவலூரிலிருக்கும் ஆதிசைவனுகிய ஆளுரனென்னும் நான் திருவெண்ணெய் நல்லூரிலிருக்கும் பித்தனுக்கு, நானும்

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சரித்திரம்.

என்சந்ததியாரும் வழித்தொண்டசெய்ய
உள்ளும்புறமுமொப்ப உடன்பட் டெழு
திக்கொடுத்தேன்.”

இப்படிக்கு,

ஆநூள்.

என்று வாசித்தான். அதிற் சாக்ஷி கையெழுத்திட்டவர்களும் தங்கள் கையெழுத்தென்றே ஒப்புக்கொண்டனர். அதன் பின்பு “பிராமணர்கள் நம்பியாநூரணானோக்கி, இது உம்முடைய பாட்டன் கையெழுத்துத்தானோ? பாரும்” என்றார்கள். ஐயர் அவர்களைப்பார்த்து இச்சிறுவன் சன்னடி மையோலையில் எழுதிய தன்பாட்டன்கையெழுத்தை அறியச் சக்தியுள்ளவனோ? இவன்பாட்டன் எழுதிய வேறுகைச்சாத்திருந்தால் அதைவருவித் துப்பார்த்து, ஒத்திருந்தால் உங்களுக்குத்தோன்றிய தீர்ப்புச்செரல்லுங்கள் என்ற அளவில், அப்படியே அவர் பாட்டனார் கைச்சாத்தொன்று அழைப்பித்துப்பார்த்து, ஒத்திருக்கக்கண்டு, இனி நீர் தப்ப வழி இல்லை. நீர் இந்தப் பிராமணருக்குத் தோற்றீர். ஆதலால் அவர் கருத்தின்படி அடிமைசெய்வதே கடன் என்றார்கள். ஆலாலசுந்தரர் விதிமுறை யிது வாயின் நானுடன்பட்டென்று சொல்லக்கூடாமோ என்று நின்றார். அப்பொழுது பிராமணர் அவ்வையரை நோக்கி, நீர்காட்டிய முறியோலையில் உங்களுரோ எங்களுடையவராக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், உமக்கு இங்கே தலைமுறையாகவுள்ளவீடும் ஸ்திதியும் காட்டிமென்ன, காட்டுகிறேன் வாருங்களென்று நம்பியாநூரனும் பிராமணர்களும் பின் தொடர்ந்துவரத் தாம்அவ்வூரிலுள்ள திருவருட்டிமறை என்னுஞ் சிவாலயத்துள்ளே போயினர்; பின்போனசபையார் அவரைக்காணாது திகைத்து நின்றார்கள்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் என்னை அடிமைகொண்ட பிராமணர் திருக்கோயிலுள்ளேபுகுந்தது எனன ஆச்சரியமென்று கருதி, அத்தியந்த வானசையோடும், தனித்து அவரைப் பின்தொடர்ந்துபோய்க் கூப்பிட, சிவபெருமான் அறவடிவாகிய இடபவாகனத்தின்மேல் பார்வதிசமேதராய் எழுந்தருளி “நீ நமக்கு முன்னே தொண்டனாயிருந்தாய்; பெண்கள் மேல் ஆசையைத்ததனால் நம்முடைய ஆணையாற் பூமியிற் பிறந்தாய்; இப்பொழுது சமுசாரபந்தமானது உன்னைத் தொடராதபடி நாமே வலியவந்து தடுத்தாட்கொண்டோம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இவ்வாறெழுந்த அருமைத் திருவாக்கு, செவியில் துழையச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பரவசப்பட்டு அடியற்றமரம்போல் பூமியில் வீழ்ந்து, அஷ்டாங்க நமஸ்காரம்பண்ணி, ஆநந்தக்கண்ணீர் பெருக, எழுந்துநின்று இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேற் குவித்து, பொன்னம்பலத்தில் பஞ்சகிருத்தியத் திருநடனஞ்செய்தருளும் சுவாமி! தேவரீர் ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை வலியத்தடுத்தாண்ட அருட் பெருமையை என்னென்று சொல்லுவேன் என்றார். அப்படியின்று நம்பியாநூரணானோக்கி “நீ நம்மோடு வன்சொற்பேசி வன்றொண்டனென்னும் பெயர்பெற்றாய்; நங்கு அன்பினாற் செய்யும் அருச்சுனையாவது பாடலேயாம். ஆதலால், நம்மேல் தமிழ்ப் பாடல்பாடுகள்” என்று அருளிச்செய்யச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அஞ்சலியஸ்தராய் “அடியேன் தேவரீருடைய அநந்தகல்யாண குணங்களில் ஏதை அறிவேன்? என்னவென்று பாடுவேன்?” என்ன, அதற்குச் சிவபெருமான் “நீ முன்னே நம்மைப்பித்தனென்றாய்; ஆதலால் என்பெயர்ந்து”

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சரித்திரம்.

தனென்றே பாடுக” என்ன, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தம்மை அடிமை கொண்ட சிவபெருமான்மேல், “பித்தாபிஹேதூடி” என்னுஞ் சொற் றொடனா முதலாகவுடைய திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார். பின்பு தம்பி ராணர் “நீ யின்னும் நம்புகழைக்குறித்துப் பலவகையாகப்பாடுக” என்று மறைந்தருளினார். இது நிர்க்க, புத்தூரில் சடங்கவிசுவாசாரியர் புத்திரியா ரோ விவாகர்த்தவறினதினால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளையே தியானஞ்செ ய்துகொண்டிருந்து சிவபதமடைந்தனர்.

பின்பு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், திருவெண்ணையநல்லூரிலிருக் கின்ற திருவருட்டுறை என்னும் ஆலயத்திலெழுந்தருளிய பரமகாருண் ணிய மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் தம்மை யாட்கொண்டபின், திருநாவ லூர்க்கும் திருத்துறையூர்க்கும், சென்று திருப்பதிகம்பாடிச் சிதம்பரத் திலே ஆரத்தத் தாண்டவஞ் செய்தருளும் நடேசனாத் தரிசிக்கவேண்டு மென்னும் பேராசையோடு புறப்பட்டுத் திருவதிகையென்னுந் தலத்துக் குச் சமீபத்திற்போய்த் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளை உழவாரத்தால் கைத் தொண்டுசெய்த இத்தலத்திலே நான்மிதிக்க வஞ்சுகின்றேனென்று அதற் குட் செல்லாமல், அருகிலிருந்த சித்தவடமடத்தி லெழுந்தருளி அன்றி ராத்திரி திருவதிகை வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவபிரான் திருவடி களைத் தியானஞ் செய்துகொண்டு, நித்தினாசெய்யும்போது, வீரட்டானே சுரர் ஓர் விருத்தப்பிராமணராகி அம்மடத்தில் னுழைந்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சிரசின்மேல் தமது திருவடியை வைத்தருளித் துயில்பவர்போ லிருந்தனர். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் விழித்துக்கொண்டு, “ஐயோ! ஏன் உம்முடைய பாதத்தை என் சிரசின்மேல்வைத்தீர்” என்ன, ஐயர் “என்வயோதிகத்தால் திசை தெரியாது அப்படிச்செய்தேன்” என் றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டு, தம்முடைய சிரசை வேறொரு திசையில்வைத்து நித்தினாசெய்தனர். எம்பிரானார் அவருஞ் சென்று, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய சிரசில் தம்முடைய பாதத்தை நீட்டிச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் “என்சிரசில் பலமுறைக்கால்வைத்த நீர் யார்” என்ன, “நீ என்னை அறியாயா?” என்று உரைத்து, மறைந்தரு ளினர். அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தம்முடைய சிரசில் பாதத் தை வைத்தவர் சுவாமி என்றறிந்து “அடியேன் செருக்கினால் சிவபெரு மானென்று அறியாமையால் என்செய்தேனென்றுவருந்தி” வீரட்டானே சுரரை “தம்மானையறியாத சாதியாருளரே” என்னுந் திருப்பதிகம்பா டித் துதித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சிதம்பரத்திற்கென்று, கனகசபை யில் ஆரத்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாதனாத் தரிசித்து, அன்பு மிகுதியால் நெருப்பிலிட்டநெய்போல் மனமுருகி, ஆரத்தக்கண்ணீர் பெ ருந், விழுந்து, நமஸ்கரித்து, பேரின்பசாகரத்தில் முழுகி, இரண்டு கைக ளையுஞ் சிரசின்மேற் குவித்துப் பதிகம்பாடித் துதித்து நின்றனர்.

அப்பொழுது நடேசர் திருவருளால் “திருவாரூர்க்குவா” என்று எழுந்த அசரீரிவாக்கைக்கேட்டு, அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு கன கசபையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, வணங்கி, விடைபெற்றுக் கொண்டு, புறப்பட்டுக் கோள்ளிட நதியைக்கடந்து, சீர்காழிக்குச் சமீபித்து, இது திருநானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்த தலம். ஆகையால் அதை மிதிக்கலாகாதென்று கருதி, அதன் எல்லையைவணங்கி வலம் வரும் போது சிவபெருமான் தரிசனந்தந்தருள், “சாதலும்பிரந்தலுந்தவிடுத்து” என்னுந் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருக்கோ டு முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூர் கெழுந்

சந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சரித்திரம்.

தருளி ஆலயத்துட்சென்று, வன்மீகநாதவைணங்கிப் பேரின்பக்கடலுள் மூழ்கித் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்தநின்றார். அப்பொழுது சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கேட்கும்படித் தியாகப்பெருமான் திருவருளால் “நாமுணக்குத் தோழாரோனும்; முன்னே யாட்கொண்ட விவாககாலத்தில் நீ கொண்டிருந்த மணக்கோலத்தை என்றும் பூண்டு விளையாடுவாயாக” என்று ஓர் அசரீரிவாக்கு எழுந்தது. அதுகேட்ட சந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் ஆந்தரவசராய்த் தொழுது துதித்துப் புறம்போந்து, அன்றுதொட்டு அடியார் யாவரும் தம்பிரான் தோழர் என்று சொல்லிக்கொள்ளத் திருமணக்கோலம் பூண்டு, நான்தோறும் வன்மீகநாதவைண தரிசனஞ்செய்து கொண்டு அங்கிருந்தனர்.

இதுநிற்க; முன்னே திருக்கைலாசமலையில் இருக்கும் பார்வதியாருடைய பாங்கியரிருவரில் ஒருவராகிய கமலினி எனபா அத்திருவாரூரில் உருத்திர கணிகையர் குலத்தில் பிறந்து பரவையாரி என்னும் திருப்பெயர்பெற்று மங்கைப்பருவமடைந்து, அவரும் தோழிமாரோடு தினமும் ஆலயத்துட்சென்று சிவதரிசனஞ்செய்து வருவார். ஒருநாள் தரிசனஞ்செய்யப்போம்பொழுது அங்கு பரிசனத்தோடு சிவதரிசனத்துக்கெழுந்தருளிய சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கண்டு, ஆசைகொண்டு, தாம் அவரை விவாகஞ்செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று சுவாமி சந்திரதானத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்தருளினார். சிவபெருமான் அவர் விண்ணப்பத்தைத் திருவுளங்கொண்டு பரவையானைச் சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் திருமணஞ்செய்து கொடுக்கும்படி அடியார்களுக்குக் கட்டினியிட்டருள, அவர்கள் அப்படியே சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குப் பரவையானை விதிப்படி விவாகஞ்செய்துகொடுத்தார்கள். சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பரவையானைக் கூடி வாழ்ந்திருக்கும்நாளில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக்கு எழுந்தருளும் போது, தேவாசிரியமண்டபத்தில் சேர்ந்திருந்த சிவனடியார்களைக்கண்டு அவர்கள்மேல் பத்தியிருந்து, நானிவர்களுக்கு அடியுளுகுநான் எந்நாளென்றுகருதிச் சுவாமிதரிசனத்துக்குத் திருக்கோயிலுக்குட் சென்றனர். அவர் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும்பொருட்டுத் தியாகப்பெருமான் அவர்க்குக் காட்சிகொடுத்தருளி, நீ நம்மடியாமேற் பதிகம்பாடுவாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வணங்கிநின்று “சுவாமி! அடியவர்கள் வரலாறு இன்னதென்றும் அவர்கள் தன்மை இன்னதென்றும் சிறிதும் அறியாதயான் எப்படிப்பாடுவேன்? அவர்களைப்பாடுஞ்சக்தியைத் தேவாரோ அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்.” சிவபெருமான் அதற்கிசைந்து தமது அருமைத் திருவாக்கால் “நீலிலவாழ்ந்தணர்தமடியாரீக்துமடியேன்” என்று அடி எடுத்துக்கொடுத்து மறைந்தருளினார். அதகண்டு சந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாசிரியமண்டபத்தையடைந்து அவ்வடியவர் யாவர்க்குந் துணித்தனியே அடியேன்னென்று திருத்தொண்டத் தொகை என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி அவர்

பின்பு சந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சிலநாள் அங்கிருந்து அதற்குச் சமீபத்திலுள்ள திருக்கோவிலி என்னும் ஸ்தலத்துக்கெழுந்தருளி ஆலயத்துட்சென்று சிவபெருமானைவணங்கி, வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழார் கொடுத்த நெற்குவியலைத் திருவாரூரின் சேரப்பிக்கக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவாக்கிணையார் பூதங்கள் குண்டையூரிலிருந்த நென்மலையை எடுத்துச்சென்று பரவையார் திருமாளிகையிலும் மற்றவிடங்களிலும் நிறைத்தன. சந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மீண்டு

கவ

சுந்தரமூர்த்திகவாயிகள் சரித்திரம்.

திருவாரூர்க்குச் சென்று, வன்மீகநாதனைத் தொழுது, துதித்துப் பரவையார் திருமாளிகையிற் சேர்ந்து, ஈகழந்தசெய்தியைச் சொல்லிச் சிலநாள் அங்கிருந்து, கோட்புலிநாயனார் வேண்டுகோளால், திருநாட்டியந்தான் குடிக்கெழுந்தருளிய பொழுது, அந்நாயனா எதிர்கொண்டுவந்து வணங்கித் தம்முடைய வீட்டுக்கு அழைத்துப் போய் ஆசனத்திலிருந்தி, அருச்சுனனெய்து, திருவமுதுசெய்வித்து, வணங்கித் தம்முடைய புத்திரிகளாகிய சிங்கடி, வனப்பகை என்னும் இருவரையும் கொண்டுவந்து வணங்குவித்துத் தாமும் வணங்கி அடியேன்பெற்ற இப்பெண்ணை அடிமையாகக் கொண்டருள வேண்டும் என்ன, சுந்தரமூர்த்திகவாயிகள் அந்தப்பெண்களைப் புத்திரிகளாகப் பாலித்தருளிச் சிவாலயத்துட் சென்று, சிவபெருமானை வணங்கி “பூணூவதோரரவம்” என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி அப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பில் கோட்புலிநாயனாச சிறப்பித்துச் சிங்கடியாருக்குத் தம்மைப் பிதாவாகக் கருதினமையால் தம்மைச் சிங்கடியாம்பன் என்று வைத்தருளினர். பின்பு அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளித் திருவலிவலத்திற்குச் சென்று, சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, மீண்டும் திருவாரூர்க்குச் சென்று, வன்மீகநாதனை வணங்கிக்கொண்டு, பரவையார் வீட்டிலிருந்தனர். இருக்கும்நாளில் பங்குனியுத்திரத் திருவிழா சமீபிக்கவும், பரவையார் திருவிழாச் செலவிற்குக் கொடுப்பதற்குப் பொருள்கொண்டுவரும்பொருட்டித் திருப்புகலானாச சேர்ந்து, ஆலயத்துட் சென்று, சுவாமியை வணங்கிப் பதிகம் பாடிச் செங்கல்லைப் பொன்னாக்கித் தரப்பெற்று, அங்கிருந்து புறப்பட்டு திருவாரூரையணந்து பரவையார் வீட்டில் எழுந்தருளினர்.

அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருநன்னிலம் முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருமுதுகுன்றத்தைச் சேர்ந்து, சிவதரிசனஞ் செய்து பதிகம் பாடியபோது, சுவாமி பன்னீராயிரம் பொன் கொடுத்தருள, சுந்தரமூர்த்திகவாயிகள் வணங்கிநின்று, தேவரீர் கொடுத்தருளிய பொன்னெல்லாம் திருவாரூரில் உள்ளவர் யாவரும் அதிசயிக்கும்படி அங்கே வரச்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, அப்பொழுது எம்பிரானுடைய திருவருளால், “சுந்தரமூர்த்தி! நீ இந்தப்பொன் எல்லாவற்றையும் மணிமுத்தா நதியிலிட்டுத் திருவாரூர்த் திருக்குளத்தி லெடுத்துக்கொள் னென்று அசரீரவாக் கெழுந்தது” அதுகேட்டுச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மச்சம்வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு பொன்னைத்தையும் மணிமுத்தாநதியிலிட்டு அன்று என்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட திருவருளை இதிலறிவேனென்று சிதம்பரத்துக்கு எழுந்தருளக்கருதி, வழிக்கொண்டு இடையிலுள்ள திருக்கடம்பூரை வணங்கித் தில்லையைச் சேர்ந்து, நடேசனாத் தொழுது பதிகம்பாடித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருக்கருப்பறியலூர் முதலிய பல சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு மீண்டுந் திருவாரூர்த் கெழுந்தருளி வன்மீகநாதனைப் பணிந்து பரவையாருடன் மகிழ்ந்திருக்குநாளில், ஒருநாள் பரவையாரானோக்கி எனக்குத்திருமுதுகுன்றர் கொடுத்தருளிய பொன்னையெல்லாம் மணிமுத்தா நதியிலிட்டு வந்தேன். இப்போது இத்தலத்தில் திருக்கோயிலுக்கு மேற்கிலுள்ள குளத்தில்போய் அவரது திருவருளால் எடுத்துக்கொண்டு வருவோம்வா! என்ன, பரவையார் இது என்ன? அதிசயமென்று தமக்குள்தாமே எண்ணிக்கொண்டு கூடவர, அக்குளத்தருகிற் சென்று, பரவையாராகக் கரைமேல் நிறுத்தித் தாம் வன்மீகநாதனை வணங்கித் துதித்துக் குளத்திலிறங்கித் தடவிப் பார்க்கையில் பொன்னகப்படாமையால் மனமவருந்தித் திருப்பதிகம்பாடிச் சிவபெருமான் திருவருளால் வந்தெழுந்தபொற்றிரை

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சரித்திரம்.

வாரி எடுத்து ஆட்களிற்சுமத்தி, அனுப்பிவிட்டுத் தாம் திருக்கோயிலுட் சென்று, வன்மீகநாதரைப்பணிந்து, துதித்து, வீட்டுக்குச்சென்று, பரவையாரோடு மகிழ்ந்திருக்குநாளில், சிவஸ்தலயாத்திரைபண்ண விரும்ப முற்று, திருநள்ளாறுமுதலியவற்றை வணங்கிக்கொண்டு, திருக்குருகாவூர்க் குச்சமீபத்தில் வரும்பொழுது, வன்றொண்டர் பசிதாகமுதலியவற்றால் மெலிந்துவருகிறார் என்று பரமசிவம் திருவுளமிரங்கித் தண்ணீரும் கட்டமுதும் கொண்டு வந்து வெயில்வெப்பத்தைத் தணிக்குமபொருட்டு, அங்கு ஒரு பக்கத்தில் ஓர் தண்ணீர்ப்பந்தையுண்டாக்கித் தாம் ஓர் பிராமணவேடம்பூண்டு, களைத்து வருகின்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைநோக்கி, நீர் மிகவும் பசித்திருக்கின்றீர், எனினிடத்தில் பொதிகேசாறிருக்கின்றது; அதையுண்டு, தண்ணீர்குடித்து, இளைப்பாறுமென்று சொல்லியருள, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதற்கிசைந்து கட்டமுதைசுவாங்கி அடியாரோடு அமுதுசெய்து, தண்ணீர் அருந்தி பரிசனங்களோடு நித்திரைசெய்ய, ஐயர் தண்ணீர்ப்பந்தரோடு மறைந்தருளினார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துயிலுணர்ந்து ஐயரைக்காணாமையால் ஆச்சரியமடைந்து “இத்தனைமாற்றமாநிந்திலேன்” என்னுந் திருப்பதிகம்பாடித் திருக்குருகாவூரைச் சேர்ந்து, சிவதரிசனஞ் செய்து, அதை அகன்று வழிக்கிடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை யெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு, திருக்கழுக்குன்றிற்போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து கொண்டு திருக்கச்சுருக்கெழுந்தருளி ஆலக்கோயிலுள்ளேசென்று சிவதரிசனஞ்செய்து புறத்தில்வந்து அமுதுசெய்யும் காலமாகியும் அமுது செய்து படைக்கும் பரிசனங்கள் வாராமையால் மிகுந்தபசியோடு மதிற் புறத்தி லிருந்தனர். அப்பொழுது சிவபெருமான் ஒரு பிராமணராகிஅருகிற்சென்று நீர் மிகப்பசியோடிருக்கின்றீர். நான் உமக்குப் பிராமணர் வீட்டில் அனனம் யாசித்துக்கொண்டு வருகிறேன்; நீர் அப்புறம் போகாமல் இங்கேயிரும் என்று சொல்லிப்போய் அப்படியே யாசித்துக்கொண்டு வந்துகொடுக்க, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தமமுடன்வந்த தொண்டர்களுோடு உண்டுமகிழ்ந்தனர். உடனே அவ்வையர் மறைந்தருளினதைக் கண்டு, அவர் சிவபெருமானே என்று துணிந்து, “இந்தநாடுப்பகலில் திருவடிவருந்த அடியேனபொருட்டு எழுந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னென்று புகழ்வேன்” என்று மனமுருகித் தோத்திரஞ்செய்து, அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுக் காஞ்சிபுரத்திற்குச்சென்று, திருவேகம்பத்தை யடைந்து காமாக்ஷியம்மையால் அருச்சிக்கப்பட்ட ஸ்ரீஏகம்பரநாதரைவணங்கி அங்கிருந்து புறப்பட்டு, இடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களுையெல்லாம் தொழுது கொண்டு, திருக்காளத்தி மலைக்குச்சென்று, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவொற்றியூற்றிப்போய்ப் பதிகம்பாடிச் சுவாமி தரிசனம்பண்ணிக்கொண்டு அங்கிருந்தனர்.

முன் திருக்கைலாசகிரியில் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்மேல் ஆசை கொண்டதோழிமார்கிருவரில் ஒருவராகிய “அனிந்திசையார்” என்பவர் ஞாயிறு என்னும் ஊரில் வேளாளரிற் சிறந்த ஞாயிறுகிழார் என்பவருக்குப் புத்திரியாராகத் திருவவதாரஞ்செய்து சங்கிலியார் என்னுந் திருநாமம்பெறறுத் திருக்கோயிலில் திருத்தொண்டிசெய்து, ஒழுருநாளில் ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சங்கிலியாரைக்கண்டு, ஆசைகொண்டு சுவாமி சந்நிதானத்திற் சென்று வணங்கி, சங்கிலியநாதைத் தமக்குத் தந்த ரூபம்பாடிப் பிரார்த்தித்துக் கோயிலின் புறத்தில் ஓரிடத்தில் மனக்கவலையோடிருக்க, அப்பொழுது சிவபெருமான் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கெதிரிப்போய்ச் சங்கிலியை உனக்குத் தருகிறேன். நீ கொண்ட கவலை

யை ஒழிப்பாயாக வென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, உடனே கன்னிமாடத்திற் கண்வளரும் சங்கிலியாரா சொப்பனத்திற் றோன்றிச் சங்கிலியே! நம்மிடத்து மிகுந்த பத்தியையுடைய சுந்தரன் தனக்கு மனைவியாக உன்னைத் தரும்படி என்னைப்பிரார்த்தித்தான்; நீ அதற்கு உடன்படவேண்டும் என்றார். அதற்குச் சங்கிலியார், சுவாமி! அடியேன் தேவரீருடைய திருவாணையைச் சிரமேற்கொண்டேன்; அவ்வாறே அவர்க்கே மனைவியாதற்குரியேன்; ஆயின் அவர் திருவாரூரிலே மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு வசிக்கின்றவர் என்பதைத் தேவரீர் திருவுளங்கொண்டருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். சுவாமி அதுகேட்டுப் பெண்ணே! சுந்தரன், உன்னைப் பிரியேன், என்று சபதஞ்செய்துதருவான் என்றுசொல்லிச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்துவந்து நான் உன்னைப் பிரியேன் என்று நீ அவருக்குச் சபதஞ்செய்துகொடுத்தால்தான் அவன் உடன்படுவானென்ன, ஆயின் அவ்வாறேசெய்துகொடுக்கிறேன், தேவரீர் அப்பொழுது திருக்கோயிலிலிராது மகிழின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கவேண்டுமென்ன, அதற்குச் சிவபெருமான் இசைந்தருளி, மீண்டுந் சங்கிலியாரிடத்திற் சென்று, சுந்தரன் உனக்குச் சபதஞ்செய்துகொடுக்க இசைந்திருக்கிறான்; அவன் ஆலயத்திற் சபதஞ்செய்யவந்தால் மகிழடியிற் செய்யும்படி கேள் என்று மறைந்தருளினார். பின்பு சங்கிலியார் திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்குப் பூமலை தொடுக்கத் தோழியரோடு திருக்கோயிலுக்குச் செல்ல, அவருக்குச் சபதஞ்செய்துகொடுக்க அதற்குமுன் வந்திருந்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவர்க்கெதிரிப்போய்த் தமக்குச் சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளியதைச் சொல்ல, அவர் அதற்கொன்றுஞ்சொல்லாமல் நானமுற்றுச் சேடியரோடு கோயிலுக்குட் சென்றார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பின்தொடர்ந்துபோய்ப் பெண்ணே! உன்னைப் பிரிய்வென்று சபதஞ்செய்யச் சந்திரதானத்திற்குவானென்ன, சங்கிலியார் கண்டகனவைக்கேட்டறிந்த தோழிமார் இங்கே வேண்வெதில்லை, மகிழடியிற் சபதஞ்செய்து கொடுமென அவ்வாறே மகிழடியிற்போய்ச் சபதஞ்செய்துகொடுத்துச் சங்கிலியாரை விவர்கஞ்செய்துகொண்டு அங்கு அவரோடு சிலநாள் கூடியிருந்து, அதற்குமேல் திருவாரூர் “வீதிவிடங்கப் பெருமானைத்” தரிசனஞ்செய்யாமல் எத்தனைநாள் நீங்கியிருப்பேன் என்று மனவருத்தமுற்று, ஆலயத்திற் சென்று, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருவொறியூரெல்லையை நீங்கியஅளவில் இரண்டகண்களும் மறைந்தன. மறையவே சபதத் தவறினமையால் நேரிட்டதென்று வருந்தி “அழுக்குமெய்கொடுன்றிறவடியடைந்தேன்” என்று திருப்பதிகம்பாடியும் அத்துன்பம் நீங்கவில்லை; ஆயினுந்திருவாரூர்க்குப் போகவேண்டு மென்னும் ஆசை மென்மேலும் வளாதலால் சிலர் முன்னே வழிகாட்டத் திருமுல்லைவாயிலுக்குச் சென்று சுவாமியை வணங்கி “விடப்பணிந்தேந்நூய்வேதியா” எனனுந் திருப்பதிகம்பாடித் திருவெண்பாக்கத்தைச் சொந்து சிவபெருமானைப் பணிந்து “நீருக்கோயிலுள்ளீரோ” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமி அவருக்கு ஊன்றுகொல்கொடுத்தருளி “உளோய்போகீ” என்றனர். பிறகு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் “புலையுளனபொறுந்திடுவீ” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு காஞ்சீபுரத்துக்கெழுந்தருளி ஏகாம்பரநாதரை வணங்கி, அவர் திருவருளால் ஒருகண்பெற்று வழிக்கடையிலுள்ள சிவஸ்சலங்கனையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூர்க்குச் சென்று, வணிகநாதரைத்தொழுது மற்றொருகண்ணும்பெற்றுப் பரவையார் ஊடலை நீக்கும்பொருட்டு, வீதிவிடங்கப்பெருமானை இரண்டதரம் அவர்மனையில் தூது அனுப்பி ஊடல் தணிந்தபின் அங்குச் சென்று, அவரோடுகூடி நாள்தோறும் வன்

மிகநாதரைத் தரிசனஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர். இருக்கும்பொழுது தாம் சிவபெருமானைத் தூது அனுப்பிய செய்தியைத் திருப்பெருமங்கலத் திவ்ருக்கும் ஏயர்கொனகலிக்காமநாயனார் கேள்வியுற்று, அது தக்கது அன்றென்று தம்மேம் கோபங்கொண்டு இருத்தலை அறிந்து, சுவாமி சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபெருமான் கலிக்காமநாயனாருக்குச் சூலைநோயை ஏவி, அவரிடத்திற்போய்ச் சுந்தரன் வந்தாலன்றித் தீராதென்ன, அவர் அதற்கு உடன்படாமையைக் கண்டும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளிடத்தில் வந்து நீ போய்க் கலிக்காமனுடைய சூலையைத் தீர்ப்பாய் என்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சூலைநோயைத்தீர்க்கும்பொருட்டு வருஞ்செய்திகேட்டுக் கலிக்காமநாயனார் உடைவாளால் வயிற்றைப் பீறிக்கொண்டு இறந்தனா. சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அங்குச்சென்று கலிக்காமநாயனார் இறந்திருத்தலை நோக்கி நானும் மாணமடைவேனென்று உடைவாளை எடுத்தனா. உடனே சிவபெருமான் திருவருளால் கலிக்காமநாயனார் உயிர்த்தெழுந்து உடைவாளைப் பறிகொள்ள, அவர் விழுந்து நமஸ்கரித்தனர்; கலிக்காமநாயனாரும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை வணங்கினா. பின்பு இருவரும் அன்போடு அளவீனாயிருந்து மீண்டும் திருவாரூர்க்கெழுந்தருளி வன்மீகநாதரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர்.

அப்பொழுது சேரமான்பெருமானையார் சிவபெருமானால் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய மகிமையை அறிந்து அவரைத் தரிசிக்க விரும்பித் திருவாரூரையடைந்து அவரை வணங்க, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான்பெருமானையாரை வணங்கினார். பின்பு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான் பெருமானையாரை உடன்கொண்டு ஆலயத்திற் சென்று, வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பரவையார்வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் விருந்துசெய்து, சிலநாள் அவரோடு அங்கிருந்து இன்னுமுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தாசிக்கவிரும்பிச் சேரமான்பெருமானையாரும் கூட வரப் புறப்பட்டுச் சோழநாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்களுடையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு பாண்டநாட்டிற் சென்று அங்குள்ள மதுரை முதலிய சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு மீண்டும் திருவாரூர்க்குச் சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, செல்லுகையில் திருவையாற்றுக்குச் செல்லத் தடையாகக் காவேரி பெருகிவருவதைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பாடிய திருப்பதிகத்தால் அவ்வாறு வழிவிடப் பரிசனங்களோடு சென்று, பஞ்சநாதேசுரரைத் தரிசித்து வணங்கி, மீளவும் அவ்வழியே வந்தபின்பு வெள்ளம் முன்போலப் பெருகி யோடிற்று. அவ்விடமலிட்டு நீங்கிக் கொங்கு நாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, மலைநாட்டிற் சென்ற போது சேரமான்பெருமானையாரை நகரமாகிய கொடுங்கோளூரிலிருப்பவர்கள் எதிர்கொண்டுவந்து வணங்க, அவர்களுடன் திருவஞ்சைக்களமென்னுந் தலத்திற் சென்று, ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணம்பண்ணித் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துச் சேரமான்பெருமானையாரோடு அவர் திருமாளிகையிற் சென்று திருவமுதுசெய்து, சிலநாளங்கிருந்து பறப்பட்டுப்போது சேரமான் பெருமானையாரை தம்முடைய பொக்கிஷத்திலுள்ள நீதியையெல்லாம் பல ஆட்களின்மேல் சுமத்தியனுப்பத் திருமுருகனுபூண்டியென்னுந் தலத்துக்குச் சமீபமாக வரும்போது சிவபெருமான் ஆஞ்ஞையால் பூதங்கள் வேடுருக்கொண்டுவந்து அப்பொருளைத்தையும் பறித்துக்கொண்டுபோய்ச் சுவாமி சந்நிதானத்திற்சேர்த்தன. அதுகமூர்த்திசுவாமிகள் திருமுருகன் பூண்டியில் ஆலயத்துட்டி

மியை வணங்கி “கொடுகவேஞ்சீல வடுகவேடுவர்” என்னுந் திருப்பதி கம் பாடியமாத் திரத்தில் கடவுள் திருவருளால் அந்தப் பொருளெல்லாம் கோபுரவாயிலில் குவிந்திருக்கக்கண்டு, சுவாமியைவணங்கி, அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு முன்னேசெல்ல, ஆட்களை ஏவி அவ்விடத்தை நீங்கிக் கொங்குராட்டைக்கடந்து, திருவாரூரை அடைந்து, அங்கு சிவதரிதனம் செய்திருந்தனர்.

சிலநாள் சென்றபின் சேரமான்பெருமானாயினான் காணவிரு ம்பி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சோழதேசத்தைக் கடந்து, கொங்குதே சத்தையடைந்து, திருப்புக்கொளியூர் சென்று, அங்கே ஒரு வீதியிலே இரண்டுவிடிகளுள் ஒருவீட்டில் மங்கல ஒலியும், மற்றொருவீட்டில் அழு கையொலியுமாயிருக்கக்கண்டு, அங்கிருந்த பிராமணர்களை நோக்கி இஃதென்னவென, அவர்கள் வணங்கி ஐத்துவயதள்ள இரண்டு புதல்வர் கள் குளத்தில் நீராடுகையில், ஒருவனை முதலை விழுங்கிற்று; மற்றொரு வன் பிழைத்துவந்தான். இந்தவீட்டில் முழங்குமோசை பிழைத்துவந்த புதல்வனுக்கு உபசயனம் செய்யும் மங்கல ஓசை; அந்தவீட்டிலுண்டாமோசை இறந்தபிள்ளையைக்குறித்த அழுகைக்குரலோசை என்றனர். அதுகேட்ட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவனமியாங்கி அந்தக் குளத்தருகிற் சென்று அம்முதலை தான்விழுங்கிய புதல்வனை உமிழும்பொருட்டு “உடைப்பா நுலாயுந்நுள்கவல்லார்” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடிய போது, அம்முதலை பிள்ளையைக் களையில் உமிழ்ந்தது. தாய் ஓடி அப்பி ள்ளையை எடுத்துக்கொண்டுவந்து, நாயகனோடு தானும் சுந்தரமூர்த்திசுவா மிகள் திருவடிகளில் வீழ்ந்து நமஸ்காஞ்செய்தாள்; சுந்தரமூர்த்திசுவா மிகள் அப்புதல்வனை அழைத்துக்கொண்டு, அவிராட்குப்போய்ச் சிவதரி சனஞ்செய்து, திருப்பதிகம்பாடித் திரும்பி, அப்புதல்வன் வீட்டிற்கென்று அவனுக்கு உபசயனஞ்செய்தது, அதன் பின்பு மகோதையென்னுந் தலத்திற்கென்று இறங்கியிருக்கையில், ஒருநாள் சேரமான்பெருமானாய னார் ஸநாநஞ்செய்யும்போது, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மீண்டும் திருவஞ் சைக் களத்திற்குச் சென்று, அங்குள்ள ஆலயத்தை வலஞ்செய்து, உள் ளேபுகுந்து, சந்நிதியில் விழுந்து, நமஸ்கரித்து, எழுந்துநின்று, அழலிற் பட்ட மெழுகுபோல் உள்ளமுருக மயிர்க்குச்செறியக் கண்ணீர்பெருக இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேற்குவியத் துதித்து, அடியேனை மாயாகாரிய மாகிய இவ்வுலகவாழ்க்கையினின்று நீக்கித் தேவரூடைய திருவடியிற் சோத்தருளவேண்டுமென்னுங் கருத்தோடு “தலைக்குந்தலைமலை” என் னுந் திருப்பதிகம்பாடியருள, தயாசமுத்திரமாகிய சிவபெருமான், பிர மன், விஷ்ணு முதலிய தேவர்களை நோக்கி, நீங்கள் சென்று நம்முடைய தோழனாகிய சுந்தரனை வெள்ளையா?னையினமேலேற்றிக்கொண்டு வாருங் களென்று கட்டினாயிட்டார். அவர்கள் அவ்வாறே சென்று சந்நிதானத் தினின்றும் எழுந்தருளுகிற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை எதிர்கொண்டு சிவ பெருமானுடைய திருவாணையைத்தேரிவிக்க, சுவாமியைவணங்கி வெள் ளையானையின்மேலேறிச் செல்லுகையில் தம்முடைய தோழராகிய சேர மான்பெருமானாயினான் நினைத்துச்செல்ல, சேரமான்பெருமானாயினார் அஃதறிந்து ஓர் குதிரையின்மேலேறி அதிவினாவாகத் திருவஞ்சை க் களத்துக்குப்போய்ச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் வெள்ளையானையின்மே லேறி அந்தரமார்க்கமாய்ச்செல்வதை யுணர்ந்து, தம்முடைய குதிரா யின்மீது நிர்ப்பஞ்சாட்சரத்தை ஓதிய அளவில் அக்குதிரை ஆகாயமா ன்மாய்ப்போய்ச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளேறிச்செல்லும் வெள்ளையா

னையை வலம்வந்து, அதற்குமுன் சென்றது. சேரமான்பெருமானையு னார் படைவீரர்கள் அவரைக் கண்ணுக்குத் தொன்றுமளவும் ஆகாயத்திற் கண்டு பின் காணாமையால் மனவருத்தமுற்றுத் தம் தம் உடைவாளால் உடலைச் சேதித்து வீரயாக்கையைப் பெற்று அந்நாயனருக்கு மூர்ப் பட்டு அவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு சென்றனர். சேரமான்பெருமானையு னார் முன்செல்லப் பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் “தானேனைழைப் படைந்தான்” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு திருக்கைலாசமலையின் தெற்குவாயிலுக்கு முன் சென்றனர். அங்கு இருவரும் வாகனங்க களினின்றிறங்கிச் சந்நிதானத்திற்சென்று கைலாசபதியை நமஸ்கரித் தெழுந்து அவருடையதிருவருளால் பழையபடி ஆலாலசுந்தரராய் தாம் முன்செய்துகொண்டிருந்ததிருத்தொண்டிசெய்பவரும் சேரமான்பெருமா னையுனர் தம் தொழிலசெய்பவரும் ஆயினர்.

முன் பூமியின்கண் அவதரித்த பரவையாரும் சங்கிலியாரும் முன் போலக் கமலினியும் அனிந்திதையுமாகிப் பார்வதியாருக்குத் திருத்தொ ண்டிசெய்திருந்தனர். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் வழியில் திருவாய்ம லர்த்தருளிய திருப்பதிகங்களை வருணராஜனிடத்துக்கொடுத்தீருள அவன் அதைத் திருவருளைசுக்களத்திற் கொண்டுபோய் விளக்கினன்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளது வயது - ௧௮.

முத்தியடைந்தநாள்—சூடிமாதம் சுவாசிநகரத்திரம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

திவ்வியசரித்திரம்-முற்றிற்று.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

வெங்கராவுண்ட பிள்ளையைநல்குமே வெள்ளைவாரண மீகிலிருத்துமே மங்கைபாகரைத் தூதுநடத்துமே மருவியாறுவழி விட்டுநிற்குமே செங்கலானது தங்கமதாருமே திகழுமாற்றிட்ட செம்பொன்னளிக்குமே துங்கவரம்பரி சேரற்குநல்குமே துலங்குநாவலூர்ச் சுந்தரர்பாடலே.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் என்னும்

சிதம்பரம். இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஆளுடையநம்பீகளுருண்மலை.

கொச்சக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதியணிசெஞ்சடைக்கனியைமன்றுண்டம்புரிமருந்தத்
துதியணிசெஞ்சுவைப்பொருளிற்சொன்மலைதொடுத்தருளி
வியதியணிமாமரைநெறியுமெய்நிலையாகமநெறியும்
வதியணிந்துவிளங்கவைத்தவன்ருண்டப்பெ

நீற்றிலிட்டநிலையாப்புன்னெறியுடையார் தமைக்கடிச்
சேற்றிலிட்டகம்பமெனத்தியங்குற்றேன்றனையாளா
யேற்றிலிட்டதிருவழியையெண்ணியரும்பொன்னையெலா
மாற்றிலிட்டுக்குளத்தெடுத்தவருட்டலைமைப்பெருந்தகையே. (௨)

இலைக்குளநீரழைத்ததனிடங்கருதவழைத்ததன்வாய்த்
தலைக்குதலைமதலையுயிர் தழைப்பவழைத்தருளியநின்
கலைக்குமவடகலையின்முதற்கலைக்குமுறுகண்க்குயர்பொன்
மலைக்குமணுநிலைக்குமுறாவன்றொண்டப்பெருந்தகையே. (௩)

வேதமுதற்கலைகளெலாம்வினாந்துவினாந்தந்தமுறை
யோதவவைக்கணுத்தனையுமுணர்வரிதாமெர்பெருமான்
பாதமலர்நினதுதிருப்பணிமுடிமேற்படப்புரிந்த
மாதவம்யாதுதாதருளாய்வன்றொண்டப்பெருந்தகையே. (௪)

எழிசையாயிசைப்பவனாயின்னமுதாயென்னுடைய
தோழனுமாயென்றுமுன்னிசொன்னபெருஞ்சொற்பொருளை
யாழ்ச்சினைத்திடிவடி யேனருங்கரணங்கரைந்துகரைந்
துழியிலின்புறுவதுகாணுயர்கருணைப்பெருந்தகையே. (௫)

வான்காணவிந்திரனுமாலயனுமாதவருந்
தான்காணவிறையருளாற்றனித்தவளயானையின்மேற்
கோன்காணவெழுந்தருளிக்கூலவியநின் கோலமதை
நான்காணப்பெற்றிலனேநாவலுர்ப்பெருந்தகையே. (௬)

தேன்படிக்குமமுதாமுன்றிருப்பாட்டைத்தினந்தோறு
நான்படிக்கும்போதென்னேநானறியேனுவொன்றொ
லுன்படிக்குமுளம்படிக்குமுயிர்படிக்குமுயிர்க்குயிருந்
தான்படிக்குமதுபவநகாண்டனிக்கருணைப்பெருந்தகையே. (௭)

இன்பாட்டுத்தொழிற்பொதுவிலியற்றுநின்றவெப்பெருமா
னுன்பாட்டுக்குவப்புறல்போலுர்பாட்டுக்குவந்திலொன்
றென்பாட்டுக்கிசைப்பினுமென்னிமென்பாட்டுக்கரணமெலா
மன்பாட்டுக்கிசைவதுகாணருட்பாட்டுப்பெருந்தகையே. (௮)

பரம்பரமாந்துரியமெனும்பதத்திருந்தபரம்பொருளை
யுரம்பெறத்தோழமைகொண்புவன்பெருமைதனைமதித்து
வரம்பெறந்தெய்வமெலாம்வந்திக்குமென்றாலென்
றரம்பெறவென்புகல்வேனன்றனித்தலைமைப்பெருந்தகையே. (௯)

பேரூரும்பாவைமனப்பிணக்கறவெப்பெருமானே
பூரூரும்பலபுகல்வோரிரவிறுதனைனத்
தேருருந்திருவாரூர்த்தெருவுதொறுநடப்பித்தா
யாரூரநின்பெருமையயன்மாலுமளப்பர் தே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரவையாடுழிநவம் பார்த்துற்றமோகா	
பரமனருளென்று பாடுமவிவேகா	(சுந்)
நாதனருட்சொப்பன்வ் கண்டதுயர்	
மாதர்பரவை மனங்கொண்டதேயர்	(சுந்)
தில்லைவாழந்தண னொணப்பரசிவனே	
திருவாய்மலர்ந்தடி கொடுக்கப்பெற்றவனே	(சுந்)
திருத்தொண்டத்தொகையாடிச் சேவித்தவெந்தாய்	
திருத்தொண்டார்நாப்பண் சிறப்பெறவிறைந்தாய்	(சுந்)
குண்டையூர்நெல்வரக் கோளரிவிப்புகழ்ந்தோய்	
அண்டர்சேராரு ரமர்ந்துகிகழ்ந்தோய்	(சுந்)
தன்கோட்புலியன்பர் தந்திடநயந்தோய்	
பெண்களைப்பெற்றநிம் பெண்களாய்வியந்தோய்	(சுந்)
திருப்புகலூர்பாடிச் செங்கல்லைப்பொன்னாய்	
விருப்பொடுபெற்று விளங்கியவன்னாய்	(சுந்)
திருப்பிணையூராகி சேவித்துக்கீர்த்தி	
விருத்தாசலத்தை விழைந்தமேய்ப்பூர்த்தி	(சுந்)
பன்னிரண்டாயிரம் பொன்பெறயோகா	
மன்னுமுத்தாநதியின் விட்டத்யாகா	(சுந்)
திருத்தில்லையாடிய சேவித்தடுத்தாய்	
திருவாரூர்வாவியிற் செம்பொனெடுத்தாய்	(சுந்)
இட்டமாக்குருகாவு டொய்தியதேவே	
கட்டமுதியக் களித்துண்டகோவே	(சுந்)
கச்சூரன்றரும் பிச்சானமுண்டாய்	
பிச்சாடன்செயல் மெச்சியேகண்டாய்	(சுந்)
அன்பாகக்காஞ்சியே கம்பரமாதி	
இன்பாயங்கார்தல மேத்தியசோதி	(சுந்)
உன்னுந்திருவொற்றி யூமைதித்தாய்	
பன்னும்படம்பக்கர் பாதந்துதித்தாய்	(சுந்)
அடிமைசெய்சங்கிலி யாடுழில்கண்டோய்	
கடிமணஞ்செய்யுங் கருத்ததுகொண்டோய்	(சுந்)
மகிழடியினிற்பர வசஞ்செய்துதந்தோய்	
மகிழுஞ்சங்கிலியாரா மணஞ்செய்துகந்தோய்	(சுந்)
ஆருருக்கேகாசை யாலடிபெடுத்தோய்	
காருறுங்கண்டார்க்குக் கண்களைக்கொடுத்தோய்	(சுந்)
காஞ்சியைப்பாடியோர் கண்பெற்றுக்கொண்டோய்	
வாஞ்சித்தாருளினில் மற்றைக்கண்கண்டோய்	(சுந்)
பரமனைத்தாதாக விரவினில்விட்டோய்	
பரவையாரின்பப் பரவையுட்பட்டோய்	(சுந்)
ஏயர்கொண்கலிக்காம நாயனார்ச்சேவிந்தோய்	
துயனருளாலே தேயங்கொண்டார்ந்தோய்	(சுந்)
சேரமான்பெருமானுஞ் சேரவிருந்தே	
ஆரூர்சிலநர எமர்ந்தமருந்தே	

தேவிபங்கானனைத் தேர்ந்தருளு
காவிரியாநிறைக் கடந்தபுணு

(சுந்)

முருகன் பூண்டசர் முன்றமிழ்தொழந்தாய்
திருடர்கொன்பொன்னைச் சிகராவடியெத்தாய்

(சுந்)

மதலையணிந்த மூதலையினைத்தாய்
மூதலையிழுங்கின மதலையையத்தந்தாய்

(சுந்)

வந்துவஞ்சைக்கன வண்ணப்பரித்தோய்
பந்தத்தொடக்கறப் பாடல்புரித்தோய்

(சுந்)

அத்தனருளால் வெண்ணையையழர்ந்தோய்
பத்தர்கூழ்வெள்ளிப்பருப் பதஞ்சேர்ந்தோய்

(சுந்)

எவ்வையாண்டருள் ஏம்பெருமானே
மங்களம்மங்களம் வாழ்நிறந்தோனே

(சுந்)

வேறு.

திருத்தொண்டத் தொகையுள்ள திருவாய்
திசைமுழுதும்புகழ் திகழ்துறையுள்

முத்திவழிக்கொரு கண்மணியே
மூலவிருட்கொரு வின்மணியே

சிவனைப்பெண்பால்துது செலவிடுத்தோனே
செந்தமிழ்வேதத் தொடைதொடுத்தோனே

தம்பிரான்ரோழ நெணும்பெருந்தவனே
சைவத்தவக்கோலந் தாங்குமன்னவனே

வன்றொண்டநாமம் வழங்கக்கொண்டோனே
மன்னுஞ்சிவநந்த மதுவையுண்டோனே

ஆலாவசந்தரா வானந்தபோதா

காலாந்தகனிலை கண்டருள்நாதா

வேறு:

சுந்தரமணியே சுபம்ணியே

மந் திரமணியே மனமணியே.

கோளறுமணியே குருமணியே

குருபரசந்தர சிவமணியே.

வேறு.

உன்றொண்டநாதனை வாழ்த்திடுவாம்
வாழ்த்துமவர்க்குமுடி தாழ்த்திடுவாம்.

படினாதுதன்மணவா வாசரணம்

பரணுளமகிழ்தோ ழாசரணம்.

வேறு

ஞானசுந்தரா மோனமந்திரா.

ஞானசுந்தரமுத்தி சுவாமிகள் திருவழி வாழக.

உ

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

அடிபடகுழை அநா பன்மாடகளுள்

திருநாவளப்போவார் நாயனார்,
திருக்குறிப்புத்தொண்ட நம்பனார்
பவ்வியசரித்திரங்கள்.

இவை

இந்நாமநாமினிதின்ன வேண்டுகோளிற் கையயச்

சுருக்கமாகத்தொகுக்கப்பட்டு,

சை. ந. நாமநாயனாட்டி யார் அவர்களால்

மநாட்டிப்பிற் அச்சியுக்கிரகாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1889.

இதன் விலை பை முன்று.] ட்ரபாங்கூலி 10 - நீருப் பை. 6.

ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

தில்லையிலநுளிச்சேய்த,

திருச்சாழல்.

நீருச்சிறம்பலம்.

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவது. திருவாயான் மறைபோலுங் காணே
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுங் கொண்டெனனை
யீசனவ் வெவ்வுயிர்க்கு மியல்பானான் சாழலோ. (க)

என்ன னம்பிரா னெல்லார்க்குந் தானீசன்
றுனன். ய் கோவணமாக் கொள்ளுமது வெண்ணே
மன்னுக னன்னுபொருண் மறைநான்கே வானசரடாத்
தன்னே கோவணமாச் சாத்தினனகாண் சாழலோ. (உ)

கோயில் சுகொடு கொல்புவித்தோ னல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்றனியன் காணே
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்றனிய னுயிடினுங்
காயி லுலகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ. (ங)

அயனை யனங்கனை யந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கண் மாயா வடிச்செய்தான் காணே
நயனங்கண் மூன்றுடைய நாயகனை தண்டித்தாற
சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ. (ஈ)

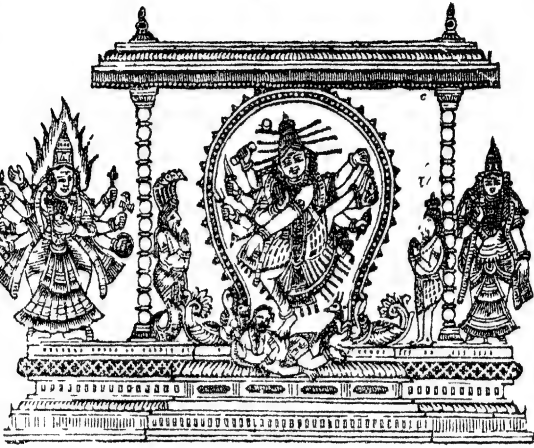
தக்கனையு மெச்சினையுந் தலையறுத்துத் தேவாகணந்
தொக்கனவர் தவர் தம்மைத் தொலைத்ததுதானென்னே
தொக்கனவர் தவர் தம்மைத் தொலைத்தருளி யருள்கொடுத்த
கெச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளின்காண் சாழலோ. (ஐ)

அலரவனு மாலவனு மறியாமே யழலருளாய்
நிலமுதறிகீழுண்டமுற நின்றதுதானென்னே
நிலமுதறிகீழுண்டமுற நின்றிலனை விருவருந்தஞ்
சலமுகத்தா லாங்காரந் தவிரார்காண் சாழலோ. (ஊ)

மலைமகளை யொருபாகம வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தா லவன்சடையிற் பாயுமது வென்னே
சலமுகத்தா லவன்சடையிற் பாய்ந்திலனேற் றரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடா டு சாழலோ. (எ)

கோலால மாகிக் குரைகடல்வா யன்றெழுந்த
வாலால முண்டா னவன்சுதர்தா னென்னே
யாலால முண்டிலனே லனறயன்மா லுள்ளிட்ட
மேலாய தேவெல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ. (அ)

தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணே
பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருந்ததோர்
பா வீடியோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. (ஐ)

திருவாலங்காட்டு இரத்தினசபாபதிசுவாமிகள் திருட்டன
ஊர்த்தயதாண்டவ ஐதீகம்.

திருநாளைப்போவார் நாயனார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துநூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவராகிய

ந ந் த னு ர் எ ன் னு ம்

திருநானைப்போவார்

ந ர ய னு ர்

தி வ் வி ய ச ரி த் தி ர ம்.

சந்தனாசாரியராகிய

உ ம ர ப தி சி வ ர ச ரி ய ர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புராணசாரம்.

நன்மைதிகழ்மேற்காநாட்டாதனூர்வாழ்நந்தனார்

புறத்தொண்டர்நானைப்போக

பொனமலிதென்புலியூர்க்கென்றுரைப்பார்புன்கூர்ப்

பொய்கையமைந்தடலேறுபிரியநோக்கி

வன்மதில்குழ்தில்லையிறையருளால்வாய்ந்த

வண்டழலினிடைமூழ்கிமறையோர்போற்ற

மின்மலிசெஞ்சடைமுநியாயெழுந்துநாதன்

விளங்குநடந்தொழமன்றுண்மேவினோ.

தி வ் வி ய ச ரி த் தி ர ம்.

சோழமண்டலத்திலே மேற்காநாட்டிலே ஆதனூரிலே புலையர்குலத்திலே, நந்தனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுடைய திருவடிகளையேயன்றி மற்றொன்றையும் மறந்தும் நினை யாதவர். அவ்வூரிலே தமக்கு வெட்டிமைக்காக விடப்பட்டிருக்கின்ற மானியமாகிய நிலத்தின்விளைவினாலே சீவனஞ்செய்துகொண்டு, தாம் செய்யவேண்டும் தொழிலை நடத்துகின்றவர். சிவாலங்களுத்தோறும் பேரிகைமுதலாகிய ஒருமுகக்கருவிகளுக்கும் மத்

தளமுதலாகிய இருமுகக்கருவிகளுக்கும் தோலும் வாரும், வீணைக் கும் யாழுக்கும் நரம்பும், அருச்சுனைக்குக் கோரோசனையும் கொடுக்கின்றவர். ஆலயங்களின் திருவாயிற்புறத்தில் நின்றுகொண்டு, அன்பின்மேலீட்டினால் கூத்தாடிப்பாடுகின்றவர். அவர் ஒருநாள், திருப்புன்கூரிலேபோய்ச் சுவாமிதரிசனம்பண்ணித் திருப்பணிசெய்தற்குவிரும்பி, அங்கேசென்று கோயில்வாயிலிலேநின்றுகொண்டு சுவாமியை நேரோதரிசித்துக் கும்பிடவேண்டும் என்றுநினைத்தார். சுவாமி அவருடைய விருப்பத்தின்படியே தமக்கு முன்னிருக்கின்ற இடபதேவரை விலகும்படிசெய்து, அவருக்குக் காட்சிகொடுத்தருளினார். நந்தனார் அந்தஸ்தலத்திலே ஒருபள்ளத்தைக்கண்டு, பெரியகுளமாகவெட்டித் தம்முடைய ஊருக்குத்திரும்பினார். அவர், இப்படியே பலஸ்தலங்களுக்கும்போய்வணங்கித் திருப்பணிசெய்துவந்தார். ஒருநாள், சிதம்பரஸ்தலத்திற்குப் போகவேண்டும் என்று ஆசைகொண்டு, அவ்வாசையிகுதியினாலே அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரைசெய்யாதவராகி விடிந்தபின் நான் சிதம்பரஸ்தலத்திற்குப்போனால் கோயிலினுள்ளே பிரவேசிக்கும் யோக்கியதை என்சாதிக் கு இல்லையே என்று துக்கித்து, இதுவும் சுவாமியினுடைய அருள்தான் என்றுசொல்லிப் போகாதொழிந்தார். பின்னும் ஆசை அதிகரித்தலால், நாளைக்குப்போவேன் என்றார். இப்படியே நாளைக்குப்போவேன் நாளைக்குப்போவேன் என்று அநேக நாட்கள்கழித்தார். அதனால் அவருக்குத் திருநாளைப்போவார் என்னும் திவ்வியதிருநாமம் உண்டாயிற்று.

௨௨

ஒருநாள் அவர் சிதம்பரதரிசனம் பண்ணவேண்டும் என்னும் ஆசைபிடித்துத்துதலால், தம்முடைய ஊரினின்றும் புறப்பட்டு. சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்து, அவ்வூரைச்சுற்றிய மதிலவாயிலிலேபுகுந்து, அங்குள்ள பிராமணர்களுடைய வீடுகளிலே ஓமஞ்செய்யப்படுதலைக்கண்டு, உள்ளேபோதற்கு அஞ்சி, அங்கே நமஸ்கரித்து அவ்வெல்லையை வலஞ்செய்துகொண்டு போவார். இப்படி இராப்பகல் வலஞ்செய்து, உள்ளேபோகக்கூடாமையை நினைந்து வருந்துகின்ற திருநாளைப்போவார், சபாநாயகரை எப்படித் தரிசிக்கலாம்; இந்த இழிந்தபிறப்பு இதற்குத்தடைசெய்கின்றதே என்று துக்கத்தோடும் நித்திரைசெய்தார். சபாநாதர் அவருடைய வருத்தத்தைநீக்கி அவருக்கு அருள்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு, அவருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, நீ இந்தப்பிறப்பு நீங்கும்படி நெருப்பிலேமுழ்கி எழுந்து பிராமணர்களோடும் நம்முடைய சந்நிதானத்தில் வருவாய் என்று அருளிச்செய்து, தில்லைவாழந்தணர்க்கும் சொப்பனத்திலேதோன்றி, அந்தத்திருநாளைப்போவார் பொருட்டு நெருப்பைவளர்க்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்து, மறைந்தருளினார்.

திருநாளைப்போவார்நாயனார் சரித்திரம்.

தில்லைவாழ்த்தணர்கள் எல்லாரும் விழித்தெழுந்து, கோயில் வாயிலிலேவந்துகூடி சபாநாயகர் ஆஞ்ஞாபித்தபடி செய்வோம் என்றுசொல்லி திருநாளைப்போவாரிடத்திலே சென்று, ஐயபோ! சபாநாயகருடைய ஆஞ்ஞாபினாலே இப்பொழுது உம்பொருட்டு நெருப்பு வளர்க்கும்படி வந்தோம் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட திருநாளைப்போவார், அடியேன் உய்த்தேன் உய்த்தேன் என்றுசொல்லி வணங்கினார். பிராமணர்கள் தென்மதிப்புறத்திலே கோபுரவாயிலுக்குமுன்னே ஒருகுழியிலே நெருப்பு வளர்த்து அதைத் திருநாளைப்போவாருக்குப்போய்த் தெரிவித்தார்கள். திருநாளைப்போவார் அந்நெருப்புக்குழியை அடைந்து சபாநாயகருடைய திருவடிகளைமன்கிலெதியானம்பண்ணி, அதனை வலஞ்செய்து குமபிட்டுக்கொண்டு, அதிலுள்ளேபுகுந்தார். புகுந்தநாயனார் அந்தத்தேகத்தை ஒழித்து புண்ணியமயமாகிய பிராமணமுனி வடிவங்கொண்டு உபவித்ததோடுமே சடைமுடியோடும் எழுந்தார். அதுகண்டு தில்லை வாழ்ந்தணர்களும் மற்றைச் சிவபத்தர்களும் ஆச்சரிசெய்து களிப்படைந்தார்கள். திருநாளைப்போவார் அவர்கள் உடன்கெலச்சென்று கோபுரத்தை அணுகி, அதனை நமஸ்கரித்து எழுந்து, உள்ளேபோய்க் கனகசபையை அடைந்தார். பின் அவரை அங்கு நின்ற பிராமணர் முதலியோர் யாவரும் காணாமையால் ஆச்சரியங்கொண்டு ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள். சபாநாயகர் திருநாளைப்போவாருக்குத் தம்முடைய ஸ்ரீபாதங்களைக் கொடுத்தருளினார். சுபம! சுபம!.

திருநாளைப்போவார்நாயனார் முத்தியடைந்தநாள்:—

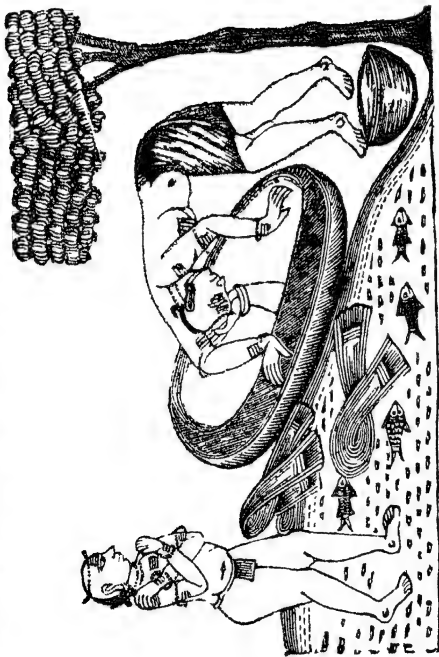
புரட்டாசி- உரோகணிநக்ஷத்திரம்.

திருநாளைப்போவார்நாயனார்

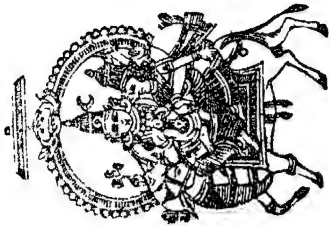
திவ்வியசரித்திரம்

முந்நிந்நு.

திருக்குறிப்புத்தோண்டர் கற்பாறையில் தலைஉடைத்துக்கொள்ள முயன்ற ஐதீகம்.

பார்வதிசேமேதர்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவராகிய

திருக்குறிப்புத்தொண்ட

நாயனார்

திவ்வியசரித்திரம்

—௨௦௯—

சந்தனாசாரியராகிய

உமாபதிசிவாசாரியார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புராணசாரம்.

கொந்தலர்பூம்பொழிற் கச்சிகளோகாவிக்குலத்தலைவர்
தவர்குறிப்புக்குறித்துளார்பால்
வந்திறைவர் நமக்கின்று தாரீராகின்
வருந்துமுடலெனவாங்கிமாசுரீத்த
கந்தையுல ராதொழிய மழையுமலைக்
கடும்பொழுதுமவரக்கண்டுகலங்கிக்கன்மேற்
சிந்தமுடிபுடைப்பனவிற்பிறுவேகம்பர்
திருக்கைகொடுபிடித்துயர்வான்சேர்த்தினாரே.

திவ்வியசரித்திரம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே காஞ்சிபுரத்திலே ஏகாஸியர் குலத்திலே சிவனடியார்களுடைய திருக்குறிப்பையறிந்து அவர்க ளுக்குத் தொண்டு செய்கின்றமையால் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் எனப் பெயர்பெற்ற ஒருபெரியவர் இருந்தார். அவர் மிகுந்த விருப் பத்தோடு சிவபக்தர்களுக்கு வஸ்திரம் ஒலித்துக்கொடுத்து வருங் காலத்திலே ஏகாம்பரநாதர் இவரது அன்பின் பெருமையைப் பலருக்கும் தெரிவிப்பான்வேண்டி குளிர்காலத்திலே ஒரு சிவ பக்தர்வேடங்கொண்டு, மெலிந்த சரீரத்தையுடைய ஒருவறிய வர்போலாகி, அழுக்கடைந்த கந்தையுடன் அவரிடத்திற்சென்றார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டுவணங்கி பல உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி, அவருடைய குறிப்பையறி ந்து, உமது கந்தையைத்தந்தருளும் ஒலித்துத் தருகின்றேன் என் றார். சிவபக்தர் வேடங்கொண்ட கடவுள் இந்தக்கந்தை அழுக்கு

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்சரித்திரம்.

அதிகமாக ஏறப்பெற்றுத் தரிக்கப்படுதற்குத் தகுதியில்லாததாய் ருந்தாலும் குளிர் மிகுதியினால் வருத்தமுறுகின்றபடியால் கைவிடெல்கூடாது. அஸ்தமயனத்திற்குமுன் தருவீராயின் கொண்டு போய்ச் சீக்கிரமாக ஒலித்துக்கொண்டுவராமல் என்றார். திருக்குறிப்புத் தொண்டர் அடியேன் தாழாமல் ஒலித்து அஸ்தமயனத்துக்குமுன் கொண்டுவந்து தருகின்றேன்; தந்தருளும் என்று சொல்ல, சுவாமி வினாவிலேஒலித்து உலர்த்தித்தராதொழிவீராயில் இந்தத் தேகத்துக்குத் துன்பஞ்செய்தீர் என்றுசொல்லி அக்கந்தையை அவர்கையிற்கொடுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அதை வாங்கிக்கொண்டு ஒரு குளத்திற்குசென்று முன்சிறிதழுக்குப்போக்கி வெள்ளாவியிலவைத்துப்பின் ஒலிக்கப்புகுந்தார். அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே நண்பகலொழிந்து பின்பகல் போலத்தோன்றும்படி மேகங்கள் இரண்டும்ஆகாயவெளி எல்லாம் மறைத்து மழைபெய்தன. அதுகண்டு திருக்குறிப்புத்தொண்டர் சிவபத்தருக்குத் தாம் வாக்குச்செய்ததை நினைந்து இனி நான் யாதுசெய்வேன் என்று கவலையுற்று வினாவிலே மழை விடவுங்குடிமென்று அங்கேதானேகின்றார். அதுவிடவில்லை; பின் இராக்காலம் வர, திருக்குறிப்புத்தொண்டர் குளிரினாலே திருமேனி நடுங்குகின்ற சிவபத்தருக்கு நான்செய்யவிரும்பிய பணிவிடைஐயையோ! தவறிப்போயிறே என்று கீழேவிழுந்தார். மழைவிடாது சிவபத்தர் சுட்டியகாலமோ நீங்கிற்று; முன்னேயே ஒலித்து விட்டிலே காற்றினால் உலரும்படி கட்டிவிட்டேனுமில்லை. சிவபத்தருடைய திருமேனி குளிரினால் வருந்தும்படி தீங்குசெய்த சிறியேனுக்கு இனி யிதுவே செயல் என்று எழுந்தார் வஸ்திரங்களைப் புடைக்கின்ற கற்பாறையிலே என்னுடைய தலையைச் சிந்தும்படி ஏற்றுவேன் என்று போய்க் கற்பாறையிலே தம்முடைய சிரசை ஏற்ற, சாவவியாபியாகிய பரமசிவனுடைய திருக்கரம் அந்தக் கற்பாறையின் பக்கத்திலேதோன்றி அவரைப் பிடித்துக்கொண்டது. ஆகாயத்தினின்றுசொரிந்த நீர்மழைநீங்கிப் பூமழைபொழிந்தது. பரமசிவன் உமாதேவியோடும் இடபாருடராய்க் காட்சிகொடுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் மிகுந்த அன்பினோடு விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு கின்றார். பரமசிவன் அவரைநோக்கி, உன்னுடைய பத்திவணிமையை மூவுலகத்தார் களுக்குத் தெரிவித்தோம். இனி நீ நம்முடைய உலகத்தையடைந்து பேரின்பம்பெற்று வாழ்ந்திரு என்று திருவருள்புரிந்து சென்றருளினார். சுபம்! சுபம்!!

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் முத்தி அடைந்த நாள்:—

சித்திநாமாதம் - சுவாதிநகஷத்திரம்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்

திவ்விய சரித்திரம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவநாமாவளி.

சிவசிவகஜமுக கணநாதா, சிவகணவந்தித குணநீதா.
சிவசிவசிவசிவ தத்துவபோதா, சிவகுருபரசிவ ஷண்முகநாதா.
அம்பலத்தரசே யருமருந்தே, ஆனந்தத்தேனே யருள்விருந்தே.
பொதுநடத்தரசே புண்ணியனே, புலவரெல்லாம்புகழ் கண்ணியனே.
மலைதருமகளே மடமயிலே, மதிமுகவமுதே யினங்குயிலே.
ஆனந்தக்கொடியே யினம்பிடியே, அற்புதத்தேனே மலைமானே.
சிவசிவசிவசிவ சின்மயதேசா, சிவசுந்தரகுஞ் சிதநடராசா.
படனவிவேக பரம்பரவேதா, நடனசபேச சிதம்பரநாதா
அரிபிரமாதியர் தேடியநாதா, அரகாசிவசிவவாடியபாதா.
அந்தணவங்கண வம்பரபோகா, அம்பலநம்பர வம்பிகைபாகா.
அம்பரவிம்ப சிதம்பரநாதா, அஞ்சிதரஞ்சித குஞ்சிதபாதா.
தநதிரமந்திர யந்திரபாதா, சங்கரசங்கரசங்கரநாதா.
கனகசிதம்பர கங்கரபுரஹா, அனகபரம்பர சங்கரஹாஹா.
சகலகலாண்டசராசரகாரண, சகுணசிவாண்ட பராபரபூரண.
இக்கணாகடந்திடி லக்களாயே, இருப்பதுசிதம்பரச் சர்க்களாயே.
என்னுயிருடம்பொடு சித்தமதே, இனிப்பதுநடராச புத்தமுதே.
ஐயந்திருசசபை யாடகமே, ஆடுதலானந்த நாடகமே.
உத்தரஞான சிதம்பரமே, சித்தியெலாந்தருமம்பரமே.
அம்பலவாசிய மாதேவா, வம்பலவாவிவகு வாவாவா.
நடராசனெல்லார்க்கு நல்லவனே, நல்லவெலாஞ்செய வல்லவனே.
ஆனந்தநாடகங் கண்டோமே பர மாணந்தபோனகங்கொண்டோமே.
சக்ஷவுபகள நீட்களநாதா, உக்ஷசததள மங்களபாதா.
சந்தமுஞ்சிவ சங்கரபஜனம், சங்கீதமென்பது சந்தனவசனம்.
சங்கரசிவசிவ மாதேவா, எங்கணையாட்கொள வாவாவா.
அரகரசிவசிவ மாதேவா, அருனமுதந்த வாவாவா.
நடனசிகாமணி நவமணியே, திடநகமாமணிசிவமணியே.
நடமிடுமம்பல, நன்மணியே, புடமிடுசெம்பல பொன்மணியே.
உவட்டாதுசித்திக்கு முள்ளமுதே, தெவிட்டாது தித்திக்குந்தெள்ளமுதே
நடராசவள்ளை நாடுதலே, கந்தொழிலாம்வினை யாடுதலே.
அருட்பொதுநடமிடு தாண்டவனே, அருட்பெருஞ்சோதியென்ஞண்டவ
நடராசமாணிக்கமொன்றதுவே, நன்னுதலாணிப்பொன்மன்றதுவே[னே
நடராசபலமது நம்பலமே, நடமாடுவதுதிரு வம்பலமே. [டு
நடராசர்பாட்டிட நறும்பாட்டு, ஞாலத்தார்பாட்டெல்லாம்வெறும்பாட்டு
சிதம்பரப்பாட்டே திருப்பாட்டுச், சீவர்கன்பாட்டெல்லாம்தெருப்பாட்டு
அம்பலப்பாட்டே யருட்பாட்டு, அல்லாதபாட்டெல்லா மருட்பாட்டு.
அம்பலவாணனை நாடினனே, அவனடியாரொடுங் கூடினனே.
தம்பதமாய்புகழ் பாடினனே, தந்தனவென்றுகூத் தாடினனே.
நான்சொன்னபாடலங் கேட்டாரோ, ஞானசிதம்பர நாட்டாரோ.
இனித்துயர்படமாட்டேன் விட்டேனே, என்ருருமேலாணையிட்டேனே.
இனிப்பாடுபடமாட்டேன்விட்டேனே, என்னப்பன்மேலாணையிட்டேனே.
(இன்னும்வரும்.)

தானந்த மில்லான் றணையடைந்த நாயேனை
யானந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான் காணேனிட
யானந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்கோர் வான்பொருள்காண சாழலோ. (க௦)

நங்காயி தென்னதவ நரம்போடெ லும்பணிந்து
கங்கானந் தோண்மேலே காதலித்தான் காணேனிட
கங்காள மாமாகேள் காலாந்த ரத்திருவர்
தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனனகாண சாழலோ. (க௧)

காறா புலித்தோ ளுடைதலையுண காடுபதி
யாறா லவனுக்கிங் காட்டுவா ராரேனிட
யாறாலுங் கேளா யயனுந் திருமாலும்
வாறாடா கோவும வழியடியார சாழலோ. (க௨)

மலையராயன பொற்பாவை வானுதலான் பெண்டிருவை
யுலகறியத் தீவேட்டா னென்னுமது வென்னேனிட
யுலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனே லுலகனைத்துங்
கலைவீன்ற பொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண சாழலோ. (க௩)

தேன்புகத் தண்பலையுந் தில்லைசிறற் றம்பலவன
முன்புககு டட்டம் பயிலுமது வென்னேனிட
தானபுக்கு டட்டம் பயின்றிலனேற் றரணியெல்லா
முன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டாங்காண சாழலோ. (க௪)

கடகரியும் பரிமாவுந் தேருமுகந் தேருதே
யிடபமுகந் தேறியவா றெனக்கறிய வியம்பேனிட
தடமதிலக ளவைமூன்றுந் தழுவெரித்த வநாளி
லிடபமதாயத் தாங்கினுந் திருமால்காண சாழலோ. (க௫)

நன்றாக நாலவாக்கு நானமறையி னுட்பொருளை
யன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுறாததான காணேனிட
யன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுறாததா னாய். டு னுங்
கொன்றானகாண புரமுன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ. (க௬)

அம்பலத்தே கூத்தாடி யமுதுசெயப் பலிதிரியு
நம்பனையுந் தேவனென்று நண்ணுமது வென்னேனிட
நம்பனையு மாமாகே னுண்மறைக டாமறியா
வெம்பெருமா னீசாவென் றேத்தினகாண சாழலோ. (க௭)

நலமுடைய சலந்தரன்ற னுடறடிநத் நல்லாழி
சலமுடைய நாரணற்கன் றருளியவா றென்னேனிட
நலமுடைய நாரணன்ற னயனமிடந் தரனடிக்கீ
ழலராக விடவாழி யருளினனகாண சாழலோ. (க௮)

அம்பரமாம் புள்ளித்தோ லாலால மாரமுத
மெம்பெருமா லுண்டசது னொனக்கறிய வியம்பேனிட
மெம்பெருமா னேதுதெதங் கேதமுது செய்திமுனந்
தன்பெருமை தானறியாத் தனமையன்கான் சாழலோ. (க௯)

அருந்தவருக் காலின்கீ ழறமுதலா நான்கீனயு
மிருந்தவருக் கருளுமது வெனக்கறிய வியம்பேனிட
யருந்தவருக் கறமுதலான் கனறருளிச் செய்திலனேற்
றிருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண சாழலோ. (௨௦)

புத்தக விற்குரிய விளம்பரம்.

	விலை.				விலை.		
	ரூ.	அ.	பை		ரூ.	அ.	பை
கந்தரனுபூதியுரை.	0	2	0	Bible Dissector (English)	0	0	6
திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் சரித்திரம் ..	0	0	3	One Hundred & Fifty Contradictions of the Bible (English.)	0	1	0
சந்தரமுத்திசுவாமிகள் சரித்திரம் ...	0	3		மாதர்நீதி ..	0	6	0
திருநாவுக்கரசுவாமிகள் சரித்திரம் ..	0	3		விபாதிமுலங்கள் ..	0	0	0
காராக்காலமையார் சரித்திரம் ..	0	3		ஜனோபகாரம்	0	1	0
சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரம் ..	0			தாமபுரீஸ்வரர் கீர்த்தனங்கள் புகைகள்	0	2	6
சண்டேசுரநாயனார் சரித்திரம் ..	0	3		சிறுத்தொண்டநாயனார் கீர்த்தனை	0	4	0
கண்ணப்பநாயனார் சரித்திரம் ..	0	0	3	சிவநாமத்துவிநாயகத்தனை	0	3	0
விவேகசுந்தரம் நெ. க, உ, ந, ச, ரு, சு, எ, அ, (க & க in the Press) பிரதி 1	0	0	3	தீபிமுஞ்சரி 1-பாகம்	0	2	6
விவேகபோதினி நெ. க, உ, ந, ச, ரு, சு, (எ & அ in the Press) பிரதி 1	0	0	3	அத்தம் ..	0	6	0
கடன்பட்ட கந்தனகதை	0	0	6	" 2-பாகம் ..	0	6	0
புருஷத்துவேஷ பூதகதை Part I. II.	0	1	0	ஒளவைக்குறள முலம்	0	2	0
மனமோகனராஜன் சரித்திரம்	1			சிவசிவவெண்பா நோ	0	2	0
ஏசுகிரிஸ்துமணிகளே	0			மேசர் முதுமொழி	0	2	0
இந்துஜெயபேரிகை	0			வெண்பா முலம்	0		
" நெ. க,	0			மாணிக்க வாசகபுரா	0		
" " உ,	0			மனவசனம் ..	0		
" " ந,	0			பழனிச்சகோடை வெண்பா	0	0	6
சிவனுந் தேவனு? என்னுந் தியநாவுக்கு ஆப்பு (இரண்டாம் பதிப்பு.)	0	0	6	திருத்தணிகைச் சுவர்	0	4	0
வஜ்ரடங்கம்	0			பிழுவறை	0	1	0
கிறிஸ்துமதகண்டனம்	0			வாந்திபேதிக்கு வயித	0	1	0
கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு	0	2	0	தியம ..			
பைபிலும் உலகசிருட்டி				(1) புதுநூதகவாசம் நீத்தியரங்நடம் (2) நாளமை நலத்தரும்			
மயின்ஆபாசமும், பாதிரிகளுக்கு ஓர் சம்பத்தி.	0	0		(3) பேராசை பெருந்திடம்			
				(4) அடாதுசெய்தோன் படாதுபடுவார் (5) மனக்கவலைபலக்குறைச்சல் (6) தூய்பூஷணிகரித்திரம் (7) கெடுவார் கெடுகின்றபபான் (8) முயற்சி திருவினையர்கீதும்.			
				பாதிரிமார் ஸ்கூலில் பெண்கள் படிக்கலாமா?			
				ஞானரத்தநாவளி	0	1	0
				கந்தபுராணநவீதம்	0	6	0
				ஆர்யஜனஜன்கியம்	0	2	0
				திருமங்கலியதாரணவிதி	0	0	3

உ

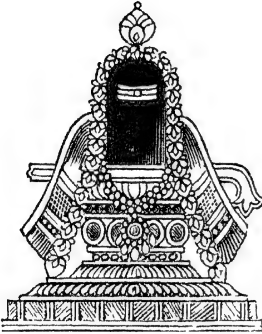
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்களுள் ஒருவராகிய,

திண்ணனார் என்னும்

கண்ணப்பநாயனார் திவ்வியசரித்திரம்.

இ ி து

இந்நாமதாபிமானிகளின் வேண்டுகோளிற் கியையச்

சுருக்கமாகத்தொகுக்கப்பட்டு,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டியார் அவர்களால்

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரிஸ் பரட்டாசமின்

1888.

இதன் விலை பை முன்று.] [தபாற்கூலி 10 - க்ருப் பை. 6.

அதைத்தொடர்ந்து பிடிக்கத்தக்க விசையுடனே அதுசெல்லும் அடி வழியே சென்றார். நாணன், காடன் என்கின்ற இரண்டுமே டார்களமாத் திரம் அவருக்குப்பின் ஒடினார்கள். அந்தப்பயன்றிகெடுத்தாரம் ஒடிப்போய், இளைப்பினிலே மலைச்சாரலிலே ஒருமரத்தி ன்றிமூலிலே நின்று. திண்ணனார் அதைக்கண்டு, அதனைச்சமீபி த்து, உடைவாணையுருவி அதனை இருதுண்டாகுமபடி குத்தினார். நாணனும், காடனும், இறந்துகிடந்த அந்தப்பயன்றியைக்கண்டு, திண்ணனாரை வியந்து வணங்கி, நெடுந்தாரம் நடந்துவந்தபடியால் பரி மம்மை மிகவருத்துகின்றது. நாம் இந்தப்பயன்றியை நெருப் பிலே காய்ச்சித்தின்று, தண்ணீராகுத்து, வேட்டைக்காட்டுக்கு பெலலப்போவோம் என்றார்கள். திண்ணனார் அவர்களைநோக்கி, இவ்வனத்திலே தண்ணீர் எங்கே இருக்கின்றது. என்றுகேட்க, நா னன் அந்தத்தேக்கமரத்துக்கு அப்பாலேபோனால் பலைபக்கத்தி லே பொன்முகவியாறு ஓடுகின்றது என்றான் அதைக்கேட்ட திண்ணனார், இருதப்பயன்றியை எடுத்துக்கொண்டுவருங்கள். நாம் அங்கேதானே போவோம் என்றுசொல்லி அதைநோக்கி நடந்து, அனாக்காதவழி தூரத்துக்கு அப்பால் இருக்கின்ற திருக்காவத் திமலைபைக்கண்டு, நாணனைநோக்கி நமக்குமுன்னாகத்தோன்றுகி ன்ற மலைக்குப்போவோம் என்றுசொல்ல, நாணன் இந்தப்பலையிலே குடுமித்தேவா இருக்கிறார்; நாமபோனால் குமரிடலாம், என்றான்.

திண்ணனார், இந்தமலையைக்கண்டு இதை அணுக அணுக என் மேல்வற்றப்பாட்ட பெரியபாரம் குறைகின்றதுபோலும். இனி உண டாவது யாதோ? அறிவேன் என்றுசொல்லி, அத்திவிரமாகியவி ருப்பத்தோடும் விரைந்துசென்று, பொன்முகவியாற்றை அடைந் து, அதன்கரையிலிருக்கின்ற மரம்மூலிலே கொண்டுவிந்தபயன்றியை இடுவித்துக் காடனைநோக்கி, திக்கடைகோலசெய்து நெருப்பை உண்டாக்கு. நாங்கள் இம்மலையிலேயேநிச் சுவாமிதெரிசனஞ்செப் புகொண்டுவித்துசேருவோம் என்றுசொல்லி, நாணனோடும் அந்தப் பொன்முகவி நதியைக்கடந்து, மலைச்சாரலை அடைந்து, மலையிலே நாணன்முன்னேற, தாமுமறிச்சென்று சிவலிங்கம் இருத்தலைக் கண்டார். கண்டமாத் திரத்திலே, பரமசிவனுடைய அருட்பா வையைப்பெற்று, இருப்பானது தரிசனவேதியினிலே உருவம்மா றிப்பொன்மயமானோபோல, முன்னுள்ள குணங்கள்மாறிச் சிவ லிடத்திலவைத்த அன்புருவமானார். நெடுங்காலம் பிரிந்திருந்த தன்குழந்தையைக்கண்ட பாதாவைப்போலத் தாமாமல விரைந் தோடி, தோள்கள் நெருங்கும்படி அக்கடவுளைத்தழுவி, மோகது முத்தமிட்டார். நெடுநோம் பெருமூர் சுவிட்டுக்கொண்டுநின்று, சரீ ரம்முழுதினும் உரோமானுச்சிதங்கொள்ள இரண்டுகண்ணினின்றும் ண்ணீர்சொரிய, வெளிவிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனங்ககிற் றருக, இந்தச்சுவாமி அடியேனுக்கு அகப்பட்டது என்ன ஆச்சரி

யம்? என்றுசொல்லி ஆனந்தங்கொண்டார். ஐயையோ! சிங்கம், யானை, புலி, சரடிமுதலிய துட்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்றகாட்டிலே நீ யாதொருதுணையுமின்றி வேடாபோலத்தனியேயிருப்பது எது? என்றுசொல்லித் துக்கித்து, தம்முடையகையிலிருந்த வில்லுகிழைவிழுந்ததையும் அறியாதவராகிப் பாவசமடைந்தா. பின்னொருவாறு தெளிந்து, இவருடையமுடியிலே நீளவார்த்துப் பசு சிலையையும் பூவையும் இட்டவாயாரோ என்றா. அப்பொழுது சமீபத்திலேகின்ற காணன், நான் முற்காலத்திலே உமமுடையா தாவுடனே வேட்டையாடிக்கொண்டு இம்மலையிலே வந்தபொழுது, ஒருபிராமணன் இவா முடியிலே நீளவார்த்து, இலையையும் பூவையும் சூட்டி, உணவை ஊட்டி, சிலவார்த்தைகள் பேசினதைக்கண்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கும அவனே இப்படிச் செய்தானபோலும் என்றான். அதைக்கேட்ட திண்ணனா அதைச்செய்தைகளே திருக்காளத்தியப்பருக்குப் பிரீதியாகிய செய்கைகளென்று கடைபிடித்தா. பின்பு ஐயையோ! இவருக்கு அமுதுசெய்தற்கு இறை சலிகொடுப்பா ஒருவரும் இல்லை. இவர் இங்கே தனியேயிருக்கின்றா. இறைச்சிகொண்டவருமொருட்டு இவரைப்பிரியவோ மனமுமில்லை. இதற்கு என்னசெய்வேன்? எப்படியும் இறைச்சி கொண்டவரவேண்டுமென்று சொல்கிக்கொண்டு சுவாமியைப்பிரிந்து, சிந்தித்துாரமபோவா, கன்றைவிட்டுப்பிரிகின்ற தலையீற்றுப்பவ போல அவரிடத்திற்குத் திரும்பிவருவா, சுட்டிஅனைத்துக்கொள்வார்; மீளப்போவார்; அற்பனாரமபோய் அத்தியந்த ஆசையோடு சுவாமியைத் திரும்பிப்பார்த்து நிற்பார்; சுவாமி! நீ உண்பதற்குமிருதுவாகிய நல்ல இறைச்சியை நானே குற்றமறத்தெரிந்து கொண்டு வருவென் என்பார்; நீ யாதொருதுணையுமின்றி இங்கே தனியே இருக்கிறபடியால் நான் உம்மைப்பிரியமாட்டேன்; உமக்குப் பசிமிருந்தபடியால் இங்கே நிறகவுமாட்டேன்; ஐயையோ! நான் என்னசெய்வேன்? என்றுசொல்கிக்கொண்டு கண்ணீர் இடைவிடாது பொழியநிற்பார். பின்பு ஒருவாறு போய்வரத்துணிந்து, விலையெடுத்துக்கொண்டு, கையினாலே குமபிட்டு, சுவாமி சந்திரானந்தை அருமையாகநீங்கி மலையினின் றும் இறங்கி, காணன்பின் பினவர, பிறவிஷயங்களிலே உண்டாகும் ஆரை பரமானுப்பிரமான மாடும் இன்றி, அன்புமயமாகி முநவியற்றைக்கடந்து போன்கரைவழி அங்குள்ள சொலையிலே புகுந்தார். அதுகண்டு காடன் எதிரோபோய்க் கும்பிட்டு, நெருப்புக்கடைந்து வைத்திருக்கின்றேன்; பன்றியின் அவயவங்களெல்லாவற்றையும் உரமுடைய அடையாளப்படிப்பார்த்துக்கொள்ளும், திருப்பிப்போதற்குவெகுநேரமசென்று போயிற்று. நீர் இவ்வளவுநேரம் தாழ்ந்தது என்ன என்றான். காணன் அதைக்கேட்டு, இவர் மலையிலே சுவாமியைக்கண்டு அவரைத் தழுவிக்கொண்டு மரப்போந்தைப்பற்றி விடாத உடுமபைப்போல

அவரை நீங்கமாட்டாதவராய் நின்றார். இங்கேயும் அந்தச்சுவாமி உண்ணுதற்கு இறைச்சிகொண்டுபோம்பொருட்டு வந்திருக்கிறார்; நமது குலத்தலைமையை விட்டுவிட்டார்; அந்தச்சுவாமிவசமாய்விட்டார்; என்றான். உடனே காடன் திண்ணரே ! நீர் என்னசெய்தீர் ? என்னபைத்தியங்கொண்டீர் ? என்றுசொல்ல, திண்ணனார் அவன்முகத்தைப்பாராமல், பன்றியை நெருப்பிலேவதக்கி, அதினுடைய இனியதசைகளை அம்பினாலே வெவ்வேறுகக்கிழித்து, அம்பிலேகோத்து, நெருப்பிலேகாய்ச்சி, பதமாகவெந்தவுடனே சுவை பார்க்கும்படி, அவைகளைத் தம்முடைய வாயிலே இட்டுப் பல்வினாலே மெல்ல மெல்லப் பன்முறை அதுக்கிப்பார்த்து, மிக இனியனவாகிய இறைச்சிகளெல்லாவற்றையும் தேக்கிலையினாலே தைக்கப் பட்ட கல்லையிலேவைத்து, இனியனவல்லாத இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் புறத்திலே உமிழ்ந்தார். அதைக்கண்ட நாணன் காடன் இருவரும் இவர் மிகபபைத்தியங்கொண்டிருக்கின்றார். பெறுதற்கரிய இறைச்சியைக்காய்ச்சிப் பல்வினால் அதுக்கி, வீணாக உமிழ்கின்றார். மற்றை இறைச்சியைப் புறத்திலே எறிந்துவிடுகின்றார். தாம் மிகப்பசியுடையராயிருந்தும், அதனை உணகின்றார் இல்லை. எங்களுக்குத் தருகின்றாரும் இல்லை ; இவர் தெய்வப்பைத்தியங்கொண்டிருக்கின்றார். இதனைத்தீர்க்கத்தக்கவழி ஒன்றையும் அறியோம். தேவராட்டியையும் நாகனையும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து இதைத்தீர்க்கவேண்டும்; வேட்டைக்காட்டிலேநிற்கின்ற ஏவலாளரையுங்கொண்டு நாம் போவோம் என்று நினைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

திண்ணனார் அவ்விருவரும்போனதை அறியாதவராகி, சீக்கிரமாகக் கல்லையிலே மாமிசத்தைவைத்துக்கொண்டு, திரும்ஞ்சனமாட்டும்பொருட்டு, ஆற்றில் நீரை வாயினால்முகந்து, பூக்களைக் கொய்து, தலைமயிரிலேசொருகி, ஒருகையிலே விலலையும் அம்பையும், மற்றக்கையிலே இறைச்சிவைத்த தேக்கிலைக்கலலையையும் எடுத்துக்கொண்டு, ஐயோ ! என்னுயிர்த்துணையாகிய சுவாமி மிருகப்பசியினால் இளைத்தாரோ என்றுநினைந்து இரங்கிப் பதைபதைத்து ஏங்கி, தன்குஞ்சுக்கு இரை அருத்துதற்குத்தாழாதோடுகின்ற பறவைபோல மனோகதியும் பின்னிட ஒடிப்போய்க் கடவுளை அடைந்தார். அடைந்து அவருடைய திருமுடிமேல் இருந்தபூக்களைத் தம்முடைய காற்செருப்பினால்மாற்றி, தம்முடையவாயிலிருக்கின்ற திரும்ஞ்சனநீரைத் தம்முடைய மனசில் உள்ள அன்பை உமிழ்பவர்போலத் திருமுடியின்மேல் உமிழ்ந்து, தம்முடைய தலையில் இருந்த பூக்களைத் திருமுடியின்மேல்வணங்கிச்சாத்தி, தேக்கிலையிலேபடைத்த இறைச்சியைத்திருமுன்னேவைத்து, கொழுமையாகிய இறைச்சிகளெல்லாவற்றையும் தெரிந்து, அம்பினற்கோத்து நெருப்பிலே பதத்தோடுகாய்ச்சிப் பல்வினால் அதுக்கி, நாவினாலே சு

வைபார்த்துப் படைத்தேன். இவ்விறைச்சி மிக நன்றாயிருக்கின்றது; சுவாமி! இதை அமுதுசெய்தருளும் என்றுசொல்லி, உணபித்தார். பின்பு சூரியன் அஸ்தமயனமாயிற்று. திண்ணனார் அவ்விரவிலே துஷ்டமிருகங்கள் சுவாமிக்குத் துன்பஞ்செய்தலகூடுமென்று அஞ்சி, அமபுதொடுக்கப்பட்ட வில்லைக் கையிலேபிடித்துக்கொண்டு, மறந்தும் கண்ணிமையாமல் சுவாமிக்குப் பக்கத்திலே சாக் கிரதையாக நின்று, நின்ற திண்ணனார் வைகரையிலே சுவாமிக்கு இறைச்சிகொண்டுவரும்பொருட்டு வேட்டையாடுதற்கு மலைச்சாரவிலே போனார். அதுநிற்க.

அறிவு, அருள், அடக்கம், தவம், சிவபக்தி முதலியவைகளெல்லாம் திரண்டொருவழிவம் எடுத்தாற்போன்றவரும், நல்வினை தீவினைகளாலவரும் ஆக்கம் கேடுகளிலே சம்புததிபண்ணுகின்றவரும், யாவரையும் மோகிப்பிக்கவல்ல மகாசௌந்தரியமுள்ள ஸ்திரீகள் வலியவந்து தம்மைத்தழுவினும் பரமானுபபரிமாணமாயினும் சித்தம் திரியாமல் அவாகளைத் தாயெனமதிக்கும் மகாமுனிவரும், திருக்காளத்தியப்பரைத் தினந்தோறும் சைவாகமப்படி அருச்சிப்பவரும் ஆகிய சிவகோகரியார் என்பவர், பிராமமுகூர்த்தத்திலே எழுந்துபோய், பொன்முகனியாற்றிலே ஸ்நானம்பண்ணி, சுவாமியை அருச்சிக்குமபொருட்டுத் திரும்ஞ்சனமும் பத்திரபுஷ்பமும் எடுத்து, சிவநாமத்தைஉச்சரித்துக்கொண்டு, சுவாமி சந்நிதானத்திலேபோனார். போம்பொழுது அங்கே வெந்த இறைச்சியும் எலும்பும் கிடக்கக்கண்டு, நடுநடுங்கி, குதித்துப் பக்கத்திலேஓடினார். ஓடிநின்று, தேவாதிதேவனே ! தேவரீருடைய சந்நிதானத்தை அடைதற்கு அஞ்சாததுஷ்டராகிய வேட்டுவப்புலையர்களே இந்த அநுசிதத்தைச்செய்தார்களேபோலும். அவர்கள் இப்படிச் செய்து போதற்குத் தேவரீர் திருவுளம் இசைந்தீரோ என்று சொல்லி, பதறி அழுது விழுந்து புரண்டார். பின்பு, சுவாமிக்கு அருச்சனை செய்யாமல் தாழ்த்தலால் பயன்யாது? என்று நினைந்து, அங்கே கிடந்த இறைச்சியையும் எலும்பையும்கல்லையையும் திருவலகினால் மாற்றி, சம்புரோக்ஷணம்செய்து, மீளப் பொன்முகனியாற்றிலே ஸ்நானஞ்செய்து திரும்பிவந்து, வேதமந்திரத்தினாலேசுத்திசெய்து, உருத்திர சமக நமகத்தினால், சுவாமிக்கு அபிஷேகமபண்ணி, பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சனைசெய்தார். செய்து திருமுன்னேறின்று, இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலேகுவித்து, இரண்டுகைகளினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரிய, திருமேனியெங்கும் மயிர் பொடிப்ப, அக்கினியில் அகப்பட்ட மெழுகுபோல மனம் மிக உருகி, இளகநாத்தழும்ப, கீதடையுள்ளதாகிய சாமவேதம்பாடினார். பாடியபின் பலமுறை பிரதக்ஷிணம்செய்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து, அருமையாக நீங்கிப்போய் தபோவனத்தை அடைந்தார். அதுநிற்க.

முன்னே வேட்டையாடுதற்கு மலைச்சாரலிலேசென்ற திண்ணனார், பன்றி, மான், கலை, மனா, கடமை என்னுமிருகங்களைக்கொன்று, அவைகளினிறைச்சியை முன்போலப் பக்குவப்படுத்தி, தேக்கிலையில்வைத்து, கோற்றேனைப்பிழிந்து, அதனோடுகலந்து முன்போலத் திருமஞ்சனமும் புஷ்பமும்கொண்டு மலையிலே ஏறி, சுவாமிசந்நிதானத்தை அடைந்து, முன்போலப்பூசைசெய்து, இறைச்சிக்கல்லையைத் திருமுன்னேவைத்து, இந்த இறைச்சி முன்கொண்டுவந்ததுபோலன்று; இவை பன்றி, மான், கலை, கடமை என்கின்ற மிருகங்களின் இறைச்சி; இவைகளை அடியேனும் சுவைத்துப்பார்த்திருக்கின்றேன்; தேனும் கலந்திருக்கின்றது; தித்திக்கும்; என்று சொல்லி, உண்பித்து, அவருக்குப்பக்கத்திலே பிரியாமல்கின்றா. அப்பொழுது முதனாட்போன நாணனும் காடனும் ஆகிய இருவராலும் தன்புத்திரராகிய திண்ணனாருடைய செய்கைகளை அறிந்தநாணன் ஊனும் உறக்கமுமின்றித் தேவராட்டியையுங்கொண்டுவந்து, திண்ணனாரைப் பற்பலதிறத்தினாலே வசிக்கவும், அவர்வசமாகாமையைக்கண்டு, சிந்தைநொந்து இனிஎன்னசெய்வோம் என்றுசொல்லிக்கொண்டு, அவரைவிட்டுத் திருமப்பிப்போய்விட்டார்கள்.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமுடைய திண்ணனார் பகற்காலத்திலே மிருகங்களைக்கொன்று, சுவாமிக்கு இறைச்சியை ஊட்டியும், இராக்காலத்திலே நிதந்தைசெய்யாமல சுவாமிக்கு அருகேநின்றும், இப்படித்தொண்டுசெய்துவந்தார். சிவகோசரியாரும் தினந்தோறுமவந்து, சந்நிதானத்திலே இறைச்சிகிடத்தலைக்கண்டு, இரங்கிச் சுத்திசெய்து, சைவாகமவிதிப்படி அருச்சித்துக்கொண்டு இந்த அருசிதம் நிகழாமல அருளலவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துவந்தார். திருக்காளத்தியப்பா அந்தச்சிவகோசரியாருடைய மனத்துயரத்தை நீக்குமபொருட்டு ஐந்தாநாள் இராத்திரியிலே அவருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, அன்பனே ! அவனை வேடுவன் என்று நீ நினையாதே, அவனுடைய செய்கைகளைச்சொல்லுவோம்கேள். அவனுடைய உருவமுழுதும் நம்மேல்வைக்கப்பட்ட அன்புருவமே. அவனுடைய அறிவுமுழுதும் நமமை அறியும் அறிவே. அவனுடைய செய்கைகள் எல்லாம் நமக்கு இதமாகிய செய்கைகளே. நம்முடையமுடியின்மேல் உன்னாலேசாததப்பட்ட பூக்களை நீக்கும்படி அவன்வைக்கின்ற செருப்படி நம்முடையகுமாரனாகிய சுப்பிரமணியனுடைய சாலினும் பராக்க நமக்கு மிகுந்த ஆனந்தத்தைத்தருகின்றது. அவன் தன்வாயினால் என்மேல் உமிழுகின்ற ஜலமானது அன்புமயமாகிய அவனுடையதேகமென்னும் கொள்கலத்தினின்றும் ஒழுகுகின்றபடிபால், கங்கைமுதலாகிய புண்ணியதீர்த்தங்களைப் பாக்கினும் நமக்குப் பரிசுத்தமுள்ளதாய் இருக்கின்றது. அவன் தன்னுடைய தலைமயிரிலே செருகிக்கொண

வெந்து நமக்குச்சாத்துகின்ற புஷ்பங்கள், அவனுடைய மெய்யன் பானது விரிந்து விழுதல்போல விழுதலால், பிரம விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்கள் நமக்குச்சாத்தும புஷ்பங்களும் அவைகளுக்குச்சந் நேனும் சமானமாகாவாம்; அவன நமக்குப்படைக்கின்ற மாமிசம் பதமாகவெந்நிருக்கின்றதோ என்று அன்பினால் உருகி, இளகியமனசினோடும் மென்று, சுவைபார்த்துப் படைக்கப்பட்டபடியால், வேதவீதிப்படியாகம் செய்கின்றவாகள் தரும் அவியிலும் பார்க்க நமக்கு அதிகமதூரமாயிருக்கின்றது. அவன் நமமுடைய சந்நிதானத்தில் நின்று சொல்லும் சொற்கள் நிஷ்களங்கமாகிய அன்பினோடும் நம்மை அன்றி மற்றொருவரையும் அறியாது வெளிப்படுத்தலால் வேதங்களும் மகாமுனிவாகள் மகிழ்ந்துசெய்கின்ற ஸ்தோத்திரங்களும் ஆகிய எல்லாவற்றினும் பார்க்க நமக்கு மிக இனியனவாயிருக்கின்றன. அவனுடைய அன்பினாலாகிய செய்கைகளை உனக்குக் காட்டுவோம், நீ நானோக்கு நமக்குப் பிற்பக்கத்திலே ஒளித்திருந்துபார், என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். சிவகோசரியார், சொப்பனாவத்தையை நீக்கிச் சாக்கிராவத்தையைபடைந்து, பரமசிவன தமக்கு அருளிச்செய்த வராத்தைகளை நினைந்து நினைந்து அறியாமையே நிறைந்துள்ள இழிவாகிய வேவெர்சுவலத்திலே பிறந்த அவருக்கு வேதாகமாதிரி சாஸ்திரங்களிலே மகாபாண்டித்தியமுடைய மகாமுனிவாகள்தேவர்களிடத்திலும் காணப்படாதசமானாதிகரகிதமாகிய இவ்வளவு பேரன்புவந்தது. ஐயையோ! எவ்வுருமை என்று ஆச்சரியமும், இப்படிப்பட்ட பேரன்பர்செய்த அன்பினசெய்கைகளைப் புழுத்தநாயிலும் கடையனாகியபாவியேன் அதுபிதம என்று நினைந்தேனே! ஐயையோ! இது என்னகொடுமை என்று அச்சமும் நாணமும் அடைந்து உஷக்காலத்திலேபோய்ப் பொனமுகவிபாற்றிலே ஸ்நானமபண்ணி, மலையில் ஏறி முன்போலச் சுவாமியை அருச்சித்து அவருக்குப் பிற்பக்கத்திலே ஒளித்திருந்தார்.

சிவகோசரியார் வருதற்குமுன்னே வேட்டையாடுதற்குச்சென்ற திண்ணனார் வேட்டையாடி இறைச்சியும், திருமஞ்சனமும், புஷ்பமும் முன்போல அமைத்துக்கொண்டு, அதிசீக்கிரமாகத்திருமபினா. திரும்பி வரும்பொழுது பல பல தூச்சகுனங்களைக்கண்டு, இந்தச்சகுனங்களெல்லாம் உதிரங்காட்டுகின்றன. ஆ! கெட்டேன், என் கண்மணிபோன்ற சுவாமிக்கு என்ன அபாயம் சம்பவித்ததோ அறியேனே என்று மனங்கலங்கி அதிசீக்கிரமாக நடந்தார். அடியார்களுடைய பக்திவலையில் அகப்படுகின்ற அருட்கடலாகிய பரமசிவன் திண்ணனாருடைய அன்புமுமுதையும் சிவகோசரியாருக்குக் காட்டும்பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு, தம்முடைய வலதுகண்ணினின்று இரத்தமசொரியப்பண்ணினார். திண்ணனார் தூரத்திலேகண்டு, விரைந்தோடிவந்தார். வந்த உடனே

இரத்தம் சொரிதலைக்கண்டார்; காணவும் வாயிலுள்ள திருமஞ்சனம் சிந்த, கையில் இருந்த இறைச்சி சிதற, அமபும வில்லும விழ, தலைமயிரிலே செருகப்பட்ட புஷ்பங்கள் அலைந்துசோர, ஆட்டுகின்ற கயிறு அற்றபொழுது வீழ்கின்ற நாடகப்பாவைபோலச் சீக்கிரமாகப் பதைபதைத்து நிலத்திலேவிழுந்தார். விழுந்தவர் எழுந்து போய் இரத்தத்தைப் பலமுறை கையினாலே துடைக்க, அதுகாலுதல் தவிராமையைக்கண்டு, அதற்கு இன்னதுசெய்வோம் என்று அறியாதவராகி, பெருமூச்செறிந்து, திரும்பிப்போய் விழுந்தார். நெடுமபொழுது உள்ளூயிர்த்தல் இன்றி இறந்தவர்கள் போலக்கிடந்தார். பின் ஒருவாறுதெளிந்து, இப்படிச்செய்தவர்கள் யாவர்? என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தார், எங்கும்பார்த்தார்; வில்லையெடுத்து அம்புகளைத்தெரிந்துகொண்டு என்னுடைய சுவாமிக்கு இத்திங்குவந்தது எனக்குப்பகைவர்களாகிய வேடுவர்களாலோ, இந்தவனத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற துஷ்டமிருகங்களாலோ, யாதென்றுதெரியவில்லையே, என்றுசொல்லி மலைபக்கங்களிலே நெடுந்தூரமட்டுந் தேடிப்போனார். வேடாகளையேனும் விலங்குகளையேனும்காணாதவராகி, திரும்பிவந்து குறைவில்லாத துன்பத்தினாலே மனம் விழுங்கப்பட்டுச் சுவாமியைக் கட்டிக்கொண்டு இடியேறுண்ட சிங்கேறுபோல வாய்விட்டுக் கண்ணீர்சொரிய அழுதார்; என்னுயிரினும் சிறந்தவரும், அடைந்தவர்கள் அன்பினாலே பிரியமாட்டாத அரும் ஆகிய சுவாமிக்கு எப்படி இந்தத்துன்பம் சம்பவித்ததோ? இதைத்தீர்ப்பதற்கு மருந்தொன்றை அறியேனா! ஐயையோ! இதற்கு என்னசெய்வேன்? என்றார். இந்த உதிரம என்னசெய்தால நிற்குமோ? இந்தத்திங்கைச் செய்தவர்களைக்காணேன்; வேடர்கள் அம்பினாலாகிய புண்ணைத் தீர்க்கின்ற பச்சிலைமருந்துகளை மலையடிவாரத்திலே பிடுங்கிக்கொண்டுவருவேன் என்றுசொல்லிக்கொண்டுபோனார். தன்னினத்தைப்பிரிந்துவந்த இடபம்போலச் சுவாமியைப்பிரிந்து வந்ததினால் வெருட்கொண்டு வனங்களெங்குந்திரிந்து, பலவகையாகிய பச்சிலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டு, சுவாமிமேல் வைத்த மனசிலும் பார்க்க வினாந்துவந்து, அம்மருந்துகளைப்பிழிந்து, அவர்கண்ணிலே வார்த்தார்; அதினால் அக்கண்ணி விரத்தம் தடைபடாமையைக்கண்டு, ஆவிசோர்ந்து, இனி நானிதற்கு என்ன செய்வேன்? என்று ஆலோசித்துக்கொண்டு, நின்றார்; நிற்க“ஊனுக்கு ஊனிடல்வேணும்” என்னும் பழமொழி அவருடைய மனதிலே வந்தது. உடனே இனி என்னுடைய கண்ணை அம்பினாலே எடுத்து அப்பினால் சுவாமியுடைய கண்ணினின்றபாயும் இரத்தம் தடைப்படும்; என்று முடிவு செய்துகொண்டு, மனமகிழ்ச்சியோடும் திருமுன்னே இருந்து, அம்பைஎடுத்து, தம்முடைய கண்ணைத்தோண்டிச் சுவாமியுடைய கண்ணிலே அப்பினார். அப்பினமாத் திரத்திலே இரத்தம் தடைப்பட்டதைக்கண்டார், உட

னே அடங்குதற்கரிய சந்தோஷமாகிய கடலிலே அமிழ்த்திக்கு தித்துப்பாய்தார்; மலைபோலப் பருத்தபுயங்களிலே கைகளினு லேகொட்டி ஆரவாரித்தார்; கூத்தாடினார். நான்செய்த செய்கை நன்று நன்று; என்றுசொல்லி வியந்து,அத்தியந்த ஆந்தத்தினுலே உன்மத்தர்போலாயினார்; இப்படிச் சந்தோஷசாகரத்திலேஉலாவும் பொழுது திருக்காளத்தியீசுரா அந்தத்திண்ணனானுடைய பேரன் பைச்சிவகோசரியாருக்குப் பின்னுங்காட்டுதற்குத் திருவுளங்கொ ண்டி, தமமுடைய மற்ற இடக்கணணிலும் இரத்தம்சொரியப்பண் ணினார். அது திண்ணனானுடைய பிரமாணத்திமாகிய சந்தோஷ சாகரத்தை உறிஞ்சியது. அக்கினி நிரயத்துள்ளேவிழுந்து, நெடுங் காலந்துன்பமுற்று, அதனை நீக்கிச் சுவர்க்கத்தை அடைந்து, இன்ப முற்றோனொருவன் பின்னும் அந்நிரயத்திலே வீழ்தாற்போல, தி ண்ணனார் உவகைமாதிக் கரையில்லாத துன்பக்கடலிலே அழுந்தி, ஏங்கி, பின்னர் ஒருவாறுதெளிந்து, இதற்குநான் அஞ்சேன்; மருந் துகைகண்டுகொண்டேன்; இன்னும் ஒரு கண்ணிருக்கின்றதே; அ தைத்தோண்டி அப்பி இந்நோயைத்தீர்ப்பேன் என்றுதுணிந்து, தம் முடைய கண்ணைத்தோண்டியபொழுது சுவாமிபுடையகண் இவ்வி டத்திலிருக்கின்றது என்று தெரியும்பொருட்டு, ஒரு செருப்புக்கா லே அவர்கண்ணின் அருகிலே ஊன்றிக்கொண்டு பின்னே மனசு லே பூர்த்தியாகிய விருப்பத்தோடும் தமமுடைய கண்ணைத்தோ ண்டும்படி அம்பைவைத்தார்.

தயாநிதியாகிய கடவுள் அதைச் சகிக்கலாற்றாதவராகி, வே தாகமங்கள்தோன்றிய தமமுடைய அருமைத் திருவாய்மலரைத் திறந்து, “கண்ணப்பா நீங்க” என்று அருளிச்செய்து அவருடைய கண்ணைத்தோண்டி கையைத் தம்முடைய திருக்கரத்தினுலே பிடித்துக்கொண்டார். பிரமாதி தேவர்கள் சமஸ்தரும் வேதகோ ஷத்தோடும் நிலம்புதையக் கற்பகப்பூமாரிபெய்தார்கள். மகானா னியாகிய சிவகோசரியார் இந்தச்சமாசார முழுமையுங்கண்டு, அத்தியந்த ஆச்சரியமடைந்து சுவாமியைவணங்கினார்; அற்றை நாள்முதலாகப் பெரியோர்கள் சுவாமிசொல்லியபடியே அவருக்குக் கண்ணப்பர் என்னும் பெயரையே வழங்குகிறார்கள். நெடுங்கா லமாக உஷ்ணமாகிய அக்கினிமத்தியில நின்று ஐம்புலன்வழியே செல்லாதபடி மனசை ஒடுக்கி, அருந்தவஞ்செய்கின்றவர்களுக்கும் கிட்டாத பரம்பொருளாகிய கடவுள், ஆறுநாளுக்குள்ளே பெருகி ய அன்புமேலீட்டினாலே தம்முடைய திருநயனத்தில் இரத்தத் தைக்கண்டு அஞ்சித் தம்முடையகண்ணை இடந்து அத்திருநயன த்தில் அப்புந் திண்ணனானுடைய கையைத் தமது அருமைத்திரு க்கரத்தினுலே பிடித்துக்கொண்டு, நிஷ்களங்க பத்தியையுடைய

கண்ணப்பா! நீ நமக்கு வலப்பக்கத்திலே 'நில்' என்று திருவருள்புரிந்தா. இதைப்பார்க்கிலும் பெறவேண்டிய பெருமபேறு யாது? சுபம்! சுபம்!!

கண்ணப்பநாயனார்முத்தியடைந்தநாள்:—

தை மாதம் - மிருகசீரிடநக்ஷத்திரம்.

கண்ணப்பநாயனார்

திவ்வியசரித்திரம்-முற்றிற்று.

1800-04

திருவநட்பிரகாசவள்ளலார்

என்னும்

சிதம்பரம்-இராமலிங்கசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கவலமகளார்திருப்பதிகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தவளமலர்க்கமலமிசை வீற்றிருக்குமம்மனையைச் சாந்தமபூத்த, குவளைமலர்க்கணானைப் பெண்ணாகும் பெண்ணமுதைக் கோதிலாத, பவளவிதழ்ப்பசுங்கொடியை நான்முகனார்நாவோங்கும் பாவைதன்னைக், கவளமதகயக்கொம்பின் முலையானைக்கலைமாதைக் கருதுவோமே. (க)

சங்கம்வளர்த்திடவளர்ந்த தமிழ்க்கொடியைச் சரச்சுவதிதன்னையன்பா, துங்கமுறக்கலைபயிற்றி யுணர்வளிக்குங்கலைஞாதத்தோகைதன்னைத், திங்கணுதற்றிருவையருட் குருவைமலரோங்கியபெண்டெய்வுத்தன்னைத், தங்கமலைமுலையானைக்கலையானைத்தொழுதுபுகழ் சாற்றுகிற்பாம். (உ)

கலையின்றவுளத்தினுக்குங் கரும்பினைமுக்கனியை யருட்கடலையோங்கு, நிலையின்றமுநிவரநூற் கொழுதேத்தநான்முகனார்நீண்டநாவிற், நிலையின்றமறைபயின்று முவுலகுங்காக்கின்ற தாயைவாகைச், கலையின்றதுதலானைக் கலைவாணியம்மையை நாஞ்சிந்திப்போமே. (ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

புத்தக விற்கிரய விளம்பரம்.

ரு. அ. பை	ரு. அ. பை
மதுமுறைகண்டவாசகம் 0 2 0	Bible Dissector (English) 0 0 6
திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் சரித்திரம்... 0 0 3	One Hundred & Fifty Contradictions of the Bible (English.) ... 0 1 0
சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள ச ரம் ... 0 0 3	மாதர்நீதி ... 0 6
திருநா. கள் சரித்திரம் . 0 0 3	வியாதிமூலங்கள் ... 0 0
காரைக்காலம்மை யார் சரித்திரம் . 0 0 3	ஜனோபகாரம் ... 0 1
சிறுத்தொண்டநாய னார் சரித்திரம்... 0 0 3	தர்மபுரீஸ்வரர் கீர்த்தனங்கள் பதங்கள் } 0 2 6
சண்டேசுரநாயனார் சரித்திரம் ... 0 0 3	சிறுத்தொண்டநாய னார் கீர்த்தனை ... 0 4 0
கண்ணப்பநாயனார் ரம் ... 0 0 3	சிவநாமத்துவித கீர்த்தனை ... 0 8 0
விவேகசுந்தரம் நெ. க, உ, ஈ, ச, ரு, ஆ, எ, அ, (க & உ In the Press) பிரதி1 0 0 3	நீதிமஞ்சரி 1-பாகம் அர்த்தம் ... 0 2 6
விவேகபோதினி நெ. க, உ, ஈ, ச, ரு, ஆ, எ & அ In the Press) பிரதி1 0 0 3	2-பாகம் ... 6 0 0
கடன்பட்ட கந்தன் கதை ... 0 0 6	ஒளவைக்குறள் மூலம் சிவசிவவெண்பா சோ மேசர் முதுமொழி வெண்பா மூலம் } 0 0 0
புருஷத்துவேஷ பூதி கதை Part I. II. 0 1 0	மாணிக்கவாசக புராணவசனம் ... 0 4 0
மனமோகனராஜன் சரித்திரம்(InthePress) எசுகிறிஸ்துமனிதனை இந்துஜெயபேரிகை நே. க. ... 0 6	பழனிச்சிலேடை வெண்பா ... 0 0 6
சிவனுந் தேவனு? என்னுந் தியநாவுக்கு ஆப்பு (இரண்டாம் பதிப்பு.) 0 0 6	திருத்தணிகைச் சந்நிதிமுறை ... 0 4 0
வஜ்ரடங்கம் ... 0 0 6	வாந்திபேதிக்கு வயித்தியம் ... 0 1 0
கிறிஸ்துமதகண்டனம் 0 1 0	(1) சுத்துருசகவாசம் நீத்தியசங்கடம் (2) நன்மை நலந்தரும் (3) பேராசை பெருநஷ்டம் (4) அடாதுசெய்தோன் படாதுபடுவன் (5) மனக்கவலைபலக்குறைச்சல் (6) துண்புஷணிகரித்திரம் (7) கேடுவான் கேடுநனைப்பான் (8) முயற்சித்ருவினையர்கீதம். •
கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு ... 0 2 0	பாதிரிமார் ஸ்கூலில் பெண்கள் படிக்கலாமா? 0 1 0
பைபிளும் உலககிருட்டியின் ஆபாசமும், பாதிரிகளுக்கு ஓர் ... 0 0 3	ஞானரத்நாவளி .. 0 1 0
	கந்தபுராணநவரீதம் 0 6 0
	யஜுனஐக்கியம் 0 2 0
	ஃc. ஃc. ஃc.

Apply sharp to S. R. Namacharya Chettiar:— Madras.

00-க்கு

1-0

சிவனடியார்கள் சரித்திரம்.

பிரதி 1 - க்கு விலை பை மூன்று.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திவ்வியசரித்திரம்.
திருநாவுக்கரசுவாமிகள் திவ்வியசரித்திரம்
சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திவ்வியசரித்திரம்.
கண்ணப்பநாயனார் திவ்வியசரித்திரம்.
சிறுத்தொண்டநாயனார் திவ்வியசரித்திரம்
சண்டேசுரநாயனார் திவ்வியசரித்திரம்.
காரைக்காலம்மையார் திவ்வியசரித்திரம்.

100 - க்கு விலை ரூபா. 1—4—0 ; 1,000 க்கு ரூபா 11—0—0
கொஞ்சம் காப்பிகள்தான் பதிப்பிக்கப்பட்டதாதலின், வேண்டு
வோர் உடனே முன்பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

ஞானரத்நாவளி.

பிரதி 1 - க்கு விலை அணு ஒன்று.

இதில் இந்துமதத்தின் உண்மைகள் அனேகம் பற்பல சாஸ்திர ஆதாரங்கொண்டு விரித்து எழுதப்பட்டுள்ளன.

இஃது இந்துமதப்பிரசங்கிகளுக்கு மிக்கபயன்தரும். இம்மதாபிமானிகள் யாவரும் இப்புத்தகத்தை எங்கும் பரவச்செய்ய வேண்டும்.

விலை பை ஆறு.

கடன்பட்டகந்தை

விலை அணு ஒன்று.

புருஷத்துவேஷபூதக்கதை

உ

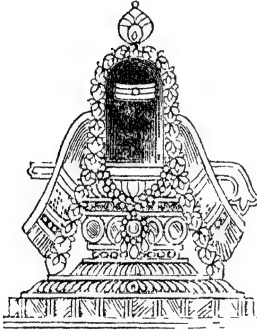
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடிபத்துமுன்றுகாயன்மார்களுள் ஒருவாகிய

விசாரசுருமர் என்னும்

சண்டேசுரநாயனார் திவ்வியசரித்திரம்.

இ டு

இத்தூதாபிமானிகளின் வேண்டுகோளிற் கையாச்

சுருக்கமாகத்தொகுக்கப்பட்டு,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டியார் அவர்களால்

நூலாஸ்ரிப்பின் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரினு ஐப்பசின்

1885.

இதன் விலை பை முன்று. [நபாந்ஹி 10 - கீதப் பை. 6.]

இவை பின்னர் புத்தகமாக வேளிவரும்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிதம்பரம். இராமலிங்கசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்நீதருளிய

வடிவுடைமாணிக்கமாலை.

காப்பு.

கட்டளைக்கவித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீர்கொண்டவொற்றிப் பதிவுடையா னிடஞ்சேர்ந்தமணி
வார்கொண்டகொங்கை வடிவாமபிகைதன் மலரடிக்குத்
தார்கொண்டசெந்தமிழ்ப் பாமாலைசாத்தத் தமிழனாகக்
யோகொண்டநல்லரு யுகளுரைய ஏரம்பனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடலமுதே செங்கரும்பே யருட் கற்பகக்கனியே
யுடலுயிரோ யுயிர்க்குள்ளுணர்வே யுணர்வுள் னொளியே
யடல்விடையா மொற்றியா ரிடங்கொண்ட வரும்ருந்தே
நூலவழி நூனமலரோ வடிவுடை மாணிக்கமே. (க)

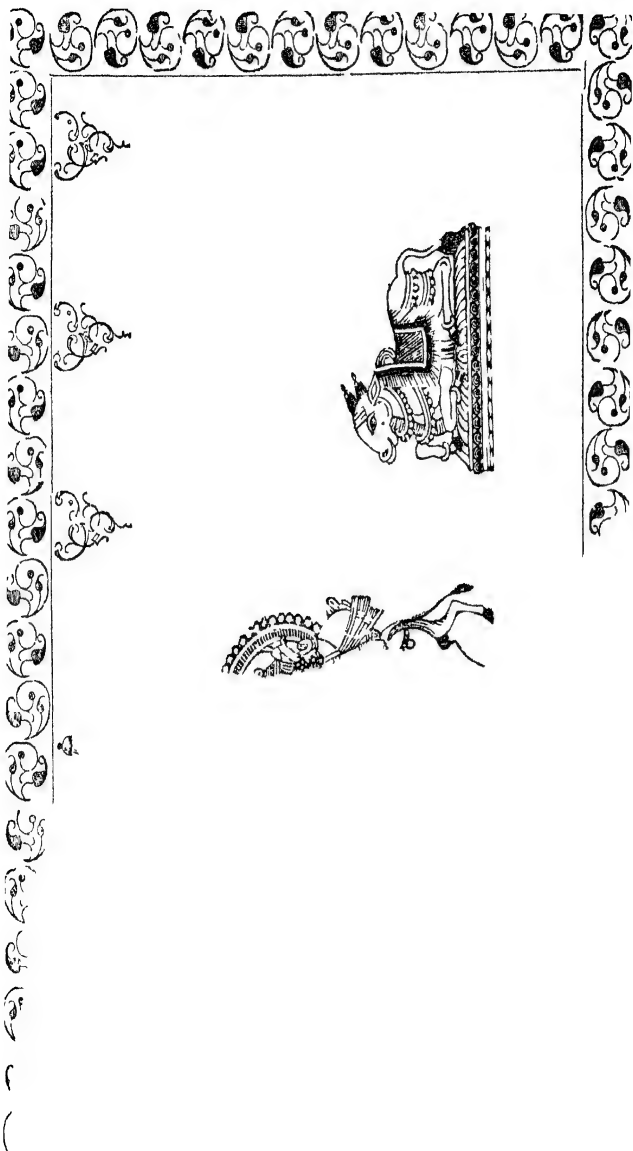
அணியே யணிபெறுமொற்றித் தியாகர்தம் மன்புறுசற்
சூணியே யெம்மாழ்க்கைக் குலசெய்வமே மலைக்கோன்றவமே
பணியேன் பிழைப்பொறுத் தாட்கொண்ட செய்வப்பதிகொள் சிந்தா
மணியே யென்கணனுணமணியே வடிவுடை மாணிக்கமே. (உ)

மாளேர் விழிமலைமானே யெம்மானிடம் வாழ்மயிலே
காளேரளகப் பசங்குயிலே யருட்கரும்பே
தேனே திருவொற்றி மாநகரவாழ்வு சிவசத்தியே
வானே கருணைவடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே. (ங)

பொருளே யடியர்புகவிடமே யொற்றிப் பூரணன்நன்
ருளே யெம்மாருயிர்க் காந்தூணியே வின்னவாபுகழர்
தெருளே மெய்ஞ்ஞானத்தெளிவே மறைமுடிச்செம் பொருளே
மருளே த நீக்குமொளியே வடிவுடை மாணிக்கமே. (ஈ)

திருமாலுநான்முகத் தேவுமுன் னுண்மிகத் தேடிமனத்
தருமா லுழக்கவன னுருவாகி யமர்ந்தருளும்
பெருமானெம்மா னெற்றிப்பெம்மான் கைம்மாண்கொளும் பித்தன்மலை
மருமானிடங்கொள் பெண்மானே வடிவுடை மாணிக்கமே. (ஐ)

உள்ளோருட்டெய்வங் காணென்மனத்து முரைக்கப்படாப்
பொன்னையப்பொன்னற் புதவொளியே மலர்ப்பொன்வணங்கு
மன்னே யெம்மாருயிர்க் கோருயிரோ யொற்றியம்பதிவாழ்
மன்னேரிடம்வளா மின்னேவடிவுடை மாணிக்கமே. (ஊ)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்து ஐந்து நாயன்மார்களுள்

ஒருவராகிய

சுண்டேசுரநாயனார்

வவியசாத்திரம்.

சந்தனசாரியராகிய

உமாபதிசிவாசாரியார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புராணசாரம்.

வேதமவிசேய்ஞ்ஞா டொச்சதத்தன் விளங்கிய

மறைபயிலும் விசாரசன்மர்

மேய்ம் பெருதுதாமே

விளங்கும்பொருட்டுச் சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்கின்ற பஞ்சகிர்த்தியங்களையும் செய்வாராகி, ஒருபதி உண்டு என்பதும், அப்பதிக்கு முற்றறிவுடைமை வரம்பினின்ப முடைமை, இயற்கையுணர்வுடைமை, தன்வயமுடைமை, வரம்பி லாற்றலுடைமை, குறைவிலாற்றலுடைமை என்கின்ற ஆறுகுணங் களும் இன்றி அமையாதன என்பதும், அக்குணங்களெல்லாம் உடைய பதி பரமசிவனே என்பதும் அவர் அத்தொழில் இயற்று தல்தமது அபின்னாபூதியாகிய சிவசத்தியாலாகும் என்பதும், அது பற்றி அவ்விருவரோ நமக்குப் பரமபிதா மாதாக்கள் என்பதும், அவர்களிடத்தேயே நாம் அன்புசெய்யவேண்டும் என்பதும், அவ்வ ன்பை மற்றோர் பிறவியில் செய்குவமெனின், அதற்குக்கருவியாச் சிறந்துள்ள இம்மானிடப்பிறவி பெறுதற்கரியது என்பதும், அப்ப டியாகில் இப்பிறவியிற்றானே இன்னுஞ் சிலநாட்சென்றபின் செய் குவமெனின் இப்பிறவி நீங்குமவதி அறிதற்கரியது என்பதும், அங்ஙனமாகையால் அவ்வன்பு செய்தற்கேயன்றி மற்றொன்றிற்கும் சமயமில்லை என்பதும், அது செய்யுமிடத்தும் நமக்கு ஓர் சாமர் த்தியமுள தெனக்கருதி, அதனை முன்னிடாது திருவருளையே மு ன்னிட்டு நின்று செய்யவேண்டும் என்பதுமே வேதாகமாதி சமஸ் தசாஸ்திரங்களானும் துணியப்படும் மெய்ப்பொருள் என்றுசந்தே கவிபீர்தமறத் துணிந்துகொண்டார். அந்த உண்மையாகிய துணி வுதோன்றவே அவருக்குச் சிவனிடத்தே மெய்யன்பு கலைதோற்று வளர்வதாயிற்று.

ஒரு நாள் அவர் தம்மோடு அத்தியயனம் செய்கின்ற பிள்ளை களோடும் அவ்வுரவர்களுடைய பசுநிலைகளுடன் கூடிச்சென்ற பொழுது, ஒரீற்றுப் பசு ஒன்று, மேய்ப்பானாகிய இடையனைக் குடி தப்போயிற்று. அவ்விடையன் சிறிதும் பாவத்துக்கு அஞ்சாமல் அப்பசுவைக்கோலினால் அடித்தான். சாஸ்திரஞானம் உள்ளபடி அறிந்த விசாரசருமர் அதுகண்டு, மிகுந்த பதைபதைப்போடும் அவன் சமீபத்திற்சென்று, தீமைபயத்தினின்று நன்மையே பயத்த லால்விவேகிகளால் பாவமென்று சிறிதும் இகழப்படாது, பெரும்பு ண்ணியமென நன்கு மதிக்கப்படுகின்ற மகாகோபங்கொண்டு, பின் னும் அடியாதபடி அவனைத் தடுத்துநின்று, பசுக்களின் வரலாற் றையும், அவைதரும் பஞ்சகவ்வியங்கள் சிவனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்தற்கு உபயோகித்தலையும், சைவசாதனமாகிய விபூதிக்கு மூலம் அவற்றின் சாணமாதலையும் சிந்தித்து, அந்தப்பசுக்களைத் தாமே மேய்க்கும்படி விரும்பி, அவ்விடையனைநோக்கி, இந்தப்பசு நிலையை இனி நீ மேய்க்கவேண்டியதில்லை; நானே மேய்ப்பேன் என்றார். இடையன் அதைக்கேட்டுப்பயந்து கும்பிட்டிக்கொண்டு போய்விட்டான். விசாரசருமர் பசுக்களை அவ்வவற்றிற்குரிய பிரா ணங்களின் சம்மதிபெற்றுத் தினந்தோறும் மண்ணியாற்றங்கரை

யில் இருக்கின்ற காடுகளிலும், வயலோரங்களிலும், புல்லுநிறைந்திருக்கும் இடத்திற்கொண்டுபோய், வேண்டுமட்டும் மேயவிட்டும் தண்ணீருட்டியும் வெய்யிலெறிக்கும்பொழுது நிழலிருக்கும்டங்கனிலே செலுத்தியும் நன்றாகக்காப்பாற்றி, சமித்துகள் ஒடித்துக் கொண்டு, அஸ்தமயனத்துக்குமுன் அந்தந்தப்பசுக்களை அவரவர் வீட்டுக்கு ஒட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டு, தம்முடைய வீட்டுக்குப் போவார்.

இப்படிச்செய்யுங்காலத்திலே பசுநிலைகளெல்லாம் அழகோடு மிகப்பெருகி, போசனபானங்களிலே குறைவில்லாமல் மகிழ்ச்சியடைந்து, இராப்பகல் மடிசுரந்து, பாலை மிகப்பொழிந்தன, பிராமணர்கள் நித்திய ஒமாகுதியின்பொருட்டு விட்டிருக்கின்ற தங்கள் பசுக்கள் விசாரசருமர் மேய்க்கத்தொடங்கியபின் முன்னிலும் அதிகமாகப்பால் கறக்கக்காண்கையால் மிருந்த சந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள், பசுக்கள் எல்லாவகையுபசரிப்பினாலும் அளவிந்த களிப்பை அடைந்து, வீட்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற தங்கள் கன்றுகள் பிரிந்தாலும் சிறிதும் வருத்தமுறாதவைகளாகி, மிருந்த அன்போடு தங்களை மேய்க்கின்ற விசாரசருமர் சற்றையினும் பிரிவாராகில் அப்பிரிவாற்றாமல் தாய்போல உருகி, அவர் சமீபத்திலே சென்று களைத்து, மடிசுரந்து, ஒருவர் கறக்காமல் தாமேபால்பொழியும், அதுகண்ட விசாரசருமர் அப்பால் பரமசிவனுக்குத் திருமஞ்சனமார் தகுதியுடைமையை நினைந்தார். நினைக்கவே அவருக்குச் சிவார்ச்சனையினிடத்தே அத்தியந்த பிரியம் உண்டாயிற்று. உடனே அவர் மண்ணியாற்றின்களையிலிருக்கின்ற ஒரு மணற் றீட்டிலே ஆத்திமரத்தின்கீழே மணவினாலே ஒரு சிவலிங்கங் குவித்து, கோயிலும் கோபுரமும் மதிலும் வகுத்து, ஆத்திப்பூமுதவிய புஷ்பங்களும் பத்திரங்களும் பறித்துப் பூங்கூடையிலிட்டுக்கொண் டெவந்து வைத்துவிட்டு, புதியகுடங்களைத்தேடி வாங்கிக்கொண்டு வந்து கறவைப்பசுக்கள் ஒவ்வொன்றினிடத்திலும் சென்று முலையைத்தீண்டினார். அவைகள் களைத்துப் பாலைப்பொழிந்தன. பாலினாலே நிறைவுற்ற அக்குடங்களைக்கொண்டுபோய் ஆலயத்திலே வைத்து, பத்திரபுஷ்பங்களால் சுவாமியை அருச்சித்து, பாலினால் அபிஷேகஞ் செய்தார். பரமசிவன் அவ்விலங்கத்தினின்று அவ்விசாரசருமர் அன்போடுசெய்யும் அருச்சனையை அங்கீகாரம் செய்தருளினார். விசாரசருமர் சிவபூசைக்கு அங்கமாகிய திருமஞ்சனம் முதலிய பொருள்களுள், கிடையாதவைகளை மானசமாகக் கிடைத்தனவாகக்கொண்டு, நிறைவுசெய்து, விதிப்படி அருச்சித்து, வணங்கிவந்தார். பசுக்கள் அபிஷேகத்தின்பொருட்டு அவ்விசாரசருமர் கொண்டுவரும் குடங்கள் நிறையப் பாலைச்சொரிந்தும், பிராமணர்க்கும் முன்போலக் குறைவுதீரப் பாலைக்கொடுத்துவந்தன. இப்படி நெடுநாளாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு விளையாட்டுபோலத் தோன்

றுகின்ற சிவாச்சனையைச்செய்து வரும்பொழுது, அதைக்கண்ட மூடன் ஒருவன் அதின் உண்மையை அறியாதவனாகி, அதை அவ்வுர்ப் பிராமணர்களுக்குத் தெரிவித்தான். அவர்கள் அதைச்சபையாருக்குத் தெரிவிக்க, சபையார் எச்சதத்தனை அழைத்து, பிராமணர்கள் ஓமாகுதியின் பொருட்டுப் பாலகற்கும் பசுக்களை எல்லாம் உம்முடைய புத்திரனாகிய விசாரசருமன் அன்புடனே மெய்ப்பவன் போலக்கொண்டுபோய்ப் பாலைக்கறந்து வீணாக மணவிலேசொரிந்து விளையாடிகுறன் என்றார்கள். எச்சதத்தன் அதைக்கேட்டுப் பயந்து, சிறுபிள்ளையாகிய விசாரசருமன் செய்கின்ற இந்தச்செய்கையை இதற்குமுன் நான் சிறிதாயினும் அறிந்திலேன். அக்குற்றத்தை நீங்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று குறையிரந்து வணங்கி, இனி அவன் அப்படிச்செய்வானாயின் அக்குற்றம் என்மேலதாகும் என்று சொல்லி அச்சபையாரிடத்திலே அனுமதிபெற்றுக் கொண்டு விட்டுக்குப்போய்விட்டான்.

மறுநாட் காலையில் அந்தச்சமாசாரத்தைச் சோதித்தறிய விரும்பி, விசாரசருமா பசுமேய்க்கப்போனபின்பு, அவர் அறியாத படி அவர்பின்னே சென்றான். விசாரசருமர் பசுக்களை ஓட்டி, மண்ணையாற்றின் மணற்பிட்டிலே கொண்டுபோனதைக்கண்டு, எச்சதத்தன் அருகில் இருந்த ஒரு குராமரத்தில் ஏறி, அங்கே நிகழ்வதை அறியும்படி ஒளித்திருந்தான். விசாரசருமர் ஸ்நானம்பண்ணி போல மணவிலே கோயிலும் சிவலிங்கமும் செய்து, பத்திரபுஷ்பங்கள் பறித்துக்கொண்டு வைத்து, பின்பு பாற்குடங்களைக்கொண்டுவந்து தாபித்து, அருச்சனைக்குவேண்டிய பிறவற்றையும் அமைத்து, மிகுந்த அன்பினோடு பூசைக்கு ஆரம்பித்து, சிவலிங்கத்துக்குப் பத்திரபுஷ்பங்களைச்சாத்தி, பாற்குடங்களை எடுத்து அபிஷேகம் பண்ணினார். குராமரத்தில் ஏறியிருந்த எச்சதத்தன் அதைக்கண்டு மிகுந்த கோபங்கொண்டு, சீக்கிரமாக இறங்கிப்போய்த் தன்கையிலிருக்கிற தண்டினால் அவ்விசாரசருமருடைய முதுகிலே அடித்துக் கொடுஞ்சொற்களைச்சொல்ல அவருடைய மனம் பூசையிலேயே முழுதும் பதிந்து கிடந்தமையால் அது அவருக்குப் புலப்படவில்லை. பின்னும் எச்சதத்தன் கோபங்கொண்டு பலமுறையடிக்க விசாரசருமர் அவ்வடியாலாகிய வருத்தத்தோன்றப் பெறாதவராகி, அபிஷேகத் திருத்தொண்டினின்றும் தவறுதிருந்தார்.

அவருடைய உள்ளன்பை அறியாத எச்சதத்தன் மிகக்கோபித்து திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தைக் காலினார் இடறிச்சிந்தினான். உடனே விசாரசருமர் அதைக்கண்டு, அதுசெய்தவன் பிதாவும் பிராமணனும் குருவுமாகிய எச்சதத்தனோன்பதை அறிந்தும் அவன் செய்தது அதிபாதகமாகிய சிவாபராதமாதலால் அவன் காலேத்துணிக்கக்கருதித் தமக்குமுன்கிடந்த ஒருகோலை எடுக்க, அது மழு வாயிற்று. அதினாலே அவன்கால்களை வெட்டினார். சிவபூசைக்கு

சண்டேசுரநாயனார் சரித்திரம்.

வந்த அவ்விடரை நீக்கினவராகிய விசாரசருமர் முன்போல அருச்சனைசெய்ய பரமசிவன் உமாதேவியோடும் இடபாருடராய்த் தோன்றியருளினார். விசாரசருமர் அதுகண்டு மனங்களித்து, விழுந்து நமஸ்கரித்தார். பரமசிவன் அவரைத் தம்முடைய திருக்கரங்களில் எடுத்து, நீ நம்பொருட்டு உண்ணப்பெற்ற பிதாவை வெட்டினாய். இனி உனக்கு நாமே பிதா என்று அருளிச்செய்து அவரை அணைத்து அவருடைய சரீரத்தைத்தடவி உச்சிமோந்தருளினார். சிவனுடைய திருக்கரத்தினாலே தீண்டப்பட்ட அவ்விசாரசருமருடைய திருமேனிசிவமயமாகித்திவ்வியபிரகாசத்தோடு விளங்கிற்று. பரமசிவன்நாம் நம்முடைய தொண்டர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகி, நாம் ஏற்புக்கொண்ட அமுதும் பரிவட்டமும் புஷ்பமும் உனக்கே கிடைக்குமபடி சண்டேசுரபதத்தைத் தந்தோம் என்று திருவாய் மலர்ந்து, தம்முடைய சடையிலே தரித்திருக்கின்ற கொன்றைமாலையை எடுத்து அவருக்குச் சூட்டியருளினார். அவ்விசாரசருமர் சமஸ்ததேவர்களும் ஆரவாரிக்கவும், எவ்விடத்தும் புஷ்பம்பொழியவும், சிவகணங்கள் பாடியாடிக் களிகூரவும், வேதங்கள் கோஷிக்கவும், நானாவிதவாத்தியங்கள் முழங்கவும், சற்சமயமாகிய சைவசமயம் நிலைபெறும்படி, பரமசிவனைக்குமபிட்டு அவராலே தரப்பட்ட சண்டேசுரபதத்தை அடைந்தார். எச்சதத்தர் சிவத்துரோகஞ்செய்தும் சண்டேசுரநாயனாராலே தண்டிக்கப்பட்டு அக்குற்றம் நீங்கிச் சுற்றத்துடன் சிவலோகத்தை அடைந்தார். சுபம்! சுபம்!!

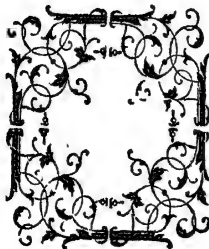
சண்டேசுரநாயனார் முத்தியடைந்தநாள்:—

தையம் உத்திரநகரத்திரம்.

ச ண டே ச ர நாய னா ர்

திவ்வியசரித்திரம்

மு ற் றி ற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் என்னும்

சிதம்பரம்

இ ராம லி ந் க சு வா மி க ள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ சிவஷண்முகநாம ஸங்கீர்த்தனலக்ஷ்

என்சீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பழுதுநேர்கின்ற வஞ்சகர்கடைவாய்ப் பற்றிநின்றதிற் பயனெ
துகண்டாய், பொழுதுபோகின்ற தெழுதியென்னெஞ்சே பொழில்
கொளொற்றியம் புரிதனக்கேகி, தொழுதுசண்முக சிவசிவவென
நந் தோன்றலார்தமைத் துதித்தவர்திருமுன், பழுதுசொல்லுது
மையுறலென்மே லாணைகாணவ ரருள்பெறலாமே. (க)

ஞாதுநேர்கின்ற முலைச்சியர்பொருட்டாச் சுற்றிநின்றதிற் சுக
மெதுகண்டாய், போதுபோகின்ற தெழுதியென்னெஞ்சேபொழில்
கொளொற்றியம்புரி தனக்கேகி, யோதுசண்முக சிவசிவவெனவே
யுன்னிநெக்குவிட்டுருகி நந்துயரா, மாதுசொல்லுதுமையுற லென்
மே லாணைகாணவ ரருள்பெறலாமே. (உ)

ஞாலஞ்செல்கின்ற வஞ்சகர்கடைவாய் நண்ணிநின்றதினல
மெதுகண்டாய், காலஞ்செல்கின்ற தெழுதியென்னெஞ்சே கருது
மொற்றியங்கடி நகர்க்கேகிக், கோலஞ்செய் யருட்சண்முகசிவ
வோங் குழகவோவெனக்கூவி நந்துயரா, மாலஞ்சொல்லுதுமை
யுறலென்மே லாணைகாணவ ரருள்பெறலாமே. (ஈ)

ஸ்ரீ சிவவடிவமுகநாம ஸங்கீர்த்தனலகரி.

மருட்டிவஞ்சக மதித்திங்கொடியார் வாயல்காத்தின்னும்
வருத்திலென்பயனோ, விருட்டிப்போகின்ற தெழுதியென்னெஞ்சே
யெழில்கொளொற்றி யூரொணுந்தலத்தேகித், தெருட்டிநஞ்செயுஞ்
சண்முகசிவவோஞ் சிவநமாவெனச் செப்பிநந்துயரா, மரிட்டை
யோது துமையுறலென்மே லாணைகாணவ ரருள்பெறலாமே. (சு)

இலையென்பதே பொருளெனக்கொண்டோ ரீனவாயிலிவிட
ர்ப்படுகின்ற, யெலையெனக்கின்ற தெழுதியென்னெஞ்சே யெழில்
கொளொற்றி யூரொணுந்தலத்தேகித், தொல்லையோஞ்சிவ சண்முக
சிவவோந்துயவென்றடி தொழுதுநாமுற்ற, வல்லலோதுதுமையுற
லென்மே லாணைகாணவ ரருள்பெறலாமே. (ரு)

கரவுநெஞ்சினர் கடைத்தலைக்குழன்றாய் கலங்கியின்னுநீகலு
ழந்திடிந்கடிதே, யூரவுபோந்திடு மெழுதியென்னெஞ்சே யெழில்
கொளொற்றி யூரொணுந்தலத்தேகிப், பரவுசண்முக சிவசிவசிவ
வோம் பரசுயம்புசங்கர சம்புநமவோ, மாவென்றேத்து மையுற
லென்மே லாணைகாணவ ரருள்பெறலாமே. (சு)

ஏயந்துவஞ்சகர் கடைத்தலைவருந்தி யிருக்கின்றயினிச்சிறு
பொழுதுஞ், சாய்ந்துபோகின்ற தெழுதியென்னெஞ்சே தகைகொ
ளொற்றியந் தலத்தினுக்கேகி, வாய்ந்துசண்முக நமசிவசிவவோம்
..நததயம்புசங்கர சம்புவெனவே, யாய்ந்துபோற்று துமையுறலென்
லாணைகாணவ ரருள்பெறலாமே. (எ)

சுரந்தநெஞ்சின ரிடந்தனிவிருந்தே யிடர்கொண்டாயினிச் சி
றுபொழுதும், பேர்த்துபோகின்ற தெழுதியென்னெஞ்சே பிறங்கு
மொற்றியம் பெருநகர்க்கேகி, யோர்த்துசண்முக சரவணபவவோ
மோஞ்சுயம்பு சங்கரசம்புவெனவே, யார்த்துபோற்று துமையுற
லென்மே லாணைகாணவ ரருள்பெறலாமே. (அ)

கமைப்பினீகிலா வஞ்சகர்கடையைக் காத்திருக் கலைகடுகியிப்
பொழுது, மிமைப்பிற்போகின்ற தெழுதியென்னெஞ்சே யெழில்
கொளொற்றி யூரொணுந்தலத்தேகி, யெமைப்புரந்தசண்முக சிவசி
வவோமிறைவ சங்கரவரகரவெனவே, யார்த்துபோற்று துமையுற
லென்மே லாணைகாணவ ரருள்பெறலாமே. (க)

உறைந்துவஞ்சகர்பால் குறையிரந்தவமே யுழல்கின்றயினியு
கைக்குமிப்பொழுதுங், குறைந்துபோகின்ற தெழுதியென்னெஞ்
சே குலவுமொற்றியங்கோ நகர்க்கேகி, நிறைந்தசண்முக குருநம
சிவவோ நிமலசிற்பரவர காவெனவே, யறைந்துபோற்று துமையு
றலென்மே லாணைகாணவ ரருள்பெறலாமே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணே யக்கண்ணின்மணியேமணியிற்கலந் தொளியெய்
விண்ணேவியனெற்றியூ ரண்ணல்வாமத்தில வீற்றிருக்கும்
பெண்ணேமலைபெறும் பெண்மணியேதெய்வப் பெண்ணமுதே
மண்ணேயநீத்தவர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. (௭)

மலையான்றவஞ்செய்து பெற்றமுத்தேயொற்றி வாழ்கனகச்
சிலையான்மணக்க மணக்குந்தெய்வீகத் திருமலனோ
மலையான்மலிகடற் பள்ளிகொண்டோன்றொழு மாரமுதே
வலையானருமை மகளேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௮)

காமம்படர்நெஞ் சுடையோர்கனவினுங் காணப்படாச்
சேமம்படர்செல்வப் பொன்னேமதுரச் செழுங்கனியே
தாமம்படரொற்றிநீர்வாழ்பவனத் தனிமலையின்
வாமம்படாபைங்கொடியே வடிவுடைமாணிக்கமே. (௯)

கோடாவருட்குணக் குன்றேசிவத்திற் குறிப்பிலலா
நாடாசவானந்த நடட்டெமெய்யன்பா நயக்குமின்பே
பீடாதிருவொற்றிப் பெம்மானிடஞ்செய் பெருந்தவமே
வாடாமணிமலாக் கொம்பேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௦)

நாலேயெனுமறையந் தங்களின்னமு நாயெயனைப்
போலேவருந்த வெளியொளியாயொற்றிப் புண்ணியர்தம்
பாலேயிருந்த நீனைதங்கையாகப் பகரப்பெற்ற
மாலேதவத்திற் பெரியோன்வடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௧)

சங்கைகொண்டோனெற்றி புரண்ணல்வாமங்கலந்தருள்செய்
நங்கையெல்லாவுலகுந் தந்தநின்னையந் நாரணற்குத்
தங்கையென்கோவன்றித் தாயொன்கோசொற் தழைக்குமலை
மங்கையங்கோமள மானேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௨)

சோலையிட்டார்வயலூ ரொற்றிவைத்துக் தன்றொண்டரன்பின்
யோலையிட்டாற்செய்யும் பித்தனைமெய்யிடை மேவுகரித்
தோலையிட்டாடுந் தொழிலுடையோனைத் தணிந்துமுன்னாண்
டாலையிட்டாயல் தென்னேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௩)

தனையாள்பவரின்நி நிற்கும் பரமன்றனியருளாய்
வினையாளுயிர்மல நீக்கெமெய்வீட்டின் விடுத்திடுநீ
யெனையாளருளொற்றியூர் வாழ்வன்றன்னிடத்துமொரு
மனையாளெனநின்ற தென்னேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௪)

பினனின்றபிள்ளையின் மேலார்வந்தாய்க்கெனப் பேசுவாரீ
முன்னின்றபிள்ளையின் மேலாசையுள்ளவா மெய்யசுரர்
கொன்னின்றபோரிக் கிளம்பிள்ளையையேவக் கொடுத்ததென்னே
மன்னின்றவொற்றி மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௫)

பையாளும்ல்குற் சுரர்மடவார்கள் பலருளாயிச்
செய்யாளும்வெண்ணிற மெய்யாளுமெத்தவஞ் செய்தனரோ
கையாளுநினடிக் குற்றேவல்செய்யக் கடைக்கணித்தாய்
மையாளுங்கண்ணென்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. (௧௬)
(இன்னும்வரும்.)

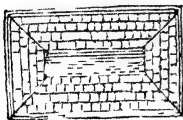

1

திருநாம்போரத்தாயு.

அ. 1

முத்திநாயு.

சுவாமிநாதர்

கந்தசுந்தரம்பலம்.

ஆறுபத்தாண்டுகாலமாக நடைபெற்று வரும் ஒருவராகிய

பாஞ்சாதியார் எனலும்

சிறுத்தொண்டநாயனார் திவ்வியசரித்திரம்.

இஃது

இராமநாதபுரம்மாணிக்கவரேணியின் வேண்டுகோளிற் தீயாயத்

சுருக்கமாகத்தொருக்கப்பட்டு,

சை. ர. நமசிவாயசெட்டியார் அவர்களால்

மதரால் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

சாவதாரினு ஐயப்படுமா

1888

இதன் விலை ரூபாய் மூன்று. [தபாக்கடல் 10 - கீதப் பை 6]

READY! READY!! READY!!!

வாசிப்பதற்கு மிக உற்சாகத்தோடு மிகதைப்புத்தகங்கள்.

க ட ன் ப ட் ட க ன் த ன் க தை,

பிரதி 1 - க்கு விலை பை ஆறு.

புருஷத்துவேஷ பூதகி கதை.

பிரதி 1 - க்கு விலை அணு ஒன்று

பிரதி 8 - க்குத் தபாங்குலி அணு அரை.

வி வே க சு ந் த ர ம்.

No 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, (9&10 in the Press.)

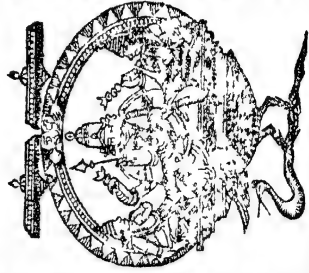
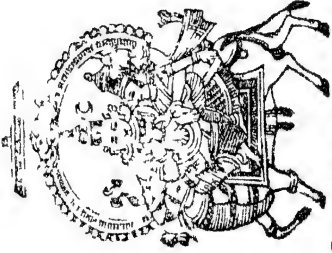
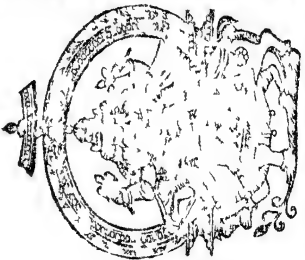
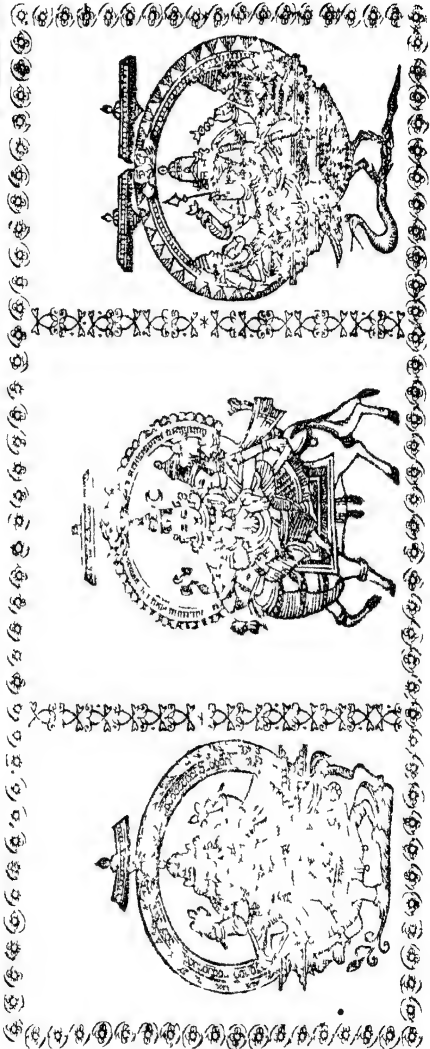
வ க போ தி னி.

Nos. 1, 2, 3, 4, 5, 6, (7, 8, in the Press.)

பிரதி 1 - க் - - - - -

10 - க்குத் தபாங்குலி அணு அரை.

வேண்டுவோர் மதராஸ் ரிப்பன்டிரொஸ், சை. ர. நமசிவாய்
செட்டியாரிடம் முன்பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நாயகர்

ராமன் வர்

பாலகபதி மணியர்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்களுள்

ஒருவராகிய

சிறுத்தொண்டநாயனார்

திவ்வியசரித்திரம்.

சந்தனசாரியராகிய

உமாபதிசிவாசாரியார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புராணசாரம்.

பல்குமருத்தவரகிபா செங்காட்டங் குடிவாழ்
 படைத்தலைவ ரமுதளிக்கும் பரஞ்சோதியார்மெய்ச்
 செல்வமிகு சிறுத்தொண்டர்காழி நாடன்திருவருள்
 சோநதவர் வளருஞ்சீராளன் றன்னை
 நல்குதிருவெண்காட்டு நங்கைசமைத்திடப் பின்ன
 மதிச்சந்தனத் தாதிதலைக்கறி யீட்டுதவப்
 புல்கவரும்வயிரவர்தா மகிழ்ந்து மகவருளப்
 போற்றியவர் சிவனருளே பொருந்தினோ.

திவ்வியசரித்திரம்.

சோழமண்டலத்திலே திருச்செங்காட்டங்குடியிலே ஆமாத்தி
 யர்குலத்திலே, பரஞ்சோதியாரா என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்
 ஆயுள்வேதங்களிலும், படைக்கலத்தொழில்களிலும், குதிரையேற்
 றம் யானையேற்றங்களிலும், மிகச்சிறந்தவர். வேதாகமங்களின் மெ
 ய்ப்பொருளை அறிதல்வேண்டும் என்னும் அவாவினோடு திருவருளை
 முன்னிட்டுப் பரீட்சித்தமையால் பரமசிவனே மெய்க்கடவுள்
 என்றும், அவருடைய திருவடிகளை அடைதலே முத்திரெறியென்
 றும் தெளிந்து, அவருடைய திருவடிகளை அகோராத் திரம இடை
 விடாது அன்பினோடு தியானிப்பவர். சிவனடியார்களுக்கு எக்கா
 லமுந் திருத்தொண்டு செய்பவர். அவர் அரசனிடத்திலே அணுக
 ராகி அவன்பொருட்டு யானைசெலுத்திக்கொண்டு சென்று, அவ
 னோடு மாறுபட்ட பல அரசர்களைவென்று, அவர்கள் தேசங்களைக்
 கைப்பற்றி, அவனால் நன்குமதிக்கப்பட்டவர். ஒருமுறை உத்தர
 தேசத்திலே வாதாவிஎன்னும் நகரத்திற்சென்று, அதனைவென்று
 பலவகை இரத்தினங்களும் நிதிக்குவைகளும் யானைக்கூட்டங்க
 ளும் குதிரைக்கூட்டங்களும் அரசனுக்கு முன்கொண்டுவந்தார்.

அதுகண்டு அரசன் அவருடைய யானையேற்றத்தின் வலிமையை அதிசயித்துப் புகழ்ந்துபேச அவரை அறிந்த மந்திரிகள் அரசனை நோக்கி, மஹாராஜோ! இவர் பரமசிவனுக்குத்திருத்தொண்டுசெய்துவருவதில் இவ்வுலகத்திலே இவருக்கு எதிராவார் ஒருவருமில்லை என்றார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு, அஞ்சி, நடுநடுங்கி, இரண்டு கணகளினின்றும் சோகபாஷ்பஞ்சொரிய, இவர் எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய திருத்தொண்டர் என்பதை உணராதுகொடிய போர்முனையிலே விட்டிருந்தேன். ஐயையோ! இது எவ்வளவு கொடியபாவம் என்று சொல்லி பின்புபரஞ்சோதியாரை நோக்கி, சுவாமீ! இக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளாவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து, நமஸ்கரித்தான். பரஞ்சோதியார் அரசன்தம்மை நமஸ்கரித்தற்குமுன் தாம் அவனை நமஸ்கரித்து மஹாராஜோ! நான் எனது உரிமைத்தொழிற்கு அடுத்த திறத்தைச் செய்வேன். அதனால் என்னநிங்கு என்றார். அரசன் அவருக்கு நிறைந்த நிதிக்குவைகளை யுமவிருத்திகளையும் கொடுத்து நீர் உம்முடைய நிலைமையை நான் ஆறியாவண்ணம் நடத்திக்கொண்டு வருதீர். இனி என் மனக்கருத்துக்கு இசைந்து, எனக்குப் பணிசெய்தலை ஒழிந்து, நீர்விரும்பியவாறே சிவனுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் வெளிப்படத் திருத்தொண்டுசெய்யும், என்று விடைகொடுத்தான். பரஞ்சோதியார் விடைபெற்றுக்கொண்டு, தமமுடைய திருப்பதியிற் சென்று, கணபதிச்சரத்தில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுளை வணங்கி, அவருக்குத்திருத்தொண்டுகளை வழவாது செய்வாராயினார். திருவெணகாட்டு நங்கையார் என்னும் மங்கையாரோடு கூடி இல்லறத்தில் வாழ்ந்திருந்து, நாடோறும் முன்னே சிவனடியார்களைத் திருவமுதுசெய்வித்து, பின் தாம் உண்பார். சிவனடியார்களை மிகுந்த அன்பினோடு வழிபட்டு, அவர்கள் திருமுன்பே மிகச்சிறியராய் ஒழுகுகின்றமையால் அவருக்குச் சிறுத்தொண்டர் என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. கணபதிச்சரருடைய திருவருளினாலே அவருக்குத் திருவெணகாட்டு நங்கையாரிடத்திலே சீராளதேவர் என்னும்புத்திரர் அவதரித்தார். அப்பிள்ளைக்கு ஐந்துவயசிலே வித்தியாரம்பஞ்செய்வித்தார். அள்ளினிலே அத்திருப்பதிக்கு எழுந்தருளிவந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு அழைத்து, அவரை வணங்கித்துதித்து அவருடைய திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றார்.

பரமசிவன் சிறுத்தொண்டநாயனருடைய மெய்யன்பை நுகர்ந்தருளுதற்குத்திருவுளங்கொண்டு உட்சமயங்கள் ஆறனுள் ஒன்றாகிய வைரவத்துக்கு உரிய திருவேடங்கொண்டு, திருக்கைலாசத்தினின்றும் நீங்கி, திருச்செங்காட்டங்குடியை அடைந்து. சிறுத்தொண்டநாயனருடைய வீட்டுவாயிலிற் சென்று, சிறுத்தொண்டர் வீட்டில் இருக்கின்றாரோ என்று வினவ, தாதியாராகிய சந்தன நங்

கையார் முன்வந்து வணங்கி, சுவாமி! அவர் சிவனடியார்களைத்தே
டப்புறத்தேபோய்விட்டார், தேவரீர் உள்ளே எழுந்தருளும் என்
றார், அவற்கு வைரவர், பெண்கள் இருக்கும்இடத்தில்தாம் தனியே
இரோம் என்று அருளிச்செய்ய, திருவெண்காட்டு நங்கையார்
அதைக்கேட்டு, இவ்வடியவர் போய்விடுவார்போலும், என்றுபய
ந்து, வினாந்துவந்து, சுவாமி! அடியேனுடைய நாயகர் எப்போதும்
சிவனடியாரை அமுதுசெய்விப்பர். இன்றைக்கு ஒருவரையுங்கா
ணாமையால் தேடிப்போயினார். தேவரீருடைய திருவேடத்தைக்
கண்டாராகில் மிகமகிழுவர்; இனித்தாழார். இப்பொழுதே வந்துவி
டுவார்; எழுந்தருளியிரும; என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர்
நாம் உத்தரதேசத்திலுள்ளேம்; சிறுத்தொண்டரைக் காணவந்
தேம்; எப்படியும் அவர் இல்லாதபோது நாம் இங்கே இரோம்;
கணபதிச்சரத்தில் உள்ளதிருவாத்திரமரத்தின்கீழ் இருக்கின்றோம்,
அவர் வந்தமாத்திரத்தே அவருக்குத் தெரிவியுங்கள்; எனறு
சொல்லி, திருவாத்தியை அணைந்து, அதன்கீழ் இருந்தருளினார். சிறு
த்தொண்டநாயனார் சிவனடியார்களைத்தேடி எங்குங்காணாது விட்
டுக்குத் திருமடவந்து, மனைவியாருக்குச் சொல்விதுக்கித்தார்.
மனைவியா, உத்தரதேசவாசியாகிய ஒரு வைரவர் இங்குவந்தார்.
நாங்கள் இங்கே எழுந்தருளியிருக்குமபடி சொன்னோம்; அவர் அது
கேளாது “கணபதிச்சரத்தில் உள்ள திருவாத்தியின் கீழேபோய்
இருக்கின்றோம், நாயகர்வந்தால்அங்கு வரும்படியாய்ச்சொல்என்று
சொல்லிச்சென்றா” என்றார். உடனே, சிறுத்தொண்டர் மிகுந்த
விருப்பத்தினோடு வினாந்துசென்று, அவரைக்கண்டு வணங்கி
நிற்க, அவர்பெரிய சிறுத்தொண்டாரீரோ என்று திருவாய்மலர்ந்த
ருளினார். சிறுத்தொண்டர் அவரைவணங்கி, சுவாமி! சிவனடியார்
கள் தங்கள் கருணைமேலீட்டினாலே அடியேனையே அப்படி அருளி
ச்செய்வார்கள். அதுநிற்க, இன்றைக்குத் திருவமுது செய்வித்தற்
குச் சிவனடியார்களைத் தேடியும் கண்டிலேன்; இப்போது அடியே
னசெய்த புண்ணியத்தினாலே தேவரீரைக் கண்டேன்; குறைகள்
விண்டேன்; தேவரீர் அடியேன்விட்டுக்கு எழுந்தருளித் திருவ
முது செய்யவேண்டும்; என்று மிகவணக்கத்துடன் விண்ணப்பஞ்
செய்ய வைரவர் அன்போ! “நாம் உத்தரதேசத்தில் உள்ளோம்.
உம்மைக்காணவந்தேம்; நம்மை அமுதுசெய்வித்தல் உம்மால்முடி
யாது; அதுமிக அருமை;” என்றார். சிறுத்தொண்டர் தேவரீர்
அமுதுசெய்யும் இயல்பை அருளிச்செய்யும். சீக்கிரமாகப் பாகம்
பண்ணுவிப்பேன். சிவனடியார்கள் தலைப்படிந் தேடுதற்கு அரிட
னவும் எளியனவாம்; என்று சொல்ல, வைரவர் நாம் ஆறுமாசத்
துக்கு ஒருமுறை பசுவைக்கொன்று உண்போம்; அதற்கு உரியநா
ளும் இந்நாளேயாம்; அப்படி யூட்டுதல் உம்மாலியலாது என்றார்.
சிறுத்தொண்டர் மிகநன்று; அடியேன் அநேகம் பசுக்களை உடை

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரம்.

யேன்; தேவரீருக்குப்பிரீதியாகியபசு இன்னது என்று அருளிச்செய்து விளக்கி, அடியேன் வினாந்து சென்று, பாகம்பண்ணுவித்துக்காலம் தாழ்க்காமல் வருவேன்; என்று சொல்ல வைரவர், நாம் உண்பது நாபசு, அது ஐந்துவயசினே உடையதாயும் அவயவப்பழுதில்லாததாயும் ஒருகுடிக்குத் தான் ஒன்றேயாயும் இருக்கவேண்டும், அப்படிப்பட்ட சிறுவனை மனமகிழ்ச்சியோடு தாய்பிடிக்கத்தந்தை அரிதல்வேண்டும். இப்படிச் சமைக்கப்பட்ட கறியே நாம் இட்டு உண்போம் என்றார். சிறுத்தொண்டர், தேவரீர் அமுது செய்வீராகில், அடியேனுக்கு இதுவும் அரிதன்று; என்று சொல்லி அவனை நணங்கி, விடைபெற்றுக் கொண்டு, வீட்டுக்குப் போயினார். சிறுத்தொண்டருடையவரவை நோக்கிநின்ற மனைவியார் அவருடைய மலாந்தமுகத்தைக்கண்டு, அடியாருடைய செய்கையை வினாவி, அவர் மனைவியானா நோக்கி, ஒருகுடிக்கு ஒரேசிறுவனையும் ஐந்துவயசு உடையனாமாயும் அவயவப்பழுதில்லாதவனாமாயும் இருக்கும் ஒர்பிள்ளையை மனமகிழ்ச்சியோடு தாய்பிடிக்கத்தந்தையரிந்து, சமைத்தால் அமுதுசெய்தற்கு உடன்பட்டனர் என்றார். அப்பொழுது மனைவியார் அவ்வடியவரை அவாவிரும்பியபடி அமுதுசெய்விக்கும் பொருட்டு, ஒருகுடிக்கு ஒருவனஞ் சிறுவனைப்பெறுமாறு எங்ஙனம் என்று சொல்ல, சிறுத்தொண்டர் என்பிராணையாகியே! இத்திறத்துச் சிறுவனாவேண்டிய திரவியங்களைக்கொடுத்தால்தருவாருளராயினும் நேர்நின்று அச்சிறுவனை அரியத்துணியுந் தந்தை தாயரோ இல்லை. இனித்தாழாமல் நாம் அருமையாகப்பெற்ற சிறுவனையே அழைப்போம் என்றார். மனைவியார் அதற்கு இசைத்து, எங்களைக்காக்கும் பொருட்டு அவதரித்த புதல்வனைப் பள்ளிக்கூடத்தி னின்றும் அழைத்துக்கொண்டு வாரும் என்று சொல்ல, சிறுத்தொண்டர் மனமகிழ்ச்சியோடு பள்ளிக்கூடத்துக்கு வினாந்துசென்று, தம்முடைய புதல்வராகிய சீராளதேவரை எடுத்துத்தோண்மேல் வைத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குத்திரும்பிவந்தார். மனைவியார் எதிராவந்து, புதல்வனாவாங்கி, திருமஞ்சனம் ஆட்டிக்கோலஞ் செய்து, நாயகர் கையிற்கொடுத்தார். அவர் அடிக்களையிற் செல்லாது உலகத்தவர்கள் அறியாவண்ணம் ஓர் மறைவிடத்திற் கொண்டு போனார். அப்பிள்ளையைப் பெற்றதாயார் பாத்திரங்களைக் கழுவிக்கொண்டுவந்தார். தந்தையார் புதல்வரை எடுத்து அவருடையதலையைப்பிடிக்கத் தாயார் அப்புதல்வருடைய இரண்டு கால்களையும் தம்முடைய மடியிலேயிடுக்கி, அவர் கைகள் இரண்டையும் தம்முடையகைகளிலேபிடிக்க அப்புதல்வர் தம்முடைய தந்தைதாயார் மிகமகிழ்கின்றனர் என்று, மகிழ்ந்து, நகைசெய்ய, தந்தையார் மனமகிழ்ச்சியோடு ஆயுதத்தினாலே அவருடையதலையை அரிதலாகிய அரியசெய்கையைச் செய்தார். அறுத்த தலையின் இறைச்சி திருவமுதுக்கு ஆகாது என்று கழித்து, அதனை மறைத்து நீக்கும்பொரு

சிறுத்தொண்டநாயனார் சுரித்திரம்.

ட்டு,சந்தனங் கையார் என்னுந் தாதிகையில் கொடுத்து,மற்றையுறு
 ப்புகளின் இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் அறுத்துப் பாகம்பண்ணி,
 வேறுகறிகளும் அமைத்து சோறும் சமைத்து, நாயகருக்குத் தெ
 ரிவித்தார்,நாயகராகிய சிறுத்தொண்டர் பெருங்களிப்புடையாராகி,
 விரைந்துசென்று, திருவாத் தியீன் ழீழ் இருந்த வைரவரை வணங்கி,
 சுவாமீ!தேவரீர் பிரியப்படிப் பாகம்பண்ணுவித்தேன். எழுந்தருளி
 வந்துதிருவமுது செய்தருளல் வேண்டும், என்று விண்ணப்பஞ்செ
 ய்து அவனாவிட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்,ஆசனத்திலிரு
 த்தி அவருடைய திருவடிகளை ஜலத்தினால் விளக்கி அந்தத்தீர்த்தத்
 தைத் தங்கள் சிரசின்மேலேதெளித்து வீடுநங்கும் புரோகித்து,
 தூபதீபங்களால் அருச்சித்துவணங்கினார்.மனைவியாராகிய திருவெ
 ண்காட்டுநங்கையார் பரிகலந்திருத்தி, அன்னமும் கறியமுதும்
 படைத்தார். வைரவர் அதைப்பார்த்து, நாம்சொல்லிய முறையே
 கொன்ற பசுவினது உறுப்புகள் எல்லாவற்றையும் பாகம் பண்ணி
 னீரா? என்று வினாவு, திருவெண்காட்டுநங்கையார், தலை இறைச்சி
 மாத்திரம் திருவமுதுக்கு ஆகாது என்று கழித்துவிட்டோம் என்
 றார். வைரவர் அதுவும் நாம் உண்பது என்றார், அதுகேட்டு சிறுத்
 தொண்டர் மனைவியாரோடும் திகைத்து அயர, சந்தனங் கையார்,
 நான் அத்தலை இறைச்சியை அடியவா அமுதுசெய்யும்பொழுது
 நினைக்கவரும் என்று முன்னமே பாகம்பண்ணி வைத்தேன் என்று
 எடுத்துக்கொடுக்க, திருவெண்காட்டுநங்கையார் முகமலர்ந்துவாங்
 கிப்படைத்தார். அதன்பின், வைரவர் சிறுத்தொண்டனானோர்க்கி,
 நாம் தனியே உண்ணேம்; சிவனடியார்களைக்கொண்டுவாரும் என்
 று அருளிச்செய்ய, சிறுத்தொண்டர் ஏங்கி ஐயோ! அடியவர் திரு
 வமுது செய்தற்கு இடையூறு இதுவோ என்று நினைத்து வீட்டுக்
 குப்புறத்திலேபோய், சிவனடியார்களைத் தேடிக்காணாது, துக்கத்
 தோடு திரும்பிவந்து,வைரவராவணங்கி,சுவாமீ! சிவனடியார்களை
 க்கானேன்;அடியேன் திருநீறு இவ்வானைக் கண்டு அன்னங்கொடு
 ப்பேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர் சிறுத்தொண்டனா
 னோர்க்கி உம்மைப்போலத் திருநீறு இட்டார் உளரோ நீர் இருந்து
 உண்ணும் என்றுசொல்லி, பின்திருவெண்காட்டுநங்கையானானோ
 க்கி, இருவருக்குச் சோறுங்கறியும் படையும் என்று அருளிச்செ
 ய்ய, அவரும்படைத்தார்;சிறுத்தொண்டர் வைரவரை ஊட்டவே
 ண்டி உண்ணப்புகலும் வைரவர் தடுத்தருளி, ஆறுமாசத்துக்கு
 ஒருமுறை உண்ணுகிற நாம் உண்ணுமளவும் தரியாமல், எப்பொ
 முதும் உண்ணுகின்ற நீர்முன் உண்பது என்? உம்முடன் உண்ணு
 மபொருட்டு, உமக்குப் புத்திரன் உண்டேல், அழையும் என்றார்.
 சிறுத்தொண்டர் இப்போது அவன்உதவான் என்றுசொல்ல,வைர
 வர் அவன் வந்தாற்றான் நாம்உண்பேம். போய்அழையும் என்றார்.
 சிறுத்தொண்டர் தரியாது எழுந்து,மனைவியாரோடு விரைந்துவிட்.

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரம்.

மெக்குப்புறத்திலேபோய் 'சீராளா! வா என்று அழைக்க, மனைவியாரு
ம் நாயகரது பணியில் நிற்பாராகி, சீராளனே! சிவனடியார் அடியே
ங்கள் உய்யும்பொருட்டு உடனுண்ண, உன்னை அழைக்கின்றார் னா
என்று அழைத்தார். அப்பொழுது அப்புதல்வர் பரமசிவனது திரு
வருளினாலே பள்ளிக்கூடத்தினின்று ஓடிவருபவர்போல வந்தார்.

தாயார் அவரை எடுத்துத்தழுவி, நாயகர் கையிற்கொடுக்க,
அவர் இனிச்சிவனடியார் அழுதுசெய்யப் பெற்றோம் என்று மன
மிகமகிழ்ந்து அப்புதல்வரைவினாவிற்கொண்டு, அடியவரை அழுது
செய்வித்தற்கு உள்ளேவந்தார். அதற்குமுன வைரவர் மறைந்த
ருள, சிறுத்தொண்டர் அவரைக்காணுமையால் மனங்கலங்கி, தி
கைத்துவிழுந்தார். கலத்திலே இறைச்சிக்கறியமுதைக்காணுமை
யால் அச்சமுற்றார். வைரவர் அடியேங்கள் உய்யும்பொருட்டுத்
திருவழுதுசெய்யாமல் எங்கே ஒளித்தனரோ என்று தேடிமயக்க
ங்கொண்டு, புறத்திற்செல்ல, அச்சிறுத்தொண்டர்செய்தது நிக்ஷ
தானுட்டானமாயினும், அவர் சிவானந்தானுபவமேவீட்டு நிற்கை
யால் கருவிகரணங்கள் தற்போதச்சீவிப்பாய் நின்றுசெய்யாது, சிவ
போதச்சீவிப்பாய் எழுந்துசெய்தமைபற்றி அதனை விகிதானுட்டா
னமாகவே கொண்டருளிய பரமசிவன் அரிபிரமேந்திராதிதேவர்
கள் முனிவர்கள் முதலாயினோசேவிக்க, உமாதேவியோடும் சுப்பி
ரமணனிய சுவாமியோடும் இடபாருடராய் ஆகாயத்திலே தோன்
றியருளினார். சிறுத்தொண்டரும் மனைவியாரும் புதல்வரும் தாதி
யாரும் ஆகிய நால்வரும் அவர்களைத்தரிசித்து, ஆனந்த பாஷ்பம்
சொரிய, எலும்பும் மனமும் நெக்கு நெக்குருக, பரவசமாய்விழுந்து
நமஸ்கரித்து, எழுந்து அஞ்சலியஸ்தர்களாகி நின்று, ஸ்தோத்திரம்
பண்ணினார்கள். பின்பு பரமசிவனும் பார்வதியம்மையும் சுப்பிரம
ணணியசுவாமியும் அவர்கள் நால்வரையும், தங்களை எக்காலமும்
பிரியாது வணங்கிப்பேரின்பத்தை நுகர்ந்துகொண்டிருக்கும் பொ
ருட்டு, உடன்கொண்டு திருக்கைலாயத்தை அடைந்தார்கள். சுப
ம! சுபம்!!

சிறுத்தொண்டநாயனார் முத்தி அடைந்தநாள்:—

சித்திநாம- பரணிநக்ஷத்திரம்.

சிறுத்தொண்டநாயனார்

திவ்விய சரித்திரம்

முற்றிற்று.

சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய நமச்சிவாயஸங்கீர்த்தனலகரி

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொல்லவாவியதொண்டர்தம்மனத்திற் சுதந்தரங்கொடுதோன்றியதுணையக், கல்லவாவியவேழையேனெஞ்சுங்கரைந் துவந்திடக்கலந்திடுங்களிப்பை, செல்லவாவியபொழிற்றிருவொற்றித்தேனைத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்தாடு, நல்லவாழ்வினைநான்மறைப்பொருளைநமச்சிவாயத்தைநான்மறவேனே.

அட்டமூர்த்தமதாகியபொருளை யண்டராதியோரறிதிலாத் திறத்தை மிட்டவேட்டைகயர்க்கங்கையிற்களியை வேதமூலத்தைவித்தகவினைவையெட்டரும்பரமானந்திறைவை யெங்குமாகிநின்றிலங்கியவொளியை நட்டமாடியநடனநாயகத்தை நமச்சிவாயத்தைநான்மறவேனே. (உ)

உம்பர்வான் றுமரொழித்தருள்சிவத்தை யுலகெலாம்புகழுத்தம்பொருளைத், தம்பமாய்கிலாண்டமூர்தாங்குஞ் சம்புவைச்சிவதருமத்தின்பயனைப்பம்புசீரருள்பொழித்தருமுகிலைப் பரமஞானத்தைப்பரமசிற்சுகத்தை நம்பினோர்க்காவாழ்விக்குவததை நமச்சிவாயத்தைநான்மறவேனே. (ங)

மாலினுச்சிமேல்வதிந்தாமணியை வழுத்துநாவகமணக்குருண்மலரைப்பாலினுன்னிநித்தோங்கியசுவையைப்பத்தர்தம்முளம்பரிசிக்கும்பழத்தை யாலினோங்கியவானந்தக்கடலை யம்பலத்திலாமமுதைவேதங்க ணுலிநெற்றியூரமர்ந்திடுஞ்சிவத்தை நமச்சிவாயத்தைநான்மறவேனே. (ஈ)

உண்ணிறைந்தேனையொளித்திடுமொளியையுண்ணவண்ணமேலுவட்கிர நறவைக், கண்ணிறைந்ததோகாட்சியையாவும் கடந்தமேலவர்கலந்திடு முறவை, யெண்ணிறைந்தமாலயன் முதற்றேவர் யாருங்காண்கிலாவின் பத்தினிறைவை, நண்ணியொற்றியூரமர்ந்தருள்சிவத்தைநமச்சிவாயத்தை நான்மறவேனே. (ஐ)

திக்குமாறினுமெழுகடற்புலிமேற் சென்றுமாறினுஞ்சேண்விளங்கொளிக ளுக்குமாறினுமபெயலின்றியுலகி லுணவுமாறினும்புலிகளோரோழு மிக்குமாறினுமண்டங்கொல்லாம் விழுந்தமாறினுமவேதங்களுணரா நக்கனெம்பிரானருட்டி. ரூபபெயரா நமச்சிவாயத்தைநான்மறவேனே. (அ)

பெற்றகாய்தனைமகமறந்தாலும் பின்னையைப்பெறுந்தாய்மறந்தாலு முற்றேடுகதையுயிர்மறந்தாலு முயினாமேவியவுடன்மறந்தாலுங் கற்றநெஞ்சுகங்கலைமறந்தாலுங் கண்கணின்றிமைப்பதுமறந்தாலு நற்றவத்தவருன்னிருந்தோங்கு நமச்சிவாயத்தைநான்மறவேனே. (எ)

உடையடுத்திடவிடைமறந்தாலு மூலகுளோர்ப்சிக்குணமறந்தாலும் படையெடுத்தவர் படைமறந்தாலும் பாவைதானலைப்பதுமறந்தாலும் புடையடுத்தவர்தமம்மறந்தாலும் பொன்னைவைத்தவப்புதைமறந்தாலு நடையடுத்தவர்பழிமறந்தாலு நமச்சிவாயத்தைநான்மறவேனே. (அ)

வன்மைசெய்திடும்வறுமைவந்தாலு மகிழ்வுசெய்பெருவாழ்வுவந்தாலும் புன்மைமய்கையர்புணர்ச்சினேர்ந்தாலும் பொருந்தினுலகின்றொலுஞ்சென் றுலுந், தன்மையிலவவ்சார்பிருந்தாலுஞ் சான்றமேலவர்தமையடைந்தா லு, நன்மையென்பனயாவையுமளிகருநமச்சிவாயத்தைநான்மறவேனே.

இன்னும்பற்பலநாளிருந்தாலு மிக்கணந்தனிலேயிறந்தாலுந் தன்னும்வான்கதிக்கேபுகுந்தாலுஞ் சோர்ந்தமாரகத்தழுன்றாலு மென்னமேலுமிங்கெனக்குவந்தாலு மெம்பிரானெனக்கியாதுசெய்தாலு நன்மையென்கநாடிநின்றோருக்கு நமச்சிவாயத்தைநான்மறவேனே. (ஓ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்.

காரைக்கரலிமைபார்.

சுருதிமேயம்.

சுருதிமேயம் (சுருதிமேயம்)

புதிதாயிற் றெனும்

கதாக்காலம்மையார்

திவ்வியசுருதிமேயம்.

சுருதிமேயம் (சுருதிமேயம்)

சுருதிமேயம் (சுருதிமேயம்)

சுருதிமேயம் (சுருதிமேயம்)

சுருதிமேயம் (சுருதிமேயம்)

சுருதிமேயம் (சுருதிமேயம்)

சுருதிமேயம் (சுருதிமேயம்)

சுருதிமேயம் (சுருதிமேயம்)

சுருதிமேயம் (சுருதிமேயம்)

சிவனடியார்கள் சரித்திரம்.

பிரதி 1 - க்ரு விலை பை மூன்று.

நிராஞ்சம்பந்தகவாயிகள் திவ்யியசரித்திரம்.

தேவநாவுக்கரசு வாழி என் நிவ்வியாசரி, திரைம

நகராட்சி நிர்வாகிகள் துவளியடித்தேரடி.

கண்ணப்பன் பற்றித் தவறியிருக்கிறார்.

சிறு இடையாண்டகையினுள் தவியுபாரித்திரப

சுண்ணாம்பு ராயசூரி திவ்வியசரித்திரம்.

காணக்காலமையா நிவியசரித்தாம்.

திருநாளைப்போவா! காமனா ச நிதநரம.

தெய்வநாட்டிற் செல்லுமாறு செய்தார்.

மாண்புமிகு வாசகசுவாமிகள் சாதித்தியம். | இவை சமஸ்கிருதம்

தேவநீலகண்டநாயனா சிவபிரம். } திரம வெள்ளா

இயற்பலகையுள் சீர்தீரம்.) ரூப.

100 - i ၇ မိသေ ဣာ. 1-4-0 : 1,000 သို့ ၇ 11-0-0

கொஞ்சம் மாபதிகள் தான் பதிபயிர் உட்பயிர் தாதுதின், வேண்டி
வா உடனே முனபணம் புதுபயிர் செய்து உதிகள் எவ்வளவு.

ஞானரத்நாவளி.

[illegible]

இதில் இவ்வாறு தான் உண்மையான அ. சக்தி உள்ளவர்கள்
தான். இவ்வாறு உண்மையான அ. சக்தி உள்ளவர்கள்.

[illegible]

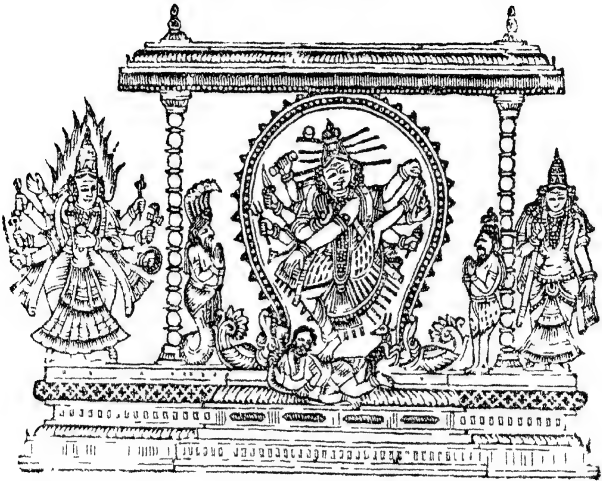
இத்துறையபேரிகை.

G.B. J. . . (, in the Press)

புதிதில் 1-ம் பகுதி வெளியாகும்.

[illegible]

சிவமயம்.
தருசுகிறமபலம்.

[illegible]

இது உத்தியோகம் என்னும் சொல்லுக்கு இலக்கணம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவராகிய

புதிதவதியார் என்னும்

காரைக்காலம்மையார்

திவ்வியசரித்திரம்.

சந்தனசாரியராகிய

மரபதிவிவாசாரியார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புராணசாரர்.

புறநாட்டிழைக்காரைக்கால்வணிகன்மிக்க
தனசந்தனமரும் புதிதவதியாராவியை
செங்கனிகளே நுவலுளாலழைப்பக்கண்டு
திவ்வியசரித்திரத்திசைக்கீழ்
பெருவுடலிழைக்கமுடிந்தையாலே
மம்மையேயென்குதனப்பாடுவன்
பொருவாடகயிலேபணிதாலங்காட்டி
புதிதனடமகவரதம்போற்றினோ.

திவ்வியசரித்திரம்.

பொழுதிசைத்தில மிகுந்த வளம்பங்கொணாநுகுந்தும் காரைக்
காலிலே வைவியாருலச்சிவோஷ்டராகிய தனசந்தனச் செட்டியாரென்
பலாநுகுவா இருந்தார். அவருக்குபுதிதவதியார என்கின்ற ஒருபு
திதியார் பெருந்தார். அந்தனததகன அப்படுத்தியாரை நாகப்பட்ட
டணத்தில இருக்கின்ற நீதிபதி என்பவனுடைய புத்திரனாகிய பர
மதந்தவருக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்து, தனக்குவேறுபிள்ளை
இன்னவரால், அவரை நாகப்பட்டணத்திற்குப்போகவிடாமல், தன்
னுடைய வீட்டிற்கு அருகிலே ஒருவிகுட்டுவிதது அளக்காத
நிறவியங்கையுங்கொடுத்து, கணவனோடு அதிலிருக்கலான். பரமத
ந்தவன் அந்தச்செல்வத்தை விருத்திசெய்து, பலநூல்கள் ஒழுங்
குபெறாடத்திவந்தான். அவன் மனைவியாராகிய புதிதவதியார்,
பரமசிவனுடைய திருவடிகளிலே அன்பு மேன்மேயுடன் இன்
லாத்திற்கு வேண்டுவனவற்றை வருவானு செய்வான். தம்
முடையவீட்டிற்குச் சிவனடியார்கள் வரின் அவர்களை அமுது
ண்டி, அவர்வரவேண்டியபடி பொன், இரத்தினம்
தலையின உதவுவார். இவ்வாறு நிகழுகாலத்தில், பரம

தத்தனிடத்திற் காரியமுலமாக வந்தவர்களுட் சிலர் அவனுக்கு இரணமோமபழங்கொடுக்க, அவன் அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் கருத்தைமுடித்து, அவைகளை மனைவியாரிடத்திற்கு அனுப்பி விட்டான். மனைவியார் அவைகளை வாங்கிவைத்தபின்பு சிவனடியார் ஒருவர்பயிசினல் வருநி, அவர் வீட்டிற்குச் சென்றார். புதிதவதியார் அவ்வடியவருடைய நிலையைக்கண்டுமனம் வருந்தி, அவரையழைத்துச் சொடசோபசாரங்கள் செய்து, ஆசனத்திருத்தி, கலத்தை வைத்துச் சொறுபடைத்து, அந்நேரத்திலேகதியமுறுபாகர்பண்ணப்பட்டாமையால், சிவனடியவரோ பெறுதற்கு அரிய விருத்தினராய் வருதலொழுதே இதைப்பார்க்கிலும் பெறவேண்டியபெறு நமக்கு ஒன்றும் இல்லை என்று நினைந்து, தமமுடைய கணவன் அனுமைய மாம்பழங்கள் இரண்டினுள் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டுவந்து படைத்து, அவ்வடியவரை அழுதுசொய்வித்தார். அடியவா சொற்றாராய்க்கலியொடு உண்டு, புதிதவதியாருடைய செயலையை உவந்து பொயினர். பொயினபின் பரமத்தன் நடுபகலிலே விட்டிருந்துவரு பொருளம் பண்ணுப்பொழுது, மனைவியார் எஞ்சிநின்றபாங்குநிலைபாங்கொண்டுவந்து, கலத்திலேவைத்தார். பரமத்தன் பிதாமாஸரியறள்ள அநுதக்கலியை உவந்து, அதன் இனியசுவையினுலே திருத்திப்படையாமல் மனைவியாரைக்கொண்டு, பெண்ணைப் பற்றிக்கலியையும் கொண்டுவிந்துவை என்றான். மனைவியார் கொண்டுபார்க்கெல்லா பொலஉள்ளேபொய்ந்துகொண்டு, சிசாகுடி, பரமவிசுவாசிக்கின்ற மெய்யன்பர் கருக்கு உற்றஇடத்து உதவும்பாம்புறுவாய் நிருவடினைத் தியாஸித்தார். உடனே பரமேஸ்வாருடைய சருவோயினால், அரிமனாமாகிய ஒருபாங்கு அவானைநிலந்து இருந்தது. அவர் அதைக்கொண்டுவந்து, கணவனுடைய கலத்திலே இட்டார். அவன் அதனை உண்டு, அதன்சுவை தெவாமித்ததையப்பார்க்கிலும் மிகச்சிறந்திருதமையால், இதுமுன்னாந்தந்த மாங்குரியன்று; இதுமுவுலகங்களிலும் பெறுதற்கு அரியது; இதனை நீ எங்கே பெற்றாய் என்றுன். மனைவியார் அதைக்கேட்டு, தமக்குத்திருவருள் உதவியதிருத்தை வெளிப்படுத்துவது தகுதி அன்றெனநினைந்தமை யாலகிழ்ந்ததைச் சொல்லமாட்டாதவரும், கணவனுக்கு உண்மையை மனத்துக்கருதலும் தகுதியன்றென நினைந்தமையால், அதனைச்சொல்லாது விடமாட்டாதவருமாய் வருத்தி நின்று, பின்னிகழ்த்தபடி சொல்லி உடனென்றுணிந்து, “கவாமி! தாங்களி ரணமோமபழங்” அனுப்பியபிறகு இவ்விடம் ஓர் அடியவர் மிகப்பலி கொண்டுள்ளார். அந்நேரம் கறியமுது ஒன்றும் சித்தமாகா திருக்கொடுத்தனுப்பிய கலிகளில் ஒன்றைவைத்து அவரு னம் அளித்தேன். பிறகு தாங்கள் மற்றொருகலி மற்றொரு நான் யாதுசெய்வேன என்று வருத்தி கரு பரமேஸ்வரனைத் தியாஸித்து நின்றேன். அவரு

டைய திருவருளினால் இந்தக்கனி என்கையிலவந்து இருந்தது” என்றார். பரமதத்தன் அதை நம்பாதவனாகி, மனைவியாரை நோக்கி, இக்கனி சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே கிடைத்ததாயின், இன்னும் ஒருகனி அவருடைய திருவருளினாலே அழைத்துத்தான் எனருன். புதிதவதியாரா அவ்விடத்தைவிட்டுப் போய்ப் பரமசிவனைத்துதித்து, இன்னும் ஒருகனி தந்தருளிராகில் அடியேனுடையவாரத்தை பொய்யாய்விடும் என்றுசொல்ல, சுவாமியுடைய திருவருளினால் ஒருமாங்கனி அவாகையில்வந்து இருந்தது. அவர் அதைக்கொண்டுவந்து தன்கணவன்கையிற்கொடுக்க, அவன் ஆச்சரியமடைந்து வாங்கினான். வாங்கியபழத்தைப் பின்காணாதவனாகி மிகுந்தபயங்கொண்டு மனந்தடுமாறி, அப்புதிதவதியாரைத் தெய்வமென நினைந்து, அவரைப்பிரிந்து வாழவேண்டுமென்று துணிந்து, தன்கருத்தைப்பிறருக்கு வெளிப்படுத்தாமல் அவரோடு தொடர்பின்றி ஒழுகினான். ஒழுகு நாளிலே, ஒரு மரக்கூலமசெய்வித்து, தானசெல்லவிரும்பிய தேசத்திலே விரும்பப்படுகின்ற அரும பண்டங்களை பெல்லாம அதனிடத்து நிறைப ஏற்றி, கபதினசத்திலே சமுத்திரம் அனாகிய வருணனைத் தொழுதுகொண்டு, மாலுமி முதலியாரோடும் ஏறி, அத்தேசத்தை அடைந்து வர்த்தகமசெய்து, சில நாளாயினபின், மீண்டும் அம்மரக்கலத்திலேறி, பாணடிகாட்டிலுள்ள ஓர் நகரத்தை அடைந்து, அங்குள்ள ஒரு வைசியனுடைய மகளை விவாகஞ்செய்துகொண்டு, மகா ஐசுவரியத்தோடு மவாழ்ந்தது கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு அம்மனைவி வயிற்றிலே ஒரு பெண்குழந்தைபிறந்தது. அவனதான் கூடிவாழ்த்தற்கு அஞ்சி நீக்கியமனைவியாரைத் தானதொழும் தெய்வமாகக்கொண்டு அவருடைய புதிதவதியார் என்னும்பெயரையே அந்தப்பெண்ணிற்கும இட்டான்.

பரமதத்தன் இப்படி இங்கே இருக்க, புதிதவதியார் காணக்காலிலே சரபிளேடு இல்லறத்தைவழுவாது நடத்திக்கொண்டுவந்தாள். அவருடைய உறவின்முறைபொருளுட்கிலாவாத்தகத்தின்பொருட்டுஞ்சென்ற பரமதத்தன்பாணடிகாட்டிலே ஓர்நகரத்திலேசெல்வத்தை விருத்தி செய்துகொண்டும வேறோர் கவியாணம் செய்து இல்லறமநடத்திக்கொண்டும இருக்கின்றான் என்று கேள்வியுற்று, அவனிடத்திற் சிலரை அனுப்பி, அவனுடை பநிலையை உள்ளபடி உணர்ந்து, கவலைகூர்க்குது புதிதவதியாரைத்தாமே அவனிடத்திற்குக்கொண்டுபோய்விடவேண்டும் என்ற சிவிகைமரீல ஏற்றிக்கொண்டுசென்று, அவனிருக்கிற நகரத்திலே நிறித்து, தாம் தெரிவித்தார்கள். அவன் அதனை அறிந்து, தன்னைடைய இப்பண்டம் மனைவியோடும் மகனும் தங்குவந்து அடியேன் உமமுடையகருற்றினுள்; இந்தப்பெண்ணுக்கு உமமுடையபெயரே

றுசொல்லிக்கொண்டு, அவளுடைய பாதங்களிலே விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தான். உடனே புரிதவதியார் தம்முடைய சுற்றத்தார்களிடத்திலே அச்சத்தோடும் ஒதுங்கிநிற்க, அவர்கள் வெட்சி, பரமதத்தனைநோக்கி, நீ உன்னுடைய மனைவியை வணங்கவேண்டிய காரணம் யாது? என்றார்கள்; அதற்குப் பரமதத்தன், நான் இவரிடத்திலே ஒருபெரிய அற்புதத்தைக்கண்டபடியால் இவர்தெய்வப்பெண்ணையன்றி மானிடப்பெண்ணன்று என்று துணிந்து இவரைப் பிரிக்கேன்; இவரை நான்தொழும் தெய்வம் என்று கொண்டமையால், நான் பெற்ற இந்தக் குழந்தைக்கு இவாபெயரையே தரித்தேன்; அதுபற்றியே இவருடைய திருவடியையும் வணங்கினேன்; நீங்களும் இவ்வாவணங்குங்கள் என்றான். அது கேட்ட உறவினர்கள், இது என்ன அச்சரியம் என்று திகைத்து நின்றார்கள். புரிதவதியார் கணவன் சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிறித்தும், சுவாமி! இவனுடைய கொள்கை இது; இனி இவன் பொருட்டுத்தாங்கிய அழகுதங்கிய தசைப்பொதியை நீக்கித் தேவரீலாசருழந்துரின்று துதிக்கின்ற பேய்வடிவை அடியேனுக்குத் தந்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அந்தக்கனத்தே அக்கடவுளுடைய திருவருளினாலே மாமிசம் முழுதையும் உதறி, எற்புடம்பாக மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் வணங்கும்பேய்வடிவமாயினார்; அதுகண்ட உறவினர்கள் எல்லாரும் அருகி அவரை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்; புரிதவதியார், தமது உள்ளத்திலே சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட சிற்சத்திகொண்டு, அற்புதத்திருவந்தாடியு, திருவிருட்டைமணிமாலையும் பாடியருளினார்.

அற்புதத்திருவந்தாதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறந்துமொழியின்றபின்னெலலாங்காதல்
சிறந்துநீன்சேவடியேசேர்ந்தே—நிறந்திகழு
மைஞ்ஞான்றகண்டத்துவானோர்பெருமானே
யெஞ்ஞான்றுதீர்ப்பதிடர்.

உரையினும்மாலையந்தாதுவெண்பா
கரைவினற்காரைக்காற்பேய்ச்சொற்—பரவுவார்
ஆராதவன்பிணைடண்ணலைச்சென்றேத்துவார்
பேராதகாதல்பிறந்து. திருச்சிற்றம்பலம்.

புதுபுட்டைமணிமாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன் கட்டளைக்கவித்துறை.

கிள: ஆதாய்வந்தமெப்போதஞ்சிறஞ்சமென்பாய்
தளர் தெறவித்திகண்டாய்தளராதுவந்தி
வளர் ஁கையுமவானத்திடைவளர்கோட்டுவெள்ளை
யிளா மருக்கும்மிருக்குஞ்சென்னியீசனுக்கே.

காணக்காலம்மையார் சரித்திரம்.

வென்பா.

உத்தமராய்வாழ்வாருலந்தக்காலுற்றார்கள்
செத்தமரமடுக்கித்தியாமுன்—உத்தமனாய்
நீளாழிநஞ்சுண்டநெய்யாடித்தன்றிறமே
கேளாழிநெஞ்சேகிளர்ந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புனிமத்தைகலாயகிரிக்குப் போகவிரும்பி, புறப்பட்டு, மனசிலு
ம்பார்க்க மிகுந்தவேகத்தோடு சென்று, அந்தக்கைலாசகிரியின்பக்
கத்தை அடைந்து, அங்கே காவினால் நடத்தல் தகுதி அன்றென்
று ஒழிந்து, தலையினாலே நடந்துபோய் மலையிலேறினார்; ஏறுக்பொ
ழுது, உமாதேவியாரை அதைக்கண்டு, புனிதவதியாருடைய
திடீர்த்தியைக்குறித்து உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரோ ஆச்
சரியாம் அடைந்தாராயினர், நாம் எவ்வளவு ஆச்சரியம் அடை
தலவேண்டும் என்று சிந்திக்கச் செய்யும்பொருட்டுத் தாம் ஆ
ச்சரியமுடையவராகி, அவரது பக்திமகிமையை உயர்வொப்பில
லாத பரமசிவனுடைய திருவாக்கினாலேயே நமக்கு உணர்த்துவி
த்து நமமை உயர்க்கத் திருவுளங்கொண்டு, அக்கடவுளை வணங்கி
நின்று, சுவாமி! இங்கே தலையினால் நடந்து ஏறிவருகின்ற ஏற்புட
ம்மை உடையவரது அன்பின மகிமையாது? என்றுகேட்க,
பரமசிவன் இங்கேவருகின்றவள் நம்மைத்துதிக்கின்ற அம்மை
என்றறி; இந்தப்பெருமைபொருந்திய வடிவத்தையும் வேண்டிப்
பெற்றாள் என்றா. பின் புனிதவதியாகச் சமீபத்தில் வந்தவுடனே
உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு அவனானோக்கி, அமமையேஎ
ன்று அழைத்தார். அதுகேட்ட புனிதவதியார், அப்பா? என்று
சொல்லிக்கொண்டு, அவருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்க
ரித்து எழுந்தார். சுவாமி அவனானோக்கி, உனக்குவேண்டும்வரம்
யாது என்று வினாவ, புனிதவதியார் வணங்கிநின்று, சுவாமி! அடி
யெனுக்கு இனிப்பிறவாமையேவேண்டும்; பிறக்கினும் தேவரீரை
ஒருகாலமும் மறவாமையேவேண்டும். இன்னும் தேவரீர் நிருத்தஞ்
செய்யும்பொழுது, தேவரீருடைய திருவடியின்கீழே சிவானந்தத்
தை உடையேனாகி, தேவரீரைப்பாடிக்கொண்டே இருத்தல்வேண்
டும் என்றார். சுவாமி அவனானோக்கி, நீ தென்றிசையிலுள்ள ஆ
லங்காட்டிலே நம்முடைய நடனத்தைத்தரிசித்து, பேரானந்தத்
தோடு நம்மைப்பாடிக்கொண்டு இரு என்று உன்னைச் செய்தார். அ
துகேட்ட காணக்காலம்மையார் சுவாமியை நமஸ்கரித்து அநும
திபெற்றுக்கொண்டு திருவாலங்காட்டுக்குத் தலையிட்டு
என்று, சுவாமிமுடைய திருநடனத்தைத்தரிசித்து, “
ங்கி” என்பதை முதலிலுடைய முத்த திருப்பதி, “
டியிலவமீகை” என்பதை முதலிலுடைய திருப்பதி, “
டியருளினார்.

அம்மைமுத்ததிருப்பதிகம் - பண் - நட்பாபாஷை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

கொங்கைதிரங்கிரம்பெழுந்து குண்டுகண்வெற்பக்குழிவயிற் றுப், பங்கிசிவந்திருபற்கணீண்டு பரமெயர்நீர்களைக் காலோர்பெ ண்பேய், தங்கியலறியு லறுகாட்டிற்றழ்சடை யெட்டுத்திசையும் வீசி, யங்கங்குளிர்ந்தன லாமெங்களப்பனிடந் திருவாலங்காடே.

கள்ளிக்கவட்டிடைக் காலேநீட்டிக் கடைக்கொள்ளிவாங்கிம சித்துமையை, விள்ளவெழுதி வெடுவெடன்னநக்கு வெருண்டுவி லங்குகாட்டிற், துள்ளித்துடித்துச் சுடுபிணத்திச்சுட்டிட முற்றுஞ் சுழிந்துபூழ்தி, யள்ளியவிக்கநின்றாடு மெங்களப்பனிடந் திருவால ங்காடே. (உ)

வாகைவிரிந்து வெண்ணொற்றொலிப்ப மயங்கிருள்கூர் நடுநா ளையாங்கே, கூகையோடாண்டலை பாடவாந்தைதோ டதன்மேற் குதித்தோடிவிசி, யீகைபடர் தொடர்கள்ளி நீழலீமமீடுகடுகாட் டகத்தே, யாகங்குளிர்ந்தன லாமெங்களப்பனிடந் திருவால ங்காடே. (ங)

குண்டிலோமிக்குழிச் சோற்றைவாங்கிக்குறுநரிதின்னவதனை முன்னே, கண்டிலோமென்றுக னன்றுபேய்கள் கையடித்தோடிடு ங்காட ரங்கா, மண்டிலரின்றங்குளாளமிட்டு வாதித்துவிசியெடுத்த பாத, மண்டமுறகிமிர்ந்தாடு மெங்களப்பனிடந் திருவாலங்காடே.

விழுதுநிணத்தைவிழுக்கியிட்டு வெண்டலைமாலை விரவிப்பூட் டிக், கழுதுதன்பிள்ளையைக் காளியென்று பேரிட்டுச் சீருடைத் தாய்வளர்த்துப், புழுதிதுடைத்து முலைகொடுத்துப் போயினதா யைவரவுகாணு, தழுதுறங்கும்புறங் காட்டிலாமெப்பனிடந் திரு வாலங்காடே. (ஊ)

பட்டடிநெட்டுகொப் பாறுகாற்பேய் பருந்தொடுகூகை பகண் டையாந்தை, குட்டியிடமுட்டை கூகைபேய்கள் குறுநரிதின்றிண ங்காடுகாட்டிற், பிட்டடித்துப் புறங்காட்டி விட்டபிணத்தினைப போகப்பிரட்டியாங்கே, யட்டமேபாயனின் றாடுமெங்களப்பனிட ந் திருவாலங்காடே. (சா)

சுழலுமழல் விழிக்கொள்ளி வாய்ப்பேய் சூழ்ந்துதுணங் கை யிட்டோடியாடித், தழலுளெரியும் பிணத்தைவாங்கிக் தான்றடி தின்றிணங் காடுகாட் டிற், சூழலொளியோசைச் சிலம்பொலிப்பக் காலுயர் வட்டி ட்டுநெட்ட, மழலுமிழ்ந்தோரி கதிக்கவாமெப்ப னிடந் திருவால ங்காடே. (எ)

சூழலுமழல் விழிக்கொள்ளி வாய்ப்பேய் சூழ்ந்துதுணங் கை யிட்டோடியாடித், தழலுளெரியும் பிணத்தைவாங்கிக் தான்றடி தின்றிணங் காடுகாட் டிற், சூழலொளியோசைச் சிலம்பொலிப்பக் காலுயர் வட்டி ட்டுநெட்ட, மழலுமிழ்ந்தோரி கதிக்கவாமெப்ப னிடந் திருவால ங்காடே. (அ)

துத்தங்கைக் கிளைவிளரிதாரமுழையினியோசைபண்கெழும
ப்பாடிச், சச்சரிகொக்கரை தக்கையோடுதரணிச் சந்துநதுமிதாள
ம்வினை, மத்தளங்கரடிகை முன்கைமென்றோற் றமருகங்குடமு
ழா மொந்தைவாசித், தத்தன்மைவினோடாடு மெங்களப்பனிட்டுந்
திருவாலங்காடே. (க)

புந்திகலங்கி மதியமங்கியிறந்தவரைப் புறங்காட்டிவிட்டுச், ச
ந்தியிலவைத்துக் கடமைசெப்து தக்கவரிட்டசெந்திவிளக்கா, மு
ந்தியமரர்முழ வினோசைதிசைகனுவச் சிலம்பார்க்கவார்க்க, வந்தி
யின்மாநடபாடு பெங்களப்பனிட்டுத் திருவாலங்காடே. (க0)

ஒப்பிணையிலவன்பேய்கள் கூடியொன்றினை யொன்றித்
தொக்கலித்துப், பப்பிணையிட்டுப் பரண்டைபாடப பாடிருந்தந்தரி
யாழமைப்ப, வப்பிணையணிதிரு வாலங்காட்டுளடிகளைச் செடிதலை
க்காரைக்காறபேய், செபடியசெந்தமிழ்பத்தும வலலார்கிவகெதி
சோநதின்ப மெய்துவாரோ. திருச்சிற்றம்பலம். (கக)

தேவாரம் - பண் - இத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டியிலவிலைசைநாணகாரைபடர்ந்தெங்குஞ்
சுட்டகடலைசூழ்தகள்ளிசோர்ந்தகுடாகவவப்
பட்டபிணங்கள்பறந்தகாட்டி ந்பறைபோலவிழிகட்டேய்
கொட்டமுழவங்குளிபாடக்குழகனாமே. (க)

நிணந்தானுருகிலிவதானனைபாடுகெம்பற்குழிசட்டேய்
கணங்கையெறிந்துசூழநோக்கிச்சுடரகவிததெங்கும
கணங்கள் கூடிப்பிணங்கணமாந்திக்களித்தமனத்தவா
யணங்குகாட்டி லனலகையேந்தியழகனாமே. (உ)

புட்குள்பொதுத்தபுலாவெண்டலையைப்புரமேநரிகவ்வ
வட்கென்றழைப்பவாந்தைவீசவருகேசிறுககை
புட்கவிழிக்கவூமன்வெருட்டவோரிகதித்தெங்கும்
பேடகக்கம்பேணுபிறைவன்பெயருமபெருங்காடே. (ங)

ரெத்தபிணத்தைத்தெளியாதொருபேய்சென்றுவிரல்கட்டிக்
கத்தியுறுமிக்கனலவிட்டெறிந்துகடக்கப்பாய்துறையி
பத்தல்வயிற்றைப்பதைக்கமோதிப்பலபேயிரிந்தோடப்
பித்தவேடங்கொண்டெட்டம்பெருமானாமே. (ச)

முள்ளிநீந்துமுளரிகருகிமுனை சொரிந்துக்குக்
கள்ளிவற்றிவெள்ளில்பிறங்குகடுவவங்குள்ளே
புள்ளியிழைமானோலொன்றுத்துவாய்விப்பியற்கிட்டு
பள்ளியிடமுமதுவையாகப்பரமனாடுங்கா
வானைக்களரவனைவாளையிற்றுவணனநிந்
முனைத்தலையும்பிணமும்விழுங்கிமுாஉறா
றாள்மனியிலேபோன்மயிர்க்கட்டழல்னுப்
கூளிக்கணங்கள்சூழலோடியம்பக்குழபுடன்

காணக்காலம்மையார் சரித்திரம்.

நொநுக்கிடந்தசுடலைத்தடவிநுகரும்புழுக்கின்றிச்
சிகதித்திருந்தங்குறங்குஞ்சிறுபேய்சிரமப்புகாட்டின்
முந்திமுழுவமவிழுவீனோசமுறைமைவழுவாமே
யந்திருத்தமனல்கையேநடுபழகளுமே. (எ)

வேய்களோங்கிவெண்முத்துதிவெடிகொள்குடலைபுள்
ஒயுமுருவி லுலறுகந்தலலறுபகுவாய்ப்
பெயகன்கூழப்பிணங்கணமாநதியணங்குபெருங்காட்டின்
மாயனாடமலையான்மகளுநருண்டுநோக்குமே. (அ)

கடுவனுகளுங்கழைசூழ்போதுமபிற்குமுதம்பேயுமா
ரிடுவெண்டலையும்மபுகையுபெருந்தபெருங்காட்டிற் [டப்
கொடுவெண்மழுவுமபிறைபுந்ததுமபக்கொள்ளென் நிசைபா
படுவெண்டுடியுமபறையுங்கறங்கபபாமனாடுமே. (க)

குண்டைவாரிற்றுக்குறியசிறியநெடியபிறங்கற்பேய்
இணைபடாநதவிருளசூழ்மயானத்தெரிவாயெயிற்றுபேய்
கொணுஞ்முழவித்தடவிவெருட்டிக்கொள்ளென் நிசைபாட
மினடிமீளிர்த்தசடைகடாழவிமலனாடுமே. (க௦)

சுடுமதியஞ்சடைமேலுடையார்குழலவந்திருட்ட
பாடுமரவயனாயிலாநதவடிகளருளாலே
காடுமலிந்தகனலவாயெயிற்றுக்காலாக்காற்பேய்தன்
பாடலபத்தும்பாடிபாடபாவநாசமே. (க௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இங்ஙனம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய நமது புதிதவதியார் என்
னும காரணக்காலம்மையார் அளந்தகடராஜபெருமானுடைய தி
ருவருட்குஞ்சிதபாதத்தின்கீழே எக்காலமும் சிவானந்தம் அனுப
வித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். சுபம்! சுபம்!!

காணக்காலம்மையார் முத்தி அடைந்த நாள்:—

பங்குனிமாதம் - சுவாதிநக்ஷத்திரம்.

காணக்காலம்மையார்

தவ்விய சரித்திரம்

முற்றிற்று.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையபிள்ளையார்என்னும்

திருஞாநசம்பந்தசுவாமிகள்

திருவாயமலர்த்தருளிய

திருவெழுக்கூற்றிருக்கை.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒருருவாயினை மாளுங்காரத் - தீரியல்பாயொரு விண்முதல்பூதல
மொன்றியவிருசுட ருப்பாகள் பிறவும்-படைத்தளித்தழிப்ப முடிந்திக
ளாயினை-யிருவரோடொருவ லுக்கின்றனை - யோராணிழ லொண்கழலிம
ண்டு-முப்பொழுதேத்திய நாலவாக்கொளிரெறி - காட்டினகாட்ட முன்
ருகக்கோட்டினை-யிருந்தியாவமோ டொருமதிருமினை-யொருதாபியின
முவிசைச்சூல-நாற்காணமான்மரி யைநதலையரவ - மேந்தினை காய்தநால்
வாய்மும்மதத-திருகோட்டொருகரி யீட்டித்தூரித்தனை - யொருதனுவிரு
கால் வளையவாங்க-முப்புரத்தோடு நாளிலமஞ்சக-கொன்றுதலததற வவு
ணையறுத்தனை-வைம்புலனுலா பந்தக்காண-முக்குணைருவளி யொரு
ங்கியவானோ-தோத்தநின்றனை யொருங்கியமனதேசோ - டிருபிறப்போந்து
முப்பொழுதுகுறைமுடித்த-நானமறையேதி யைவகவேளவி-யமைத்
தாறங்க முதலெழுத்தோதி-வரணமுறைபயின்றெழு யான்றனைவளர்க்
குட-பிரமபுரம்பேணினை-யறுபதமுரலும வேணுபுரம்விரும்பினை-யிகலிய
மைந்துணை புகலியமாதனை-பொங்குநாற்கடல்குழ் வெங்குருவிளங்கினை
பாணி-முவுலகும் புதையமேன்மித்தத - தோணிபுரத்துறைநனை தொலை
யாவிருந்தி-வாய்த்தபூதநா யெய்ந்தனை - வரபுமென்றுணர் சிரபுரத்து
றைநனை-யொருமலையெடுத்த விருதிருலரக்கன - விறல்கெடுத்தருளினை
புறவம்புரிந்தனை-முநீர்ந்துயின்றோ ணன்முகனறியாப் - பண்பொடுநின்
றனை சண்பையமாந்தனை-யெயுறுமமணரு மறுவகைத்தோரு-முழியுமுண
மார்க் காழியமாந்தனை - யெச்சலே திசைசோரோன் கொச்சையைமெச்சினை
யாறுபதமு மைந்தமகல்வியு-மறைமுதளுன்கு-பு - 'காலமுந் தோனற
நின்றனை-யிருமையினோருமைபு மொருமையின்பெருபுயு-மறுவிலாம
றையோ-கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை - கழுமலகு - கிச்சவு
ணியனறியு-மனையதன்மைய யாதலினின்றை - நினையவல்ல ஸநீ
ணிலத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுண்டேசுரநாயனார்சரித்திரப்புத்தகத்தின் கலர்காகிதம்
பூர் பக்கத்தொடர்ச்சி.

திலையாற்றுநீமலர்க் காலாற்பணிக்குங்குற் றேவலெலார்
திலையாறசெயுப்பெண்கள் பல்லோரிற்பூமக டன்னைததள்ளாய்
நிலையாறபெரியநின் றெண்டர்தம்பக்க நிலாமையினான்
மலையாற்கருளொற்றிவாழ்வேவடிவுடைமாணிக்கமே. (க௭)

கலைமகளோநின் பணியையன்போடுங் கடைப்பிடித்தா
ளலைமகளோவண் பொடுபிடித்தாளெற் கறைதிகண்டாய்
தலைமகளே பருட் டாயேசெவ்வாய்க்கருந் தாழ்குழம்பொன்
மலைமகளேயொற்றி வாழ்வேவடிவுடை மாணிக்கமே. (க௮)

பொன்னேடுவாணியென் போரிருவோரும் பொருணந்தல்வி
தன்னேடருளுந் திறநின்குற்றேவலைத் தாங்கிநின்ற
பின்னேவலதன் முன்னேதெளிந்திடப் பேசுகநீ
மன்னே டெட்டிலொற்றியூர் வாழ்வடிவுடைமாணிக்கமே. (க௯)

காமட்டலர்திரு வொற்றிநின்றாயகன் கந்தைசுற்றி
யேமட்டலையொடு நிற்பதுகண்டு மிரங்கலாபோ
னிமட்டியே ம்பட்டிடுக்கின் றனையுன்ற னேயமென்றே
மாமட்டலாகுமுன் மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௦)

வீற்றாநின் நன்மணத் தம்மியின்மேற்சிறு மெல்லனி
மாற்றாநின்சிற்ப்போ தினைத்துக்கி வைத்தாரெனின்மா
லொருநாற்ருவொற்றி யூரர்களக்கறுப் பேற்றவனோ
பாற்றிவ் பலகொண மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௧)

பொருட்டாய்வினபார் நினைமெய்யது போலுமொற்றி
விருப்பறு நாயகன் பாப்பாபரணமும் வெண்டலையு
கொருபாறுகையுள் கண்ணேனியுங்கண்டு நெஞ்சமஞ்சாய்
மாருப்பறுவையகை மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௨)

அனம்பொறுத்தான்புக மொற்றிநின்றாயக னங்குமிழித்
தனம்பொறுத்தாளொரு மாற்றானைதன்முடி தனனில்வைத்தே
தினம்பொறுத்தானது கண்டுஞ்சினமின்றிச் சேர்ந்தநின்போன்
பனம்பொறுத்தாரெவர் கண்டாய்வடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௩)

புருருவாயொற்றி யூரமர்த்தார்தின் னுடையவர்பெண்
புருருவாயுநின் மாற்றானைத் தெளியாத் திறத்தி
புருருவாயுநின் சுமாதாரனை நினைந்திலையே
வாருருவார்கொங்கை நங்காய்வடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௪)

சாரந்தேநின்பாலொர் கூ - புநாயகர் தாமகிழ்வ
கூரந்தேசுலாவ கொள்கையைக்காணிற் கொதிப்பளென்று
தோர்தேயச் சகையச் செஞ்சடைமேற்சிறை செய்தனரொண்
வார்கள விழியாய்வடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௫)

நீயே பிழைகுறிப்பாயெனி னின்னடிமைப்
பேரே மும்வண்ண மெவவண்ணமோவெனைப் பெற்றளிக்ருந்
தாழ்மே த் தடங்கடலேயொற்றிச் சார்குமுத
வாடு. தர மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௬)

முப்போதுமன்பர்கள் வாழ்த்தொற்றியூரெம் முதல்வர்மங்
முற்போதருமலைப் பெண்ணமுதேயென்று வந்துநினை
யெப்போதுஞ்சிந்தித் திடர்நீங்கிவாழ வெனக்கருள்வாய்
மைப்போதனையகண் மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௭)

மீதலத்தோர்களுள் யார்வணங்காதவர் மேவுநடுப்
பூதலத்தோர்களுள் யார்புகழாதவர் போற்றிநிதம்
பாதலத்தோர்களுள் யார்பணியாதவர் பற்றிநின்றான்
மாதலத்தோங்கொற்றி வாழ்வேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௮)

செய்க்குற்றத்தாய்பொறுத் தேடாவருகெனச் செப்புவளிர்
நாய்க்குற்றநீபொறுத் தானுதல்வேண்டு நவின்மதியின்
நேய்க்குற்றமாற்றுந் திருவொற்றிநாதர்தந் தேவியன்பர்
வாய்க்குற்றநீக்கு மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௯)

செங்கமலாசனன் நேவிபொன்னாணுந் திருமுதலோர்
சங்கமதாமிடற் றோங்குபொன்னாணுந் தலைகுனித்துத்
துங்கமுழுதுள நாணத்திருவொற்றித் தோன்மல்புனை
மங்கலநாணுடை யானேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௩௦)

சேடாரியன்மணம் வீசச்செயன்மணஞ் சோந்துபொங்க
வேடார்பொழிலொற்றி யூரண்ணெனஞ்ச மிருந்துயக
வீடாவிருந்முய்க்கும் பின்னிட்டு வெருவவைவத
வாடாமலாக்குழ லானேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௩௧)

புரநோக்கிநிற்பொடி தேக்கியவொற்றிப் புனிதர்களக்
காநோக்கி லலமு தாககிறிந்போறறுங் கருத்தினரா
தமநோக்கியுளிரு ணீக்கமெய்ஞ்ஞானத் தனிச்சுகந்தான்
வரநோக்கியான்விழி மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௩௨)

உன்னுந் திருவொற்றி யூருடையாரெஞ் சுவப்பவெழிற்
றுன்னுறையிப்பயி டெல்லாந்தழைக்கச் சகக்கருணை
யென்னுந் திருவமு தோயாமலுற்றி யெமதுளத்தின
மன்னுங்கடைக்கண் மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௩௩)

வெள்ளங்குளிருஞ் சடைமுடியோனொற்றி வித்தகன்ற
ணள்ளங்குளிரமெய் பூரிப்பவானந்த முற்றெடுப்பத
தெள்ளங்குளிர்ன் னமுதேயளிக்குஞ் செவ்வாய்க்குமுள்
வள்ளங்குளிர்முத்த மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௩௪)

மாந்தமாயயற் காழிக்கவுணியர் மாமணிக்கன்
ருந்தவின்னமு தூற்றுந்திருமுலை யாரண
காந்தவோரு மெழிலொற்றியாருட் கனித்தியடைய
வாந்தருமிடை மாணேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௩௫)

வான்றேடநான்கு மறைதேடமாலுடன் வாரிசமே
லான்றேடமற் றையருந்தவாதேடவென் னன்பினை
யானேடவென்னுஞ் சேரொற்றியூரெம் மிருந்திடு
மான்றேடிவாட்கண் மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே
(இன்னும்வரும்.)

சேட
முனை
வடி

௨

சுருதி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

சுருதி ஓயிற் கொள்ளியபடி

உ

கடவுள் துணை,

முருகி ஸ்மிற்குப் பரிபாடல்.

துதி - கவி.

மந்திரசடாக்ஷர சண்முகவிலாச
மணநதவள்ளிச் சரிமையெனுமவண்ணமகர்ஷை
விந்நைதகருமொயிற் சூடமிசங்கீத நமாச
மேதினியோர்ப்படிமதெழுதிமிககொண்டாடப
பைந்தமிழாலடியெனயாணுரைத்புன்சொல்
பகருமொழிகருளபுரியுமபரமனீன்ற
சுந்திரஞ்சேர்த்திடாநகருகதைகூட்டுந்
தும்பிமுகக்கணபதியே துணையொய்யோ.

கொட்டி.

தென்பரங்குன்றினிள் மேவுங்குநபர தேசிகன்மேற கொம்பிப்
பாட்டுகைக்கசிகரத்திருமகர சூழை சிகமெய்ப்புகா வடிவைத்தருந்
தில்லைவியகன் காப்பாடே. க

வள்ளியெனுமபசுங் கொணையகாந்தன் மருவுங்கதையைக் கொ
ம்மியாக வாழ்வுற்றிட காவிற்றுதி மேயிந்தருள் ஈழத்திடும வாலேம
னோமணி ஊட்டுணையே, உ

சங்கரசமபு சத்சிகரீன்ற நன் சண்முகர்மேல்கொம்மிப் பாட்
டுரைக்க தநகக்கனி முநதிகுகிரி வந்திகதருள் விரதைக்குரு தந்தமு
கவன்முனையாமே, டு

மந்திரபூரணககலகோவள்ளி மணந்தசரிவழி வகையித்து வா
சத்துடன் நேசபபிர காசததமிழ பேசப்புகழ் மண்டலமெங் குநிறை
ந்திடவே, ச

தேகஞ்சிறந்தருயின்மொழியாடகண்டு சாசந்தொனியெய்த வா
ரதுயோற சிவகைகாணி ஸ்ரீமதபிர பத்தத்தமி முந்தத்துடன் செப்
புகிறேனெருடில், - வோம, டு

காரி - ஸ்ரீமதா விலக்கணங்கற்று கவிசொல்லு வலர் தங்கண்மு
ன்னே கல்லாதவன் இல்லாதவன் வல்லாண்மையாய சொல்லுமபிழை
கற்றறிந்தோகன்பொறுப்பினே, க

வா னிதமிழ்ச்சித்தாத் திரிவருடகமகரத்திங்கோழ்த்தேதியினி
ல் மறை ஈன்குந விறையோன்றரு முறைமையிய நிறையனபதி மா

விஸ்வநாதன் லுதிர்வெதழுந்த வேங்கடாச்சலமாதலுடைச்சு, தக்
வி விவநாதன் சமீப தவநாதன் கிரியுத்திவ - கவநாதன் தரும வேல
ன்கிருபைபெயராகி ஜமீன்

ஸ்ரீமதியங்காள் பரமவீரிகளாகக் கண்டி நாம்களுந்நாள்! நின் குருதல
போல் உலகத்தனி சிவ சூரமழிந் திடில்கண்டவ நிலையம்மாநா ளுந்நா
யன்கண்ட உலகுதுன்பம்
செ

பிசு / பிசு. கணநாடுகை கடுமே வின் வ வேதருகைகிலகன்ர மிழ
 ச்ரு வேல வகுண சிலுனனு னப வன்யாண - கூலகெயல் வேணு
 மென்ருநாபுதுணை நமகக

ஆதிபபெருமக ஸ்ரீமதாசுதத்தகசகாப்பனே யாசச்சிருவாயக கா
ல்பாய்ந்ததுபோல் யாஜககங் பேனென்னொரு தெலுங்கனி போல
ஞ்ஞொல வாரூபு கபபெருமா ஸ்ரீமையே, யக

மட்டும் தவிர சாமானியப் பொருள்கள் கொள்முதல்புரம்
தஞ்சாவூர் ஓசூர் போன்ற இடங்களிலும் வேசங்கிதகொட்டி போன்ற இடங்களிலும்

௩௩ : துமையா ஏறந்தீகார் வளையச்சாய்ப்போல விசுருமசீட்டுநது நன்
 முகயுமே முயன்றோந்நிபு சொன்னதென வெண்ணுந் சம்ப விசு காறிலே
 மொழியுங்கவியெருளபுரி இம்.

ஆதிபங்கமுடையாரணத்தன்னை யறிந்துகொள்ளுதல் வெளிநுரைப்
பு ஆதிபயலி அருந்தமிழ் பாடிக்கன வோடுகொளரி வளையறுகொள்
புதலியமே யெ

வையம்புருஷன் கலைமுனிவரின் மந்திரவேள்விமலைகருங்கே-ம
வுள்கரு வாய்சனிமலை கலமுன்றிய கலவகவெரட்டு மாதிரைக்கோ
லும்துலங்கியவ
௨௫

கையெழுத்து கடிதங்களை விரைவில் அனுப்புவது குறித்து
மீண்டும் கவனித்திருக்கிறோம். உங்கள் கடிதத்தைப் பற்றி
புத்தூண்டு செய்தியை

சனகிழுவன்வந் நகரனருபோலித் தவமுனிவன்நாள்சேரவேன்
று தாககுகழை லேசகிதொடு தேகத்திலே மோகித்திட தராவனங்கள்
னிலொருமாணர், இன

பொன்னிமங்கொண்டு புளிகுதமாயமேனி பூரித்துப் பலபிரா
யமதாயப பூனைக்குதல் கூ விறைவ வேள்விக்கிரி மேலிங்கு போகம்
விசாரிட்டு

வந்தைக்கண்முகலைக்கோட்டுமா முனிபா தைகலம் ஓத்தியங்கிம
னம், மானம் துளிர்-விதனத்திலே-மருகிச்செய லுருகி,கதரு மாணைம
ருவிக்கலந்தாரே. உக

மங்காமலேரி ஓரெர்ப் மிமைப்போ துந்தம்நாதென்றே சொல்லு
ம்வாரதுபோன மதியைச்சிவ கதி யாத்தரு மதனைக்கனிய துவைத்தி
டல் வள்ளி குழிதலிலே நதுவே. உய

மாநீ வற்றெண்ணந்தானைக்கண்ணில வண்ணமணிக்குர லோ
சையிட்டி வல்லதாயின் மானுங்குல நிலையி லுஞ்சோபதம் மதலை
வயச்சிட்டதற்கு துவே. உக

தேனுங்கனியுங் கிழங்கெடுக்கவென்று தேடிவேடர் வரும்வழி
யிற செடியிற்றொடையவைத்தர வடிவைத்திட-உடுவிற்சிது-செலவியை
கையிலெடுத்தனோ. உஉ

சையிலெடுத்த நன்றாகவுமேயநதகாரனவர் சேரிநிற்கொண்டு
சென்றா கனியா பு-மினியபப் புழு தவிர்த்து-வனிதைக்குயிர்-கார
ணமாகவளத்தனோ. உக

ஆனிர்ப்பவழி உயா முதுகையிலெடுத்தவள்ளி நொட்டில் உட்டி
ஆதா கதர-லேவை உத்தமிழ பாரைந் தயில்-பேசித்தன-மன்புடனின்
துதலா தினா. உச

ஆரோரோவ ண்ணோ பாசிரோக ண்ணோ யாரோரோநீய சீரோர
கனியைத்துது-புனக்கை மு-பிளவறபுத வளமைத்தமிழ நாயகமே யெ
ண்ணைகண்வளராய். உரு

ஆன்மமேகனெனென்கண்ணே மின்னெயென்று ஆவலுடன்
கையிலகாலொடுகது ஆணிபொற்கணை மணிவசதி புனிதத்தொடுவ
னிகைக்கனி யாய்-வெகுபூஷணத்திட்டா. உசு

கொற்றமதலை யாழற்குமிட்டுமிக்கோலப்பணிகண்டிகப் பூட்
டிகொந்துசசர முத்துப்பணியாவத்துப்பதி சித்துப்பெற-கொண்டு கு
றவம்மகிந்தாரே. உஎ

ஆன்றிண்ட முனருகியதே னர்ந்துதிக்களுந்தானுகிஒடித்தெ
ருவிதிக்குளே லேட்டசிகள் கூடித்தின மோவியமாகவளர்த்தாரே.

மாதுவளருமளஞ்சிகண்டேநம்மிமன்னனுமேநங்வுமாதரசன்
மங்கைசெயிற்-பாந்நைக்ஞயில்-தங்கப்பணி பூண்புத வள்ளியம
னென்றுருமிட்டார். உசு

உதுகுததிப்பஞ்சககையிட்டபின்னக் காலுக்குகலாழி பீலி
யிட்டு கிசுகிசையாநி உருகிவளர்ந்தாரே.

பாடகர் தண்டை சிலம்பணிந்தார் கல்லபதக்கஞ்சுட்டி நுதற்கணி
ந்தார்-பட்சத்தெட்டு மெச்சிப்புழ வசைபணி யிச்சைப்படப் பித்த
நன்றாய்வளர்த்தனோ. ௩௧

மங்கையுமிப்படிவேடுவார்சேரியில்லாவிடங் கொண்டுவளர்த்திந்
நாள் வரிசைத்துறை மகனாகுகொருமழையுமபுத வனையிழைக்க மாறி
பென்னுந் பொழிந்ததுவே ௩௨

வெள்ளிமலைத்திடிலே ரத்திலேதினே கிரகர்கல்லநிலர்பாபத்து
வெட்டமிரி ரிட்டுததளிர் விட்டுக்கத்திரொடமிபடி வேடுவ நம்புனக்கா
டுசெய்தய் ௩௩

காடுவிதைதுப்பரிபாடுகிதினே நகுகிறும் வாங்கி நணியிடித்துகா
விக்கினி கூவித்தினைச் சுவைக் து ரேறித்தி கண்டநதவேடா ககிலே
கொண்டாரா. ௩௪

தந்தையுடன்மைபு பவ்வந்துரின முருகுநகையெலுமவள்ளிநய
கியை தனதாகியசுனைமீரியே துனைது துவியே புனமீதிலே தங்கைய
னாக்காவல்லையபுமென்று. ௩௫

என்றண்ணமார்க்கு செற்றட்டமலேயுத யேந்திவழுவள்ளிசந்
தோஷமாய இன்பக்கடா-நென்புரொசுட்டிசத்தா-நம்பிக்கொருந்
திதழ்புழமிப்பாங்கியுமாய. ௩௬

நீருத்தினைவனத்தனிலுயர்பாரணே நியின்யைகைக் கவண்வாகுகி நீ
லக்கினி யோலப்பட சோலைத்துறின் மேலுககிட நி று விசைசொண்
டெறித்தானோ. ௩௭

பூரணவேளாவிமலைச் சாபில் வள்ளிபொந்துத்தினைப் புனங்கார்க்
கையிலே புவாந்திலே தலமுத்திய கவனக்குரு முனிபுப்புசுபொதி
கைமாமலைவிட்டிறந்தி. ௩௮

கந்தனிருக்குத்தலம் தோறுஞ்சென்றுகபட னுரதம் சேர்வைசெய
துகாவித்திரு-வேள்விககிளி சோபித்திடமேவிச்சிவ காரணமா முனிவ
ந்தனோ. ௩௯

ஆலோலமாலோலமென்று சொல்லிவள்ளி ஆனந்தமாகக்கவனொ
நிந்தாள் அசையத்தன மசையகுடமிசைபககண விசையிற்றெருநா
சைகுரணமணியோசைசெய்தார் ௪௦

எகநலாபாநார ன்தானிது வேதே வதசயந்தானோளோ இத்த
க்குரல் சந்தப்பட்ட வந்தத்தொடு வந்தத்தொனி யிதுவுமபென்னுரல்
தானென்று. ௪௧

யோகத்திலேகண்ணைமுதலின்றிவையோகியெனுந்தவம் முனி
வையோகித்ததைசுந்திந்துளங் கூசிப்பிரதா சத்துடனொன்றேடிவ
யிபாபகணமே ௪௨

பூரணவாலே நோன்மணியோயிவள் பூலோகரம்பையோபொன்
மகனோ புலனத்திலே யிவளுக்கினை யெவனைச்சரி-தருமாப்பிட பூ
மன்ன லுத்திலுங்கண்ட றியோம். சாட

என்று முனிவன்பரனெதிரே நின்று எந்திழைவள்ளி தனைப்பாத்
து வேதபரிசு பாவகூட லாரைப்பரி காபத்தெடு வேறுவயணமெடு
ந்துரைப்பார் சாச

பேபொன்னலுநொன்ன ஆரர்மாந் சொல்லு பேசையபோபசுங்கோ
நையோ பிரமித்துள மகிழுகரும மறபிற்கன வரமுற்றுனை பெற்றிநிந்
தார்துண்டைபேர் சொல்லுவாய். சரு

சொல்லுவன்கேளையாம முனியேநாங்கன் சொற்றவறுதருமச்சா
தி சொந்தக்கினை படுத்துகருந் திந்தக்கயி விந்தைப்புசும்குமுஞ்சிற்றா
ரன்குடியிருப்பார். சகசு

கந்தைநம்பிராசனெங்கனையர் வெந்தன் தாய் பேரும் நங்கையென்
றே சொல்லுவார் தவமுறைய சிவசுந்தர மவுனங்கொடு புலனநதனில்
சாரிதிருமாமஞ்சாந்துமென்றான். சள

நாகிலமெறதுமபுகழ்ப்படைத்தவன்னிராயகியே சொல்லக்கேளும்
ம்மாநாசமயல கீதம்பெற வேதங்களை யோதும்புகழ்நாதனென்றுபெ
யருரைப்பார் சஅ

கேளுந்தினைவனமவாழ்மயிலேயுனக்கேத்தமணவாளன்பார்த்து
வந்தேன கிருபைகூடல் தருகப்பிர மணியத்துறை யுனைமெச்சியே
கிஞ்சுகடபோற்கூடிகொஞ்சிடவே சகசு

வேதமுனிசிவஞானகதிலேயும்மை மெத்தப் பெரியேனன்றே
பொறுத்தேன விகடதொழில் சகடத்திலே புகழ்கெட்டினி மகுடச்
சடை வீணாகுகொண்டுமுடித்தாயே. நுட

கருகனைமேவிகசலந்ததினலுங்கனங்குறைவா மோகருக்கொடியே
கள்ளத்தொழி லுள்ளத்திலே யெள்ளத்தனை விள்ளத்தகா கபடமென்
றுகினையாதே. நுக

கேதமுநாந்தவமுனியேயுநதன்விந்தைகொன்னிடஞ் செல்
லுதுமெட்டுப்பயி லொட்டுகருளிர் விட்டுங்கடை கட்டுங்கதைமேன்
வாகுருக்குலநாமல்வவே, நுஉ

கேதங்கடோறுங்குறமபாடிக் கொண்டிதிரியுமுங்குருமச்சாதி
சின்னத் தொழி-லெண்ணச்சிலே யான்னிக்கலம். சி

தாறுமாறாய் மொழிபேசாகேயுன்னைத் தவமுனிபென்றுஞ்சொல்வாடா சாதித்துளம் பேரதித்திட லாதிதனை வேதிபபடி சற்றுமதிய மற்பேசுகிறாய். ௫௪

துள்ளுமெருதுபொதிகமந்தகதை தொல்லுலகோ சொல்லக கேட்டிலையோ சேரத்தன பாரத்திலே சேரத்தன தாயுற்றைச் சுபரமண்யக்கந்தனானல்லோ. ௫௫

ஆர்சொன்னா ரிம்மதிநாரதனையிச்சவழிகிலாச் சொல்லையெடுத்து னாத்தாய் அடமுற்றொரு நடனத்தொழில் திடமுற்றிய தடமிட்டிடு மப்புறம்போயிங்கே லில்லாதே. ௫௬

வ லசரவணவேலனுனக்கேத்தாநாட்டிள்ளை தான்வள்ளியகியே வனமிஞ்சொளி நிக்கித்தற்று மங்கிலியத்துணைக்கழுத்திலே மாலை யிடகல்லவேளையிதே. ௫௭

மெய்யன்புகொண்டசன்யாசியென்றேயிங்கவேளைமட்டுஞ் சும்மா நான் பொறுத்தேன் மிஞ்சுந்தொழில் வஞ்சந்தரவஞ்சத்தனிலஞ் சம்படி வேட்கள்தேடிவநவாரோ. ௫௮

வள்ளியெனுஞ்சிறுப்பெண்ணேயுனக்கந்தமாப்பிள்ளைவேலனே தான்சாரியாய் ம லுஞ்சுக மேலும்விழி வேலுந்தனத்தா லுந்தரவாலிங்கனக்காலம்வரவில்லையே. ௫௯

ஆரணியந்தனிலேர்நொடியிலெந்த னண்ணமாபோழ்வருந்தான் வருவா அடமாய்வெகு திடமாயுயிர் பட்டிவகளை நொடுவாழுநையப புறம்விசனப்படவேண்டாம், ௬௦

நல்லதபுனவேளையிசேயுனை கா தன்சிவகிரிலேலனுமேநாளைநக லியாணஞ்செய மேளத்தீதாடு தாளத்தொனி நாரதன்வேடிக்கைப பார்ப்போமென்றா. ௬௧

வீண்சம்பரதாயம்பமயாசேயிற்கே வேறேதொழிலில்லை யாழா னிரியே வேசைப்பயில் பேசச்சலியாகுகிது லேடுக்குமோ விண்ணு ட்டிராரமுனியே. ௬௨

எந்தவிதஞ்சொல்லிவள்ளிக்குச் சும்மதமிழையென்றே முனிதா ன்திகைத்து வெங்குமடி சங்கந்தா செனக்க னாழல்-பொங்குற்படி ிளிறேழக்கைவாங்கினின்றார். ௬௩

செவ்வஞ்ஞறமின் திருவடிமைக்கண்டு சித்திரமடலிலெழுதவெ ன்றே சிந்தித்திவற் கந்தர்க்கிணை பந்ததொடு சொந்தப்படசேருமபடி யாய் முடிக்கவென்று. ௬௪

பாகாதிகேசமுதம்பரிமந்தம பைந்கொடி வள்ளித் திருவழகை ப பாகாதிகேசமுதம்பரிமந்தம பைந்கொடி வள்ளித் திருவழகை ப

சார்பிறக்கொண்ட குழலெழுதியதற்கமலம் ல்லிகைப்பு வெழுதி க
ருண்டப பெரு நு தலிபுகழகமலகதிருவழகச்சரிகண்டு வமானம் கலந்
தெழுதி

சு

வேல்நிழிககஞ்சனமையெழுதியதின்மெலே தனுசு துலெழுதி
விசுமபுகழநீநசுநதி புறவாசனபிரசாசநதரமேலேயதி லொருபெ ருட்
டெழுதி.

சு

லாளை ந்தண்டைப்போ லேகாதெழுதியதில் வச்சிர க்தொங்கல்
முருகெழுதிமா ரன்ருயில்கு றுந்தொணிமீறுபபடிசேருருநக க மன்மத
பாலாவயங்கண் டெழுதி.

சு

செனா பகமபோல நாகிகண்டெழுதியதற் றிவ்ரார மூககுத்திதா
னெழுதிசே லுங்க்யஸ்போ லுமவிழிபா லுங்கனி போல் வந்தசெமபவள்
விதழகண்டெழுதி.

சு

மோகனமுத்திப்போறபலவெழுதியதின்முல்லையருமபுகையெ
ழுதிமுனிவோர்களு மினிதா யொழிமன தாயசுனிபோ லவுமோகித் த
ருதுமபடியெழுதி.

எ

காமன்னை தீட்டுஞ்சாலை யைப்போலக்கபோலவிரண் டையுகக
ண்டெழுதி-சுதியஞகமகியு, 3ரமுதிருஞ்சுவைமதுரம்பெரு கண்ணிக
சமுதினசமுத்கெழுதி

எ

கச்சாணிசும்பததனமெழுதியதற் காமசரந்தைககலந் தெழுதிசு
ண்ட ச்சியெநிலம் அமபுசற்கொண்டஞ்சுக மண்டுமபுகழையெப்போ
லிருதோ லெழுதி.

எ

கங்பபணிகள்மிகவெழுதியதற் சங்குமணியைக் கலந்தெழுதி
தாகத்தொடுமோகககணை தேசகதிலேமோகித்திடச ம்ரமகையுமக
ண்டெழுதி

எ

மாலகண்வளருந்தளிர் துடோல் நல்லவயிறுமுந்திசு சுழியெழுதி,
மாரணகணை மீறுங்கனதேருந்திரிநாளுந் ரமன்மதவ்வினன்னகடாமெ
ழுதி.

எ

கஞ்சமலாககரங்கண்டெழுதியதற் சாநநாளம் பூவைக்கனிந்தெ
ழுதி, காணைக குமரணை ததிரு மேணிசுமுகாயவ தெ ருகபனையாயி
டைகண்டெழு

எ

ஆசைவினையுங்குற பிபதசைப் பரமானந்தமாகியதென் கூட்
டை ஆருங்கனிசுறு ன்செயல்சேருஞ்சுசமீ றும்படியலசுற படந்தையு
ங்கண்டெழுதி

எ

வன்னன்சுநிசு-3 நபிலெழுதி தின்ராதளம்பூநசர் சிறந்தொழ
திமடமாதர்களிடமிரியதுடைகா னொருபடமீதிலேவாழை நிகர்வதி
டத்தானெழுதி.

எ

நண்ணு பபோலமுறக்கா னெழுதியதில்லால்லவிராற் கொண்டை
கா னெழுதிநாவினதுருவ டவயச்சொ லுமொழியைத்திகமொளிரைத்
ருமொழுகனபுகமபோலெழுதி.

எ

வொளிபரிநகரகம லி, ரசண்டுமகிழ்ச்சுதாரதமா முலிலன்வா

சனகருந்ரோசனுக்கிவனசமுதநதுவெமசந்தவமந்திராகந்தனுக்கோ
தவென்றே

வேள்விமலைப் புனரளித்தகலிறையநீவேரமதைமுனிபாதனும்,
விண்ணகநிலைமகமுறிகொருகடத்திருவளநதகமுரில்வேடுககையாய் வ
ழிகூடசசெனறார். அய்

பிடியப்பட்ட லைகவாகியுள்ள இக்கொண்டி சென்னை முனிசிபல் வினாய்
தெய்வச் சொந்தம் 17 ஆகியிருப்பினும் சோழநாதலாபமுற்றுமிருந்து கிலகுமாற
லாவார். அது உட்கார.

அக

கண் புடவையினித்தெண்டனி - நி அநதசநதனையும்வலமாகவந்து
காதுக்குளையோதிசெயலயபோதிதெதாருமாதுற்றிடுங்கா ரணததா
பொல்லகம்களுமெ ன்றா அஉ

ஐயனெயெய் நருவேசாமி இத்த அண்ட நலகெ ல்லாம் பாத்து
 வந்தே தன உநிமோகனர நியோயினிவ் சதித் தாமதிதானென ஆச்சரிய
 ன்சொ ல்குகோ நுமிமொறு

கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றைப் பற்றித் தகவல் கொடுப்பதற்காகத் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. இவற்றைப் பற்றித் தகவல் கொடுப்பதற்காகத் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. இவற்றைப் பற்றித் தகவல் கொடுப்பதற்காகத் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது.

பி என் பி ரக ச விவகரிக ளியோ துவளவி டல லியர்க்கெல்ல று
ல்கெ ள டியோ டெவகனிப்ப டம் தொருத் தைய று தெனககபடாய விதி
த்ததுலெ டர் தினப் பனககார ககவிவ று அரு

வாயினால், சொல்லல், நிகழ்வு, தூதரால், மரபினால் பெண்விலைத்
தேடல், துயர், மயக்கம், இவ்வாறாகப் பணிதங்க சிலைக்கற்பனைமாணமடலி
லெழுந்திருக்கிறது.

பஞ்சுண்ணி லுங்குதகவாழிநபாருமென்றோமடற்கைக் கொடு
த்து ரதபாறகமலாசைத்திலே நீரமுற்றொருகுத ஷாழியே பணிந்து
நாரதமெதண்டனிட்டாபு. அ.எ

கந்தாசகமடமுதநதரிலவாங்கோகண்சிமிட்டாமனிக்நேதினாக
த்துவலோககடல்பெருநிந்திரிமுனத்திலுமியனாககினைகண்டதில்லை
பெற்றுநாதகொண்டார்

கண்ணைப் பால்கொடுப்பண்ணை வளவிவச்செய்யச் சூறுகையில் மட
லைநிழிததுகுகொண்டி கரம சகலாய நயந்து உபாட்சோபபரிகவேவந்தி
டகந்த மயங்கிதொந்தரேன.

கட்டிப்பிடித்தெனையேசோராயே பெண்ணை சாமிநீவிலையததி
ராயோகமலத்திருவந்தவந்திலையு காவையதொருபுகழ்பெற்றியதுகக
வினயந்திகாலகரோகூ.

சுவ

பெண்கொடியேபடுதகைமெநீநீதிபெரிஞ்ஞாயம்முடிச்சுநிந்
திநிநிபாபேதகமொருபாசக,நிநீதோமெநீழிலெமிருதசவாபே
சாமநாடகையோசுரெல்லுமெனநா

கண்ணாறி னுமேயாட்டாது தென்பாறோடு பிள்ளை காமகனாற் றிய
கேரேயி லிபுச்சரவாசுரகிருஷ்ணமூர்த்தி ஆனவா ளுப்பதற்கு (ந) லெய்யுது

வாஸகன்னாசியோபேசபவாஸன்னுதோசொல மயுளநீராசசாராத
 ரசேவாசகந்தொருநேரததீரவயாஸபயெவொர உரநய
 வரயநிதிபாசுவாய்கொணரா

விதகபிரங்கி புருகிதொடவனைக் கேடிய டாடா ருசா
 தே.தேதாதினே மொட்டொடாபயோகிவிர டாடாப செங்கனனின்
 னைக்குடிகாநயோ.

வாயுநீர்ந்தோ மொழிச்சொல்லு போ வாதநாமாநீரோ மெல்ல
லாயே, மது, பஞ்சு, பார், நிலை, தகையறாணு - டோகம் மொழில்-மா
(சுமல்கொண்ட) பிழையுறை

சுற்றுச்சுவல்துகடாபரவாரி காழ்ப்புறச்சேனாகமலை,
சாமகதையினிதிருக - போகதயாடு-முடிசூட்டோ சமகந்த வையும்
வெட்டு - திருத்தார்,

சகசு

வாலகபுரிமனையே வநிபபுமநகிடுதலு 2 மிலே சாயந்தா
ர், மாணர் நக நீனார்விதிசெலு ரிபுகபுமமலமாதுமபவாணையுமோ
டிவந்தாள்.

அருவிலி எறிதிநாச சனாபதன் || அனல்வெய்யானோ புறமுனை
சொல்லான், வுதிசிறக பரிபிசி நூல நாடியிட மழில்லாவடிக்கின
அருங்குவமுலிவே ஈகசுர ிகா

சுகவு

[illegible]

கோர்விமீ லெய்னுங் காணாது கிலநீசு யோர் , லா , குறவனாமின்
 டே-விநிவாயெ பரிபூரண மது , லாட்டு திராயெய் , மின்னெககண
 டே லொன்றுதெ லாணதல் லால

மயசலமாங்குநாடோமணா துநீர் மாலேயிடுமென்று பேசாம ய
யடிவேற்றி நி மடமாதை|| மடியாளுமசகித பர் ளள வாயினு சொல்
லவிமில்லை பமமா. ஈ ௨

உண்டவீட்டுக்கு நீரண்டகது 1998-ம் ஆண்டு 11-ம் மார்ச்சு நாட்களில், யுள்ளாசகீ யில்லாமகோ சாவா மொழி விளவாதே நீயுள்ளுட
பேது தெரியாதோ, நா.உ

இந்திரனாகண்ணபசுங்கிளியேசுர்மா யெனமேற் சமுசயமெ
ண் ணே, இநிசாபிப கரையாவநுந் தனதாசலோ மனதாசுரரிஷ்ட-ஞ்
செயவதுநீ கண்டபபோ. ௪௩

இதற்கோய்ந்துசெய்துக்கத்திரிந்தவ னில்லையென்றே மொழிச்
 ஸ்வமசாரி, இவரையொருக்கைபோலவு மதிப்பாது விதியோடுசா
 லுமொன்றாகஞ்சொடு சுகதிராடுத .

சூன்மணி நாதன் என நனையித்தும் குலவாழ வந்தவன்
 ப்பா குறையாகிப் பேசியே பரியாசமா யெனையேகா
 ன்னம் உருக மிசனடாய்

தொட்டிலையாட்டித் தொடைபை நெருடியதோ தகவிற்கைப்பயா
னறிவேன், சுபசோபன மதுபேசிட முகமாயமோ இதுபாயபோ சுந்த
ரவள்ளியைப்போலெழுதி. நாக

சித்திரமடலையெனச் சுவாமிகரூந்தந் துமித்திரபே நங்கள் செய்பலே
யே, கெரியாதுவ மறியாதமோ பெரிபொருதவநெறிது னிதோசீடகிர
ம்போவென் நெழுந்திருந்தான். நாள்

சித்திரமெதையிலிந்தினைசெய்கின்ற செந்தில்வேலாண்டியை
தார்பார்ந்து தெய்வானையுந் வைபோசமு மிதுவே வென உய்யும
வகைகொளித் துவிண்ணப்பர்செய்பவற்றான். நாடி

கந்தோநீயொருசம்பத்திரண்டானை கட! வென் வேயிந்தக்கோல
ங்கொண்டா கருணாகர மதுபோலவே குறமானையு மறவாமலேகாதல்
கொண்டொன்னபேநகமோ நாக

என்னிலும்பார்க்க வந்தியமோலந்த வேனஞ்ஞாதத்திமே விசைச
கொண்டிர் எங்குந்புயிர் மாகோவிவ கொகும்கிடையாதோ சொல்லு
மென்னசொல்லியினியாவதெனன. நாய

அந்தப்புசிப்புமறிந்துபாருமென் னாசைக்குமாகுருபரனை அயி
ல்போல்விழி மயிலானையுந் கைலாசுட னொயிலாகவே யன்புடனேம
னந்தசெய்யுமென்றான். நாக

சந்தோஷஞ்சந்தோஷ மென் நெழுந்தார்க்கந் தாகத்தெளிந்தும
னங்குளிர்த்தார் தனதாகிய மனையாபனாரு மனதாகவே சரணாகதி தந்
தேவிடை கொடுத்தேகுமென்றான். நாடெ

வள்ளியிருக்குந்தினைவளச சீசாலேகரு வாயியெங்கேசொல்லும்நா
ரதீன மறவாதொரு குறமாதையு முறவாகியே வரவேண்ணீவாவென்
றடங்காதமையல்கொண்டார். நாயு

விலல்லுமடங்கொண்டு வேடாசன்போலே வெற்றிமுகட முடி
புனைத்து வேலாயுத கோலாகல சீலாவன கூலாவர வேறுமென்றார
ந்தாராசரும். நாட்ச

ஆப்படியேகந்த வேயிவர்கோலங்கொண்டாறுமுகத்திருமேனி
மாறிஅருகேமுனி நிறகேவர குருவாயிய துனாவேலவரானந்தங்கொ
ண்டுமு கூடந்தார். நாயு

கந்தரும்பாரதரும்வழிகூடியே காடுசொடிமெல்லாந்தானகடந்து
கணினிய்மொழி யினிதாகவே தினை தூவிய வனமேதெனக்காரணமாக
நடந்தாரே. நாயு

பொனமலையானமலேகடந்தார்தாம் பொருங்குற்றாலமலேகடந்
தார் பொதிகாசல மதிலேசுவ கதியாகிய நதிசுழந்தவம் புரியுந்தீகாசிக
மாமுனிவன். நாடெ

வேள்விவடக்குமலையி தூவாமிங்கே மெத்தவுஞ்சித்தானேகமுன்ன
ம் வெசுவாகிய தவமேவிய குகைபாரொன விவாவாகனேவிண்ணு
நிராதன்கொன்னதுவே, நாயு

து, கனபேதையின மனதாகினேனறனதுகிய வனவாசமே கன்னிதி
னைவனங்காணீர்களோ. ராயசு

போதனைக்குள்ளொனலோ யானாக்கியெந்தன புத்தியைப் பதகஞ்
செய்தாயே, பொய்யியாரிது மெய்யோவுனறநிலையோயினி யையோ
விந்த-புலவிட நதேனில்லைநராதனே. ராஉய

சித்தமயவகாதேஐயாவெயுள்ளன சிந்தையில்வேறெண்ணம்வை
யாதே, தேனாமொழி மானுளையும பூணுமலே வீணுகுமோ சீக்கிரம்
வாருமெனசாமிபெனறார். ராஉக

மந்திரனெ ள்விமலைக நடுகயந்த வள்ளிதினைவனந்தோற்றுதுபா
ர், மலையாதேநீ மெலிபாதுநந் துலையதனிநிலைபாரிது மானமருகா
கநிாவெள்முருகா. ராஉஉ

சோலையினங்குயில்மாமயிலாள்வள்ளி யோலமெனறாரல்பேச
கிறான், தொனியோவவ மணியோதிசுந் பணியோமொழி தினைக்காவி
லே சுந்தராகாதார்க்கேனாமெனறார். கஉந

காதாரதகேட்டுமுன்னேநடந்தார்முனி காலக்கதிகொண்டிபின
துடந்தார், கருமாமுநிலிநிறமோசுழல் குறமானையும் பரண்மேலெதி
ர் கந்தனமெரி சீனாகண்டாடோ. கஉச

கண்ணுக்குள்ளோ வினற கலாமணி யாவந்த காமரதியோகதிர்ம
தியோ, கனச்சாரிக மெனவேயிவன் தினைமேவிய வனகேவருந் கார
ணமேவ்சொல்ல யறவியே. கஉரு

கோதையெனுஞ்சுகமாதரசோடி னமேற்கரம ஓகொண்டேனடிபா
தகியே, கொஞ்சங்குரூரில மிஞ்சுந்தொனி நெஞ்சந்தனில் வஞ்சந்தர
சுவதல்லே, வினாஞ்சேலையிலே, கஉசு

மாரசாவிடுங்கலைபட்டுருவியெந்தனமாபைம்பிளக்குதடிமயிலே
வெனெறனை மேவுந்தொழிற காவுங்கன தாவுண்டடி மனமதன்போ
ற்குடமாட்டேனே. கஉஎ

வந்தவிரும் துகுருபசரிததனனம்வறங்காதபெருண்டோவையகத்
தில், மாணெசனி தேனேயடி த னேமய லானேனமுழுவஞ்சுகநெஞ்ச
ம்பலடத்தாயே. கஉஅ

சொன்னதெல்லாங்காதிருகேழ்க்கில்லையோ பெண்ணேஎனனைடி
ங்கண்ணுலேபார்க்கிலையோ, சோபந்தர மேவுங்கலை தாபம்மற நீவந்
தெனை சொந்தமாய்கவைவசஞ்செய்யாயோ. கஉசு

பேசினதாறகுலந்தாழ்வாமோயினம் பேசையே யுத்தனவாய்கோ
மோ, பெண்ணேயடி கண்ணேமனம் புண்ணுருதுசொன்னே னுந்தன
பொன்னசுற்றெகடாமெனறார். கஉய

கக்கனுநாத்கமொழிசேட்டுவா ளிகாதிவிருகையைவைத்துநின
து, கருணகர வருணசல வருவாய்துணை குருநாடனே காதினுங்கே
ழ்க்கவிதிவசமோ. கஉக

ஆகட்டுமெனது மனந்துணிந்துவள்ளி மேகித்தகந்தனாத்தான
பார்த்து, அடமோமன திடமோஅவர்கடமோமென திடம்நீவர யாா
சொன்னமகியிதுவேடுவனே.

நாய்துஞ்சேரிமொழிநீசொன்னவாடகவந்தானடி சன்மணி
பே, மாரன்னை நிறைதன பாரதகனி லேவந்தனை மருவியேநோகந்
தெளியேனா, சகந்

மெதைய பஞ்சவான்மேயாவே. சரளி. செந்துதிழ்த்துநோடுவிய
வனை, மோலுந்தலை சிழுகுதருக சோலந்தக சலககண் வீழ்ந்துநீக
ட்டலைபாசே. சகந்

எதெயந்தகநாபாசகிபுமந் தேசு காதுசெய்யாசேயுழிகாசி, இந்
பவ்வெது சம்பந்தாபாபுருளை யொன்பங்கிலே யொன்றைசகதுகநா
சஞ்செயவாசே. சகந்

எட்டாகதேனுந்நொரு நொண் யான்றாந்து கொட்டாவிவிட்ட
கதசேபால ஏங்கினை சங்கிபுருளை வாகுமிச ஓவகிலே என்
முன்னேசிலலாதேவோடுனே. சகந்

இப்பரீமுழுவந்த மாபெண்ணை சரபனை செயாசேயுந்நாசரீச
ஏழைத்தொட, வாழை கனி வேளைசது, வாதிப்ப இன்னமுமம்மம்
விட மோசே. சகந்

ஆன்னை தாபுகெ ன்நிலைவாறாருந்நைக் கொன்றுதலைவாய்
பொருநெய்கா. ஆகநதனை பங்குபட வெந்துமபிர சங்ககதர உற
றுவிழுக துண்டசெயசுகொ. சகந்

உற்றிருசுண யாய்ந்நா லும்தொட சாறுவிழுகுதொட
டாலுந, ஆசைசெயாநக லோகந்நம தே சிச்சுசு போகதுட னன்றி
லுமபேபடுமபேரக டேனே. சகந்

சுற்றிகறறிவட்டம லோடுகினைவெந்துங்குடிந் தேயகெயிலா
தே, கொல்லசகனை யிலிலைபாடு சளைக்தொழி லுன்னதநிலே நோழிய
னாவிட்டடிசுச் செயலோன. சகந்

மங்கையர்க்கையிலு பட்டாலுந்நெய் சங்கையிலுபட்டலனைப்
பெற்றேன, மயிலேசுற மயிலகருக குரிலேவிழி துயிலேனடி வந்
கொருமுததகதாசோபோ. சகந்

ஏதுபரியாசமிஞ்சுகிறுப்பெண்கள்சேதி நியாமம் கொஞ்சுகிறுய்
இனிமேலுனை முனிவேன்பா ளு செனியமேலு துணிகாகந் யென்ன
கோலஞ்செய்யாவந்தாசே. சகந்

கோலமெல்லாங்குமக கோல மல்லா. கோலே கோலமுண்டாவன்
கோல்மாசாசே. சகந்
கூவுந்துரில் மாகுகன மாவுஞ்சக மேவுந்தொழில்
கட்குமபருவாதிதுவுகந்தக. சகந்

கொடுகெனவிறபட்ட மகநினைபு போல்கின்று வெய்பித்திரிந்துமெ
லியாசே. சண்டாயமனக் கொண் டாயமபல் துண்டாருவாய் சொன்ன
வண்ணா காணாமேலாடுவாய்கேடுவனே. சகந்

பஞ்சுசையாடு ல்கின்று கெஞ்சுகேனாடிருந்தியுன்வெல்லிழி
கூவுதுமேலு பழிய கிபு-மேழிபேசுயா யுழேபெண்டன தெளிபாகது.

அந் துடி னுள்ளே க்கெடுக்கவென்றோயினவ னுணடிவேஷங்கொண்டு
வந நாண்டி, அக தூரிந புஷ்பித்தேவியனாஞ்செய லதுபாறடி யன்ன
மேயொன்னுதிப்பாங்கொடு

1105

பாய்குபருநகதேவ னைப்பாடி தபாவை சந்திநின்றேமொழிசொ
ல்லுந்நாடி, பதிக ரணை-தெளி வா கநீ-மொழியாதேபோ-வழிகாடியே
பாய்நுதலைத்திடநாளாச்சே

1106

ஒங்குமெனமொழிப் பாடி டோங்கி கொள்குமவன்விரிக்கும்
கொதுவாமே, என்னுநதன்-தெனறு உதலோ பென்னும்முற லென்னும்
மிலி எவ னைக்குங்குமதியுண் - ஈகுமென நாடி

1107

வங்குனமுள னவ டேபாலவந்துபெண்ணை வந்திட் டியக்கவென
நிங்குவந்தார் மருமே வென விரிமையிது பதமொதுரா கிதமொவிது
மார்க்கமல்லவண்ணுலேயிவனே

1108

நம்பினிடேனை நடுங்கடி செய்து வநமந் நம்மெந் துமக்கும் அனோ
செய்வானே நாடுந்நாயல் கூடுதலிது பேயுந்நாடி சோடுந்தர நனற
கநாலமனை நுசெயவேயொன்றி

1109

கத்தனுமாளையும்பாடிநாடிநின்றானைக டிசமிற்குமகேயோயி
லே, கசநுயது - லுதருநுதலை புக நம்பொழி பிடிநுயபடி யானகநுற
வாசனாநகாடு

1110

காண கந்தனனிலேவேடாவாவுமெய்ந் துடனக் காமநுநுபா னுந்
கண்ட ந்நேயினைநுஞ்செய லெ ன்னம்முத குவாநகலா காரலா
மாயகைக பசநாட்டலெனறு

1111

பூவுந்நாடியுநுலுங்கி பிடிநுநங்காய் சோடி தமா களாந்தோங்
கி பொங்குமவன மெங்குமமிரு டங்குநிற லெங்குபடி பூரித்துவே
கனைமரமாறா

1112

வாநெல்லாம்போயி நூலே, ததி தமவேங்கை மர ந்தையுங்கண்டு ம
திமபங்கி மலேவேடாகு னிலா டடியே பலயே சனே செயதேயிது வ
ந்நானேயொ னுந்நாந்துசெ லவா

1113

எ னறுநிலாநிக டேங்கைமர பிங்கிநின்றாந்ருவநுமுனேத
கடுதன்ன ஏதே, நானிது நுதேதாவென தீதே, தெரிய தேயென ஏங்கி
வாநவன்விபககேட். தனுர்நா

1114

தங்கையெனும்வளளிநாயகியேஅமமா எங்குந்ருந்சொமுந்நே
கேவாய சநிராகவுன் னெதிநேயொரு விதிநாண மிதுவேதெனகய
வாகவொள்ளிசொந்ருமென்றி,

1115

விந், னுகிறேனினியண்ணநாநேயகடு நகைமுனேததையான
நியென் வினே நா கடு வினே தூவி பிவவநி, திலே சனிரிபாலவே விம
பகதுவதுமுநே ததுதெனாறா,

1116

பைந்நொடி வன்வியனா தகந், தககண்டிது கசுதன்செயலென்று
செய்வதும் பாலாஷசு கா லோ னாட்டா தீதேததூ. னி பேயிடுக்கனபா

கங்கைக்குவேங்கைமரநதனை யாநல்லதாவன்யமாய்வெகுசோபி
கமாய நங்குர்புனல் பொங்கும்வன மெங்கும்நிழல் தங்குமபடி சண்
முருகந் தன்னுணையிப் பாண னாகுக

எதுக்குமஞ்சாகாநரசேநாங்கள் சோதிக்கதிர்கொய்யவே வரு
வே மெனறுந்திகழ் கண்டுநகன குளறும திசெனறுந்நில வேடக
குறவர்கன்போனபின்பு,

கேங்கையாய்நிறைவுருமாறியத்த சாந்தேயனவேடர்க்கிவாகிவி
ரகத்தமை பெருகிச்சுகம சரசதமொழி மறுவிற்துற மெல்லியர் தடமி
டமேதுசொல்வார்.

உன்னைமறக்கப்படவில்லையெய்ந்தன் கண்ணுக்குறக்கமவரவில்
லையே உனதாசையின் மனதாகவே நினைவாகுது தனதாககீயுற்றதுனை
யென்றுநம்பிவந்தேன்,

ஆசைகொண்டபேர்க்கு ரோஷமில்லையென்று பேசவந்தா யிது
லேடுவனே அடமாகிய மடவார்களி ளிடமேவரு கடனேதினி யாசார
ங்கெட்டவநியல்லவோ,

ஆசாரமுங்கள்வாசாரமேபெண்க ளாசாரமெல்லா மறியேனே
அடிபாதகி கொடிதாக்கீ துடியாய்மனம படை யாதபோஅன்னமேதே
னெபெண்மயிலே.

வம்புக்குச்சண்டைஎார்ப்புகில்லையெங்கள் குர்ப்புக்குறக் குலம்
வேடுவனே வாதும்பல சூதுநகன தீதுமபலி யாறெங்களை மாறாட்ட
ஞ்செய்ப்புமுடியாதே.

வம்பி லமாபாவிவாரதன்வாந்தைபை நம்பிவந்தேன்மதிகெட்
டலைந்து மதனன்களை பதுவந்தெனை நிதமுந்தவ விவந்தனை மதியும்
பேதகமானதுவ.

கண்மணிபாவையையெட்டிபெட்டிச்சம்மா கையிற்பி டத்தாலக
ப்படுமோ காடுந்திட மெடுஞ்சுனை யே மிக்குயில் படுதொனி காம
ரசத்தைவினைத்துதென்றார்.

அந்தட்சணத்திற்குறநருமன்புடன் வந்ததைகண்கெபட மதா
ப் அருளவேலவ நெருமாசவ னுறவாகிப குறவோர்கண் முனங்கம்
வெடுவெடுத்தாடிநின்றார்.

தொண்ணாறுந்நென்றிழுவனப்போலுடல் தொங்கியகண்க
ளும்பஞ்சடைநது சுழல்வாயொழி குறவ க்கீட தளர்வாயமுதிர் ப
முமாகவே தோன்றிதேகாஷாய்ப்பூண்மிகின்றார்.

கெட்டியபஞ்சைப்போலனைத்துப் பலவக கிட்டியோவாய் நீர்வ
ழிநசொழுக கோலஞ்சுக சாலமபணி தாலமவெகு சாலத்தனை கொண்
டுட்டதெபியவர்போல்,

செம்புலித்தோலும்விபூதிபஞ்சாட்சரம் தெண்கொண்டவங்கை
ய்ப்பிடித்து சிவனையருள் பவனேறினி யவனேதுனைகதிநீயெனறுதெ

காணகம் நன்னிற்போதனந்ததுங் காரணம் எனென்று பூண
மாய், கனலோட்களே-ளனைவோர்களுந் தனையொரு மனதாகவே க
முலினை போற்றிப் பணிந்துசொகிவார் களஉ

ஐயாவேபண்டாரகவ மிநீயெங்களை யாண்டருவெய்வம் போ
லவுமே. அடிமேலடி தடுமாறியே கொடிதாகிய சுடுகாளிலே அங்கம்
பொறுத்துமே யெங்குவந்தீர், களங

வேங்கையுங்காட்டு மிருகங்களுக்கெல்லாம் பாங்குடன்பிப்பி
வாழக சுவந்தோ, விதிகா ரண மதுபார்வளர் பதி காண துளதுவோசொல்
வேணுமென்றாந் தவோடொல்லாம். களச

சொல்லுவன்கேளுங்களையமாரோ வெசுதாரர்வட கயிலாசம்விட்
டு தங்காமதி கங்கசல மங்காமலு கத்தாடியே தொல்லுவெகங்குஞ்
சுற்றிவந்தேன். களடு

தென்னை குமுந்தியருணைலஞ் சீர்காழியென்னுஞ்சிதம்பரத்
தில், சித்தமபெற வைத்துமவலன் முற்றமுபரி சுததத்தர தேடியொ
ரு பலங்கிடடால். களச

கண்டகதிர்காமலகோலதொக்காசியிலும்மதுவாகியென, கண்
மமபல னுணடுஞ்செயல் கொண்ப்புக ரொன றுத்தருந் கன்னியாரு
மரியாடகந் தன், களள

சத்தமுருகன் அமுர் வேறுபட்டுத்தலை சுற்றிபேபுத்தியுங்க றுகே
ட்டு தாளுங்கலை துள்ளுதுய ருள்ளுத்துவோ கொள்ளுமவெகுதாவ
ந, பாகியவேளையப்பா. களஅ

உங்கள் தஞ்சமென்றேகம்பிவந்தேனையாநங்கைக்குறக்குலவேடுவ
தே, உலையாமன மலையாதொரு கிலையாவிடவிலையோவெனக குண்மை
சொல்லிவந்தையையாரோ, களச

அப்படியாயுங்குஞ்சொற்பாடுகே கிளேமன்புள்ள தங்கையொரு
த்தியுண்டு, ஆடுங்கயல்-கூடுமளிழி கீடுத்தனை வாடுமபுள மதோயிருக்
குதுவாருமென்றா கஅய்

மெள்ளமெள்ளகைஅபி டுத்துப்பண்டாரசுவத வெடிக்கையாக
டத்திகுகொண்டு, வேலுச்செய லாயெனு கூலமபெறு காயென்றவர்
மெல்லியாககேதுணை பாகவைத்தார. கஅக

தங்கனோபெண்டியிலேமயிலேவள்ளிக் தாரோநற்குல சாமியைப்
போல், தாப்தம் தாய்வநவந் சோபங்களபாவமி துதஞ்சமென்றோ
களைத்தள்ளுவோ. சஅஉ

அனலுமித பப்பாடுகசியோடுபுத்த வதிதியையப்போலவுங்காணு
தம்பா அன்ப விலரின்பாட்டிவ. வடிவைத்தொழுல் புரியாயுனக. கன
ந்ருகசமிதுதாள்ளென்றா. கஅந

நல்லதினையென்கொயதுபோம் பெ முதுங்குணைநாங்களுங் கூட்டியே
செல்லோமென்று நன்றாய்மொழிமொழிகுவே சென்றாற்பதி கண்டா
ர்துநமபியும்வே. மனைவொரும. கஅச

தந்தை தமணியைச் சொல்லே, தந்தைமல்லவள்ளிசிறந்த தெளிந்து
மனங்குளிர்தது, நாகத்தொழி மொழித்திடு யோகப்பர தேசிகுகுவா
சரணமெனறேயி நன்குவித்தாவ. கஅரு

ஆண்டவனே பண்டாரமேபொற்றி யென்னையனையெங்கிருந்தெ
ங்குவந்தீர், ஆடுமபர வேடமடின நீடுமடின லாடுஞ்செய லங்கந்தளா
திடுமக, லத்திலே கஅச

மாநகரோடுவசங்கமொழி வேதமெஞ்ஞானதபோதனோ, வாரு
மபர வேறுங்குணை திருந்தைக யாறுந்தனை மாபபலகாரக் கெ மித்தி
டுவேன். கஅள

காதற்பொருளோகுகோபோசாககாமடி பேததநானேழ்ப்பண்டா
மல்லோ, சணங்குணை கொண்டுஞ்சுக மென்றுமபல னுண்டாம்படி
காபபாற்றவேணுங்கடனுண்ககே. கஅஅ

நல்லதுபண்டாரச் சிறத்தேபெ றுஉள்ள நுபேலபசிகமுது
நாடிமருமார் வாகத்தினை மாவுமரிசு தேனுப்பழம் நான்கொண்டுகா
தேவெனறேழுத்து. கஅச

செந்தினை வையிடுத்துப்புடைத்துத்தெள்ளியேதேனை விட்டு
பயிசெந்து தேறங்கனி மீறுஞ்சுவை யாறுங்கனி கூறுமபடி சித்திர
மாயப்பலகாரஞ்செயது. ககூ

தேககிலைகொண்டனகததொன்னைதத்து உதில்தேனுந் தினை
மாலைமுன்னேவைத்து சிறியாளுமையறியாதவனா தருபேசனம்பரி
பூரணதேவாயுண் டிப்பியாறு. ககூக

மாபபலகாரமிட னுநாமயாகமமாசாபி நிஞ்சுவாமியென்றேகொ
டுத்தாள, வரசுப்பல காரகதையுமாசைபபட நேசித்தவர் வஞ்சகமாய்
த்தினைமாலவயுண்டார். ககூஉ

உண்டாதமான வகனாகுகவிழுங்குவே யு நண்டுகருண்டுண்ணீர்
த்ததுமபி யேரடிகளை முடியுடல வரிடக்குடலாடிப்பபருதுள்ளுடை
ந்தங்கத்தள்ளாடையிலே ககூஉ

கண்டகவள்ளிதிடுவென்றொழுந்துதனா கால்பதறிகிட்டலோடி
வந்து கைலாசுடன மாசிலவேலனை குரிலாசுநா ஓசிலாசா னுங்கா
தினிந்தகை வைத்தாதினினுள். ககூச

பெண்ணெயென்றோடி முன்கீவலவகாடிபேத திவனாறர்வள்ளி
பொற்றியெனறன் பேசுகத்தினை மாவைகனை மாகத்தீ வைத்த

ம-வென்று சொல்லியே நஞ்சைச் சந்தம் பாவி நாவென்று சொல்லி
பேவாகி புண்டேன்-மதிபோலி ஆசை 11 மெய் ன்குதியோதலை விதி
யோயினிவாதென்னவென்னுயிர்ப்புகுஞ்சுன்றா கசுக

கொண்டபைந்நிப்பிடிக்கு கடியுரிசுண்டத்திலநின்று துடி
க்கு கடியுதுவகனதி துறையலே அபெரி பாத்தெதனை-மோதகநஞ்செ
யயத்துணிவாயே. கசுக

எட்டிக்கனியோசேங்கொண்ட யோப ஷாணக்காடிமெனக்கெ
ன்றோதே உவைத்தாயவ ஸுபபாநேதிககி நுவேலோபபலனோபெற்றது
இப்படியுஞ்செயவாரோ. கசுக

கன்னியாகுமரியாடவந்தவலகைமேற்பலிததுதேசண்டாரிகா
துக்குள்ளேசிவககளை குதுமறுநாபேதககுது கன்னியேதண்ணீரே
னுமென்றா. கசுக

தண்ணீரொன்றுளாந் யங்கியபண்ட சசுமியிதுவென்ன-கோல
மையாதலைநான்விதிபலநீனுநெடுகொலைபாருசமலையோவிதுசமபுசதா
சிவன்கோதனைபோ. உா

கொம்புத்தேன்விட்டுபாசைநதபலகாசங்கொண்டுவந்துண்ணக்
கொடுத்தபலன்கோலஞ்சொசா லங்கலிகா லமமி துவலலன்செயல்-கூற்
றுவன்போல்வந்திராண்டவனே. உாக

நம்மையேநான்செய்யத் தன்மையென்றினாய நல்லதுக்கேயிது
காலமல்ல நாணுமபலகாரங்கலி-தேனுத்தினை-மாவந்தச-நஞ்சென்று
சொன்னீரேவஞ்சகமாய். உாஉ

தந்தையண்ண மார்க ளெந்தனுக்கேயுன்ன சதுணிப்பொலவே
கொண்டுவந்தார்தாவுக்கோ கரவுகருயிர்கூவுபுனமேவுஞ்சுனை தண்
னீருஞ்சாப்பிடிம்போற்றிநென்றா. உாஉ

இச்சச்சுனைநீருஞ்சுவெருவிபபோசநதேசந்தோற்றே ண்டா
ம்போளன்ப லமன தன்பாநீருகண்பாராடி பெண்பாவையே என்பழி
வையிங்கேகாணுமென்றி. உாச

வம்புகங்கொண்டபண்டா ரமேயேனின்னம்மா மில்வந்ததெல்லா
ம்பேசுகிநீமாதென்னிதிருதென்பதுவ துந்தெரியாதிகுவினி வாருமிந
தச்சுனைபாருமென்றா. உாரு

கள்ளமில்மிதுநல்லதண்ணீரையாமெள்ளவிறங்கிப் புதியுமென்
றாக்கனமாகியவலமீதினனதாகிய-சுனையிதெனகன்னியு மெள்ளவி
றக்கிவிட்டாள். உாக

தாசமுடன்சுனை நீராயள்ளியிசுப் பாகமுடனுண்ணும்வேளையி
லேதநிமாறுதென் னடிசோருது விடு மாபழியுபாதகி சற்றேயொ

ஆதாரமாய்த்தண்ணீரேகட்டாதற்காவெண்ணைப் பாதாந்தர் லி
லேதாளிவிட்டாய் அரண்செயல் ருவாரடிசுறமாதனை மறவேனிணி
யா த்துறகுப்பாவமிலலைபென்றா உஅ

கையையிடித்தெண்ணைத்தூசுகடிப விரான் டையப்பையக் சனா
சேருகிறேன் - கடித்தையொருங்கே கெவையில் கடுதேயுயிர்விடுதேயினி
காலமெய்சேய்துகோலமென்றார். உஅக

ஆதாமறமபரதேசியேயுள்ளகனாத்தாருமென்றேவள்ளிகைசொ
ந்தாடியுய் வொருகைபாதர வையாடிது மெய்யாதுணை-யுண்டவோ
வாருமென்றிழுந்தான். உஅய

சுட்டிகொண்டவள்ளிவாதந்தேவெட் சப்பொன்சாலென்று பண்டா
ரமானந்தமாய்தாககாண பாசுத்தொருமோகங்கனி-லேயுற்றவன்-சபடி
ரமதாப்பெவையேறிநெருநர். உகக

கோசுகக்குறமாளே யிருவருகடினத்தாலே ரு சூற்றமுன்
டோகோலத்திரு-மேனிககுயி லீலைத்தொழி-லேகற்றவனக சாமலெந்
தனைசேராயோ. உகஉ

பண்டாரமேயுள்ளைககாந்த பலனெனக்குப்பலித்ததே யிப்போ
துகைமேலே பாபகனை சேரபயவெகுதாபந்தமதாய்குந்தெனைப்பாசா
ங்குசெய்தாயேபநாகனே. உகங

புண்ணியமென்றுநகைகிழவாநல்ல தண்ணீரெகட்டித்தனம் வி
ண்ச்சே, பொல்லாதவ - நில்லாதபோ-சொல்லாமொழி-கல்லாலே நீ
புத்திகெட்டவாண்டிதூரநிலு உகச

பிச்சைச்சுவந்தவன் பெண்டுக்குமாப்பிள்ளை யிச்சைகொண்டா
லதுமிச்சமுண்டோ பேதைத்தன மாயித்தனை-சூதுங்கற்றிடுதோதத்
தினைபோசாதேயென்றுநடந்தாளே. உயரு

அருதமொழியையறிந்துகிவகிரி கத்தனுஞ்சிந்தைமிகமயங்கி, அ
ருமைக்குறமகளைத்தனமுரிமைபபடமனமுற்றவ ரானேமுகளைத்தியா
னஞ்செய்தார். உகசு

மஞ்சரத்தியானமாய்க் கத்தனாத்ததைத்தந்தி முகவனறிந்து
கொண்மிமலைமுடியேயிலையோடவும்-பலமாகிய-சூலயானையவள்ளி
யின்முனவந்துகொற்றியதோ. உகஎ

கார்திரங்கொண்டவடிவாகித்தந்திவீர்கொண்டவள்ளிக் கெதிர்வ
ரவே,கண்டஞ்சியேயினறங்கனே-மண்மிஞ்செடி-யொனதுத்துணை-கா
னாமேலவள்ளியோழவந்தாள். உகஅ

ஐயாவேபண்டாரசுவாமிநமஸ்கார மாணையிட்டுதேகானகத்தில்
அனபாகவே,நமபும்முனை,யென்பால்வரு-வாயிப்போதேஐயாவடைக
கலங்காருமென்றார். உகசு

என்னடிபாதகிநீயெனனைக்கொல்லவேமுன்னமேமாவெனதுநஞ்

தாதுக்குத் தண்ணீ வேணுமென்றே னுயிர்போகப் கிணற்றி
லேதள்ளிவிட்டாய் தததித்தலை சுறறிச்செயல் முத்திபபடி தொத்தி
ப்பா தாபத் தாடுநான்வெளியில்வந்தேன். உஉ௧

மூன்றாசாணைபைக்கொண்டுவந்தேனுமப்பூண்டவியங்கந்தடி
க்குகடி மோசப்படு நேசம்விசு வசமவெகு தோஷம்முனை முக்காலு
ம்மப்பமாட்டா துண்டாய் உஉஉ

எண்ணிலகக்கிவிடுந் சுவாமிநீங்கள் சொன்னபடியெல்லா நான்
மேட்டேபன் இச்சை பாட விச்சித்தர மெச்சிக்கன பட்சத்தொடு என்
னாககுஞ்சொந்தப்பெண் னுலேவென்றாள். உஉ௩

பெண்ணைநமஸிசே பங்காழிந்தவர் கங்குகரையுண்டோமங்கை
யமோ பேறுங்குண மாருமியிழ வாகுமமா தூறுமவரும பேச்சுறுதி
க்கொருசாட்சியுண்டோ. உஉ௪

சொந்தமனையாட்டியென்றுநீக நதுசிவன்பேரிலாணை விட்டே
கொடுத்தால் சேனைத்தட வானைப்பயம நானிபபடி மானத்தொடு-தூ
ரத்தள்ளியுணக்கப்பெனென்றாள். உஉ௫

சொற்படியானையிட்டிக் கொடுத்தாளவள்ளி கைப்பிடிநாயகன்நீ
யேயென்றாள் கொருந்தபடி பாடருமவீனே பாடருங்கரி கடருந்தபடி
சொல்லாமலானையுரபோனதுவே. உஉ௬

சேவலும்பனாரிருநீகாருங்கடம்பணி சென்னியோராறுஞ் சிவ
ருருமான் செமபொற்றன னைமபொற்குமங்கைக்கெதிர சம்பத்தொ
டு சிங்காரவேண்மயிறசேவைவந்தார் உஉ௭

கண்ணாக்கண்டவள்ளிதானென்ன காரணமோபரி பூரணமாந
கந்தன்மலா விரதந்தனில் வந்துமடணி தந்தூந்திரு காட்சித் தற்றுள்
ளங்கனிந்துசொல்காள். உஉ௮

சாமியான்செய்தபிழைபொறுத் தென்னையும் தற்காக்கவேணும்
நமஸ்காரத் தஞ்சம்புரம் நெஞ்சங்கன வருசம்பிர பஞ்சந்தனில் தள்
ளாமலென்னையாட்கொள்ளுமென்றாள். உஉ௯

ஆற்புகமாய்கண்மணியேயினிச் செப்புவேனுன்வந்த காரணத்
கை ஆலையிற்றளி நிலையிற்றுயில் நிலையிறபல கலைத்தறிமெரியென்மா
மன்மககளல்லவோ. உஉ௧௦

முன்னொருசாபத்தால் விபுதைமாதூனைப்பெண்ணென்றுபெ
ற்றுவுளர்த்தானோ முறைகங்கிய குறமங்கையா நிறையும்பதி வரவுந
தலை முனிவனாலொருமான்வயிற்றில். உஉ௧௧

பின்புசனங்கொண்டாய்மயிலேயதின் முன்புசரணப்பொய்
கையிலே பேசுங்கனி சேசம்பிர வாசம்பிர காசந்தா பெண்ணேதிரு
உஉ௧௨

வந்தனைர் தோவென்றோயாங்கற்பனை மந்தகரணமிதுவல்லலோ
மாயே யடி கோதேமலை யாடு மபுவி மீதாவினி மனமதனுமபதி போல
வுமே. உருங்

என்வறமுததேசோடுபிரியாமற் ககற் கொண்டு வகக்கோக முறை
ப்படியே யிருபேரொரு மன தாகவோ குருவஞ்சிச வதுபோலவு மேக
வசயோகமாயவாழ்ந்திருப்போம். உருச

முத்தகத் துடிவொருபெண்ணுண்டவளிலும கேர்த்தியா யுற்றனை
கண்பார்த்திடுவென் மோகமவெகு தாக பகன பாகஞ்சுகபே கதவதொடு
மொய் துழல்வள்ளிதாபகலகலத்தார். உருரு

வாலசரவணலைநுந்நன் விபும ஸீலையேனாகனிதவிதமாய் மர
னுஞ்செயல் சா னுமபுனல கானக்கனிலவேடிக்கைபாய்மனமதகேனி
ககைசெய் காரே உருசு

ஒடுப் பறவைகள் தோலவாகு டியேவிட்டுப்பிரியாவக்சனமா
ய் றுரிதாயவெகு பரிபாசமே பெரிதாகிய வரியோனமக மொன்றை
விட்டொலவறபாயியாமல், உருஎ

நஞ்சுண்டகென்னை னாய் டோட்டயவகியங்கே கொஞ்சங்கினி
மொழிவஞ்சியுடையான் காஞ்செயல் கூடுஞ்ஞாயில் பேரெற்றாரி சோடுந்
தர நானுண்ணிவிட்டுப்பிரியேனென்றார், உருஅ

திராதசுமயலவொண்டி யிருபேர்களுந் மாறாகமோகக்கடல் கு
ளித்துச் சிம் காரபரி சசதமபெற னைமதுக்கனி முததந்தர சென்றலு
லாயகானசததில் உருசு

சோபர்கெனில் நமதககத்தனுமொளியும் தாபகனரிந்து வெளி
யேறி துறவாகிய குறமனே பும வி தரவாசகீ பரண்மீதிலே தோழியர்
தம்மிடஞ்செல்லுமென்றார். உசய

வந்தகடத்தின்வழியேகுறககுலப்பைங்கொடிசென்றனர் கானக
த்தில் மனவேகம தெனவேகிய கனமாகிய தினேகுழ்புனம் வந்துகண்
டார்வள்ளிபாங்கியரும. உசக

கூட்தலுலாததுதலைத்தென்னமுபந சோர்கதிருசென்கள் சிவந
ததென்ன கோலப்பயில் சாலம்மனு கூலதரு மாலிகித கொங்கை
யெல்லாம்வடுகண்டதெனன, உசஉ

தண்ணீர்ச்சுனையில் நடத்திடுங்காரணம பெண்ணேவள்ளித்தா
யேசொல்லுமென்று தபவாயுரை பயமோகுற மாலிலேயிது பயிலோ
கதை சந்தேகமென்றார்களபாங்கியர்கள், உசங்

சொல்லுநீன்கேளடி யன்மேகண்மணி தோகையே யென்னு
த்ததங்கியதோ கனையுத்தகை புனையுங்கிழ வனையுப்பழ வினையின்ப
மோ னைகாற்றித்தண்ணீர்கொடுத்தேன். உசச

சண்முகர் ஓயி கொடுக்கின்ற தீவனையிலே வெகு உன்னிதமாய்ந்தகாளை
காதுல சததததொனித தித்துஞ்சிலே சித்தமபய முற்றங்களை தந்தி
யுமவாய்விட்டலநிலே உசரு

சின்னதகலங்கிப்பயந்தனடிமர்மா நைரொடியேநானவருமவழியி
ல்சொடிபு மலையிற் பொடியுமபல கொடியும்மெழி லழியும்படி தேக
மெல்லமுடகிழித கடுகனறள் உசரு

ஆப்படியோவள்ளியம மையா சொன்னசொ லொப்பிதமில்ல மல்
மோழியாகள ஆதிமோகன ரதியேபொரு விதமுமாய்முத மதிசோரு
வதேதது சொல்லாடு நுராபாக்கியாகள். உசரு

பகுகிளிப்பாடிக்கொடி வேவளளி யோங்கிநின்றளந்த னேனாடி
லே பருவத்துட னேவேகுவ சுரு பத்தூ னேவம்மிமே பரணுசொதி
நினதேதுசொல்லவா உசரு

நானெத்தமாலிந்தகாளைத்தனனிலே கானவமதேயதைக்க'னி
ர்கனோ நவரத்தின லொளிவறயிடுஞ் சுவைபெருந்தோர மொழிசற்றி
மெருசரீகமுள்ளதோவையே உசரு

என்றுகானவேகுவராசனுயகோ உவேநனறுதான ிறனறுதான
பாங்கியாள் எங்களைச்சிறு பெண்களொன்று நீகவதத்துட னிக்கு
வருது மொனனமொழிசொன்னாலைவருனே. உருய

மாந்தவிராலொளையவதுண்டோசும்மா யேனகாலொபொய்சொ
ல்லுகொரு தீரெய்திதம் மாதுவகிரு காலரணிகை மோனசுதெடுகா
தொலையும் வர்வாசலைமாலேதாணுண்டே சொல். உருக

சொல்லென்றுவேடுவராசனைக்கேட்கவே ஸல்லசுள நசுமம்தா
ளிநங்க ர் வரத்தகொழி தலமிஞ்சிய சரவகருவி லேயுளவையே சொ
ல்லெனறுவாளினையேட்டாரோ உருஉ

எசடிபாங்கிகாள்வாசொல்லுமலாாததையா குதெவறுசொ
ன்னீரநீதமதாய். என்னிங்கொரு தனதகவே மொஞ்சேதிப்ப தென
காரணமேதுமறியேனெனவுணாதகாள். உருஉ

உவாபதையே சொல்லென்று கெகசொரு னமொழி கள்ளமாயச
சொல்லுக நாயமல்ல ஸாயாமலே சொரியாகநீ மெழுகாய்முதஞ் ச
ரியாமலே உணானவையச்சொல்லென்று தன்னமயுடன். உருச

தனவையையப்பாக்கிகளுண்மையைச்சே சுலென நனமையுட
னவாவிசயகிபும ருனாசிய சமபாக'ள யிலெவொருரு மனதாக
யேயனகலநயிபாமலததணிகாள் உருடு

வினாநவன்கேளென்னுமிருததுவாயா பியமெல்லிபெணுஞ்சகிமா
தர்வ'ள விதிகாரண மதினையோ விதிலேசமா யெருவேகுவ கோடங்க
கொண்டென புலனெனவாநதந் உருக

வெதவொன்று னொப்பமயவாந்தகாளைசுவையா னபேரி
வினாதுயர் வனநெரிய வெனவண்ணாகள் சமயவர தினைநேவி
யொருநிலே விவகைமாமானதுகா. உரு

வேங்கைமரத்தையுங்கண்டன்னரெல்லேரும்வேலன்செயலென்றபொனபின்பு வேறுநாடும்பயநாடிவந்தெனைக் கூடிடாயென மொடிப்பியே வேடுவராசனுமிற்கையிலே. உருஅ

அப்போதுமன்னர் வீருவாரிந்துநான் தப்பாதுதூறுவதுசென்று அரிதாகிய பெரியோரெனொறியையம்புனன் பிரிவாகிய ஆதிசிவனைப்போல்கின்றதுவும். உருக

நின்றவரைக்கண்டு அண்ணமார்கூட்டியே நன்றாகநம்பிடஞ்சேர்க்கதுவும் நினைவாகிய நினைமானையும் நினைவாங்கியே மனதாகவே நேர்மையாயுண்டபின்தாகமென்றார். உசுடி

தாகநதிரத்தண்ணீர்தாண்டுகொடுக்கேனென்மேல்மோகங்கொண்டார்நானும் கோபங்கொண்டேன் தானுமவழி கூடியிருட் காணத்தனியானும்வர தந்திபெனுமயானைவந்ததுவே. உசுக

ஆனைவருவதறிந்த அவர்பக்கம் போனேன்கிட்ட வாராதேயென்றார் அவராசையு நிறைவேறிட வுறவாகினேன் பெரித கியபானையுங்கானகஞ்சென்றதுவே. உசுஉ

சென்றபின்வேலவராறுமுகத்தோடு வந்தனரெந்தனுக்காட்சியுடன தெரிசித்திட வேந்தனன் பரிசுத்தம தாய்நிறைநன் தேனமொழியாளுள்ளசேதிசொன்னான். உசுங

இப்படியெனறொருவார்த்தைநீமுனசொன்னால் தட்டிஞ்சொல்வோமோமாதரசி இனிபாகொரு னாகவேயுனமேவியே தனதான ரெல்லோர்க்குநனமைதானென்றுசொன்னான். உசுச

சந்தோஷமாகவே பாங்கியரிருவருங் கந்தன்மலர்கழல்தானறுதிநுக் சரணுகி யெனவெனுமே நுருநாதனே - துணையெனுமே சாஷ்டாங்கமாகவேதெண்டனிட்டார், உசுடு

தெண்டனிட்டபாங்கிரார்களைப்பார்த்துமே யண்டாசிறைமீட்டவேலவரும் தேனாற்மொழி மாணர்களே - யானாஹிம - நானெனுமே தெரியாமலேநீங்கள்செய்தபிழை. உசுக

உங்கள்மேற்குற்றங்களில்லைய உபாங்கிப் பெண்ணாகென்க ளிருவருக்கும் உறவாகியே வருவீனென் குறவாகிய துறைவேலவன் உண்மையெனவல்லப்பாங்கிமார்களுந்தான, உசுஎ

சாடையறிந்துவனம்போனார் கந்தர் பேரைமயில்வள்ளி யானாடனே சருணர்மிது தானெனுமே கருணையுந் தேக்கடினார் சல்லாபமாகவிருவருந்தான. உசுஅ

வளளியைக்கந்தர் மருவியவிகதை வரசித்துக்கேட்டு மெழுகிநேரும், வேலனநா ளாலேமிசு பேருமபெற்றே சீராகவே வாழ்ந்திருப்பார்களே மனமகிழ்ந்தே. உசுக

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

திருவல்லிக்கேணி

பார்த்தசாரதி மாவலி

*

இஃது

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்

செளரிப்பெருமாஸ்தார்

ஆவர்களாலியற்றப்பட்டது

ஸ்ரீபெருமபுத்தூர்

இராமநுஜதாசரவர்களால்

பிழையறப்பரிசோதித்து

*

புரட்சி

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களால்

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பார்த்திபனாமி.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

திருவல்லிக்கேணி

பார்த்தசாரதிமலர்.

கடவுள்வணக்கம்-கூப்பு-வெண்பா.

திருவல்லிக்கேணிவளர் ஜெயபார்த்தசாரதிமேற்
பருகல்லீர்திமிட் பாமிதற்கு-குருவல்லி
தருணமிதுகாகக் செளரிதமிழ்விளக்கக்
கருணேபுரிவேங்கடதரன் காப்பு.

நான் முகம்.

எழுந்தியாசிரியவிரும்பத்தம்.

ஒருவனேதெய்வமல்லால் வேறேயில்லையெல்லாமொன்றுமே யு
ற்றுப்பார்த்தார், கருவிடமேவிந்துமுதலுலகமாச்சுக்கதிாவனாலுலகமெ
லாம்விளங்கிவிற்கு, முருவானவக்கிரகமிருபகதேழி லுள்ளபடிநடக்கு
மல்லால் வேறேயில்லை, பரிமளமேதிருவல்லிக்கேணிவாரும் பார்த்தனி
டசாரதியைப்பணிசுவாயே. (க)

அன்னைசொல்லேகாயதரிமந்திரமாகு மறித்தவற்குத் தக்தைசொல்
லேவேதமாகு, மன்னுமஷ்டாட்சரஜேபமே மோட்சமாகுவயங்குபன்னி
த்திருவாழ்வார் முகுந்தனவார், தன்னிடத்திலொபாறுமையற்ற லவரே
தெய்வஞ் சத்தியமாவிம்மொழியைநம்பலாமே, பன்னுமலர் திருவல்லிக்
கேணிவாரும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (உ)

சுயாமல்வாழ்ந்தாலும் சுகமுயில்லை இல்லிடத்தைவிடவேறே யிட
முயில்லை, மோயாமற்பொய்யுபாத்தாற்குகமுயில்லையுருடனேபகைத்தா
லுமுயிர்க்குச்சேதந், தியாகமுருமினிவனித்திபத்திந் தெளிந்தோரைச்
சார்ந்திடினோவனுக்கிடாது, பாயாருந்திருவல்லிக்கேணிவாரும் பார்த்
டசாரதியைப்பணிசுவாயே.

பொருள்மபடைத்தோற்குவருபகையுமில்லைபொய்யுரையாமாதர்
கட்டுப்பாபயிலலை. யறிவுடனேகடப்பவர்க்குகட்சியில்லை யடங்கிறின்ற
மானவற்குரிக்கையிலலை, மறுமுகக்கைப்பாராற்குவினையுமில்லை மனம
றியாப்பொய்யுரைத்தாற்குகமுமில்லை, பருவமுள்ளதிருவல்லிக்கேணிவா
ழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (சு)

கொண்டவனைமதியாநற்பேசும்பெண்டு குடுக்கி யமனதுவேயிடவே
றோரில்லை, பெண்டி ரண்டுகொண்டாலுஞ் சுகமுமில்லை பெருநெருப்புச்
சாசனவுதுக்கத்துக்கம், அண்டி நின்றவிடமகனில்மோசஞ்செய்கால் ஆ
யுளுளவையுமவாலைவாரப்பா, பண்மமறைதிருவல்லிக்கேணிவாழும்
பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (ரு)

ஆரியகணைப்பணியாசென்மமெல்லா மவலமதேயெதித்ததினும்து
மிபாச, மருமன்பார்தனக்கிடராகதுரோகஞ்ஞெ மறுபடியும் கடை
த்தேயுமாமகமில்லை, வுருகிமிகவுறலாயுயோ. துணைபொன்றவ
நைநாபொருள், பரளிவனாதிருவல்லி. முடிபார்த்தசார
தியைப்பணிசுவாயே. (சு)

உதயம்
பேரும
சு
நமனைக்கண்டிபாக
காயுதவசுடையுடின்
ளரின் வித்தியின்க்கரு
பாழும் பார்த்தசாரதி
(சு)

சம்சுணனைக்கண்டு செ
பருமனவி ரவிற்பாணமு
கட
புருஷஞ்சிற வியாயுலகில்
வித்தியாவா, - வலிக்கே யவாழும் பார்த்தனிடசாரதி
யைப்பணிசுவாயே (சு)

வலிவாயுடனேனை
ன்றபேசொணுது, யெளரிய
நையுதாசனமாயப்பேசொளு
சலியாததுர்த்தகளைச்சேரொணுது ச
ற்குருவிவ்வாயமொழியைத் து.ளொணுது, பவிசலரு நிருவல்லிக்கே
ணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (சு)

அவகாழ்சுடையகணைப்பறித்துத் தின்ற லதனைவிட தரித்திரக்கண்
லெறையிலை, சங்கையிலலாதிருந் சிறுஞ்சுபைபுரின் றசத்தியங்கொச
ருப்போதுஞ்செய்வொணுது, கண்களககைபெயர்த்தசெழுதி கோகஞ்செய்
தாம சாகனவுஞ் சுகமில்லைவலைவாப்பா, பங்கில்வளா திருவல்லிக்கேணி
வாழும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (சு)

புருஷனீலாப்பூவைகுழவாட்கைசெய்காற்புனியிலப கீர்த்தியொடு
நீந்தையுண்டாம் கருஷுக்கும்புருடருடன்கலந்துவாழ்ந்தார் கலக்கம
துவந்தாலுங்கமறிப்போகு முரோஷமதையடைக்காம லோங்கும்பெண்
களுலகதறிபட்டியெனும்வேசையாவார், பரிட்சையுடன் திருவல்லிக்
கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப் பணிசுவாயே. (யக)

முள்ளிலிரணியன்ராவணனுமற்றமூர்க்கொலாங்கெர்வமதால் மு
முகிப்போனா, ரங்காளிறசிசுபாலன்சகடன்கஞ்ச னழிந்தார்களவரவர்கள்
கந்தையாலே, தன்னாலேதானழிந்தான் பதுமாசூரன் தரணியிலேயின்ன
முண்மேவனந்தம்பேர்கள், பன்னுமறைதிருவல்லிக்கேணிவாழும்பார்த்த
னிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (யஉ)

அரியதமிழ்போதிக்குமுதவிசெய்து அன்புடனேமர்ம்மமெலா ம
நிந்துசெய்தாரோடு ரிவஞ்சித்துதரோகஞ்செய்தாற்குறையாதபி
ணியமகுடிக்காரோடு தருவனையபெரியோர்க ளுளத்தைக்காணச்
சுததாலரு... ில... பண... லாகும், பருவமதி திருவல்லிக்கேணி
வார்த்தனிட... ட்சோ... யே. (யங)

தகுணப்ப... மு... ட்டென...
யு... து, க... ந...
டங்கா தரும... பா...
செனிலலைவார்க...
பா... டசாரதி...)

தடபடித்திரிந்த...
பா... களைச்சே...
குததுணையிராது, ...
கொருபோதுஞ்சுகமிராது, பண்டுவள...
னிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (யரு)

அன்னதானந்தவிரத்தா ரமில்லை " பவிடவேதே மந்திரமில்
லை, சொன்னவஷ்டாட்சரமொழியே ட் வாகுந் துணையாகவாழ்வார்
கள்... குநகனுவார், தன்னிடத்திற்பென... அபுற்றல்தருமனுவார் தயிரி
யமுள் புருடா தன்னுஜயவேயாவார், ப... னுமறைதிருவல்லிக்கேணிவாழ
ம் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (யசு)

பொருள்தேடியுண்ணுமறுததைத்துவைத்தாற் பொருள்காக்கும் ப
சாசமெனச்சொல்லலாகும், யிருளடர் த்தமுடருக்குவாழ்விராதுயிதக்கமி
லாக்கண்டவற்குச்சுகமிராது, மருள்... டித்தகாமுகறகுவினைவிடாது மாற்
கமற்றுடட்பவர்க்குவின்பமிராது, பருவமுறுதிருவல்லிக்கேணிவாழ
ம் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (யெ)

மதியாதர்வாயல்வழிமிதிக்கலாமோ மனமில்லாவிடத்தி லன்னம் புதிக்கலாமோ, சதிசெய்யுந்துரோகங்களைச்சேரலாமோதன உபயோக மன நோகப்பேசலாமோ, வதிதீயனையுதாசனமாயச்சொல்லலாமோ லாசரது பொருள்கவர்ந்துவலையலாமோ, பதியானதிருவல்லிக்கேணிவாழ் பார்த்த தனிசாரதியைப்பணிசுவாயே. (உஅ)

கொள்ளையிடுங்கள்ளருடன் கூடலாமோ குடியருடனுமவர், சிஞ்சுக் கலாமோ, அள்ளியிடும்பிச்சைதனைவிலக்கலாமோ அசலுடனாக காலசப ட்டியலையலாமோ, பெண்டுபிள்ளைபொருண்மனையுமல்பலாமோ புலியில் வெகுஉபாயமதாய்பிழைக்கவேணும், பாளுகுமிழ்திருவல்லிக்கேணிவா ழும் பார்த்தனிசாரதியைப்பணிசுவாயே. (யக)

மனமறிந்துபொய்சொன்னாலுடாப விவாழ்வதென்னவதெல்லாம் கிட்சியென்ன, வனுசரிப்பாடுகசாகுது செயதா லாடுபுணக் கோழியைப்போலழிந்துடோவா, தன, சலமும்வாத்தைக், ர்கள் சாகளவுமலைவார்களைபசாசமாக, ப ன்நதாற்ற, ம்பார்த்தனிசாரதியைப்பணிசுவா, லுத்தபோகள்

வஞ்சகமோ னுன்னமு, கேச (யச)
கிழ்ச்சியென்ன, செவி
கத்திலழியப்
ஞானமதி

சமுதாய, ரோகரு, 11
கானகுடித்தல், பே
னுவானது, வல்லிக்கேணிவாழ்
ய, (உய)

ருடை, னுசெய்துவாழ்வகளு, பலனென்னம்
த்தானல்ல, ன்ணதபாவி நெஞ்சேகொடித்தான
பார்த்தனிசார, லேனை சசேர்வாயாகிலககலலை
உத்தமர்டேவ்வயிற்றி, ல்லிக்கேணிவாழ்மபார்த்தனி
ய்யலாகும், கற்றறிமோனழி, (உச)

லவேஷக்காரர், சித்தியுளப்பி, ன்மயில்லை நதகதிக்குச்சமயாதிமோ,
ர்கள்பேடனைப்போற, பசு, ணங்களாகும் வைபுகத்தி லவர்பெ
சாரதியைப் பணிசுவாயே, வவாசுத்ருணமவேறதாருநேசோதி
வாக்கியமேபெரியோர், ியிர்களைத்தமல்லிக் கேணிவாழும்
யோயோக்யமாகும், யோக்கிப, (உஉ)

ய்யும்புணணியரே தெய்வமா, னுதியுளர்போர்பூசு, செ
பாவிணமதனுக்கிடுபிண்ட, லெயுகத்திடுவர்கள்சி
வாழும் பார்த்த ிடசாரதின, ிட்கென்கும, தீரிவா
னி

குளித்தென்ன குழைத்தென்ன பூசித்தென்ன குழிப்பிட்டுக்கண் டூழி
ஜெட்டிதாலென்ன, களிப்புறவேகேட்பவருக்கீயவேணுங்கருத்தைக் கீலை
முத்திமெய்யைக்கானவேணும், னொளித்திருந்து பேசுகின்ற பாவிக்கு
வொருபோதுஞ்சுட்டிலலை யொழித்தடுக்குசே, பளிக்கனைய திருவல்லிக்
கேணிவாழும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணி குவாயே. (உரு)

சாபமதாம்பொல்லாங்குவந்தானல்லோர் சற்குருநலாலகனை மெல்ல
விஸ்கிக்கொள்வார், சேரமுடன்காமத்தைக் கலநகமேயுதுஞ் சம
தாய்ச்சுருக்கிலுடைக்கிவிவல்வார், கியாபகங்கள் பிரண்டாலு மலுமத்து
மாக்கள்கம்கெனவேவதனைமெல்லக்கண்டுகொள்வார், பாபமுருத் திருவா
ல்லிக்கேணிவாழும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணி குவாயே. (உரு)

வழக்கிருக்கவழக்கொன்று பேசிப்பேசி வாபகன் நவிலாநீவண்
மைநெஞ்சே, ஒழுக்கமுக்குச் சேயுனையிசழாழ்ப்பேசி யுலகதனிலென்
னையெபுத்துகாள் டந்தமாதர்குழிக்கிச்சைவைத்தேயழிந்
துவாழ்குமோ, பழக்கமுடன் திருவல்லிக்கேணி
வாழையே. (உரு)

சற்குருவைமதியாரே பிரே
நாரணைத்ததியார்நா
நகதபகியது
னிடசார

மத்தையிச்சித்தா
பிராது முன்கோப
னமிகுபெட
துமினிப்போகாதேயடைக்கே
வாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணி

தன்னைத்தான்புகழ்வாரேபசா
தமாவார், நன்மைகுணமில்லாதார்த
கஞ்சேர்வார், வண்மையுடன்பாக
சொந்தமாகும், பண்ணிகாரந்தி
தியைப்பணி குவாயே.

மூர்க்குணமுண்டானுலயிற்ரு
மப்பா, மார்க்கமறியாதவர்க்குகியா
தியில்லை வேர்க்கவுடல்பாடுபட்டுக
ணும்பாவியாவார், பர்க்கமுக்கத்திர
ரதியைப்பணி குவாயே.

எவ்வுலகுமோர்குண
லாந்ருப்பாநிலையி
விட்டவிலேவையி
னைப்போ

சற்குருவை
மத்தையிச்சித்தா
பிராது முன்கோப
னமிகுபெட
துமினிப்போகாதேயடைக்கே
வாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணி

தன்னைத்தான்புகழ்வாரேபசா
தமாவார், நன்மைகுணமில்லாதார்த
கஞ்சேர்வார், வண்மையுடன்பாக
சொந்தமாகும், பண்ணிகாரந்தி
தியைப்பணி குவாயே.

மூர்க்குணமுண்டானுலயிற்ரு
மப்பா, மார்க்கமறியாதவர்க்குகியா
தியில்லை வேர்க்கவுடல்பாடுபட்டுக
ணும்பாவியாவார், பர்க்கமுக்கத்திர
ரதியைப்பணி குவாயே.

மூர்க்குணமுண்டானுலயிற்ரு
மப்பா, மார்க்கமறியாதவர்க்குகியா
தியில்லை வேர்க்கவுடல்பாடுபட்டுக
ணும்பாவியாவார், பர்க்கமுக்கத்திர
ரதியைப்பணி குவாயே.

மனையாள் சொற்கேட்டிழனிதாய்க் கெட்டபேர்கள் வையகத்திற்கே
டாணுகோடியுண்டுதனியாணவுத்தமிழேலாசை வைத்து தாணியிலேகெ
ட்டவர்களினகருண்டு, யினிதாசை சூகாடியழிந்தபேரையிவ்வளவ்வளவெ
ன்றேயெண்ணெண்ணை பனியனுகரத்திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்த
னிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௧௨)

அடங்கா தழுவினா களாற்குடிக்குதாச் சஞ்சாமற்சுபயினிறபார்
பழிக்குமஞ்சார், அடங்காமறபேசுகின்றமடையரோடே வாய்கொடுத்தா
ஸ்மோசமப்பாபெளஷ்ரது, ஓடுகிகிவழிநடவாதபெண்டைக்கொண்டாணு
ள்ளளவந்துக்கமதுயாருதேநிற்கும, படங்குலவுகதிருவல்லிக்கேணிவாழ
ம் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௧௩)

உத்தமற்கு வறுமைமிகுவந்தபோது ள்ளமிகக்கலங்கார்கள்மகிட
சிகொளவார, சத்தியமய்யநடப்பவாக்ரு
போதுஞ்சத்தியத்தை, குற்றமதைநல
பமதையெள்ளவுங்கட்டமாட்டார்
ம்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே

முழுதுணர்வோராயிடு

லக்காடா ஈழி

முள்ளமதை

றறிவைப்

மும்பார்

வெர்

யாக வி

முண்டை

யுண்டாக

ருவல்லிக்கேணி

கொண

யெனவே

மன்ன

பார்த்தசாரதி மாலை,

கொண்டபெண்டைச் சேரவைத்துக் கூத்தியாண்டால் குடிவாட்
கையுதவாதவிபாகிசொந்தம், கண்டவனையுறவாடி காமத்தாலே கணவ
னையெடுகித்துகொடுந்துரோகஞ்செய்தாலெண்டுபரமரத்தினுறும்பசாச
ம்போலவுழுவூவள்கொண்டுபோதுஞ்சேரமாட்டாள் பண்டிலுக்குநுவு
வ்லிக்கேணிவாழும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௩௯)

மகக்ள்பெண்டுதான்வாழ் மனதிலெண்ணி வழக்காடியாணையிட்டுப்
பொருள்தேடிநிற்குமென்றுபொங்காதேபாவினெஞ்சேநீயேகும்வழியு
னக்குவதவியாமோசிககிமிசுவஞ்சமதுசெய்துக்கெட்டிருடர்களைப் பார்
க்திருந்துமகடாதமபி, பக்குவாகுழ்திருவல்லிக்கேணிவாழும்பார்த்தனி
டசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௪௦)

சந்திரன் சீரீகள் சச்சேர்வார்தங்கள்சீரமிகமெவிந்துவிடும
10கும்பெண்டை னெல்லாமவெகதுபோகும் வீரியமுமற்ற
புதுவிலையாதுவறுமையாலேதீராதபிணி
றுநதிருவலலிக கேணிவாழும்பார்த்த
(௪௧)

கு முண்டைகட்டுவாய்மதத்
தடெ ியாற்கெல்லவண
வம்பருத்துவெ
லிக்கேணி

௪௨,

வனாக்கு
ல்கித்தை 1

காகச் செய

நதிருவல்வி

(௪௩)

பதிபதனலே

காழ்த்து

செயய

கடத்தையெலாந்துநகலாய்கடந்ததுரோகி நடுநிலையாய்ச்சபைத
னிலேநீதிபேசி, அடுத்தவனாக்காராமற்பணத்தைச்சேர்த்து வதனாலே
நீவாழ்ந்துதுளுத்ததென்ன, கடுத்துமுகம்பெரியோர்முன் கோபஞ்செய்
து கணகாட்சியென்னகண்டாய்நெஞ்சேகூற்றின், படற்கஞ்சாதிருவல்லி
க்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௪௬)

முன் வருங்காரியத்தையெண்ணுமற்செய்தால்மோசம்வரும்பின்ன
லேமுழுகிப்போவாய், தன்னிடத்தில்கிமைமிக விருந்தபோதுந் தாழ்ந்
துலகினடந்தாலேவிளங்குமப்பா, சின்னலெல்லாம்சங்கிதமாய்ச்செய்வா
நல்லோர் சிலுமிசமாயினைத்தவர்கழிந்துபோவார், பன்னிமறைதிருவ
ல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௪௭)

ஆரியக்கூடத்தாடினுமோ சமுசாரத்தி லகப்பட்டுவர் வெறியனைப்
போல்தேறமாட்டார், காரியத்தைமறவாதேமோசம்மோசம் கடைவழிக்
குயிதுகளைல்லாமுதவாதப்பா, வீரியத்தைப்பேசியவர்பொறுமையுற்றா
ர்வெகுளியைப்போற்றிரியாதேயுன்னிபாரு, பாரிலுயர்திருவல்லிக்கேணி
வாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௪௮)

குடியனைப்போல்வெறியனைப்போற்குழந்தைபோ லுங்குறியற்றபெ
ரியோர்களிருந்தபோதும், வடியன்னபூத்திருக்குந்தணலின்மீதுவைப்பா
ரோகையதன்மேல்மோசமமோசம், கடுமைவிட்டுப்பொறுபொறு பாவி
நெஞ்சேகண்ணனைநீதியாக்கின்மோட்சமுண்டாம், பதிபுகழ்ந்திருவல்லி
க்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௪௯)

ஆகாரகாலமதி லகத்தைசெய்தா லத்தனையுத்தப்பியடா வீணய்ப்
போகுஞ், சாககாலம்வரும்போதுயிவைகளைல்லாஞ்சத்தியமாய்வினையா
கமுளுமப்பா, நீங்காமலரிநாமமந்திரத்தைநிரமலமாய்வினைவுற்றால்மோ
ட்சமுண்டு, பாவகாருந்திருவல்லிக்கேணிவாழும்பார்த்தனிடசாரதியை
ப்பணிசுவாயே. (௫௦)

நல்லோர்கள் பொல்லாங்குசெய்யச்சொல்லார் நம்பியதைச்செய்தா
லேதம்பிகேளாய், செல்வமுண்டுகீர்த்தியுண்டிபுண்ணியமுண்டுசெகத்தி
லீதைக்கேட்போர்க்குமோட்சமுண்டு, பொல்லார்கணன்மொழிதான்செ
ன்னபோதும்புகட்சியில்கிளீர்த்தியொடுபுண்யமில்லை, பல்லாண்டாயோ
ங்குமல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௫௧)

தேசமதில்ஜாலங்கள்மஹாத்துமாக்கள்செய்வார்கடகனதற்குச்செய
புகில், ஆற்பதமாய்நகரத்திலுந்துப்போவா ரவர்களுக்குபேதமி
வாமொன்றோ வசமுறும்நல்லோர்கள்மகிமைகாணவையமதிலெ
நாக்குமரிதுசொன்னேன், பாசமுறுந்திருவல்லிக்கேணிவாழும்பார்,
நிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௫௨)

பொய்யுலவும்பெண்களுக்குக்கோபமுண்டாம் பொங்குபுனல்காட்
டிசத்தியமுஞ்செய்வார், மெய்பேசுமுத்தமிகட்குயிர்போனாலும்வெளிப்
பட்டேசத்தியத்தைவிரும்பமாட்டார், கையுதவிச்செய்பவர்கள் பெருமை
பேசார் கடைகெட்ட வுலுத்தர்கட்கு வாயுண்டாகும், பையரவிறுதியில்
வோன்வாழல்விக்கேணி பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (ரு௬)

சதமானபொறுமைதனை மறக்கவேண்டாஞ்சத்தியத்தையொருபோ
துவழிக்கவேண்டாம், மகமானவாங்கரங்கொள்ளவேண்டாம் மர்மமுள
மக்திரத்தைவிர்க்கவேண்டாம், யிதவுரைக்கும் வீணர்சொல்லைக் கேட்க
வேண்டாம் ஈனருடனுறவாடித்திரியவேண்டாம், பரமாரூந்திருவல்லிக்
கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (ரு௭)

அன்பின்றியுசைமுகத்தென்னலாபம்மையமிடாரிருந்தென்னவுத
வியாகுமதன்மையில்தருமமதுவிளங்காதப்பாதானென்றுமாண்மை
யுளானுசமாவான், யின்மையினிற்செய்தொருநன்மைதன்மை பெவ்வ
ளவும்போகாமலனுமும்பா, பன்னுபுகழ்திருவல்லிக்கேணிவாழும்பார்
த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (ரு௮)

விட்சயமாயென்வார்த்தைகேட்பாயாகினீபோகும்வழிகளுக்குமோ
ட்சமுண்டாம், அட்சயமாய்பொறுமைதன்சத்தியங்க ளன்னதனைக்கை
கொண்டாற்றெய்வமாவாய், லட்சணமாய்ப்பெரியோரையடுத்தா யாகில்
நரகமற்றுமோட்சமுண்டிரும்புகம்பு, பட்சமுறுந்திருவல்லிக் கேணிவா
ழும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (ரு௯)

இடியதுபோலேழைகண்மேற் பழியைச்சாற்றி யென்னபலனனுப
விப்பாய்வையமீது, வடிவமிருந்தனக்குநல்லகாலமவந்தால் மண்மீதுவுட
காரஞ்செய்யவேண்டும், கொடியமகாபாவியென்றுபெயரைத்தேடிருவ
லையத்திலென்னபலன்காணப்பெற்றாய், படிபுகழுகதிருவல்லிக்கேணிவா
ழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (ரு௧௦)

உத்தமர்சொற்பொருளுடையோன்கேட்கமாட்டாவுடலமதிவ்வு
வுள்ளோரொடுங்கிப்பேசார், சத்தியத்தைநினையாற்குவாழ்விராது சபல
சித்தப்பேய்களுக்குதுகஞ்சேரும், பத்தியுள்ளமானவற்குசிலேசமில்லை
பண்புளர்சொலொருகாலும்பழுதிராது, பத்திவளந்திருவல்லிக்கேணிவா
ழும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (ரு௧௧)

ஆவென்றேவாய்திறக்குஞ்சேற்றைக்கண்டாலண்டரண்டசார
மாம்புவனமெல்லாம், சேவியிசைவருசுவனாற்காண்பதல்லால் ஸ்ரீகிர
ணமகிமைதன்னைசெய்யக்கேண்மோ, லே? மெனும்ஷ்டாசூரத்தை
வேரில்லை வருதியாய்நம்புநீசொன்னேன்சொன்னேன், பாவனமேதீட
ஃ? நிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (ரு௧௨)

உரமென்றுசடலத்தைதம்பவேண்டாம் வுதவாது வனித்தியத்தி
லேழைநெஞ்சே, மாமேழுந்துளைத்தபிரோனடியைப்போற்றிமாளாய்நீசி
ரஞ்சிவியாகவாழ்வாய், வரமென்றுசொல்வதரிமந்த்ரமாகுமரவாமலெப்
போதுத்தியானஞ்செய்வாய், பரமென்னுத்திருவல்லிக்கேணிவாமும் பார்த்த
னிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (சுஉ)

ஆங்காரமதமெல்லாம்கொஞ்சகாலமறிந்திருத்தும் பேரொளியைநி
னைக்கமாட்டார், தீங்கானசெயலதனை உணர்துட்டர் சிந்தையிலேவணுவ
ளவுகளைக்கமாட்டார், வாங்காதேயருகிருந்து நல்லோசொல்லமனதுச
ற்றுத்தெளியார்கள்மடையரப்பாபாங்கானதிருவல்லிக்கேணிவாமும்பா
ர்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே (சுங)

மெய்போலப்பேசுவர்கள் பிரட்டையெல்லாம் வீணரவர் வேசைக
ளைக்கெடுக்கவெண்ணி, கைமீதுகைபோட்டுக்கொடுப்பாரந்தோகைப்பொ
ருளைப்பறிப்பதன்றியவளைக்கூடப், பொய்யாலே வருவதென்ன வலைந்த
நெஞ்சேபோதனையையுய்த்துணர்ந்தமாலேபோக்கிப், பையனையிற்று
யில்வேன்வாழ்வல்லிக்கேணிபார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (சுஉ)

ஏழைகண்மேலஞ்சாமல்பழியைப்போட்டு யில்லையென்றுகூலித
னையெடுத்துக்கொண்டு, வாழ்வதென்னவிப்புவிசி லனித்தியத்தில்வைத
துயெங்கேபோவாய்நீமடமைநெஞ்சே, கோழையுடனேஷப்பமதுகட்டி
க்கொண்டேகுளறிவுயிர்போகுமடபாவிரெஞ்சே, பாழியுனர் திருவல்
லிக்கேணிவாமும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (சுங)

மாடுபோறசுமைகூவுகொடாதபாவி மன்றாசுவாயிக்குப் பிரார்த
னைகள்செய்து, ஆடுவெட்டிப்பொங்கலிட்டுபலிகொடுத்து ஆவதென்ன
வதனாலேவலைந்தநெஞ்சே, தேடுகின்றபொருள்தனைத் தருமஞ்செய்யார்
தேவியர்க்குச்சேர்த்துவைத்தால்மான்மோபாகும், பாடலுரு திருவல்லி
க்கேணிவாமும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (சுச)

களிவுடனேவோதியைத்தகுருவுநீயார் கடைகேடாய்முடிவதனில்
நாசமாவார், அனுசரிப்பாயநேகர்கள்கையடித்துபின்பேயதைமறந்தாலா
தாரமென்னசொல்வார், சனியனிடர்வந்தாலுந் தற்கைதாயைதள்ளாமல
ன்னவரைக்காக்கவேணும்பணியணுகாத்திருவல்லிக்கேணிவாமும் பார்த்த
னிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (சுநி)

தேங்காதபெரியோர்சொல்லமிர்தமென்றுதிருடர்களுக் கறிந்துகொ
ளுத்தெளிவுமுண்டோநீங்காதகாமுகற்குசியானமுண்டோ நிலைகாணுமு
ற்கருக்குவிவேகமுண்டோ, வாங்காததன்மாற்கப்பேய்களுக்குவழிகண்
டுவிலைசாரும்வண்ணமேது, பாங்கானதிருவல்லிக்கேணிவாமும் பார்த்த
னிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. 1-

வேசையர்கட்குமதாய்குதிறேற்கு வேடமதுதரிதுகண்யகென் றுகூறத், தோஷியவன்மெய்யென்றேயவனைநம்பிதொண்டுசெயும்விதக்க டனைச்சொல்லொனாது, யேசிடவேமுகிவதனிலென்னகண்டாளிலவுகார் த்தகிள்ளையைப்போலானாளுந்தோ, பாசமுறுதிருவல்லிக்கேணிவாமும் பார்த்தனிதசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௬௭)

கற்றோற்குமனங்களிக்கப்பணிகள்செய்வார்காமுகற்குப் பணிவிடை களனத்தஞ்செய்வார், சுத்தமகாதமகளுக்குத் தொண்டுசெய்பார்குதுகற் றபுலையருக்குத்தொழும்புசெய்வார், மெத்தமெத்தக் கர்மமதைப்புகழ்ந டுக்கொள்வார் வெறிபிடித்தபேயர்களின்விதகளைப்பா, பதம்தொழும் திருவல்லிக்கேணிவாமும் பார்த்தனிதசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௬௮)

தலைமுழுக்குநான்முன்றிற்புரிக்கானைத்தடராடினாய்தியிறுதசமா தியாவார், டெலமென்றுமனம்போனபழநடந்தாமபிரிபாதிபணியடைநது பசாசமாவார், நலமென்றுபெரியோர்கேட்பதெல்லாமநகதியுமிசுமதனி ற்கீர்த்தியுண்டாம், பலனுதவுந்திருவல்லிக்கேணிவாமும் பார்த்தனிதசா ரதியைப்பணிசுவாயே. (௬௯)

எண்ணையிட்டுத்தலைமுழுக்கிலவியசெய்தாலநகதிவாய்சமர்த்தேந டிம்பேசவேண்டாம், தண்ணியதுமுன்றுபிழைபொறுக்குமப்பாதலைமு முக்குவொரோவிசைதப்பாமற்கொல்லும், மன்னும் பூவிலக்கமதுகண்டு தானுல்மாளைவு மெமவாதைதீராதப்பா, பண்ணினிகர் திருவல்லிக்கே ணிவாமும்பார்த்தனிதசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௭0)

காமத்தால்மகிட்சியென்றுஞ்சந்தேகவுமென்றுக்கண்டதப்பாதீரா தவியாதியாகும், தாமதத்தான்முன்னாலேகெட்டபேர்கள்தரணியிலேய நேருண்மொற்றொனாது, நேமத்தாலரியானையானஞ்செய்தால்நிர்மல மாய்ப்பதவியதை சேர்ந்துவாழ்வார், பாபத்தைபோக்குதிரு வல்லிக்கே ணிபார்த்தனிதசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௭1)

மூர்க்குணதுன்மார்க்கச் சேட்டையெல்லாம் முன்னுக்குவிப்போ தேகாட்டிம்பா, மாற்கமிதென்றறியாதகசடரெல்லாம்வல்லமையாய் வி ண்பேச்சுபேசுவார்கள், யோற்குமோசொல்லுடருராவையகத்திலெந்நா னுஞ்சுகமில்லைதுக்கமாகும், பார்கவருந்திருவல்லிக்கேணிவாமும் பார்த் தனிதசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௭2)

வெறிமத்தர்காமுகர்போற்குழந்தைபோலுமெய்யனைப்போலுமை யைப்போல்மேலார்தங்கள், கெறிகுறைகளதைக்காணாமலில்லைநிலை யாகவதைபுரினைக்கவேண்டாம், பெரியோர்களுமறியவனந்தமுண் டிது, -சுகர்மதரைக்காணமாட்டார், பரவினிலுயர்திருவல்லிக்கேணிவா ன்ருந்தனிதசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௭3)

வெறியரைப்பேரன் மூர்க்கரைப்போன் கொடுமைபேசிமெய்யரைப்
போலுருகாட்டிலன்மைபேசினெறிமுறிகளாகக்காண்பதலல்லவேறு, நி
நதையதுசொன்னாலுமபாவம்பாபெரியோர்க்குணமதுவோவந்தரூப
மபேய்குணக்கானமமாலேயறிவதில்லை, பருவரல்களறறதிருவல்லிக்கே
ணிபார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௭௪)

உராரடித்துப்பொருள்தேடிவிட்டிலவத்தாலுனக்கென்னலாபமதி
னாகமல்லலமாடித்தியழுக்கதை யடடாதுரோகிவாழ்வத்தென்ன
வேழைபொருளளிஷ்டமேயல்லாலர்படைததுயார்வாழ்கார்பூமிநீதலறி
நதிருநதுமெனவந்தன்வஞ்செருஞ்சம், பார்படைத்திருவல்லிக்கேணி
வாமூமபார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௭௫)

உலேகாண்சமுசாரக்கடல்பூழ்கிநீந்துவதென் கதையேறவுன்ன
லாமோ, வினையாதுசெயமோகவலையுட்சிக்கியீளாமலெநாநுமழிந்தாய
ப்பா, தலையானபெரியோரைச்சார்ந்தாயாகில் தகைசேருமுத்தியதனி
யைச்சொல்வார, டலன்னங்குதிருவல்லிக்கேணிவாமூமபார்த்தனிடசா
ரதியைப்பணிசுவாயே. (௭௬)

அழகிருந்துமுடல்பருத்துமத்தமுண்டா யமரிக்கையுள்ளவன்போ
லடக்கிப்பேசி முழுமுகுக்காற்குளித்தாலுமென்னலாபமோகாதான்வெ
றிகொண்டுகிரியுமாநா, பெழிலகன்றநாய்ச்சேந்தே விதிதோறுபிழுத்த
கதைபோன்மாதர்புத்திகண்டாய, பழியகலுந திருவல்லிக்கேணிவாமூம
பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௭௭)

லட்சணமாயிருந்தென்னபாலேதன்னினல்லவளாயிருந்துமென்னநட
த்தைதன்னி, லிட்டமுடன்குறையிலல்புருடர்தம்மையிச்சிப்பதாற்கி
டைக்குலாபமென்னகஷ்டமுளவெமபுரத்திறுததுனை கட்டியடித்
திழுப்பரலலாகசுருதிப்பாராட்பட்சமுறுநதிருவல்லிக்கேணிவாமூமபா
ர்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (௭௮)

மெய்போலக்கணவனுக்கு இதுவுபேசிமென்மேலுமுறவாடிவேண்
டிக்கொள்வார, பெயயாலும்பாலாலுமுபசரிததுநேர்பெறவேகுபிட்டுநி
ஐபைக்கொள்வா, னையையோபடுபாவிசிவணடதையறியாமலவள்ளிலையி
னிற்பதென்னோ, பையரவிசுடித்தோன்வாழ்வுலிக்கேணிபார்த்தனிடசா
ரதியைப்பணிசுவாயே. (௭௯)

தெருளினிலேயமர்வினைக்குமோப்பிகட்குதயவேதுபயமேதுதெய்வ
மேது, யிருநிலததிலவட்கொருவர்நிகரோவோது மெமன்வரினு மஞ்சுவ
ளோவஞ்சாளப்பா, மருவியவடனைகிக்கும்வண்மைவிட்டேமாதவற்குத்
தொண்டிசெயும்வழியைத்தேடிப், பருவமுயர்திருவல்லிக்கேணிவாமூ
பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே.

அடபாவிச்சண்டாரிகணவன்நன்னையஞ்சாமன் வஞ்சித்துவகடுபே
சிவடிவில்லா முடவனுக்குவேணத்திந்துமனமகிழ்வாயிச்சித்தே க்யானம்
று, முடிவாகியுயிர்போகும்வேளைதன்னில் முழிபிதுங்கியமபுரத்தில் வு
முலபபோறாய், படிபுகழுந்திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதி
யைப்பணிசுவாயே. (அக)

கள்ளமனப்புருடனதுவுறவுகொண்டே கட்டியவளனைத்தகங்கலு
மக்கேண்மோ, யெள்ளளவுமிரக்கமிலாத்தூதர்தம்மாலெமனுலகிலெரித
மும்ச்செய்வாராதோ, வுள்ளபடியறுபவத்தையெடுத்துச்சொன்னேனெ
ருவரையும்விடுவதில்லையுறுதியாகப்பள்ளி கொள்ளவானுறைபல்லிக்கே
ணிவாழும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (அஉ)

தன்கணவன்மம் மதனைப்போலேயோங்கச்சம்பனைசெய் சண்டாளி
தரணியீது, அன்மமிசுவருமிகட்கும்பொருளைத்தகதேகாதலுடனன்வரை
ச்சேர்வதென்னே, அன்னிதமாயமபுரத்திலிவளையந்தோவக்கினியிற்றன்
ளுகையிலுறையோர்செய்வார், பன்னரியதிருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்
த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (அங)

கொண்டவனைக்கருதாமன்மோசஞ்செய்யுங் குடிக்கேடிவையமதிலை
யோவீனே, கண்டபாடிக்கண்டவரைவழிகளாட்டி கடைகெட்டநாய்களைப்
பேற்கலப்பதென்னே, தெண்டனைகனிவனடக்குயமலோகத்திற்செய்வத
ல்லாநரகிவின்றுயினாளப்பா, பண்டைமரையோ துவல்லிக்கேணிவாழும்
பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (அச)

கொஞ்சத்துக்கொருவர்பொருண்மீதிலாசைகொண்டாயேல்குடிவி
ளங்கமாட்டாயப்பா, வஞ்சகமேமண்மீதுசெய்துநீயும்வாரிய தென்னவி
லுகிலாய்மடைமையோனே, கெஞ்சறியப்பொய்யுரைத்தார் நிருவுநிற்கா
ல் நிச்சயமாயென்மொழியைநம்புநீயும் பஞ்சரஞ்சோதிருவல்லிக்கேணி
வாழும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (அரு)

ஊரையடித்தடவானியுலையின்போட்டுவுள்ளவுந்தீராதவினையையும்
றாய், போரடிக்குக்களத்தினிலேதிருடியுண்டாற்பூவுலகிலுள்ளவும்பெ
ருமையிலை மாறடித்துயேழைகளைநோகச்செய்தால் மகததானகரகமப்
பாமாண்டுகீங்கா, பாடுத்தோரேததுதிருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்த
னிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (அசு)

இச்சையுடனொருவனையேமணமுரிந்துயின்பமெலாங்கலைவிதிபோ
லனுபவித்தே, வச்சமுறவவனையிதராஞ்சுக்கொப்பாயப்பெனவறைவதெ
ன்கொலடக்காப்பாவிசச்சையிலாள்மனம்போனபடிநடப்பாளர்ச்சியத்
திலவனடக்கோரெதிருமில்லை, பச்சைநிறமாலோங்குவல்லிக்கேணிவாழ
தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (அஎ)

தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே.

பிரத்தியத்திற்குச் சாமலிட்டுவிட்டிருப்பிரியாவலொருவனிடமிருக்
கும்போது, வருத்தமுடனவள் புருடன்கண்மியேசவாய்புதைத்துப்பேசா
மலெழுத்துசென்றாள், கருத்திலினியவனையிவளப்பாணென்றற்கண்காட்
சியாய்க்கண்மிங்கணக்கோவையோ, பருத்திலருக்திருவல்லிக்கேணிவாழ
ம் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (அஅ)

ஏழைகளும்முதகண்ணீர் சும்மாய்ப்போமே, எப்போதுமுன்குடி
க்குநாசமுண்டாம், வாழ்விதனைச்சதமெனவேவகைத்தேபெசின் மாளவ
ந்துக்கமுடிந்த சுகமிராது, கோழையுளார்தம்மையடித்துப்பரித்துத்தின்
றற் குவலையத்திலுள்ளவகுகுன்றப்பாலம், பாழியுறுத்திருவல்லிக்கே
ணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (அக)

மனையாட்டிமகிழ்ச்சியுறவார்த்தைபேசி வாழ்த்துகென்ன வதனாலே
முயற்சியென்ன, வினிதானபெரிபோர்சொற்கேளாதலேஎப்படியுங்கே
டுவருங்கீர்த்திசுன்றும், சனிபாதுநடையாலுலகிலுள்ளசகல்களுந
கைசெப்புமுடலமானப்பனிமவர்குத்திருவல்லிக்கேணிவாழும்பார்த்த
னிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (கஉ)

புண்ணியர்கள்பொருண்மீதுயிர்சைவைத்தால் பிள்ளைபெண்களெ
ருபோதுமவீர்த்தியாது, வெண்ணிமனதறிந்துலகில் மோசஞ்செய்தால்
தைவிடவும்பாபங்கள்வேறேயுண்டோ, மண்ணுலகிற்சனனமெலாத்திரிந்
தாலென்னவண்மையுடனொருபொழுதுமிருந்தாலென்ன, பண்ணுலவுந்
திருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (கக)

முழுகியபின்னுடம்பெல்லாமஞ்சட்டூசுமோப்பிகளும்பசித்தவாகட்
கன்னமீயார், வெழுக்கிக்கணவனிடன்மெய்போற்பேசிவூரானாய்ச்சிக்
குங்கொடியபாவி, அழிகாலம்வந்தடுக்காக்கோதானங்களை பரிமிதமாய்ச்
செயினும்விடுமோபாப, பழியகலுத்திருவல்லிக்கேணிவாழும்பார்த்தனி
டசாரதியைப்பணிசுவாயே. (கஉ)

கணவனவந்தருமங்கள்செய்யவெண்ணிற் கடுஞ்சினமாய்க்கூச்சலி
ட்டேகதறிவீழும், பிணமனையாள்செய்தென்னவிருந்துமென்ன பேயவ
ளாலுனக்குவரும்புகட்சியென்ன, மணமுடையலாகிலன்றோ வையமீ நா
மாட்சியையுமிகபாசாதனமும்வாய்க்கும், பணிபுலவுத்திருவல்லிக்கேணி
வாழும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (கக)

புருஷருக்குவஞ்சகமாய்க்கடக்கும்பாவிபொல்லாதமுதேவிபுழுத்து
மேனிக்குவித்துப்பருந்தொடுநாய்நரிபிடுங்ககாட்டமதிர்கண்டவர்களெ
வருமேசு, அருவித்துமலைவாளே மறுபிறப்புலையையோ விவகின்பஞ்
சொல்லேப்போமோ, பரிசுமூப்பதவிதருவல்லிக்கேணிவாழும் பார்
னிடசாரதியைப்பணிசுவாயே.

அருந்ததியைச்சாட்சிவைத்தேதாஸ்கட்டி மருமையுள்ள கணவனே யேவகத்தைபேசி, பொருந்துமதைதிற்படியவுலகலவேறேபுருஷர்களை யிச்சித்தேதிரித்தபாவி, தெரிந்திரிந்தமவனாடனே என்னநடப்புச்சேணுல கில்வாழ்பவராற்றீமையுண்டாம், பரிந்தவாகட்குளுக்கொழிககு மல்லக் கேணிவாமும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (கூடு)

ஸ்ரீங்காரஞ்செய்து பதிவிருதையைப்போற் றேசலவுஞ்சபைநடுவி னின்றுபேசி, போக்காலத்தாலவொருமசலீறபோகப்புத்தியிலாதவனாடனீ பொருந்தலென்னோ, வாங்காமற்கண்டவரைவலுவிற்றேபி வலதுகொரு மூதேவிபுழுத்துச்சாவாள், பாங்கானதிருவல்லிக்கேணிவாமும் பார்த்த னிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (கூசு)

பூமியிலேபொல்லாதபாவிமென்று புண்ணியர்களுவ்வரும்புகழ ப்பெறறாய், காயினேசேருவதோகபடமாற்கம்குரையேறமாட்டாநீ கண் டுக்கொள்ளே, சீமையிலேயிரந்துண்டேதிரிபவற்குசிலவழித்தாற்பொரு ளதனைமோகந்தமுண்டு, பாவிவகுந்திருவல்லிக்கேணிவாமும் பார்த்தனி டசாரதியைப்பணிசுவாயே. (கூஎ)

கருமமிகச்செய்கோறகுத்தாழ்விரா துசற்குருவைவினைப்போற்குச கமிராது, மூர்க்கமுடனடந்தோர்க்கு வாழ்விராது முண்டைகளுக்கீக் த பொருண்முன்வராது, திறகமுளபெரியோற்குச்சினமிராது திறமையு ளோசொல்லென்றுதவிறமாட்டார், பாற்குலவுந்திருவல்லிக்கேணிவா மும்பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (கூஅ)

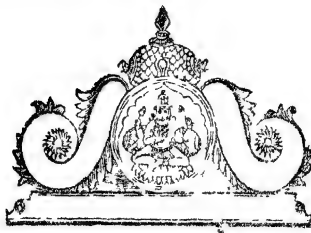
செளரிதமிழ்ப்படிக்கவறகுதியானமுண்டாய்ச்சத்தியோடயிஸ்வரி யந்தழைத்துவோவரும், பெவர்களுமேகொண்டாடுங்கீர்த்தியுண்டா மெ ழில்பார்த்தசாரதியின் துணையுண்டாகும், தவறில்லா வாழ்வாராதியர்க ளோடேசத்தியமாய்க்கலத்திருப்பார்வைகுந்தத்தில், பவுரிவளர்திருவல்லி க்கேணிவாமும் பார்த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே. (கூக)

சிங்காரமாயிலகுக்கருடனீது சிறப்புடனேபன்னித்திராழ்வார்டு ம்ப், பொங்குதிருப்பாற்கடலீற்சேடனீதுபுகழுடனேபள்ளிகொள்ளு மரக்கதனை, செங்கண்மால்திருவல்லிக்கேணிதன்னிற் றிகழ்பார்த்தச ரதியேசிறியேன்றனை, பங்கமிலாதருட்கரையிற்சேர்க்கலோங்கும்பா த்தனிடசாரதியைப்பணிசுவாயே.

ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி மாலை

முற்றுப்பெற்றது

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ கண்ணன் ஹ்ணை

வஞ்சியர்மோகம்ஞ்சிய

ஜா வ னி,

—

இஃது

திரிபுரம்

பிசுதா ணடாரமோலில்

து ரைசிங்கதாஸர்

அவாகு - கரியால்

—

திருப்பெருமானை

தாசி

அங்கம்மரள்குமரத்தி

தங்கமியநதியது

புத்தகவிபாபாரம்.

சி - முனாநிமுதலியாரால்

சென்னை

வி. வி. பிரசில் பதிப்பிக்கப்பட்டது

காப்பிடை.

1889

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ கண்ணன் துணை.

வஞ்சியர்மோகம்ஞ்சிய

ஜ ர வ னி.

இராகம் தேசிகதேகாடி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

வானியிடபாவ்ளே நெட்டுலோர்த்துணைச்செலி வானியிடபாவ்ளே

அநுபல்லவி.

கானிவாரிதேகாடி கணபடதேச்செலி வானியிடபாவ்ளே

சுரணங்கள்.

நிச்சலத்தோனன்னு

நிண்டுகளகலின்ச்சி

மச்சகஜேஸினதி

மறச்சகதேச்சலி

வானியிடபாவ்ளே

சின்னவயசுலோயுண்டி

சேரினத்தோதன

சின்னலுதுகுப்பேனனி

சின்னபுச்சுணைச்செலி

வானியிடபாவ்ளே

தரவெளயுஸ்ரீரங்கா

தாமுநீரன்னுகரு

கிரத்தமுபாடலனி

நேர்ச்சகதேச்செலி

வானியிடபாவ்ளே

மேல்கண்ட ஜாவளிவர்னமெட்டு.

பல்லவி.

இன்னம்வரக்கானேனே இராஜாசாமிசீமானே இன்னம்வரக்கானேனே

அநுபல்லவி.

அன்னடைமாதே அனழத்துவாயிப்போதே இன்னம்வரக்கானேனே

சரணங்கள்.

அஷ்டலட்சுமிவாசன் அலககாதன்னிலநேசன்

இஷ்டபுள்ளமஹாராசன் இன்பந்தருமெந்தனீசன் இன்னம்வரக்கானேனே

சுந்தரவாய்யாரன் சொகுகள்ளமாரன்

வந்தவாகுபகாரன் வஞ்சியேயெந்தன்றின்-இன்னம்வரக்கானேனே

மன்னர்புகழ்ச்சிலனை மஹ லட்சுமிபாலனை

இன்னவகோலாகாலனை இனியநுகூலனை இன்னம்வரக்கானானே

இராகம் கமாஸ் தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

தானுபோதன லுவிண்டிலோரா ஆலா தனிபோதன லுவிண்டிலோரா

அநுபல்லவி,

மானிநிமணிமாயலுதெலியக்கச் சின்ன தானிபோதன லுவிண்டிலோரா

சரணங்கள்,

வன்ச்சனதோவலப்பூ பிண்சாத்தமரி

சன்ச்சலகதிகா வினச்சச்சேரிலச்சின்ன தானிபோதன லுவிண்டிலோரா

வாரிவீரிவலகா கானனிநான

குருக்குஜமுலுஜூப்பி மருலுரேறின்ச்சின்ன தானிபோதன லுவிண்டிலோரா

தாமபுரினீநிலையாபூபாவாசு

தேவராரா நன்னேலுகோரஆலா தானிபோதன லுவிண்டிலோரா,

மேல்கண்ட ஜாவளிவர்னமெட்டு,

பல்லவி,

சாமியையழைத்து நீ வாபோடி மாஜா

சாமியை

வஞ்சியர்மோகமிஞ்சியஜாவளி

அநுபல்லவி,

மாமிவருகுமுன்னே மாதேயெனது ராஜா

சாமியை

சரணங்கள்,

அத்தைமகிள்ளென்னை

ஆசையுடனேயவர்

மெத்தைமீதினில்வைத்து

முத்தங்கொடுக்கும் ராஜா

சாமியை

பூதலந்தன்னில்ந்த

புண்ணியவானைப்போலே

நாசனையெந்தன்கண்ணால்

நானுமெப்போதுங்காணு

சாமியை

என்னைக்கூடினாளாய்

யெவனானேரிட்டுப்பாரார்

உன்னையனுப்பினேன்

உள்ளதுசொல்லியென்

சாமியை

—*—

இராகம் கமாசு தாளம் சாபு,

பல்லவி,

ஓரமணிமணிசாமினித்யாவே

ஓரமணிமணிசாமினித்யாவே

அநுபல்லவி,

சாமினித்யாவே

காமினிபோலே

ஓரமணிமணிசாமினித்யாவே

சரணங்கள்,

சுக்கனிவாடே

அக்கரவீடே

பக்குவதோடனு

பக்குத்யாவே

ஓரமணிமணிசாமினித்யாவே

சலனினிசோமுடு

பல்லவபானுடு

உல்லமுரஞ்சில்ல

வென்னகாசேனே ஓரமணிமணிசாமினித்யாவே

பாமாமணி

காமினீவேடனு

வேமருபாணமு

வேயகுதாளனு

ஓரமணிமணிசாமினித்யாவே

நரயந்துனு

தரம்புரமெந்துனு

துனாவைணபுரீ

பரவாசுனிலேகமே ஓரமணிமணிசாமினித்யாவே

—(*)—

மேல்கண்ட ஜாவளிவர்னமெட்டு,

பல்லவி,

ஓசகியேராஜாசாமியைநாடி

ஓசகியேராஜாசாமியைநாடி

அனுபல்லவி.

சாமியைநாடி காமியைபோடி ஓசகியேராஜாசாமியைநாடி
சரணங்கள்

மன்னனைக்காணே மருஉவும்நானே
இன்னமுமானே யென்செய்வேன்தேனே ஓசகியேராஜாசாமியைநாடி
அன்னமேயின்று அழைத்துவாசென்று
முன்னமேயின்று மோஹமீருதென்று ஓசகியேராஜாசாமியைநாடி
வாசமலர்வாமன் வஞ்சியர்நேசன்
தாசானுதாசன் தனவிலாசன் ஓசகியேராஜாசாமியைநாடி

❖❖❖

இராகம் காபி தாளம் ஆகி,
பல்லவி,

இகயாலனே வானிதோபொன்று யிந்துமுக்கூலுனே	இகயாலனே
அநுபல்லவி,	
நிஜாமுகா தாயலனி முகூடா லுதாகுனே	இகயாலனே
சரணங்கள்,	
டக்குலாடி மாயாலாடி	
சிககுபடி மாயனே	இகயாலனே
மானகிருஷ்ண ஸ்வாமியெனி	
மானேஸேமோ யெஸ்ஸூகா	இகயாலனே
தர்மபுரி கொன்னஸ்வாமி	
மர்மமு லெருககா	இகயாயனே

—❖—

மேல்கண்ட ஜாவளி வர்னமெட்டு,
பல்லவி,

அன்னமே ராஜாமியை அழைத்துவரயென்முன்னமே யடியன்னமே

மன்னர்புகழ்	மகராஜன்	
மங்கையர்	மகிழ்நேசன்	அடியன்னமே.

ச ர ண ங் க ள் .

இடந்தரும்	ந்தன்சாமி	
இனியெனக்	குத்தகாமி	அடியன்னமே.
மாதர்கன்கொஞ்சம்	மாரனடி	
மாசிலலா	மலர்ச்சுண்டி	அடியன்னமே
செங்காரகுணமுள்ள	சினேஹிதனை	
எங்கன்குல	நாயகனை	அடியன்னமே.

இராகம் காபி தாளம் ஆதி.

பல்லவி

சாமிவேளகாதூரா	நா	சாமிவேளகாதூரா	
அனுபல்லவி			
சாமிவேளகாதூரா	நா	சாமிவேளகாதூரா	
ச ர ண ங் க ள் .			
சன்னசௌகா	ஜேசேவியாளா		
வென்னுடனே	மோஹமியாளா	நா	சாமிவேளகாதூரா
முந்துபெட்ட	பெருஞ்சாணரா		
சந்துசாய	வந்துத்தாலுரா	நா	சாமிவேளகாதூரா
சாமிதரா	கிரிநிலையா		
சமயமுகா	கானிகாலயா	நா	சாமிவேளகாதூரா

மேல்கண்ட ஜாவளி வர்னமெட்டு.

பல்லவி

சாமிமோஹம்	மீறுதே	ராஜா சாமிமோஹம்மீறுதே
அனுபல்லவி.		
மாமிவரும்நேர	மாருதே	ராஜா சாமிமோஹம்மீருதே
ச ர ண ங் க ள்		
வாங்கிவைத்த	மலர்வாடுதே	
வந்தகுடில்	கின்று பாடுதே	ராஜா சாமிமோஹம்மீருதே
மாபுலேனனும்	மீருதே	
பாபச்சுனை	வந்துசீருதே	ராஜா சாமிமோஹம்மீருதே
எம்மனைச்சுனை	ஹிலபாருமே	
வந்தனமேஹம்	ஐந்துசீருமே	ராஜா சாமிமோஹம்மீருதே

வஞ்சியர்மோகமிஞ்சியஜாவளி

ன்

இராகம் ஹிந்துஸ்தானி தாளம் ஆதி,

பல்லவி.

செலிமன்க்பாலவானிதோனுபொந்துச்சாலுனே

செலிமன

அனுபல்லவி

வானிபொந்துச்சாலுனே

வானித்தோபொந்துச்சாலுனே

செலிமன

சரணங்கள்-

அக்கருமருதிநு

பக்கக்குரானிவாடே

பக்கக்குரானிவாடே

வா

டக்கரலேனிவாடே

செலிமன

எங்கிலெனியாடுவானி

ரங்குவிடமியாளனே

ரங்குவிடமியாளனே

வா

டெங்கிலியனகியானே

செலிமன

மர்மமெல்லாதெல்புள்ளி

தர்மபுரிவாகுடே

தர்மபுரிவாகுடே

யி

தரணிலதயாளுடே

செலிமன

—*—

மேல்கண்ட ஜாவளி வர்னமெட்டு.

பல்லவி.

சகிசம்மைபாநுகாக்தம்

சாமியெப்போவருவாரோ

சகிசம்மை

—*—

அனுபல்லவி.

சாமியெப்போவருவாரோ ராஜா சாமியெப்போவருவாரோ

சகிசம்மை

சரணங்கள்,

மன்னன்வர்க்கானேனடி

மாங்குமிலேஎன்னைத்தேடி

மாங்குமிலேஎன்னைத்தேடி

மாரன்கணைபாயதடி

சகிசம்மை

நான்மறையுணர்ந்தேலன்

நரசாராமர்மகிழ்பாலன்

நரசாராமர்மகிழ்பாலன்

நம்பினோர்க்கனுடலன்

சகிசம்மை

ஆசைநிலைசந்தவண்ண

அலகனாகுகதிபனடி

அலகனைக்கதிபனடி

அண்ணிலேநம்மத்தேடி

சகிசம்மை

அ

வஞ்சியர் மோகமிஞ்சிய ஜாவளி

இராகம் காபி தாளம் ஆதி.

பல்லவி,

சின்னதாலிசன் னுமீகா

கண்ணுறுகீக்கேலரா

சின்னதானி

அனுபலவி,

கண்ணுறுகீக்கேலரா

வாதுறுகீக்கேலரா

வாதுறுகீக்கேலரா

வசுபா ஸ்ரீசேருரா

சின்னதானி

மாமமீகபாலு

மருதாசனேயுண்டகா

மருதாசனேயுண்டகா

மாமமீகேலரா

சின்னதானி

தரணிதம்மபாலிலோன

தயகொன்னசாமித்தோ

தயகொன்னசாமித்தோ

தரமுகீக்கேலரா

சின்னதானி

மேல்கண்ட ஜாவளி வான்னமெட்டு.

பல்லவி.

ரஞ்சிதக்குயில்மொழியே

ராஜாராமையசிலியே

ரஞ்சிதக்குயில்

அனுபல்லவி

கொஞ்சிவினையாடியின்று கொதையோவாராய்நின்று

ரஞ்சிதக்குயில்

சுரணங்கள்.

ஆசைக்கிரைசந்தமான்

அஞ்சலென்றோற்குபகான்

பூசைக்கிரைசந்தமான்

புத்தியுள்ளகொபிரான்

ரஞ்சிதக்குயில்

ஞாலம்புகழ்சீலனடி

நரசாராமப்பாலனடி

ஜாலஞ்செய்யாமலோடி

ஜஸ்தியாய்போய்வாடி

ரஞ்சிதக்குயில்

அன்னடைகரளகன்

அரசர்புகழும்மேயகன்

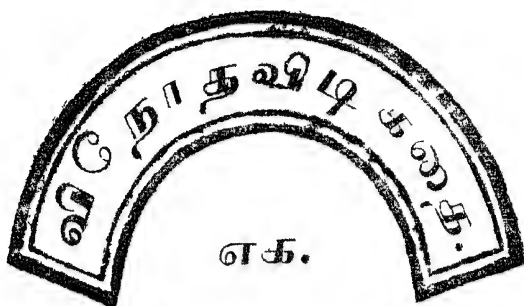
சொன்னசொல்போல்தரும்தியாகன்

சொருகன்மாதர்மோகன் ரஞ்சி

வஞ்சியர்மோகமிஞ்சிய ஜாவளி

முற்றிற்று.

கடவுளதுணை,

பூவிருந்தவாலி,
சுந்தரமுதலியாரது,
சுந்தரவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1890

உ
கடவுள் துணை:

விடிவிப்பு அகராதி

1 வினாயகர்	25 கோடாவி	49 ஸ்ரீசம்போகம்
2 சுப்பிரமணியா	26 கலப்பை	50 சிவனார் வேம்பு
3 காற்று	27 கொட்டப்பாக்கு	51 பனலோகை
4 பாணை	28 செக்கு	52 சாஸ்வதி
5 ஒட்டகம்	29 பாக்குவெட்டி	53 கருவாடி
6 குதிரை	30 நாகசுரம்	54 நந்தியா வட்டை
7 மாடு	31 ஸ்தனம்	55 துட்டப்பக்கட்டை
8 கழுதை	32 உபஸ்தலம்	56
9 நாய்	33 சிசுனம்	57 வெத்தலை
10 பன்றி	34 உடுக்கை	58 உரி
11 குரங்கு	35 துறுத்தி	59 தம்புரு
12 பூனை	36 செறுப்பு	60 அரிவாள்
13 மயில்	37 கொக்கு	61 புளி
14 கிளிப்பிள்ளை	38 தலைக்காரணி	62 பாக்குறுக்குங்கல்
15 காகம்	39 துபாக்கி	63 மச்சம்
16 நண்டு	40 பொடி	64 தேள்
17 தேன்குண்டு	41 சுருட்டு	65 சூரியன்
18 வாழமரம்	42 பொயிலை	66 பால
19 மல்லிகைப்பூ	43 அம்மி	67 கோழி
20 கரும்பு	44 பதுமை	68 முசல
21 சோளம்	45 அகப்பை	69 மேகம்
22 நெல்லு	46 உப்பு	70 வெத்தலை
23 எலிமிச்சம்பழம்	47 அம்பு	71 வடை
24 பூசினிக்காய்	48 சொக்கட்டான்	

விளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்குத் தெரிவிப்பது, ஜாலக்கண்ணாடி முதற்பாகம், 2-ம் பாகம், 3-ம் பாகம், 4-ம் பாகம் வரித்தியக்கண்ணாடி முதற்பாகம், 2-ம் பாகம், பரிகாரத்துடன் ருதுதூலசாஸ்திரம் விநோ, விடிகதை, களவுசாஸ்திரம், பார்த்தசாரதிமாலை, மனோஞ்சிதஅலங்காரம் முதற்பாகம், ஹி இரண்டாம்பாகம், புதிதாக ஜோசியத்தில்கன் டெடுத்த களவுதூலசாஸ்திரம், இன்னும் பலவித தமிழ் சில்லரைப்

புத்தகம், புராண வல்லம்பங்கா செட்டி விவது, நெம்பர்விட்டில்ஸ், நூதற்கும் சுந்தர்விலாச அச்சுக்கூடத்தலைவர் பூசுந்திரசுந்தர் குமாரர் ரூப்புகாமிமுதலியாரிடமிடில் விசைகா யமாய்ப் பெற்றுக்கொட்டும்.

விநோதநிபுநைத.

நெகநல்ல, இவையுள் சிவநிலை இனிமையினைப் புகழுகின்ற மனிதனல்ல, கசனா புகழ்பெறுவான் என்றும், அந்நாடு கவிதையிதனை நயக்க வழிபடே.

[illegible]

மண்ணாபுடமெலதீர் சூகுலவ லெழ தூவலே ரு
 ராதகும் மணி ாலவ, சனாணாநுநி ருது வசூக குசு ால
 றநோட்ட யு னிநாகும் லே ாலவ, எண்ணமு ன ாலாநுயசி
 ினையகதோப ாள ா ாதாமுடைபான பரமலல, ிடனா
 ணநிக யிரகை கயினபயனைசெ ாலவி ிடநு ிடய ஆிரமபொ
 ற ிடபே. 10

மரத்திலே டடிபாசிக்கும் மெய்யான வாய்ப்பு பற்றி
 நுகரும்போயினால், சிவசிகைகளைச் சாப்பிட்டுப் பழைய சிவ
 கவையை புழுவாடி குளமாயிற்று, உரத்தொழிந்த நகுந்த
 மயலு உச்சிமேலே குழிந்து விட்ட மயலு சாப்பிட்டுக் கவையிலே
 வாகனம் இவ்வாறு கறுத்தமே புழுவாடி கவையிலே
 17

[illegible]

நா ல் னா னு டே சா டி ருத்ரு ம மர னா ன ல் நா பி னுத்ரு ம
 வெந் த ருத்ரு ம பா ன னெ ல், வெந் தையா படு தா னே யும் பத் த
 லெ லி லே ய பு த னப பத்ருத்ரு ம வி லந்ருத்ரு ம, மா ரா ன ன வி ரு
 த்ருத்ரு ம னா ன ன ல, மண நு ரெ யகே யா ழு ம மண னா ன ல, வெந்
 த மண னா ன னா ன ல வெந் தி னா னு னே பெ சி னே ன ருத்ரு ம வெந் தி
 னா ன ன ல

19

கோலைக்கண்டி புரரிநா துறம் யால் துடிசிரப்பு ம... னிதி
கேநாதையல், ஆலையை கேபநா கயநு களநா... புரு-
சைபகதேயயிம்குரு தே ஆமால், கோலுரொணிரசிரப்பு நிவக...
மல்ல கொப்பறையிற்றொணிரிமிம எண்ணியல், பா...
ருவமுமாமாகே தேதேனை ணைமயார்பதயை...
திருமெ. 20

கன்றிவார் புரமுழுவார் வில் மரசரல், கொன்றிகுடமேத்திநிறை
ரீரோகிபல வகைகூட்டினாருடையவரின் வண்டியலன், துண்டைசை
மகோனையுடும் பாதுகாளோ தந்தமயிகதகையசான்றுவாபே 22

காலூபிரண்டுண்டெழுந்து நடக்கமாட்டாள் கண்ணிரண்டும் மே
 ஸ்சிமிட்டி விழிக் கமாட்டாள், கோலுண்டு காண்புபாங்கதயிலகக்
 ன்வளாத்தமுதுகுன்றி நிமிமாட்டாள், பாவுந்தேகுடிநதரியா பா
 கதுநர் தாபாப பதந்மனநராட்டியுழிவடிக்கேகலாந்வளா, மேல் சிய
 வாசமுதுமீசுமாணே மெல்லியகேகல நவிபரமவிழிவிபாபோ. 29

உடல்நீண்டபா தமுண்டு கின்னமலல உசுகிதெமய் கண் ணு, மு
ண்டிற் சதல்ல, முடியிற் பலகற்குண்டு குல்லாவல்ல மூழை நயர்மே
ல் வயாசமுண்டு புறாமலல, இடைநிறைந்தசபைபாடு, மபுல வசல சிச
பையுடன்படிந, கருத் தாகியல்ல, குட, நனதந்காழுந்மாதே மேரப
ந்து கூராமலகைநிபநககூறுவாயே. 30

திரண்டு நுண்டு பநாதி நகுர்பந்தாமல்ல சிறப்பாகப் பாலி நற
பதும்பாளையல்ல கார்பி நுகரகழங்காடும்காயுமல்ல கண்காட்டி மறை
ந்துவநங்கன்னிபலல, பிரண்டை வடமணி தரிசுர்பசுடிமல்ல பிளிக்
நக்சுரநானையும பலவாண்ட, சிறநதபுணியரர்முடல் வணங்கு
மாணே தேன்மொழியே பிறகணை பை செபபுவாயே. 31

சுத்துகனாயாமுமதுதா தமமல நுழிந்நசெடிசுநிநுந்நம் புக
நுமலல், உதகனாபெயிலிபாதுவ கிணறுமலல் ஊறுநி நிறசு
புதுபநுமோனையல், புதுநிந்நுநிந்நு அமபாமபுரல் புதுவை
சுந்நிவாதுநிந்நிபுதுபுதுபுது. புதுநுழையாணவகே குமியா
புதுநுழையாணவகே குமியா 32

கின்மயமாம் சிவநாதற்கு அந் டோணுந்ல்திரண்டுந்நிபி
 ருந்நாறுமல்ல, கன்டலேயிற்றுமவா ந்நி தாராயல்ல ஸ்லோகவாதம
 பொழியும்பாணையல்ல, பின்முடிசுந் குடிமுடினும் மநிநனவப் பெரி
 யோடோதாறாடையதைகுகும் பிசுபுல்ல, பொவ்ஃததவடிவானோபேச
 னைநி பொறுகொடியேவிமகதைநையப் புரளுவாயே. 33

இருபதாம் வாய்மூர்தி தவுனுமல்ல யிருதகைச்சைக் கயறநிபும்
வேடனல்ல, கந்த து னீனவோயொலிசுதுங்கையுமல்ல கட்டுகயா நா
ன்முடிசுதுங் கொண்டையல்ல, திருநீஞ்சுசுச்சுக்கணியாந் சடைபா
ல்லொமிசுந்த தொனியடிக்கொங்குயினுமல்ல, நனுமலாட்ட சூழலா
மோர் வல்லி நாயகமேயிககதையையவினுவாயே.

வாய்நனிலேநெருப்பெரியும்பேயுமல்ல வாப்பனையுண்டுவாய், வா
 ர்க்கும்பாயமுமல்ல, தேய்வுடன்வா யுவைக்கூட்டுந் தேவனல்ல நி
 மையாலமுடிந்தகருகு சிபிமுமல்ல, பாயபித்துக்காலகொப்பமு
 த்தையல்ல படியுரிந்நகொல்லரிவாழ் மங்கையல்ல, தேய்போன்ற
 குநலமொழிபாணவகை சிபிரமேரிமகதையைநிப்புவாயே. 35

மோதிரமுடைய அம்மையினால் முழுகலைச் செய்துவிடும் வண்ணால் தோத்தினால்செய்யப்பட்டுக் கருகலை முச்சுதென்க லசுவகுறுங்குதநாடியால், சோதமெய்யிலுள்ளியும் மறையோன் ல, கொடுசரிடகரலிடிநோடுஞ் சனாபநல்ல, சேதமலாபோனா யிரு அடியினுளோடுணபகமேயிககையை செப்புவாயே. 36

தலந்திசுமுடையென்குதே யுதந்தவகொளவான் கயராகவய ல்கு, காணடிப்பாப்பான, சையிடிநு மண்டலையினை ந காப்பான சநுதவாய் தூண்டியிட்டு மீயிடிப்பான, பலநாநும பாலைதே கெல்லசெயுண்பான பரிசில் நகரமுடிப பரி வாயான, சிலதகசரிமதகமாமு கொங்கையோடு பெணமயிரேயி ககையை பேசுவாயே. 37

பஞ்சிகளைப்புகித்துமிடப்பாதுகா கும பலநாநும போதவ யிடுபபரி நுதநத, சநு மென்கிநதகவ க டீயையதகா நும தாழ்நிலகாநுதலெம்கை தனிசேதாரி, வளசமுடையே விழந துப நிற்பாநு குமவசியமுதாநீவேசியல்லாதே நும, தருநெய் யோபநதவனவசசெய்யபதா குழமேயிககையை சாதுவாயே

அந்நிறிசில் னென்கிநா வாயுடையபாந் பரிசில் வாயநா குதா பரிசு, சநுமமாயகெடுகெயதம நுநிராநுதான பரி லிநாந் வுட்கை பதிதநுதநுதான, சகாபப வளமபுகுதா வேட் டைமெய்வான சநிவழிசுதநுதநுதானகக் காவலாவான, மாநிபும சாகாநாபும பாலோடுதா க மொழிபணங்கக் கிங்ககையை மொழி குவாயே. 39

செய்து நமையாபதுவு தேய பணங்கி ருட்டன் சாடுன லுசே துவாநாநு, அந்நியென்கி ருட்கைசேதாநாட லுநடு பிநாபுநே சநுதநா யோபபதுவாந் காரநுதநு சாநாயா டு சநிவழிசுதநுதநுதானகக் காவலாவான, மாநிபும சாகாநாபும பாலோடுதா க மொழிபணங்கக் கிங்ககையை மொழி குவாயே. 40

விநிதநுதே பொட்டகநி பரிப்பாந் விறிநாநுதாபபிடி தானில் படைப்பதுநி, சநிவழிசுதநுதான குட்டகநிவந் கெட்டகநிதநுதநுதானகக் காவலாவான, மாநிபும சாகாநாபும பாலோடுதா க மொழிபணங்கக் கிங்ககையை மொழி குவாயே. 41

முரிப்பதுநாந் பாரப்பதுநு முதாவதுநி முனாந் நக கநாந் பாரி, விநிப்பதுநுதநுதானகக் காவலாவான, மாநிபும சாகாநாபும பாலோடுதா க மொழிபணங்கக் கிங்ககையை மொழி குவாயே. 42

சாபாகிப்பிறிள்ளை புன் சளிமுடிதாரா கடாமல் பலசளிச்
சூங் கொசுதூங்கொளவா, ஓபாமம்மே பிழாப சின்னந தேயவா
உள்ளமிகல்லாத நூறுநுட்டிக் கழிவிசேரவா வாபாநிடுபெண்கள
கையின் வறு நலப்பார்ப்பா, எளிதாய்வு புந் தால் மறவேறு
ல, வாயாசரிசு நயசின் விசாந்கொம் து வானுசீயேயு நடிபை
ணாகுவேனோ,

[illegible]

குறிவைவையபோல் வாழ்வித்து னாறுமுண்டு கூராரிதந வாறுட
ன்குண வ பறுணி, கிறையறு மாளாணைந கொளவதுணி,
துவகுதுதுவையாயைநகு பவபறுணி, பநிமன்கொளபிறியபடுப
பிசெவையதுணி, பாதமொடு அயதொலாந மனபபதுண்டு வ
டிவாற ஏழிதவுருவா உரிதமாதே ந மாங்குயிலே பிதகலைவையபி
தபடாபோ.

45

சிறை விதைகட்பராரிசலிதிறைப்பதுணி, விராதுலீலா தழை
 யல்லலா கையாபுதுணி, துணாசகா உரபுவிபடிசேடுபிரிபபுதுணி,
 குறநகையன்றுங் கெராராமந கூயாபுதுணி, உயைநயபுதுணி
 டெயிநகதுந சமைப்பதுணி, உளாபடிசுனை குமடு பெயனைககு
 முணி, நணாபுராம காமகீர பெருதுமாடுன நணைமணிபேய யிநகை
 வைக கழுவாவிர்.

46

கூண்டிலே யி நுகுமதுபட்சிபலல கொழுநதோடிப டோரு மது
யி நாடி னாணது, காட்டிலே விடநிஷ்டாஸ் பரதே தபேருங் கா
மன்னாவாஸிலே காங்லாகும், யிட்டிசு தி பிடித லாயி தி பிடி
திருகும இரவிலேதுணை பரதே சாஸேயிலே, நாடிசு யி தல ப
சொலவாஸாகில் நமக்கவனாகுநி வர் பரதேயமே

[illegible]

காட்டிலேயுள்ளியைமாண வெவ் வரையும் கு ளிலே பூர்வணையா
வென்ற வாரும், வட்டிலேயெழு பாம்படிக்க வாரும் யெருவீனி பா
தற்க்குச்சுதற்க வாரும், ஐட்டிலே யவிக விசதுமுனை நகவாரும் உ
ட்டிலேபாலகூற த உணவாரும், நாட்டிலே யறித்துதான ரொல்வா
ராவில் நமக்கவையு நடுவீதி, நம்பலாமே,

அவ்வாறு நான் மாயவாய்நாடி அசுரகுமுன்னே வி
ஷயம் நடையாடுபேறு, கோலமயல ஏறினும் முநுநபேரும்,
குமாடுமென்பனநிநா மவாபேரும், நாலமதல முடிபுண்டின பே
யோகம நானுபாபேபெனன் றெதிநோ நாதபேபாகு பாலமுதல க
டைவனாக்கும கெடுவதநதேன் பதருவமாயி ககதையை ட நவீ 50

ஆராயில் அப்பனைவிட்டவன் அறிவு நோகுகளசில அரி
நாடி, பெய்நபாகவேமேனிகழிந் நவன வெட்டுகொருது டாடி
நி கட்டுண்ட நா, ததுகானி நா மஞ்ச நகுநிகுருளுள் எதரையிட
நி நனமேனியினுக்கொ, ஒதுகானிவன காசியுமலலவேனாப லா
நகாபிரமபொன வா கருவேன.

மகநவடிவினா வஞ்சியைமடிமேலவைத்து அனா ிநா கி
லாதி அலகுலிலநாகை ஆறி நிபுடனமுதமஉண்டா, நானா
ரும யினாநோராவா, நமனுமவநதுகிடானே நமபினால் போட
சாரே

சுதாநி புனலமுதகிக நாயிலேநீ சரிவனாகாண்டிலா கி
ய, சாவாறு, பொருடாடலசூரிபுண்டு நிக்பமேறி பூலோகாநாடி
வநம சிவனுமல, இவகினை புந் நகுநாடலும் பெரியோகமமை
எபேபாடறம குநிவனதேவணயகுவேனே.

மனிகொனாடு கொன் றினனும் புலிமலலா மனாடோ டா
மநி நிபுடனா நவலா, யி நானபாடுகொடுநாம பா டா டா
கெடு நதாபுலாருதமதையலா, கரிபலலா பழமலா டா டா
கா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா
லலிலேனும் கிநனபொருளாநொன் டா டா அரிமைகானே.

முனாநிலையறுபுணா கட்டு புணா டா டா நலாது பெனா-
கொரு ச்செய்யெனா, பினனாலேகழிபு டா டா டா டா டா டா
பலா கைகரு டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா
டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா

பஞ்சனலிவாது கசு குநாடியுமபின டா டா டா டா டா டா
டி டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா
டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா
ரு டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா

பட்டத்துதேவியவன சொகுசுகாரி பரிசுரிபின கொடியா
பரினமிது, கட்டுதற்கு மனைப்பதற்கு கிளவாறு குடி, பட்டமகி
பெயர் பிபாபா சாகுகெனாடு, இட முடனோருவா காசிய
டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா டா

